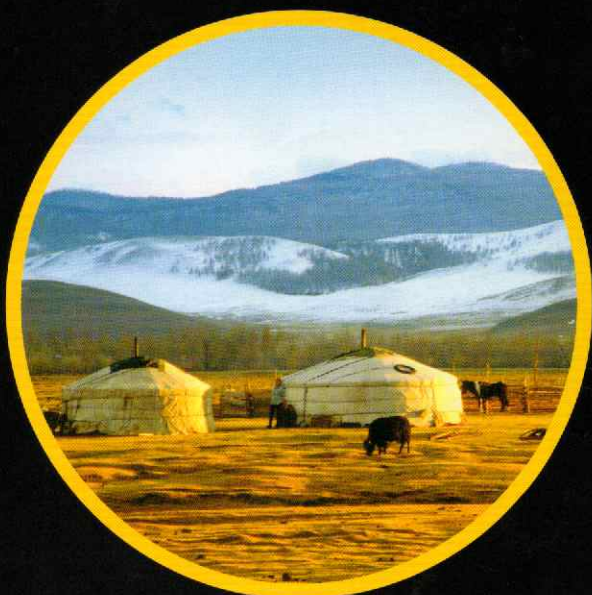

DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Rusland
Mongoliet
Kina

 PENGUIN
travel

Den Transsibiriske Jernbane

Det klassiske eventyr. Alle har hørt om Den Transsibiriske Jernbane. I utallige film og bøger er handlingen henlagt til denne berømte togstrækning fra verdensdel til verdensdel, der herved har fået et skær af eventyr og romantik over sig - en rejse kun forbeholdt de få. Det sidste er heldigvis ikke rigtigt længere. Rusland byder nu vesterlændinge velkommen på rejsen gennem det mægtige Sibirien ad verdens længste jernbane, som får andre togruter til at blegne. 9.289 km fra Moskva til Vladivostok (med færgeforbindelse til Japan) eller næsten 7.865 km fra Moskva til Peking i Kina via Mongoliet. Du vælger selv ruten. Til rejsen med Den Transsibiriske Jernbane kan vi tilbyde skræddersyede ophold og aktiviteter mange steder i Rusland og Mongoliet. Vi kan sammensætte dit ønskeprogram - lige fra non-stop-rejsen, til turen med masser af spændende ophold undervejs!

Den Trans-Sibiriske rute

Dette er uden tvivl den mindst populære (blandt turister) af de tre ruter, hvilket er synd! I virkeligheden er dette den originale rute, der som den eneste krydser verdens største land fra vest til øst. På 7 dage tilbagelægger man 9.289 km og passerer 7 tidszoner undervejs. Efter Irkutsk og Bajkalsøen, kører toget videre gennem det østlige Sibirien, hvor man oplever et Rusland, som kun er få rejseende beskåret. Man kører gennem et spektakulært landskab med enorme bjerg- og skovområder, krydser

brusende floder og får glimt af fjerntliggende sibiriske landsbyer, som for længst synes glemt af politikerne i Moskva, næsten 9.000 km længere vestpå. Turen ender i Vladivostok, én af Ruslands vigtigste havnebyer. Hele ruten dækkes af det russiske tog (nr.2) med afgang hver anden dag fra Moskva. Fra Vladivostok kan man enten flyve tilbage til Moskva, til en af de mange russiske storbyer, eller man kan tage skibet til Japan. Det er også muligt at flyve til Amerika og på den måde fortsætte en rigtig jordomrejse.

Hvilken rute?

"Den Transsibiriske Jernbane" er blevet en samlet betegnelse for tre forskellige ruter gennem Sibirien: Den Trans-Mongolske rute (7.865 km på seks dage), Den Trans-Manchuriske rute (9.001 km på syv dage) og Den Trans-Sibiriske rute (9.289 km på syv dage). Alle ruter følger præcis den samme rute i de første fire dage

fra Moskva til Ulan-Ude. Herfra går den Trans-Mongolske rute sydpå gennem Mongoliet og Gobiørkenen til Peking. De to andre ruter følges østpå til Chita. Herfra går den Trans-Manchuriske rute sydøstpå gennem det kinesiske Manchuriet til Peking, mens den Trans-Sibiriske rute fortsætter østpå gennem Sibirien til Vladivostok.

Den Trans-Mongolske rute

Dette er den mest populære af de tre ruter. På seks dage kører man igennem et landskab med enorme variationer. Man starter i Ruslands industriområder, vest for Ural bjergene, og kører herefter gennem Sibiriens endeløse nåleskove, som et stykke efter Bajkalsøen bliver afløst af Mongoliets græsstepper, spredt befolket af hyrder med får og heste. Efter et stop i Mongoliets hovedstad, passerer toget gennem den østlige del af den golde Gobiørken, for til sidst at ende i det mere frodige Kina med rismarker og glimt af Den kinesisk Mur. Turen stopper i Kinas hovedstad, Peking, efter 7.865 km. Ruten giver mulighed for stop

i to af de mest spændende byer på hele den Transsibiriske jernbane: Irkutsk og Ulan Bator. Når man har sat foden i disse to byer, føler man næsten at have været blandt én af de mange handelskaravaner, som i det forrige århundrede bragte te fra Kina til Rusland netop ad denne rute. Hele ruten dækkes af det kinesiske tog (nr.4), som har én ugentlig afgang fra Moskva. Gør man holdt undervejs, bliver man som regel nødt til at kombinere forskellige lokale tog, som kører mellem de enkelte byer. Fra Peking kan man flyve tilbage til Danmark, men mange vælger at fortsætte rejsen videre rundt i Asien på egen hånd.

Den Trans-Manchuriske rute

Denne rute blev grundlagt af russerne i begyndelsen sidste århundrede. Ruten følger den Trans-Sibiriske rute frem til Chita, hvorefter den krydser grænsen til det nordøstlige Kina. Undervejs passerer man bl.a. steppeområder samt de mægtige bjerge "Da Hinggan Ling", før man

ender, Peking. Turen er på godt 9000 km, som tilbagelægges på 7 dage. Ruten er mindre besøgt af turister end den populære Trans-Mongolske rute, og man sparer et visum til Mongoliet. Hele ruten dækkes af det russiske tog (nr.20), som afgår én gang ugentlig fra Moskva.

Toget og livet ombord

I vores jetalder er fordelene ved at rejse med tog, at man får mulighed for at absorbere noget af atmosfæren fra de steder, som man passerer undervejs. På en rejse med den Transsibiriske jernbane har du garanti for at møde lokale folk. Toget du kører med er ikke noget, der er arrangeret specielt for turister, men derimod et offentligt transportmiddel (i princippet på linje med for eksempel toget fra København til Århus). Du vil måske finde dig selv sidde og drikke vodka med en russisk soldat, diskutere politik med en kinesisk akademiker eller drikke russisk champagne med en mongolsk handelsrejsende! På de større stationer holder toget 15-20 minutter, og der er mulighed for at komme ud og strække benene. Du vil opdage, at stationerne er omdannet til mindre markeder, hvor lokale russere strømmer til for at sælge drikke- og madvarer til de togrejsende.

I hver togvogn sørger togstewardessen for, at der er findes kogende vand 24 timer i døgnet. Det er gratis at benytte og kan være nyttigt, hvis du for eksempel selv har tebreve eller pulverkaffe med.

I toget findes også en restaurantvogn. Personalet og menuen skifter alt efter hvilket land, man befinder sig i. Kvaliteten er svær at forudsige, da den afhænger en del af, hvem der er kokken. Som regel kan man dog altid få et udmærket måltid til en fornuftig pris tre gange om dagen. Det kan betale sig at tage lidt madvarer med på turen som for eksempel dåsepålæg og frugt. I restaurantvognen og på stationerne kan man altid købe brød og drikkevarer.

Kupé-klasser og vognindretning

Man kan vælge enten mellem 1. klasse (soft-class) eller 2. klasse (hard-class). Man er to om at dele en 1. classes kupé, som består af to senge med blød polstring placeret overfor hinanden. Kupeen er forsynet med tæpper og puder, og der bliver udleveret sengetøj ved turens start. Ved vinduet findes et lille bord. Der er fælles

toilet og vaskerum i hver ende af vognen. For hver vogn findes en togstewardesse, som bl.a. tager sig af den daglige rengøring. Det kinesiske tog på Den Trans-Mongolske rute (tog nr. 4) har en luksusudgave af 1. classes-kupeen, hvor to kupeer deler et vaskerum med håndbruser. På 2. klasse er man fire om at

dele en kupé, som består af fire senge i to etager. De øverste senge kan slås op, så man kan sidde ordentligt op om dagen. Ved vinduet er der et lille bord. Ligesom på 1. klasse er der tæpper og puder, og i hver ende af vognen findes fælles toilet og vaskerum. Den primære forskel mellem de to klasser er altså den ekstra plads i kupeen på 1. klasse. På begge klasser er der masser af plads til at opbevare bagagen.

Sæson

Den bedste periode at rejse er fra april til oktober. Vinteren er kold i Rusland, men hvis du ikke er bange for kulden, så venter der en spændende oplevelse gennem et snedækket Sibirien, hvor turisterne er væk, mens de lokale fortsat rejser (og der er varme i toget!).

Ophold undervejs

Selv om en rejse med Den Transsibiriske Jernbane er en meget stor oplevelse, så får man kun en komplet oplevelse af Rusland og Mongoliet ved også at gå på opdagelse i noget af det, toget kører forbi. Vi anbefaler derfor, at man gør ét eller flere ophold undervejs. Hotelophold, sightseeing og udflugter med guide arrangeres fra alle større byer på ruten (se prislister). I det følgende findes forslag til ophold og arrangementer undervejs i bl.a. Perm, Irkutsk, Ulan Bator og Peking, som vi håber kan sætte fantasien i gang. Vi opfylder desuden gerne specielle ønsker. Se også vores katalog "Aktive Rejser" for andre spændende ture, som kan kombineres med Den Transsibiriske Jernbane. Jeep-ture

i Mongoliet og vandreture ved Bajkalsøen gennemføres kun fra maj til begyndelsen af oktober på grund af den strenge kontinentale vinter. Men for de fleste starter turen allerede i Skt. Petersborg eller Moskva.

Ophold undervejs

Skt. Petersborg

Ruslands næststørste by blev opført i zartiden med arkitektonisk pomp og pragt af europæiske arkitekter. Resultatet blev en by, der i dag fremstår som én af de smukkeste i Europa; ikke så mærkeligt at turiststrømmen til byen fortsætter med at stige. Har man først én gang oplevet byen på dette tidspunkt og sejlet ad de mange kanaler midt om natten, vender man helt sikkert tilbage! Med sin beliggenhed ved Neva-flodens bredder kaldes byen af mange også for »Nordens Venedig«. For den kunstinteresserede er Skt.Petersborg et rent paradys. Her findes 50 museer og kunstgallerier; alene i Eremitagen er der over 2,7 millioner kunstværker, blandt andet værker af Raphael og Leonardo da Vinci, Rembrandt og Rubens, Van Gogh, Picasso med flere. Ikke langt herfra kan man opleve Isak-

katedralen med sin svimlende kuppelhvelving, eller man kan gøre sine indkøb på den livlige hovedgade, Nevskij Prospekt. Har man mere end et par dage til rådighed, anbefaler vi at tage udenfor byen og se de imponerende paladser fra zartiden i Petershof, Pavlovsk eller Tsarkoe Selo. Skt.Petersborg byder også på noget af det ypperste, Rusland kan præstere indenfor opera og ballet. Vi skaffer gerne billetterne til det tidligere kejserlige Marinskij Teater eller til en koncert med filharmonikerne. Byen bugner af restauranter og cafeer og syder af spændende natteliv. Men pas på, at du ikke bliver fanget på en af bærne, når byens mange broer åbnes midt på natten! Fra Skt. Petersborg er der daglige afgange med dag- og nattoget til Moskva, hvor Den Transsibiriske Jernbane tager sin begyndelse.

Moskva

Nogle kalder Moskva for "Ruslands sjæl", da den tydeligvis er mere russisk end for eksempel Skt. Petersborg. Som førstegangsturist kan man nemt tabe pusten, når man skal fordøje de mange indtryk, for kontrasterne er enorme. I Kreml imponeres man over den overvældende mængde af farvestrålende katedraler og forgylde spir - i forstæderne forstemmes man af den grå betonslum. Under jorden findes et af verdens største og mest effektive

metrosystemer - ovenfor er trafikken tæt på sammenbruddets rand. På hovedstrægene findes mærkevarebutikker med alt indenfor vestlig mode - på markederne sælges russiske skindhuer og filtstøvler. Russiske nyrige kører rundt i store Mercedes'er - på gadehjørnet sidder en pensionist og tigger. Og sådan kunne man blive ved! I centrum ligger Den røde Plads og for enden heraf den smukke Vasilij Katedral med sine farverige løgformede kupler. Undlad ikke

at tage en tur indenfor Kremles mure, hvor smukke katedraler strår side om side med Ivan Den Stores Klokketårn, Zarens klokke og Kongrespaladset, der var sæde for den gamle Sovjetregering. En tur i det verdensberømte Bolsjojteater er en både flot og meget russisk oplevelse. Vi skaffer gerne billetterne på

forhånd. Moskva har også flere museer i verdensklasse, heriblandt Tretjakov-galleriet overvældende mængde af kunstschatte. Byen har et utal af russiske og etniske restauranter i alle prisklasser. Fra Jaroslavski banegården midt i Moskva afgår togene på Den Transsibiriske Jernbane.

Perm og Uralbjergene

Når toget krydser broen over floden Kama, ankommer man til industribyen Perm. Den kaldes også "Porten til Sibirien", da den ligger for foden af Uralbjergene. Tidligere var byen en lukket by på grund af våbenindustrien, men er nu åben for udlændinge. Perm byder på et operahus, et koncerthus, en katedral fra det 18. århundrede samt et af de største kunstmuseer i Rusland med blandt andet en samling af figurer

skåret i træ. På en dagstur kan man besøge frilandsmuseet **Khokhlovka** med bygninger fra det 16.-20. århundrede. En meget spændende tur går til **Kungur isgrotterne** (100 km fra Perm), som er de største af sin slags i Uralregionen. **Kungur** består af 58 grotter, 60 søer, hundredvis af drypsten og har en samlet længde på 5,6 km. Perm er også et ideelt udgangspunkt for rafting og vandring i Uralbjergene.

Ophold undervejs

Novosibirsk

"Novo" betyder "ny" på russisk, og Novosibirsk opstod da også først i 1893 i forbindelse med bygningen af den Transsibiriske Jernbane. I dag er den knudepunkt for togtrafikken mod Centralasien og resten af Sibirien. Byen har et operahus, som er et af verdens

største. Man kan også tage en sejltur ned ad Obfloden, som er den af floderne i Sibirien, der har den største trafik. Novosibirsk er desuden et glimrende udgangspunkt for rafting-, ride- og trekkingture i de smukke Altajbjerge.

Altaj

Asiens geografiske hjerte og naturoplevelserne land! Rafting, ride- og trekkingture i Altajbjergene, der grænser op til Kazachstan, Kina og Mongoliet, er de mest oplagte aktiviteter i denne tyndt befolkede egn, hvor kun få vesterlændinge har fundet vej. Vilde floder, krystalklare

bjergsøer, store uberørte enge med et fantastisk hav af farverige blomster, imponerende gletscherfyldte bjergtoppe i over 4000 m (højeste top er Mount Beluha 4506m), de tætte og næsten ufremkommelige fyrretræsskove: Tajgaen. Tættere på naturen kan man næppe komme.

Irkutsk

Hvis du kun har mulighed for at gøre ét stop undervejs, bør du gøre det i Irkutsk. Byen ligger utroligt smukt på begge sider af Angarafloden. Gå en tur i den gamle bydel og se træhuse, som de blev bygget på zarens tid. Kun 64 km fra byen ligger Bajkalsøen; et af verdens mest imponerende naturvidundere. Søen er verdens dybeste (1.637 m) og indeholder cirka en femtedel af al jordens ferskvand. Hvis resten af jordens drikkevand forsvandt i morgen, kunne Bajkalsøen stadig forsyne verdens befolkning med vand de næste 40 år! Vandet er utroligt klart og kan drikkes. Af de 500 plantearter og 1200 dyrearter, der lever i området, findes to tredjedele ikke andre steder på jorden! Blandt disse tæller Bajkalsøen og flere

fiskearter (blandt andet omul - en lakselignende fisk som de lokale fanger i store mængder). Hvad enten det er badeferie, sightseeing fra båd, kajak- eller cykeltur du ønsker at foretage ved Bajkalsøen, så kan det lade sig gøre. Omkring søen ligger vilde bjergområder, som indbyder til både lange og korte trekkingture. Se i vores prisliste for arrangementer ved Bajkalsøen.

Olkhon

Den største, og måske mest interessante ø i Baikalsøen! Her oplever du den vidunderlige natur ved Bajkalsøen i hele sin pragt: Stepper, strande, sandklitter, tætbevoksede højdedrag og barske marmorklipper. Olkhons venlige og gæstfrie befolkning bor primært i de to landsbyer Khuzhir og Kharantsy, hvor fiskeri er den vigtigste beskæftigelse. Om sommeren

sejler fiskerne ud på Bajkalsøen i deres små både, og om vinteren går de ud og borer huller i isen for at fange den berømte bajkalfisk - Omulen. Øen er fuld af mystik og er et samlingssted for shamanistiske ritualer. Mulighederne for enestående oplevelser på øen er mange: Trekkingture, hesteture, mountainbike ture samt udflugter med båd og bil.

Ophold undervejs

Ulan-Ude

7½ time efter toget har forladt Irkutsk, kommer det til Ulan-Ude - hovedstaden i Den Burjætiske autonome republik. Lige som Irkutsk blev Ulan Ude grundlagt som en gammel handelspost. Burjæterne er den største etniske minoritetsgruppe i Sibirien, i

slægt med mongolerne. De fleste burjæter er buddhister, selvom den gamle sjamanistiske tradition lever videre.

35 km uden for byen ligger et fascinerende kloster - Ivolginski Datsan - center for buddhismen i Rusland. Dalaj Lama har besøgt det mange gange.

13 km øst for Ulan-Ude sker den første deling af Den Transsibiriske Jernbane. Skal man ad den Transmongolske rute, går vejen sydpå (se længere fremme), ellers fortsætter man mod øst ad den Transsibiriske rute.

Khabarovsk

En afslappet provinsby, smukt beliggende ned til floden Amur. Selv om Kina ligger kun 25 km derfra, har byen en europæisk atmosfære med sin grønne hovedgade og smukke bygninger fra det 19. århundrede. Om sommeren er byen et populært feriested - folk strømmer til stranden ved floden, som fryser til om vinteren. Så kommer de lokale i deres biler ud på isen, som er over en meter tyk, og her fisker de gennem huller.

Byen har en spændende lokalhistorisk samling, et militærmuseum, og et arboret med en samling af de fleste planter fra Fjernøsten.

Khabarovsk er det ideelle udgangspunkt for at udforske øen Sakhalin i det Okhotske Hav og Kamchatka - vulkanernes land.

Vladivostok

Smukt beliggende ved bugten »Golden Horn« ligger Ruslands vigtigste havneby ved Stillehavet. Byen huser den russiske stillehavsflåde og spiller qua sin beliggenhed tæt på Kina, Korea og Japan en vigtig rolle for Ruslands økonomiske og politiske forbindelser i regionen. Den forholdsvis unge by (fra 1860) har flere seværdigheder f.eks. fortet med tilhørende militære udstillinger og mulighed for besøg i en u-båd. Endvidere er der et stort akvarium (oceanarium), botanisk have og et etnografisk museum. Fra Vladivostok er der fly til Moskva eller man kan fortsætte på en af de to ugentlige afgange med båd til Japan. Efter ca. 35 timer ankommer man til Fushiki, bare 5 timer i tog fra den japanske hovedstad Tokyo.

Kamchatka

Denne kæmpe og tyndt befolkede halvø ud til Stillehavet ligger ca. 2½ times flyvning fra Khabarovsk eller 9000 km, 11 tidszoner, 9 timers flyvning fra Moskva. Den er 1.500 km lang og næsten uberørt med sine ca. 400.000 indbyggere, hvoraf hovedparten bor i byen Petropavlovsk-Kamchatsky. Bare 30 km uden for byen bliver asfalten til grusvej og er dit mål længere inde i vildmarken kommer du ikke langt uden en hest, en 4-hjulstrækker eller en helikopter. Her er gejsere, varme kilder, kogende mudder, over

ca. 300 vulkaner, hvoraf 29 er aktive - og ikke mindst skønne vandløb med fisk i en mængde og størrelse, der ikke findes bedre i hele verden. Kongelaks, sølv laks, fjeldørred, regnbueørred og mange andre, der ikke sjældent kan opleves i kæmpe stimer på turene op af floderne. Og med udslugte vulkaner i baggrunden, fisk i krystalklart vand, en luntende bjørn langs bredden og jordens friskeste luft må dette være den ultimative naturoplevelse og det helt rigtige rejsemål for enhver eventyrer.

Esso & Anavgaj

Ca. 500 km nord for Petropavlovsk ligger den lille landsby Esso, der opvarmes af varme kilder. Her er et spændende museum om det oprindelige folk: Evenkerne og det

er muligt at bade i det varme vand. Fra Esso er der ca. en halv time i bil til Anavgaj landsbyen, hvor evenkerne bor. Enhver der interesserer sig for oprindelige folk må bare besøge stedet.

Vulkanernes land

Allerede ved indflyvningen til Petropavlovsk bliver man hilset velkommen af vulkaner og man får fornemmelsen af vulkanernes evigt dragende magt. De store kraterer med snedækkede skrånninger, der åbner sig som kighuller til jordens indre,

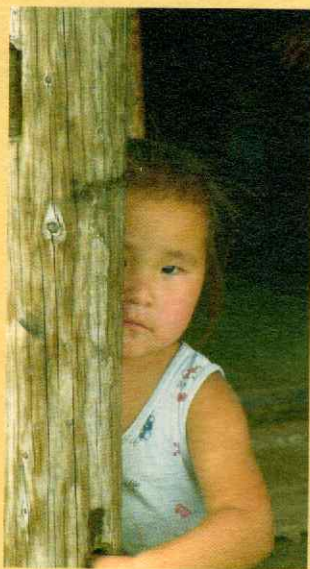
dukker på majestætisk vis frem i horisonten. Vore trekking ture er ikke teknisk krævende, men en god kondi er absolut en fordel. Alle op- og nedstigningerne af vulkanerne foregår samme dag. Turene rundt i dette kæmpe land foregår i 4-hjulstrækkere.

Mongoliet

Mongoliet er ét af de mest uspolerede lande i verden. Her findes alt fra endeløse græsstepper og øde ørken til høje bjerge og skovklædte dale med vilde ulve og bjørne. I et område på størrelse med Vesteuropa lever de mongolske nomader livet på steppen, som de har gjort det lige siden Djenghis Khan. Med deres får, heste, geder og yakokser er de på konstant vandring for hele tiden at finde det bedste græsningssted til deres husdyr. Mongoliet har ikke de traditionelle turistattraktioner, som man ser mange andre steder i Asien (f.eks. store templer, byer med store menneskemængder og tusindårig gammel arkitektur). Den store oplevelse er befolkningen og naturen, men den er til gengæld også helt i særklasse.

Ulan Bator

Mongoliets hovedstad som ligger 1.350 m.o.h. havets overflade. Her holder toget en halv time, og der er mulighed for at strække benene og købe mad og souvenirs på stationen.

Det kan absolut anbefales at gøre et ophold i Ulan Bator. Det mongolske folk er charmerende og venlige. Selv om Ulan Bator har 600.000 indbyggere, er der noget landsbyagtigt over den, som adskiller den fra andre hovedstæder. I udkanten af byen bor folk stadig i de traditionelle runde fittelte (ger'er), og man kan stadig opleve en ko, der står og græsser inde i centrum! En af Ulan Bators mest imponerende seværdigheder er Gandan Khiid - et buddhistisk kloster fra 1840, som Dalai Lama har besøgt adskillige gange. Klosteret består af fire templer, det største er 42 m højt. På det naturhistoriske museum kan man se skelettet af en dinosaur, som er fundet i Gobi-ørkenen.

Det »rigtige« Mongoliet ser man først, når man kommer uden for Ulan Bator. Langt de fleste mongoler lever ligesom deres forfædre som nomader på græssteppen. Her bor de i runde fittelte og passer deres heste, får og kvæg. Man vil uvægerligt føle, at man er trådt ind i noget, der minder om livet i middelalderen. Udover nomadelivet på græssteppen, byder Mongoliet med sin enorme størrelse også på uberørt natur, enorme ørken, høje bjerge, skove, krystallklare søer og et rigt dyreliv.

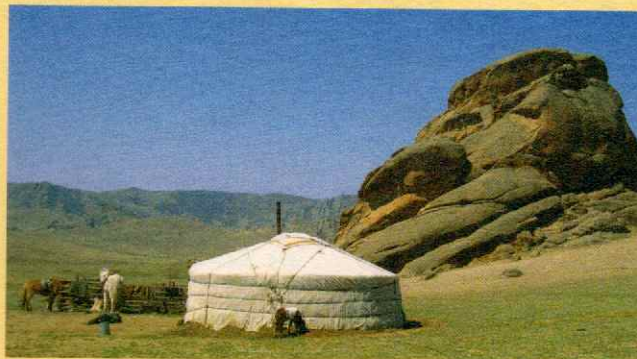

Manzshir Khiid

Buddhistisk kloster fra 1733 beliggende 46 km fra Ulan Bator. Klosters 20 templer blev fuldstændig ødelagt under stalinismen.

I dag ligger det stadig i ruiner bortset fra hovedtemplet som er

restaureret og bruges som museum. Stedet er et besøg værd pga. sin smukke beliggenhed - med udsigt til en dal med bække, cedarskove og granitklipper. Det er et beskyttet område med ulve, ræve og andet vildt.

Terelj

Terelj, som er en del af Gorki-Terelj nationalparken, er et af Mongoliets smukkeste naturområder.

Her, ca. 80 km fra Ulan Bator og i 1.600 m højde, kan man sove under stjernerne, drikke gedemælk og nyde en fårekebab ved bålet. Landskabet er meget smukt - med brusende floder, grønne skove

samt masser af vilde dyr og fugle. Det er perfekt for vandreture, bjergklatring, rafting, rideture og svømning i de iskolde søer. Undervejs kommer man efter al sandsynlighed i kontakt med lokale hyrder, som lever et særpræget og primitivt liv i deres traditionelle runde fittelte - ger.

Kharkorin

Kharkorin ligger ca. 350 km sydvest for Ulan Bator. Byen blev grundlagt i 1220 og var imperiets hovedstad over 140 år. Byen er omgivet af søer og grønne marker som gradvis overtages af tørre stepper og bjerge.

Kharkorin huser Mongoliets ældste buddhistiske kloster, Erdene Zuu (1586) som også i dag er et helligt sted, samt et center for folkekultur, skulptur og broderi. Det var også her, at Mongoliets gamle hovedstad Kharakorum lå i det 13. årh.

Mongoliet

Hustai nationalparken

Hustai nationalparken ligger ca. 100 km vest for Ulan Bator. Her har de sidste rigtige vilde heste også kaldet takhi, kendt som Przewalski racen i Vesten levet fredet siden 1992. I dette steppeområde lever de sammen med den røde hjort, steppegazellen, vildsvin, vildkatte, murmeldyr og ulve. (Der er mulighed for overnatning i ger.)

Takhi. Disse mongolske vilde heste er symbolet på fredningen af landets enestående dyreliv. Takhi-hestene uddøde næsten sidst

i 1960'erne pga. krybskytter som dræbte dem for deres kød, men også udviklingen reducerede deres græsningsområder.

Der var kun en snes takhi tilbage og de boede i zoologiske haver i Europa og Rusland. Siden 1992 er takhi blevet genindført til to reservater i Mongoliet – de fleste, over 100, lever nu i Hustai nationalparken.

Takhi er stammomeren til de brugsheste som findes tegnet i flere franske huler.

Gobi-ørkenen

Efter Ulan Bator skifter landskabet igen karakter. Toget passerer gennem den østlige del af Gobi-ørkenen, som i modsætning til den sydlige del mest består af afsveden græssteppe end egentlig sand. Alligevel lever der nomader i dette område, men fra togvinduet ser man nu, at fårene og hestene er i høj grad skiftet ud med kameler.

Alene navnet »Gobiørkenen« fremkalder hos de fleste en særlig eventyrstemning og følelse af uberørthed.

Gobiørkenen dækker en tredjedel af Mongoliets areal, og de få nomadefolk, der bor her, har måttet tilpasse sig et barskt liv.

Om sommeren kan temperaturen nå op på 40 °C, mens det ikke er ualmindeligt med -30 °C om vinteren! Den bedste årstid at besøge Gobi på er september/oktober. De fleste bliver overrasket over at se, at Gobi ikke altid ligner en traditionel sand- eller stenørken. Flere steder vokser der lige akkurat så meget græs, at hyrdernes dyr kan overleve. Her findes 33 forskellige miljøsystemer, og man kan opleve gazeller, de sjældne Argali-får, asiatiske vildæsler, vilde kameler, sneleoparder og verdens eneste ørkenbjørne – Gobiøbjørnen. Hvis man er heldig, kan man finde fossile dinosaurknogler og æg.

Kazakherne i Vestmongoliet

Kazakhsnomader har boet i Centralasien i 400 år men kom først til bjergene i Vestmongoliet i 1840'erne for at græsse deres får om sommeren.

Bjergene er landets højeste og mest maleriske – nogle af bjergtoppene er over 4000m og er altid dækket af sne.

Ordet »kazakh« betyder »fri kriger«. Kazakhernes livsstil, traditioner, sprog og kultur er anderledes end mongolernes –

selv deres sadler er anderledes! Kazakherne jager med ørne.

Det har de gjort i 2000 år – Marco Polo nævner det i sine rejseerindringer. De prægtige fugle er trænet fra små og er nærmest en del af ejerens familie indtil de slippes løs i 8-10 års alderen for at yngle.

Man bruger mest hunørne idet de er mere aggressive og vejer 1/3 del mere end hannerne. Trænede ørne kan leve og jage i 30 år!

Nadaam-festivalen

Det er den største og mest spændende årlige folkefest som begynder d.11 juli og varer i 3 dage. Begivenhederne omfatter de 3 mandlige sportsgrene: Brydning, bueskydning og væddeløb.

Festivalen stammer tilbage fra Djengis Khan og var oprindeligt en konkurrence; en afprøvnings af mongolrytternes evner i krigskunst.

Under den farverige åbningsceremoni bærer rytterne Djengis Khans 9 hvide yakoksehaler og hundreder af

store og små deltagere følger efter iklædt folkedragter fra landets forskellige etniske grupper.

Nadaam fejres overalt i Mongoliet. Det største arrangement finder sted i Ulan Bator.

Taimenfiskeri på Onon

Taimen er i familie med laksen med en gennemsnitsstørrelse i Mongoliet på 4-5 kg. Onon er en af Mongoliets bedste taimenelve. Den ligger helt oppe

nordpå, tæt på grænsen til Sibirien, der hvor Djenhis Khan blev født og ikke langt fra Burkhan Khaldun bjergene. Vores teltlejr ligger 430 km fra Ulan Bator og der kan fiskes over en strækning på 30 km. Fiskepladserne når vi ud til til fods eller til hest. Onon er enhver fluefiskers drøm: Vandet er krystalklart og nemt at wade. Taimen-en er en aggressiv fisk, der æder stort set alt hvad den kan komme i nærheden af. Som sidegevinst kan der fiskes den regnbueørred-lignende lenok og stalling. Vi fisker både med spinner og flue efter »catch-and-release« princippet.

Kina

Selve grænseovergangen mellem Mongoliet og Kina tager nogen tid fordi Kina bruger den traditionelle europæiske sporvidde på jernbaner og ikke den brede russiske. Der skal derfor bruges et par timer ekstra til at skifte togets undervogne i den kinesiske grænseby Erenhat. Dette foregår mens wienervalse lyder på den festligt oplyste banegård.

Herfra kører toget uden stop ned til den Kinesiske Mur, der netop er bygget for at holde fremmede væk fra Kinas magtcentrum. Toget passerer muren 82 km fra Pekings hovedbanegård.

Symbolet på Kina

Den Store Mur er symbolet på Kina, ikke blot for millioner af turister, men for mere end en milliard kinesere. Den er Jordens største bygningsværk og strækker sig fra området nær byen Lanzhou til Chili-bugten. Med kineseres store forkærlighed for at udtrykke alt i tal hedder Muren på kinesisk Wan Li Chang Cheng - Den Titusinder Li Mur. En li er et gammelt kinesisk længdemål på knap 600 meter. Muren er godt 6000 kilometer lang, men når man står her, er tal ikke vigtige. Et par tusinde kilometer fra eller til tager intet fra oplevelsen af at stå på en mur, der er bygget hen over bjergtoppe og dale med hældninger, så det umiddelbart synes håbløst at opføre et byggeri her selv med moderne

hjælpe midler. Muren beskyttede Silkevejen, der var Kinas handelsrute til Mellemøsten og Romerriget, og den trak grænsen: Kina var inden for Muren, barbarerne - mongoler og andre nomadestammer - uden for Muren. Djengis Khans mongolske tropper brød gennem Muren i 1200-tallet og erobrede Kina - som de erobrede størstedelen af Asien og Rusland. Mongolernes styre i Kina holdt dog kun 100 år, og det var under det følgende Ming-dynasti, at Muren fik sit nuværende udseende, bygget op af klippeblokke og brændte mursten, med en kerne af jord - og efter manges oplysninger også titusindvis af knogler fra de arbejdere, der omkom under opførelsen af Muren.

Yangtze krydstogter

Yangtse-floden er Kinas vigtigste transportvej. Floden er over 6000 km lang og deler landet i Nord- og Sydkina. Livet på floden er hektisk og meget fascinerende - små pramme, tågehorn og fiskebåde. Man sejler gennem et meget varieret landskab med

industribyer, rismarker, bjerge og små og store templer. Noget af det smukkeste man oplever på turen er passagen gennem de tre snævre kløfter Xiling, Wuxia og Qutang. Her er man i gang med at bygge verdens største dæmning, De Tre Kløfter.

Peking

Efter uger undervejs i nogle af Asiens mest mennesketomme områder, er turen nu kommet til den spillevende storby Peking. Byen har under de seneste tyve års økonomiske frihed udviklet sig til et internationalt samlingspunkt. Her kan man nemt bruge en uge eller mere. Maden er god og billig, og man kan finde overnatning, der passer til enhver pengepung. Peking huser i dag over 10 mio. indb. og udviklingen i byen er på det nærmeste eksploderet inden for de sidste fem år. Den blev hovedstad for 1000 år siden og omkring år 1400 blev Den Forbudte By bygget

som et nyt kejserpalads. De centrale bykvarterer opdeles af nord-syd- og øst-vest-gående akser med Den Forbudte By og kejserens palads i midten. Byplanen afspejler kinesisk verdensopfattelse med paladsområdet symboliserende Kina som »Riget i Midten«. Andre spændende seværdigheder er Den Himmelske Freds Plads, Himlens Tempel, Sommerpaladset og endagsudflugter til Den Kinesiske Mur og til Ming-gravene. Fra Peking kan man tage flyet tilbage til København eller fortsætte den videre rejse rundt i Kina eller Asien på egen hånd.

Den Forbudte By

Herfra regerede 24 kejsere gennem næsten 500 år under Kinas to sidste dynastier - Ming og Qing. De røde bygninger, templer, og porte med de smukke gule tegl omkranses af en 10 m høj mur. Kejseren levede i ufattelig rigdom og totalt isoleret fra folket. Hele byen er på 720.000 m² med 800 bygninger og 9000 værelser.

Man går ind fra syd, og bevæger man sig i adstadigt tempo gennem hele byen, tager det ca. fire timer at nå op til den nordlige port, alt sammen ved hjælp af den lokale guide i form af en walkman med ingen andre end Roger Moore, Agent 007, der fortæller om de templer og porte man kommer igennem.

Ming-gravene

50 km nord for Peking, i en dal som bjergene beskytter imod de onde nordlige ånder, ligger 13 af Ming-dynastiets 16 kejsere begravet. Oprindelig var gravene omgivet af en mur med en port - Den Store Røde Port. Her begynder Udødelighedens vej - en 800 m lang allé med 36 pragtfulde stenfigurer som vogter gravene. De fleste Ming-grave er forfaldne, men den ældste, Changling - et helt palads fra det 15. årh., er nyrestaureret.

REJSEPLAN TRANSIBERIEN

Ons 6. jul MOSKVA SK 734 kl. 10.20 Moskva kl. 14.50 Den Røde Plads G U M Rundtur med Metro Hente togbilletter (2 timers tidforskel)	Tor 7. jul MOSKVA Den Røde Plads Kremi kl. 10.00 Sofija Volden Broen Bol (udsigt Kremi) Varvata gaden Romanov Palads Kitaj Gorod (gamle by) Sol op 04.51 ned 22.18	Fre 8. jul MOSKVA Danilov Madmarked Danilov Klostret (1200 tal) Kolomenskoja (Zarens sommerpalads) Konkovo (beboelse) Arbatskaja Det Hvide Hus	Lør 9. jul MOSKVA Lenin Mausoleum Tolstojs hus Sejltur på floden Indkøbsgade Tverskaja Afrejse med tog Ca. kl. 21	Søn 10. jul TOG Tog mod Irkutsk MT + 2 timer ca.
---	---	--	--	---

Man 11. jul TOG Tog mod Irkutsk MT + 4 timer ca.	Tir 12 jul TOG Tog mod Irkutsk MT + 5 timer	Ons 13 jul BOLSHIE KOTY Ankomst Irkutsk Ca. kl. 09.00 Videre til Bolshie Koty ved Bajkalsøen Sol op 05.47 ned 22.27	Tor 14. jul IRKUTSK Flyvebåd til Listvjanka Sightseeing og retur i bil til Irkutsk	Fre 15. jul IRKUTSK Rundtur i gamle bydel Afrejse med tog mod Ulaan Baatar Ca. kl. 20.10 Husk at købe mad	Lør 16. jul TOG Tog mod Ulaan Bataar MT + 5 timer = GMT + 8	Søn 17. jul ULAAN BATAAR Ankomst Ulaan Bataar Ca. kl. 06.20 Gandan Klosteret Ianraisag templet Hente togbilletter
---	--	---	---	---	--	---

Man 18. jul TEREJL Udflugt Terejl National Park Overnatning i GER telt Sol op 05.59 ned 21.54	Tir 19. jul TEREJL Udflugt Terejl National Park Retur til Ulaan Bataar	Ons 20. jul ULAAN BATAAR Udflugt Manchir kloster Kongelige palads Naturhistorisk museum	Tor 21. jul TOG Afrejse med tog mod Beijing Ca. kl. 08.00	Fre 22. jul BEIJING Ankomst Beijing Ca. kl. 15.30 Himmelske Freds Plads	Lør 23. jul BEIJING Kinesiske mur De 13 grave Sol op 04.51 ned 19.47	Søn 24. jul BEIJING Den Forbudte by Folkets hal Mao Zedong mausoleum Himmelens tempel
--	--	---	---	---	--	--

Man 25. jul BEIJING Sommerpaladset Rickshawer i en Huton Akkupunktur hospital	Tir 26. jul BEIJING Beihai Park (tidligt) Lokale marked	Ons 27. jul XIAN Afrejse med fly til Xian Kl. 12.05 Ankomst Xian 13.50 Klokketårnet Den store Moske Markedsgaden	Tor 28. jul XIAN Terracotta krigerne Hua Quings varme kilder Aften: Tang dans Sol op 05.37 ned 20.00	Fre 29. jul SHANGHAI Afrejse med fly til Shanghai kl. 13.20 Ankomst Shanghai 15.10 Cykeltur på bymuren i Xian inden afrejse	Lør 30. jul SHANGHAI Gamle bydel The Bund - sejltur Orientens Perle Nanjing forretningsgade Det store Marked Sol op 04.54 ned 19.03	Søn 31. jul SHANGHAI Bus til Hangzou Linguin templet Det gamle apotek Sejltur på Vestsøen Hua Gang Haven
---	--	---	---	---	--	--

Man 1. aug SHANGHAI Handle Middag på Grand Hyatt Hotel Shanghai Centre Theater	Tir 2. aug COPENHAGEN Afrejse med fly til Cph Kl. 13.40. SK 998 V Ankomst CPH kl. 18.40 (7 timer tidsforskel) = GMT + 1 time (dansk)
---	--

REJSEPLAN I KALENDER FORM

I alt

Udgifter Rusland
Udgifter Mongolia
Udgifter Kina

8.575
3.385
1.220
3.970

Man 4. jul	Tir 5. jul	Ons 6. jul SK 734 kl. 10.20 Moskva kl. 14.50 (2 timers tidforskel)	Tor 7. jul Moskva	Fre 8. jul Moskva	Lør 9. jul Moskva Afrejse med tog Ca. kl. 21	Søn 10. jul Tog mod Irkutsk
Frokost			50	50	50	50
Aftensmad		200	200	200	150	120
Snack, drikkevarer		100	75	75	75	50
Entre			200	200	50	300
Andet		100	100	100	100	400
I alt for dagen		400	625	475	425	220
						2.145
Man 11. jul Tog mod Irkutsk	Tir 12 jul Tog mod Irkutsk	Ons 13 jul Ankomst Irkutsk Ca. kl. 09.00 Videre til Bolshie Koty ved Bajkalsøen	Tor 14. jul Sightseeing og retur i bil til Irkutsk	Fre 15. jul Irkutsk Afrejse med tog mod Ulaan Baatar Ca. kl. 20.10	Lør 16. jul Tog mod Ullan Bataar	Søn 17. jul Ankomst Ulaan Bataar Ca. Kl. 06.20
50	50	50	50	50		25
120	120		200	200		150
50	50	50	50	100	50	50
			-			400
						-
220	220	100	300	350	50	225
						1.465
Man 18. jul Udflygt Tereji National Park Overnatning i GER telt	Tir 19. jul Udflygt Tereji National Park Retur til Ulaan Bataar	Ons 20. jul Udflygt Manchir kloster	Tor 21. jul Afrejse med tog mod Beijing Ca. kl. 08.00	Fre 22. jul Ankomst Beijing Ca. kl. 15.30	Lør 23. jul Beijing	Søn 24. jul Beijing
		25	50	50	50	50
150	150	150	120	120	120	120
50	50	50	50		100	100
			300		100	100
50	200	225	520	170	370	370
						300
						1.905
Man 25. jul Beijing	Tir 26. jul Beijing	Ons 27. jul Afrejse med fly til Xian Kl. 12.05 Ankomst Xian Kl. 13.50	Tor 28. jul Xian	Fre 29. jul Afrejse med fly til Shanghai kl. 13.20 Ankomst Shanghai Kl. 15.10	Lør 30. jul Shanghai	Søn 31. jul Shanghai
50	50	50	50	50	50	50
120	120	120	120	120	120	120
100	100	100	100	100	100	100
100	100	100	100	100	100	100
370	370	370	370	370	370	370
						2.590
Man 1. aug Shanghai	Tir 2. aug Afrejse med fly til Cph Kl. 13.40. SK 998 V Ankomst CPH kl. 18.40 (7 timer tidforskel)	Ons 3. aug Fr og afslapning	Tor 4. aug Arbejdet kalder....	RUSLAND 11 DAGE Udgifter pr. dag 308 kr	MONGOLIET 5 DAGE Udgifter pr. dag 244 kr	KINA 12 DAGE Udgifter pr. dag 331 kr
50	50					100
120						120
100	50					150
100						100
370	100		0	0	0	470

Transibiriske (Mongolske) Jernbane

Ugedag:	Dato:	Tid:	Hvor er vi:	Opleve	Kommentar	Bor
Onsdag	06-jul	Kl. 10.20 Kl. 14.50	Afgang Kastrop Ankomst Moskva	Den Røde Plads Metro rundtur	SK 734	Hotel Rossia
Torsdag	07-jul		Moskva	Kreml GUM varehus Bolsjoj Teatret aften		Hotel Rossia
Fredag	08-jul		Moskva	Varvata gaden Kitaj-Gorod Tverskaja gaden Arbatskaja gaden Dampbad	Ældste gade i Moskva Ældste kvarter i Moskva Hovedstrøg, eksklusivt forretningskvarter Gågade, tidligere kunstnerkvarter	Hotel Rossia
Lørdag	09-jul		Moskva	Sejltur på Moskvafloden Underjordiske indkøbscenter Afrejse med Transsibiriske	evt. ved regnvej	Tog no. 10
Søndag	10-jul		Tog	Transsibiriske		Tog no. 10
Mandag	11-jul		Tog	Transsibiriske		Tog no. 10
Tirsdag	12-jul		Tog	Transsibiriske		Tog no. 10
Onsdag	13-jul		Tog	Transsibiriske		Bolshie Koty
		Kl. 09.30	Irkutsk Bolshie Koty	Videre med flyvebåd "	Vandretur ved søen	
Torsdag	14-jul		Irkutsk	Flyvebåd til Listvjanka Med bil til Irkutsk (Frilandsmuseum)		Irkutsk
Fredag	15-jul		Irkutsk	Rundtur i den gamle by Afgang med Transsibiriske		Tog. Nr. 364
Lørdag	16-jul		Tog	Fortsat mod Ullan Bataar		Tog. Nr. 364
Søndag	17-jul		Ullan Bataar	Sightseeing Ullan Baatar Gandan klosteret Janraisag templet Kongelige palads Naturhistorisk museum		Zaya' Guesthouse
Mandag	18-jul		Ullan Bataar	Udflugt 2 dage til Terej Nationalpark	incl. 2 timers ridning	Ger telt
Tirsdag	19-jul		Ullan Bataar	Udflugt fortsat...	incl. 2 timers ridning	Zaya' Guesthouse
Onsdag	20-jul		Ullan Bataar	Udflugt til Manzchir klosteret	Vandretur	Zaya' Guesthouse
Torsdag	21-jul			Afrejse mod Beijing		Tog Nr. 24
Fredag	22-jul			Ankomst Beijing		Hotel Rainbow
Lørdag	23-jul		Beijing	Kinesiske Mur De 13 Grave		Hotel Rainbow
Søndag	24-jul		Beijing	Den forbudte by Den Himmelske Freds Plads Folkets hal Mao Zedongs mausoleum Himmelens tempel		Hotel Rainbow
Mandag	25-jul		Beijing	Sommerpaladset Rickshawer rundt i en Huton Akkupunktur hospital		Hotel Rainbow
Tirsdag	26-jul		Beijing	Beihai Park - tidligt om morgenen Lokale marked		Hotel Rainbow
Onsdag	27-jul			Afgang til Xian Ankomst Xian Klokkeårnet Den store moske Markedsgaden		Fly CA 1223 Hotel Bell Tower
Torsdag	28-jul		Xian	Terracotta krigerne Hua Quings varme kilder Aften: Tang dans		Hotel Bell Tower
Fredag	29-jul			Afgang til Shanghai Ankomst Shanghai	Cykeltur på bymuren inden afrejse	Fly MU 2153 Hotel Zhong Ya
Lørdag	30-jul		Shanghai	Gamle kinesiske bydel The Bund - sejltur Orientens Perle Nanjing forretningsgaden Store marked	TV tårn	Hotel Zhong Ya
Søndag	31-jul		Shanghai	Bus til Hangzhou Linguin templet Det gamle apotek Sejltur på Vestsøen Hua Gang haven	Botanisk Have	Hotel Zhong Ya
Mandag	01-aug		Shanghai	Handle Middag på Grand Hyatt Hotel Shanghai Centre Theater	Akrobatik, billetter købes ved indgang kl. 19	Hotel Zhong Ya
Tirsdag	02-aug			Afgang til CPH Ankomst CPH		Fly SK 998 V

REJSEPLAN TRANS SIBERIEN

Ons 6. jul MOSKVA SK 734 kl. 10.20 Moskva kl. 14.50 Den Røde Plads G U M Rundtur med Metro Hente togbilletter (2 timers tidforskel)	Tor 7. jul MOSKVA Den Røde Plads Kreml kl. 10.00 Sofija Volden Broen Bol (udsigt Kreml) Varvata gaden Romanov Palads Kitaj Gorod (gamle by) Sol op 04.51 ned 22.18	Fre 8. jul MOSKVA Danilov Madmarked Danilov Klostret (1200 tal) Kolomenskoja (Zarens sommerpalads) Konkovo (beboelse) Arbatskaja Det Hvide Hus	Lør 9. jul MOSKVA Lenin Mausoleum Tolstojs hus Sejlur på floden Indkøbsgade Tverskaja Afrejse med tog Ca. kl. 21	Søn 10. jul TOG Tog mod Irkutsk MT + 2 timer ca.	Man 11. jul TOG Tog mod Irkutsk MT + 4 timer ca.	Tir 12 jul TOG Tog mod Irkutsk MT + 5 timer
---	---	--	---	---	---	--

Ons 13 jul BOLSHIE KOTY Ankomst Irkutsk Ca. kl. 09.00 Videre til Bolshie Koty ved Bajkalsøen Sol op 05.47 ned 22.27	Tor 14. jul IRKUTSK Flyvebåd til Listvjanka Sightseeing og retur i bil til Irkutsk	Fre 15. jul IRKUTSK Rundtur i gamle bydel Afrejse med tog mod Ulaan Baatar Ca. kl. 20.10 Husk at købe mad	Lør 16. jul TOG Tog mod Ulaan Bataar MT + 5 timer = GMT + 8	Søn 17. jul ULAAN BATAAR Ankomst Ulaan Bataar Ca. kl. 06.20 Gandan Klosteret Ianraisag templet Hente togbilletter	Man 18. jul TEREJL Udflugt Terejl National Park Overnatning i GER telt Sol op 05.59 ned 21.54	Tir 19. jul TEREJL Udflugt Terejl National Park Retur til Ulaan Bataar
---	---	---	--	---	--	--

Ons 20. jul ULAAN BATAAR Udflugt Manchir kloster Kongelige palads Naturhistorisk museum	Tor 21. jul TOG Afrejse med tog mod Beijing Ca. kl. 08.00	Fre 22. jul BEIJING Ankomst Beijing Ca. kl. 15.30 Himmelske Freds Plads Hente flybilletter	Lør 23. jul BEIJING Kinesiske mur De 13 grave Sol op 04.51 ned 19.47	Søn 24. jul BEIJING Den Forbudte by Folkets hal Mao Zedong mausoleum Himmelske tempel	Man 25. jul BEIJING Sommerpaladset Rickshawer i en Huton Akkupunktur hospital	Tir 26. jul BEIJING Beihai Park (tidligt) Lokale marked
---	---	---	--	--	---	--

Ons 27. jul XIAN Afrejse med fly til Xian Kl. 12.05 Ankomst Xian 13.50 Klokkeårnet Den store Moske Markedsgaden	Tor 28. jul XIAN Terracotta krigerne Hua Quings varme kilde Aften: Tang dans Sol op 05.37 ned 20.00	Fre 29. jul SHANGHAI Afrejse med fly til Shanghai kl. 13.20 Ankomst Shanghai 15.10 Cykeltur på bymuren i Xian inden afrejse	Lør 30. jul SHANGHAI Gamle bydel The Bund - sejlur Orientens Perle Nanjing forretningsgade Det store Marked Sol op 04.54 ned 19.03	Søn 31. jul SHANGHAI Bus til Hangzhou Luguin templet Det gamle apotek Sejlur på Vestsøen Hua Gang Haven	Man 1. aug SHANGHAI Handle Middag på Grand Hyatt Hotel Shanghai Centre Theater	Tir 2. aug COPENHAGEN Afrejse med fly til Cph Kl. 13.40. SK 998 V Ankomst CPH kl. 18.40 (7 timer tidsforskel) = GMT + 1 time (dansk)
--	--	---	---	---	---	--

	Gitte Pas Jan Pas IHI forsikring VISA Jan Mastercard	A 003827056 200196564 +45 33 15 33 00 4571 0400 7905 8530 5500 2805 1024 2690				
Visum numre	Rusland Mongoliet Kina	Gitte KnH88486 MNG0393413 A 8805472	Jan KnH88481 MNG0393415 A 8805473			
SAS Flybillet (doc. no.)	Gitte Jan	1-117-4175964249-4 1-117-4175964248-3		Lis Steen	1-117-4175964250-5 1-117-4175964251-6	
Kontakt personer	Moskva Irkutsk Ulaan Bataar Beijing Afh. flybilletter Xian Shanghai Penguin	VAO Intourist Elena Zinchuk UB Guesthouse Shandong International Tourism Concierge Beijing Int. Hotel	150 Prospect Mira Baikalskaya Str. 102 - 48 Mongol Bankny Esreg Talyn, 4 Davhar Tsagaan 41-r Bajr, 2-r Orts 19 Toot		Olga Sinitchkina Elena Zinchuk Janya Boikov Chen Li Tlf. 0086-10-65126688-3010	
Hoteller	Moskva Irkutsk Ulaan Bataar Beijing Xian Shanghai	Hotel Rossia Baikal Hotel Zaya's Guesthouse Beijing Rainbow Hotel Bell Tower Zhongya Hotel	3 Varvaka Street 44 Gagarin Boulevard Tserendorj Street 11, Xijing Road, Xuan Wu 110, Nan Da Jie Xian 330, Meiyuan Road		Tlf. 095-2985178 Tlf. (3952) 250-191 Tlf. 976 - 11 - 316696 Tlf. (86-10) 6301 2266 Tlf. (86-29) 87600000 Tlf. 86-21-63172317	Marina Kukanova Zaja Mijiddorj

gittekruse@post.cybercity.dk
Jan Kruse
Kammasvej 3 4 th
1805 Frederiksberg C

Ekspeditør:
Penguin Travel
Frederiksberg Allé 32
1820 Frederiksberg
DANMARK

Ydelser	Start dato	Slut dato	Antal	Pris	Total
Visum til Rusland (baseret på min. ekspeditionstid 3 uger; heraf skal passet være på ambassaden 14 dage). Vi skal have pas, et billede og udfyldt visaansøgning i hånden senest 25 dage før afrejse. NB: Pas skal være gyldigt min. 3 måneder efter udrejse. Hvis ikke andet er aftalt opkræves automatisk et gebyr på 60kr. pr. rekommanderet forsendelse.			4	400,00	1.600,00 DKK
Visum til Mongoliet			4	580,00	2.320,00 DKK
Rejsearrangement Moskva Hotel Rossia 2 dbl. standart værelser, med morgenmad 6-9/7 2005 - 3 nætter Morgenmad 60 kr. per pers per dag.	06/07/05	09/07/05	12	260,00	3.120,00 DKK
Flybillet København-Moskva med SAS retur fra Shanghai inkl. alle skatter og afgifter:	06/07/05	02/08/05	4	4.950,00	19.800,00 DKK
SK734 06JUL Købehvan - Moskva 1020 1450 2 SK 998V 02AUG Shanghai-København 1340 1840					
Transport ved ankomst i Moskva: lufthavn - htl. Rossia 4 pers.	06/07/05		1	500,00	500,00 DKK
Rejsearrangement Den Transsibiriske Jernbane: Togrejse fra Moskva: 9/7 2005: Tog Moskva-Irkutsk nr. 10 (1.klasse). ankomst i Irkutsk 13 jul 2005 15/7 2005 Tog Irkutsk - Ulan Bator tog nr. 364 (2 klasse) ankomst i Ulan Bator 17/7 2005 21/7 2005 Tog Ulan Bator - Peking tog nr 24 (2 klasse) Ankomst i Peking 22/7	09/07/05	21/07/05	4	4.350,00	17.400,00 DKK
Tour 2B fra Katalog: 2-dages tur til landsbyen BKoty og Listvjanka ved Baikalsøens bred inkl. besøg på Taltsi frilandsmuseum undervejs. Turen er inkl. transport, engelsktalende guide og entré og alle måltider i BKoty.	13/07/05	14/07/05	4	700,00	2.800,00 DKK
Hotel Baikal in Irkutsk: 2 standart dbl. vær inkl. morgenmad 14-15/7 2005- 1 nat	14/07/05	15/07/05	4	340,00	1.360,00 DKK

gittekruse@post.cybercity.dk
Jan Kruse
Kammasvej 3 4 th
1805 Frederiksberg C

Ekspeditør:
Penguin Travel
Frederiksberg Allé 32
1820 Frederiksberg
DANMARK

Ydelser	Start dato	Slut dato	Antal	Pris	Total
Beijing Rainbow Hotel*** 2 dbl. vær., 5 nætter 22/7-27/7 Ingen ledige pladser på htl Huadu i denne periode. Vi beklager og erstatter det med tilsvarende hotel til samme pris som på htl. Huadu.	22/07/05	27/07/05	20	250,00	5.000,00 DKK
Anbefalet forsendelse af 4 pas frem og tilbage til den Mongolske ambassade og til kunde.			2	70,00	140,00 DKK
Received payment via bank transfer/giro added by: dp	25/01/05	✓	1	-6.000,00	-6.000,00 DKK
Received payment via bank transfer/giro added by: dp	27/01/05	✓	1	-2.600,00	-2.600,00 DKK
Htl Bell Tower in Xian 2 dbl. vær. inkl. morgenmad	27/07/05	29/07/05	8	270,00	2.160,00 DKK
Hotel Zhong Ya in Shanghai 2 dbl. vær inkl. morgenmad 4 nætter i alt 29/7 - 2/8/05	29/07/05	02/08/05	16	225,00	3.600,00 DKK
Rejsearrangement i Mongoliet Pakke MNG 2 fra katalog: Terelj National Park med overnatning 18-19 Juli 2005 - 1 nat i ger/telt.	18/07/05	19/07/05	4	550,00	2.200,00 DKK
Arrangement i Mongoliet: Pakke MNG 3 fra katalog: Heldagsudflugt til Manzchir klosteret 20/ juli 2005	20/07/05		4	330,00	1.320,00 DKK
4 flybilletter: Flybillet Beijing-Xian 27/7 ow. Inkl. alle p.t. kendte skatter og afgifter. July 27: Beijing/Xian, CA1223 1205/1350	27/07/05		4	950,00	3.800,00 DKK
4 flybilletter: Fly Xian Shanghai d. 29/7 one way. Inkl. alle p.t. kendte skatter og afgifter. July 29: Xian/Shanghai, MU2153 1320/1510	29/07/05		4	1.120,00	4.480,00 DKK
Afbestillingsforsikring fra Europæiske Rejseforsikring A/S. 5 % af den samlede rejsepris.		✓	4	788,00	3.152,00 DKK

gittekruse@post.cybercity.dk
Jan Kruse
Kammasvej 3 4 th
1805 Frederiksberg C

Ekspeditør:
Penguin Travel
Frederiksberg Allé 32
1820 Frederiksberg
DANMARK

Ydelser	Start dato	Slut dato	Antal	Pris	Total
				Total	66.152,00 DKK

Betaling: Depositum: 0,00 Skal være os i hænde senest: 21/01/2005

Restbeløb: 66.152,00 Skal være os i hænde senest: 15/06/2005

Sker hurtigst ved overførsel til BG Bank reg.nr.1199 konto 670-6266. Angiv venligst faktura nr. Såfremt andet ikke er aftalt vil papirer og billetter blive fremsendt 8-10 dage før afrejse. SWIFT-BIC: DABADKKK IBAN: DK06 30 00000 6706266

Deltagerliste

Jan Kruse
Birgitte Kruse
Lis Frederiksen
Steen Lilja Frederiksen

Vi tager forbehold for eventuelle prisstigninger, som fremkommer ved kursstigninger, stigning i transportomkostninger, herunder bændstotpriser, samt ændringer af lufthavnskatte. Vi tager ligeledes forbehold for aflysninger af flyafgange og ændring af tider og ruter, som bliver os pålagt af flyselskabet. KONTROLLER altid ved modtagelse af faktura og billetter, at afrejsetidene stemmer overens med rejseplanen, samt navnene deltagerlisten er stavet korrekt. HUSK, uden for Europa at rekonfirmere Deres hjemrejse hos flyselskabet mindst 72 timer før hjemrejsen. Beløbet skal være os i hænde på ovenstående dato, i modsat fald er bureauet berettiget til at annullere rejsen. Iøvrigt henvises til de generelle bestemmelser for rejser med Penguin Travel, som er påtrykt katalog eller prislister, eller kan udleveres ved forespørgsel. Såfremt der er tegnet afbestillingsforsikring gennem Europæiske Rejseforsikring A/S skal man sikre sig, at man med denne faktura har modtaget forsikringsbetingelserne. Er dette ikke sket, kan betingelserne rekvireres ved henvendelse til Penguin Travel.

Contact:

Elena Zinchuk
Baikalskaya Str 102 - 48
664022 Irkutsk, Russia
Tel: (3952) 225139
Mobile: 914-883-1097

By:

Penguin Travel
Frederiksberg Allé 32
1820 Frederiksberg
DENMARK
phone: +45 33215100 | fax: +45 33215150

Date of issue: 28 jun, 2005

Issued by: mio

Arrival: 13 jul 2005

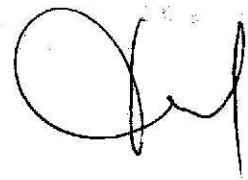
Departure: 14 jul 2005

Services:

Units	Description	Remarks
4	Travel arrangements in Irkutsk: Tour 2B:Irkutsk /Bolshie Koty 13-14/7 The guide meets the clients at the train station on 13/7 and follows them to the port to hydrofoil. No guide at a hydrofoil and in B. Koty. 13-14/7 Overnight in Bolshie Koty with full board. 14/7 a guide with a car meets the clients in Listvyanka, they visit Taltsi museum and check in Baikal Hotel in the evening. OBS! Inden vandreture i Rusland anbefaler vi kraftigt, at man bliver vaccineret mod Centraleuropæisk Hjernehindebetændelse, som overføres ved bid fra skovflåter. Kontakt egen læge eller Seruminstitutet (www.vaccination.dk)	

Passengers:

Jan Kruse
Birgitte Kruse
Lis Frederiksen
Steen Lilja Frederiksen

Contact:
Marina Kukanova, tel. (3952) 250-191
"Baikal Hotel"
Gagarin Boulevard, 44,
Irkutsk.

By:
Penguin Travel
Frederiksberg Allé 32
1820 Frederiksberg
DENMARK
phone: +45 33215100 | fax: +45 33215150

Date of issue: 28 jun, 2005

Issued by: mio

Arrival: 14 jul 2005

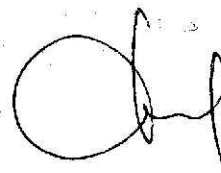
Departure: 15 jul 2005

Services:

Units	Description	Remarks
4	14-15/7 2005 Hotel Baikal in Irkutsk 2 standard twin rooms BB Reference number 2990-5300 Address: "Baikal Hotel" Gagarin Boulevard, 44, Irkutsk.	

Passengers:

Jan Kruse
Birgitte Kruse
Lis Frederiksen
Steen Lilja Frederiksen

Contact:

UB Guesthouse, Ulan Bator (Kim Molor)
Mongol Bankny Esreg Talyn, 4
Davhar Tsagaan 41-r Bajr, 2-r Orts 19 Toot
Guesthouse: +976-11-311037
Mobile: 9174457/91199859.
(Jenya Boikov, mob. 99186251)

By:

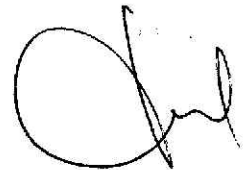
Penguin Travel
Frederiksberg Allé 32
1820 Frederiksberg
DENMARK
phone: +45 33215100 | fax: +45 33215150

Date of issue: 30 jun, 2005**Issued by:** mio**Arrival:** 17 jul 2005**Departure:** 21 jul 2005**Services:**

Units	Description	Remarks
4	Tour to Tarelj National Park 18-19/7 2005 The trip is incl. English speaking guide, transport and all meals. Overnight in tent/ger. OBS! Husk at medbringe egen sovepose. 20/7 Whole day trip to Manzchir monastery inkl. English speaking guide, Transport and lunch. 21/7 4 train tickets Ulan Bator - Beijing train nr 24 hard class arrival in Beijing 22/7 Togbilletterne udleveres på UB guest House. (se ovenstående adresse og vedlagte adressevejledning). Tjek venligst ved udlevering, at tog og tider stemmer overens med rejseplanen. Er der problemer med afhentning af billetter kan I kontakte Penguin Travels repræsentant Mr. Jenya Boikov (mobil 99186251). Da vi ikke har oplysninger om, hvor I bor i Ulan Bator er det en god ide at møde op på UB gest house allerede den 17/7 for at aftale afgang i forbindelse med de bestilte ture. Spørg efter Mr. Kim Molor.	

Passengers:

Jan Kruse
Birgitte Kruse
Lis Frederiksen
Steen Lilja Frederiksen

Contact:
Chen Li +86 (531) 2706459
Shandong International Tourism Co.
86, Jingshi Rd., Jinan
Post Code 250014, China
Phone: 531-2608568/531-2608538/531-2706459

By:
Penguin Travel
Frederiksberg Allé 32
1820 Frederiksberg
DENMARK
phone: +45 33215100 | fax: +45 33215150

Date of issue: 28 jun, 2005

Issued by: mio

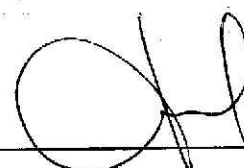
Arrival: 22 jul 2005

Departure: 02 aug 2005

Services:

Units	Description	Remarks
4	Travel Arrangement in China: Accommodation in Beijing: Beijing Rainbow Hotel 2 double rooms BB July 22--27, 5nights. Beijing Rainbow Hotel, Address: No. 11 Xijing Road, Xuan Wu District, Beijing, China, 100050 Tel: (86-10) 6301 2266 Fax: (86-10) 6301 1366 Air Tickets: 4 air tickets one way July 27: Beijing/Xian CA1223 dep 12:05 arr. 13:50 July 29: Xian/Shanghai MU 2153 dep. 13:20 arr. 15:10 The airport tax are included in the air fares, so there is no additional payments at the airport. OBS!!! Billetterne skal afhentes fra: NB! Where to get the air tickets: Concierge of Beijing International Hotel Address: Beijing International Hotel, (Beijing Guo Ji Fan Dian) Address: No. 9 Jian Guo Men Nei Street, Beijing. TEL: 0086-10-65126688-3010 (65229959) FAX: 0086-10-65228999 Accommodation in Xian: Bell Tower in Xian July 27--29, 2nights. 2 dbl. rooms BB Address: Htl. Bell Tower, 110 Nan Da Jie, Xian 710001, Shaanxi, P.R. China Tlf. (86-29)87600000 fax: (86-29)87218767 Accommodation in Shanghai: Zhongya Hotel in Shanghai July 29 --Aug 2, 4nights. 2 dbl. rooms BB Address: Shanghai Zhongya Hotel (Zhongya fandian) Add: No. 330 Meiyuan Road, Shanghai Post Code: 200070 Tel: 86-21-63172317	

Passengers:

Travel Plans for Jan Kruse, Birgitte Kruse, Lis Frederiksen, Steen Frederiksen

Trip Locator OXYF4L

Wednesday - 6 July 2005		Flight	
Flight #:	SK0734	Airline:	Scandinavian Airlines System
Depart:	10:20 AM Terminal 3	Airport:	Copenhagen Arpt Copenhagen Denmark
Arrive:	02:50 PM Terminal 2	Airport:	Moscow Sheremetyevo Arpt Moscow Russia
Aircraft:	McDonnell Douglas MD-80 All Series	Confirmation:	IX09T
Seat:	Not Assigned	Mileage:	971
Class:	COACH	Travel Time:	2.30
Meal:	Hot Meal	Stopovers:	0
Tuesday - 2 August 2005		Flight	
Flight #:	SK0998	Airline:	Scandinavian Airlines System
Depart:	01:40 PM	Airport:	Pu Dong Arpt Shanghai China
Arrive:	06:40 PM Terminal 3	Airport:	Copenhagen Arpt Copenhagen Denmark
Aircraft:	Airbus A340-300	Confirmation:	IX09T
Seat:	Not Assigned	Mileage:	5135
Class:	COACH	Travel Time:	11.00
Meal:	Hot Meal	Stopovers:	0

ONSDAG d. 6. juli 2005 - Dagen hvor præs. Bush besøg i Kbh. skabte kaos i lufthavnen

Præsident Bush havde været så letsindig at arrangere besøg i København samme dag som vi skulle afsted på ferie. Meget ubetænksomt, da der ville være store sikkerhedsforanstaltninger i Københavns Lufthavn.

Selvom han først skulle ankomme i løbet af eftermiddagen ville vi være på den sikre side og havde aftalt at mødes i lufthavnen allerede klokken 08.00.

Startskuddet til den hidtil største og dyreste ferieudfordring: Tur med den Transsibiriske (egentlig Transmongolske) Jernbane med lidt rundrejse i Kina.

Planen var opstået efter én af Jan's kolleger havde været på turen sidste år. Det lød rigtig spændende og lige en udfordring for Lis og Steen og os.

Vi havde planlagt turen fra årets begyndelse og via rejsebureauet Penguin fået lavet de reservationer, der skulle til for at gennemføre projektet. Vi havde flere gange været på besøg i rejse-bureauet med forespørgsler og ændringer og var ikke udelt begejstret for deres væremåde. Forespørgsler blev besvaret med en hovedrysten og visumansøgninger blev "syltet", så Gitte og Jan måtte investere 1.200 kr. på midlertidige pas til en rejse til London. Det var derfor med nogen spænding vi så frem til gennemførelsen af ferien. Ikke mindst fordi vi kun havde fået flybilletter til SAS Kbh – Moskva og Shanghai – København. Togbilletter og flybilletter skulle vi have af kontaktpersoner i både Moskva, Ulaan Bataar og Beijing.

Ferien var planlagt til følgende

Moskva 4 dage
Togrejse til Irkutsk 3 dage
Irkutsk/Bolshie Koty 3 dage
Togrejse til Ulaan Bataar 1 dag
Ulaan Bataar 4 dage
Togrejse til Beijing 1 dag
Beijing 5 dage
Xian 2 dage
Shanghai 4 dage

Vanen tro havde vi lavet særdeles ambitiøse planer for hvilke seværdigheder vi ville se på de forskellige destinationer. Så det var bare med at smøge ærmerne op og tage fat på ferien med masser af energi.....Vi måtte så slappe af, når vi kom tilbage fra ferien.

Som sagt mødtes vi i lufthavnen kl. 08.00. Lis og Steen, som var blevet kørt af Anders, var kommet først og havde lige nået en tur i restauranten, inden Gitte og Jan dukkede op med toget.

Det var heldigt at vi var kommet i så god tid, for der var kø til SAS indtjekningen hele vejen rundt i Terminal 3 – vi måtte stå i kø i en time for at få vores bagage checket ind. Og ikke nok med det. Lis og Steen havde handlet vildt ind med madvarer til vores togrejser, så vi havde overvægt på hele 15 kg! Så måtte vi stå i kø endnu engang for at betale herfor.

Vi fik dog "rabat" og skulle "kun" betale for de 10 kg overvægt. Det blev lige 400 kr, og stor var vores harme over at SAS personalet ikke kunne se gennem fingre med vores overvægt, når vi nu skulle være væk i 4 uger. Men der var ingen kære mor.....

Nå heldigvis var vores kø kultur intakt, og det fik vi brug for da vi skulle ind i transithallen, hvor der endnu engang var lang kø.

Var en hurtig tur i Parfumeriet og Tobakken og nåede lige at få en smøg inden vi gik til Gaten. Gitte fik lige ringet til Jonna og Erik og fik at vide, at Futte havde det godt. Ved paskontrollen var der igen lang kø, da en masse mennesker til Ankara skulle vise både pas og opholdstilladelser.

Endelig kunne vi tage plads i flyet – det havde været en "hård" start på ferien. Havde heldigvis fået gode pladser parvis ved siden af hinanden. Da vi lettede foregik det i et meget uroligt tempo.

Spiste vores medbragte madpakker og fik lige en time på øjet, inden vi lagde an til landing i Moskva, Europas største by med mere end 8,5 mio. indbyggere..

Indflyvningen til Moskva lufthavn var også meget urolig og underlig. Vi fløj meget længe meget langt nede ved jorden over hustage og fabrikker, inden vi endelig ramte landingsbanen. Vi var helt overbeviste om, at det måtte være en praktikant, der havde øvet på flyvningen.

Så taxiede vi ind til ankomsthallen og lysene til sikkerhedsbæltet blev slukket og alle rejste sig op og begyndte at tage bagage ned og var klar til at forlade flyet. Så fik vi besked på at sætte os igen, da vi holdt ved en forkert gate eller forkert i forhold til gaten. På igen med sikkerhedsseleer og så bevægede flyet sig et par metre, inden vi endelig kunne forlade det.

Der var lang kø ved pas/visum kontrollen, men det gik da heldigvis gnidningsløst.

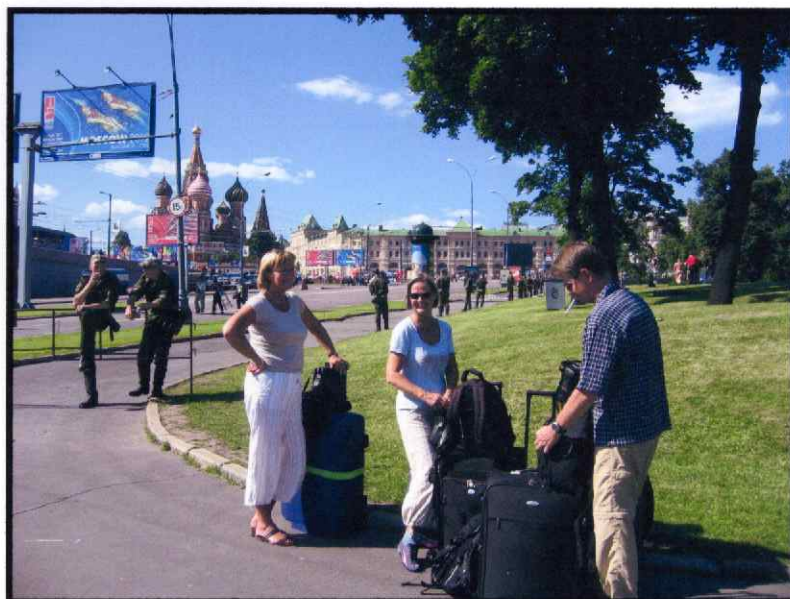
Da vi kom ud med vores kufferter stod der en mand med et skilt med vores navne. Han viste os hen til Intourist kontoret, hvor der hurtigt dukkede en chauffør op. Vi asede efter ham et ret langt stykke – var til sidst bange for at vi skulle gå hele vejen ind til Moskva centrum – men vi endte dog ved en stor gammel Transit med masser af plads og ingen aircondition.

Vejret var pragtfuldt med flot solskin fra en rigtig blå himmel og det var ganske lunt.

Vi kørte i adstadigt tempo mod centrum, ca. 30 km., og jo tættere vi kom des mere trafik blev der. Mange forskellige biltyper lige fra Lada'er over gamle russer diplomatbiler til de største og fineste Mercedes og Audi'er.

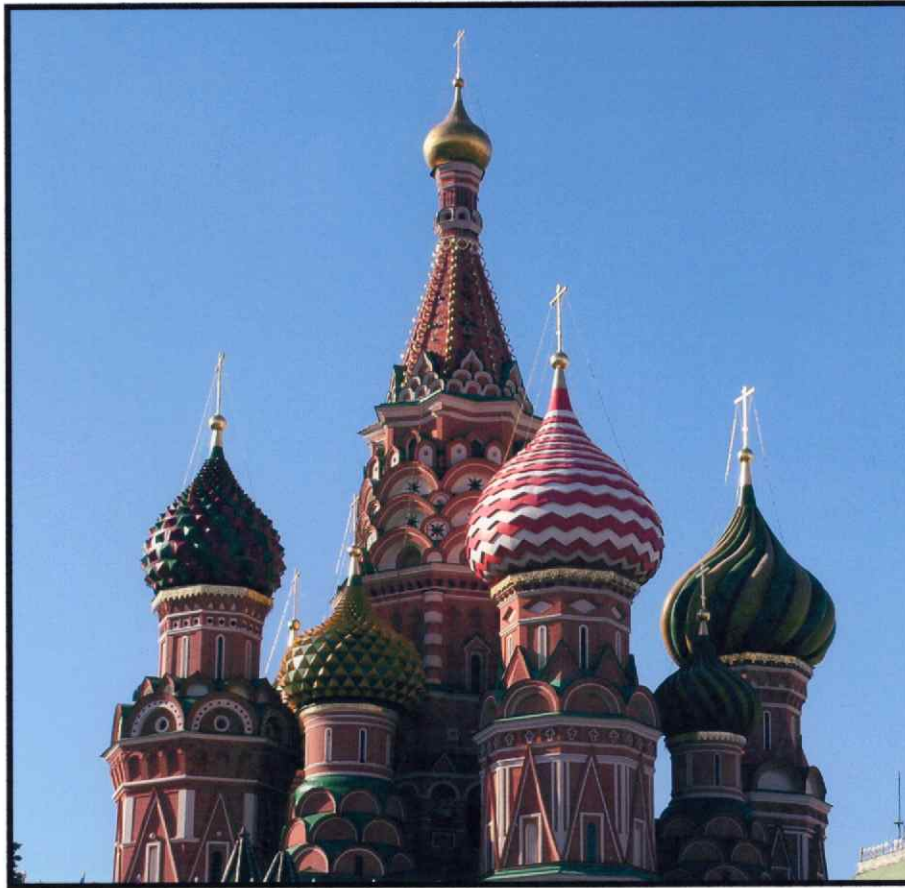
Lige før hotel Rossia i bymidten, lige ved Kreml, gik trafikken nærmest i stå og vi bevægede os kun meget langsomt rundt om hotellet. Det viste sig, at der var noget koncert lige ved den Røde Plads og hotellet – til fordel for Ruslands ansøgning om værtsmesterskaberne ved OL 2012 – og der var spærret af med militær, så chaufføren kunne ikke køre os helt til hotelindgangen. Følgelig blev vi sat af midt på gaden med al vores bagage og fik af chaufføren at vide hvilken vej vi skulle gå.

Det var et prægtigt syn der mødte os med den store, flotte Vasilij katedral med de mange forskellige farvede løgkupler lige foran os. Utroligt at vi nu stod foran den bygning i Rusland man har set utallige billeder af gennem tiderne.

Vi blev helt bjergtaget og vovede os til at tænde en smøg, selvom vi havde vores betænkeligheder med al det politi omkring os. Havde hjemmefra hørt at det var forbudt at ryge i det offentlige – og at cigaretskodder ikke måtte smides på gaden.

Vi fik nu ikke lov til af militærpolitiet til at gå ind, dér hvor vores chauffør havde sagt, så vi måtte selv finde en alternativ vej ind til hotellet.

Vi fik endelig slæbt os op til hotellet – det var en varm omgang. Fik vores værelser uden problemer og tog elevatoren op til 2. sal, hvor vi mente værelserne måtte befinde sig. Ulig mange andre steder måtte vi selv slæbe vores bagage op. Men vores værelsesnumre lå ikke på 2. sal – men det viste sig at være fjerde.

Hotel Rossia er Europa's største hotel – og det var stort. 4 kæmpestore fløje med en kæmpe gård i midten og nogle steder op til 21. etage. Men det var lidt slidt om end der var pænt rent.

Det kunne jo ikke betale sig at pakke ud, da vi kun skulle være her 4 dage, så vi satte bare kufferterne og tog straks fat på det omfattende sightseeing program, vi havde lagt for dagen. Klokken var godt 17.00.

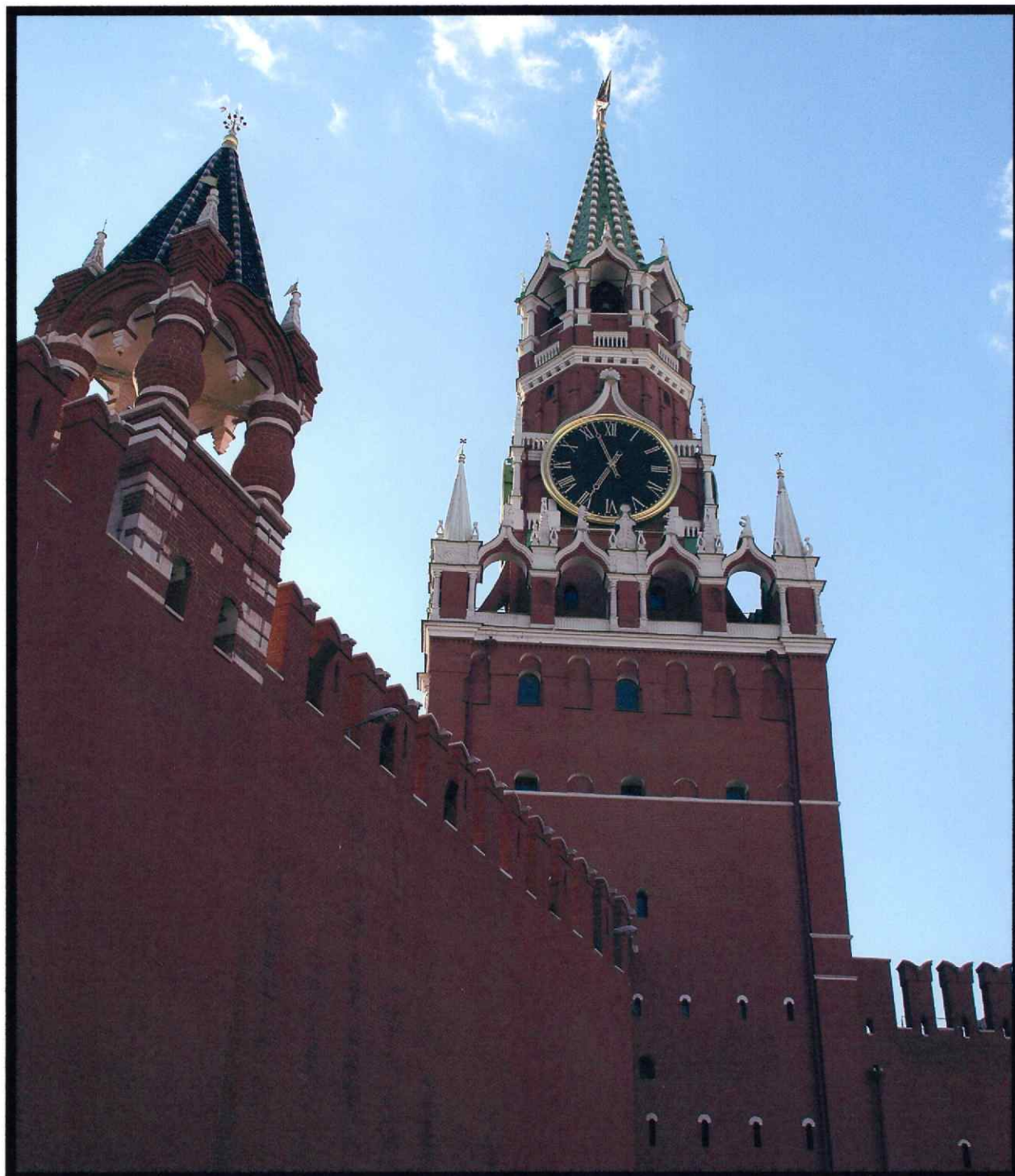
Vi satte os ned på hotellets udendørs café og fik lidt til ganen, inden vi bevægede os mod den Røde Plads.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik ned langs Kreml muren med de flotte tårne til den meget store Røde Plads.

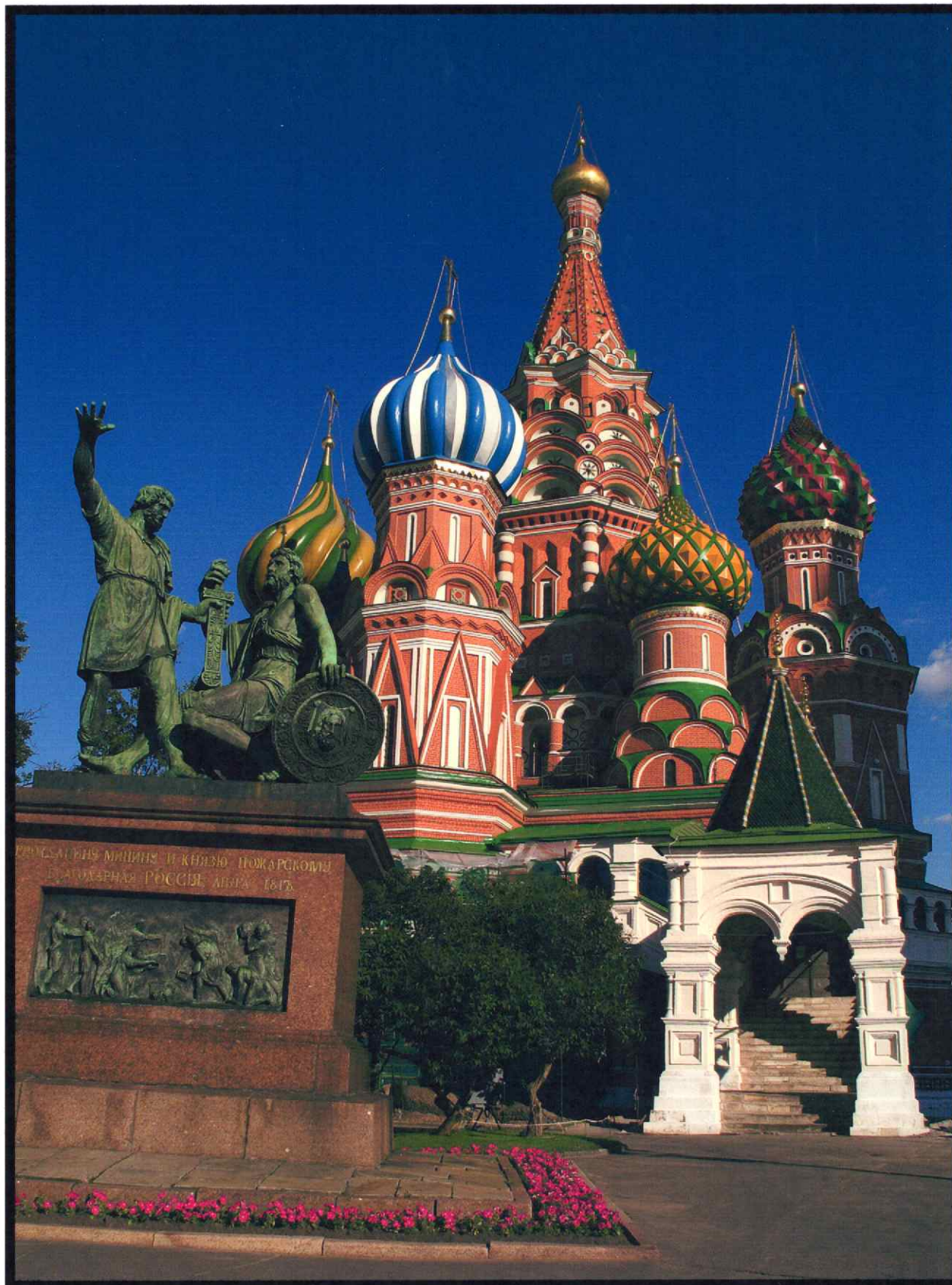

Det var meget imponerende med Kreml murene og tårnene, Lenin Mausoleet, det store indkøbscenter GUM og den fortsat imponerende Vasilij Blazjennyj-Katedral

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

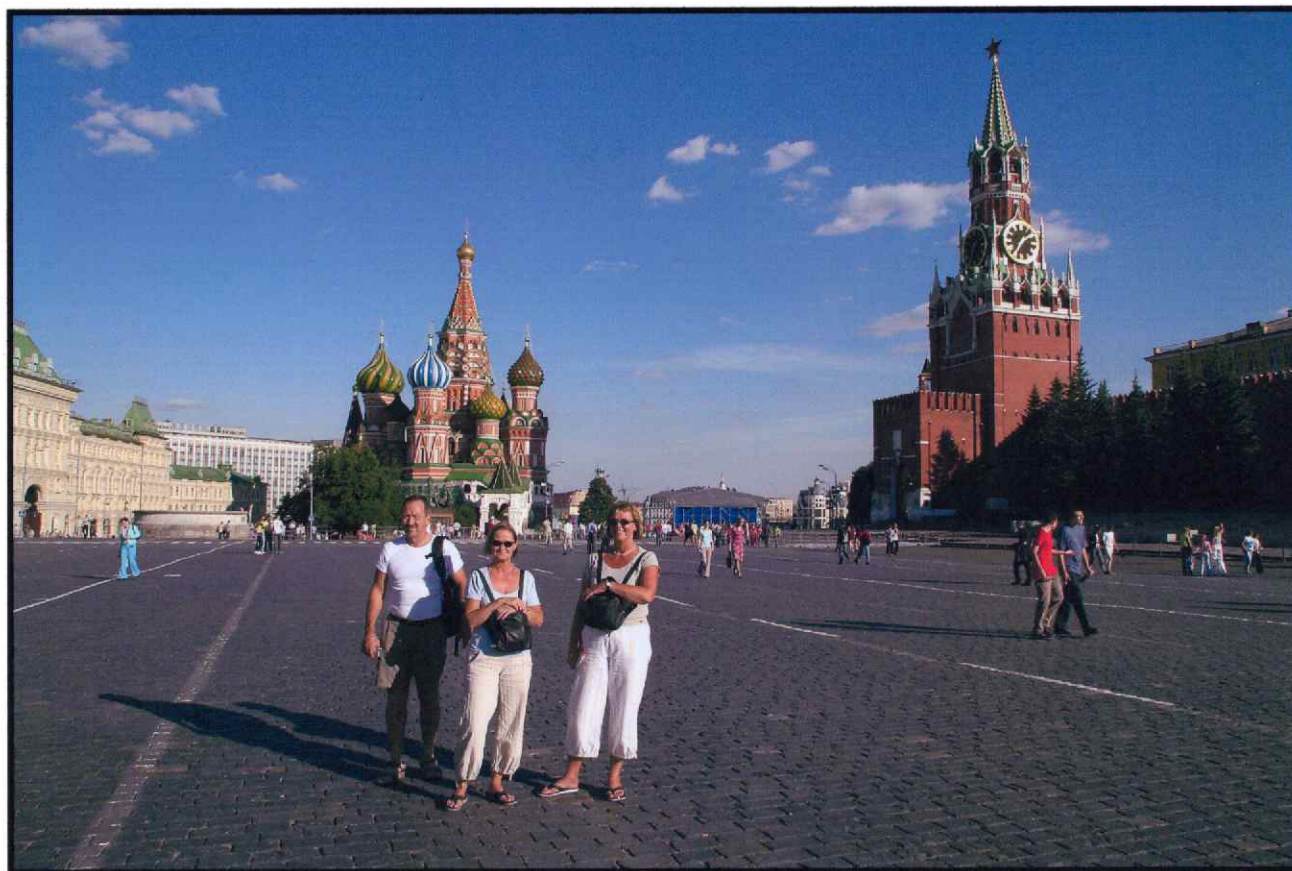

Foran katedralen stod en stor bronzestatue af de to mænd, der befriede Moskva fra polakkerne i 1612. Katedralen så ud til at være ved at blive restaureret, så man kunne ikke komme ind i den. Så hørte vi klokkespillet fra Spasskaja klokketårnet ved den officielle indgang til Kreml.

DEN RØDE PLADS

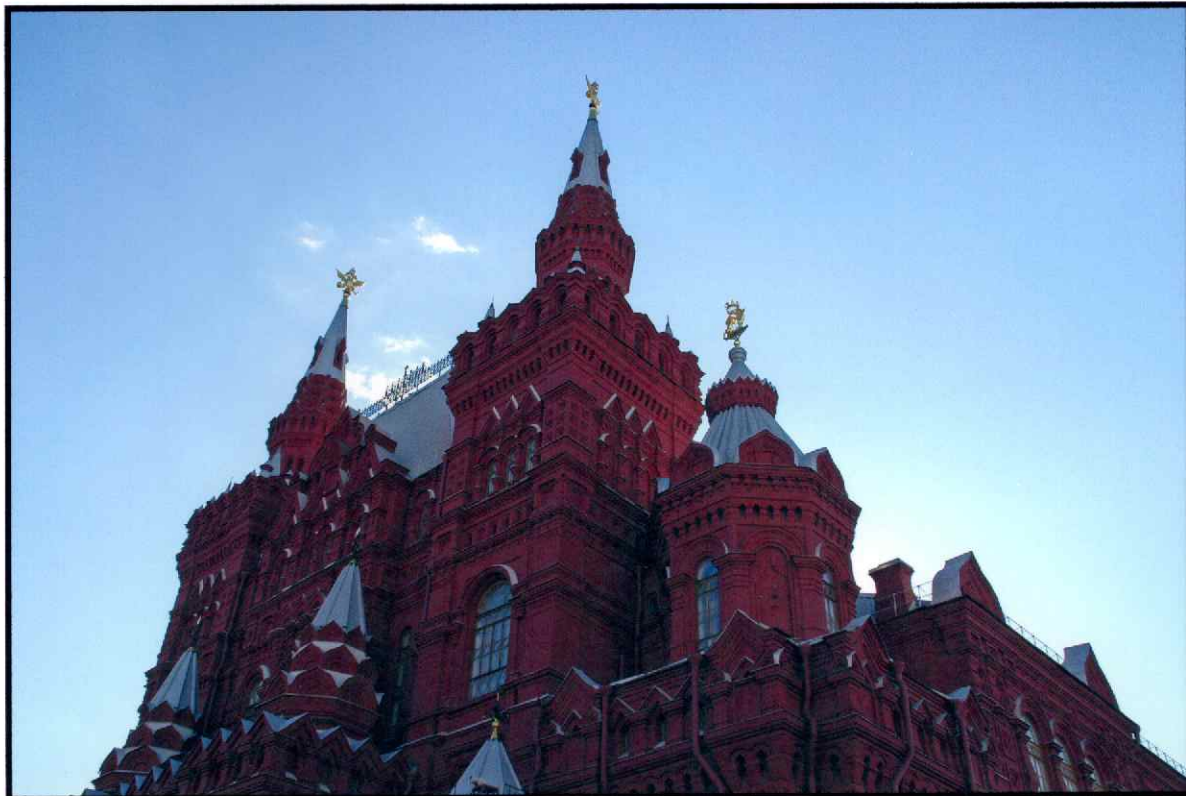
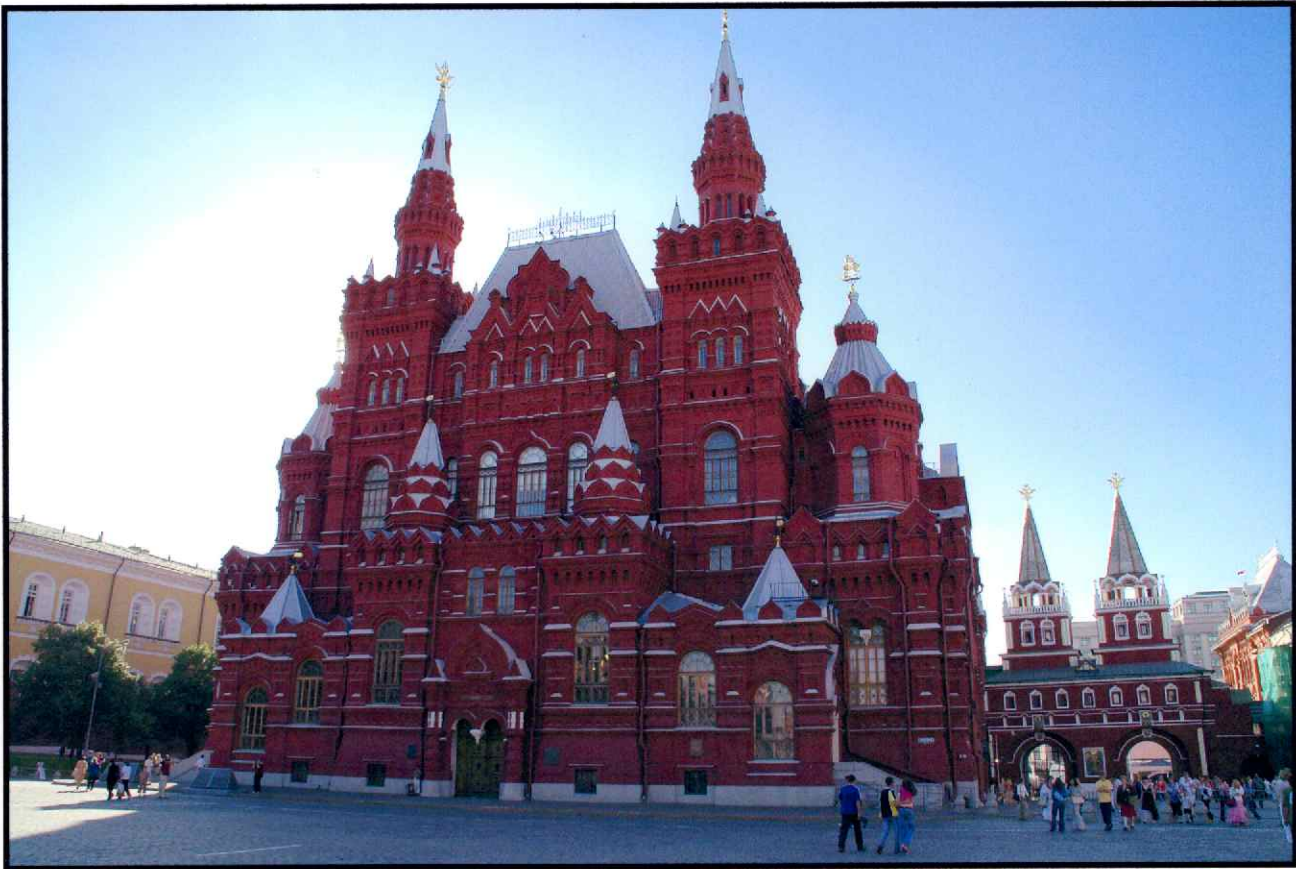

Indkøbscentret GUM

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

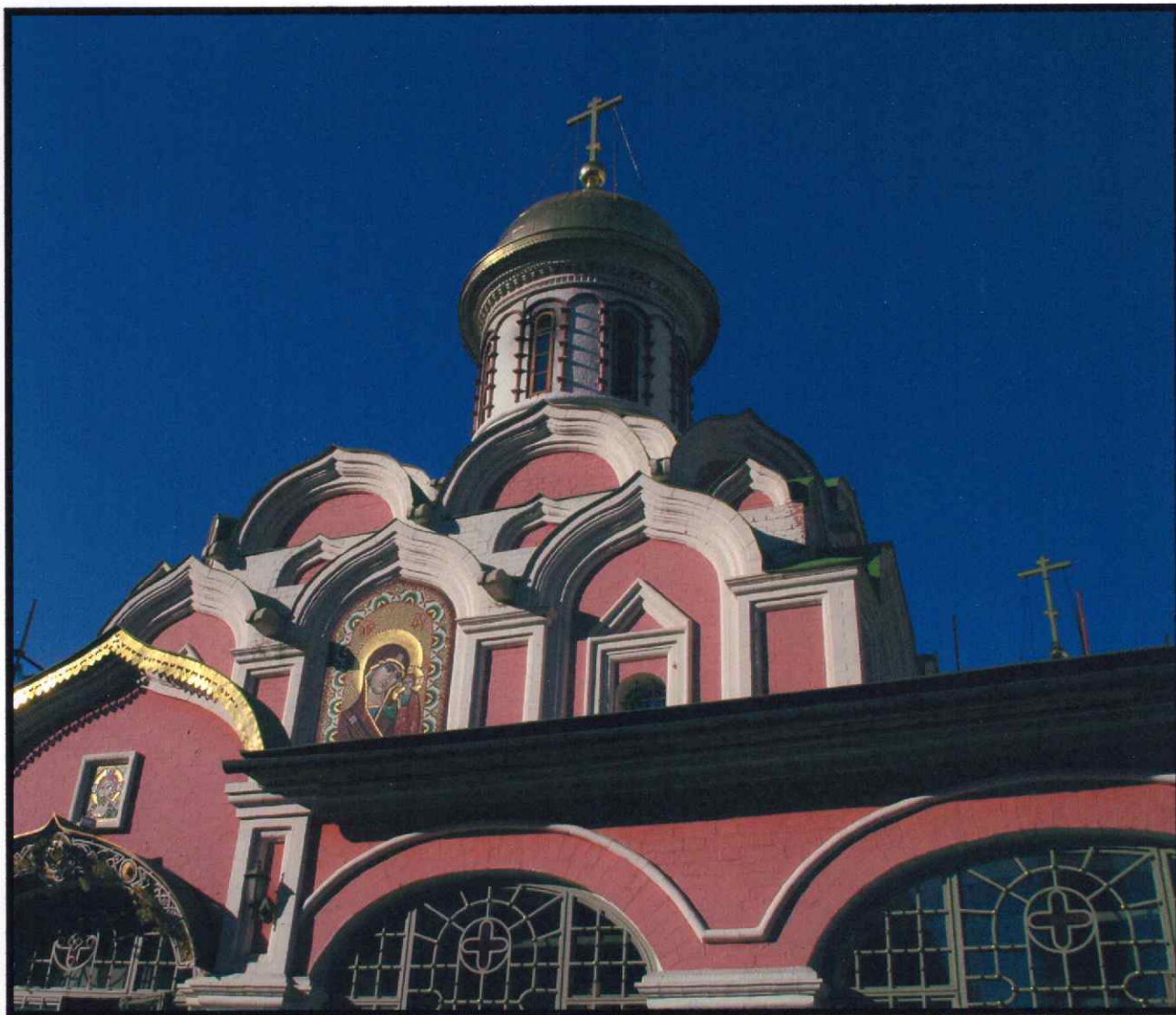
For enden af Den Røde Plads lå Historisk Museum, en rødbrun bygning fra 1883.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Lige overfor indgangen til Historisk Museum lå den lille pinkfarvede Kazan-Katedral, som vi lige var inde og se på. Katedralen var opført så sent som i 1993, men var en tro kopi af den originale katedral fra 1636.

Så gik vi igennem Opstandelsesporten, en kæmpe stor rød dobbeltport, forbi et lille kapel for Iverskaja ikonen og var så på Manegepladsen en anden meget stor plads. Her var der nogle bronzefliser, hvor man skulle stå og kaste en eller flere mønter over skulderen, medens man ønskede. Der stod også 4 – 5 ældre damer, som nærmest sloges om at få fat i de mønter, der blev kastet – selvom de kun havde en værdi på 2 – 5 øre. Det så ret komisk ud.

Lis og Gitte skulle selvfølgelig også ønske – og Gitte med det resultat, at hun smed mønterne direkte i hovedet på én af de ældre damer – til stor morskab og forvirring.

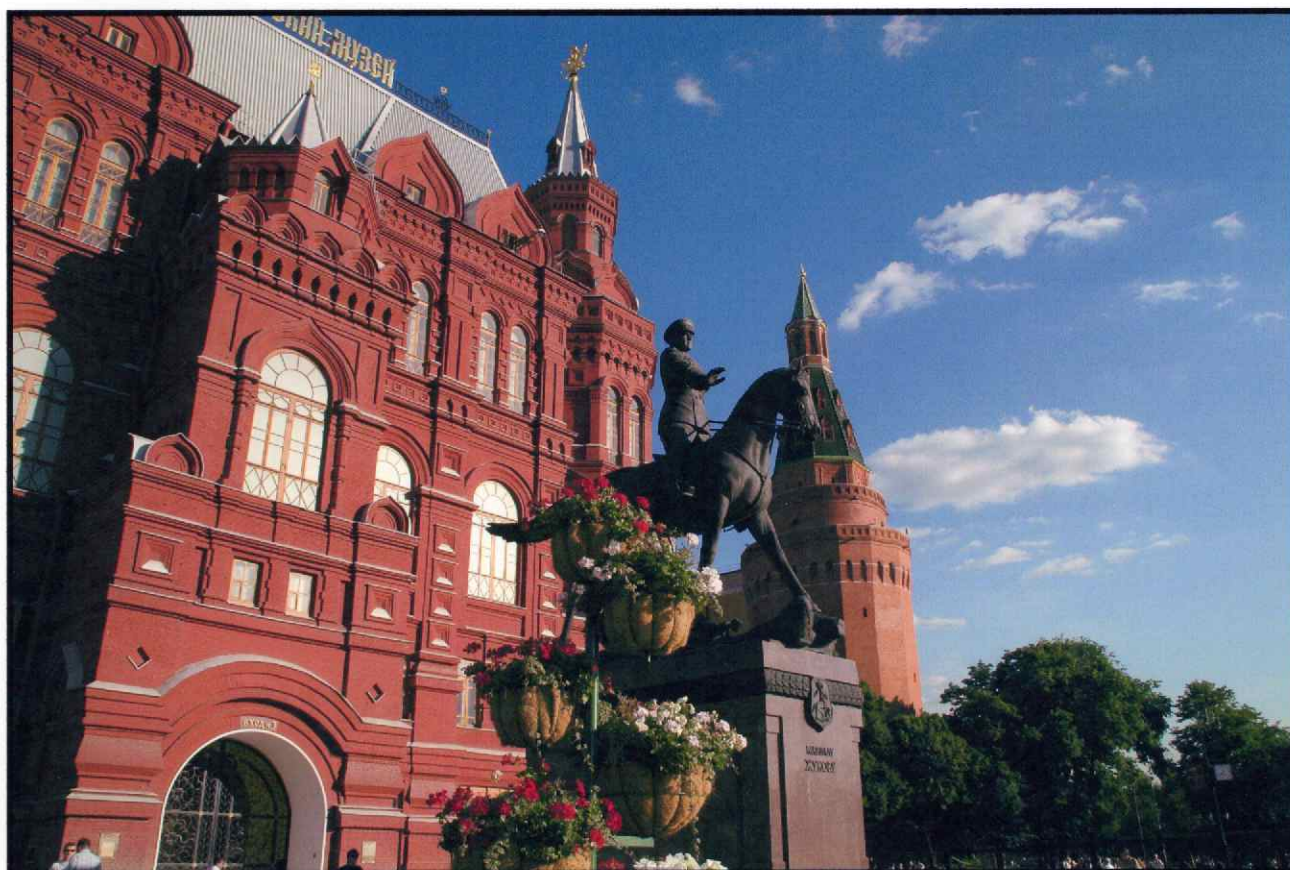
Her på Manegepladsen var der opsat boder hvor man kunne købe alt fra Babudskaer til gamle mønter. Her stod også en fyr med tre aber og en kæmpe ørn, som man kunne blive fotograferet med, de så ikke glade ud de aber.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Manegepladsen

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Fandt en hyggelig udendørs restaurant på pladsen, Tempel Bar. Fik dejlig mad, bortset fra at Gitte ikke fik det hun havde bestilt. Hun brokkede sig til servitricen, men dog uden resultat, da kokken ikke ville lave pommes frites til hende. Men maden viste sig alligevel at være ganske velsmagende.

Efter maden var der programsat sightseeingtur i metroen, hvor vi skulle se nogle af de mange utrolig flot udsmykkede stationer. Biletpriserne var overkommelige med kr. 0,90 pr. stk.

Det var straks noget sværere at finde den rigtige Blå linie for alt stod på russisk nede i metroen. Endelig lykkedes det dog at finde den rigtige linie – nu var problemet blot at finde den rigtige retning. Her var vi ikke så heldige med at tyde det krylliske alfabet og måtte køre frem og tilbage nogle gange. Men der var kun få minutter mellem hvert tog, så det var ikke noget problem.

Moskvas metro skulle ubestridt være verdens flotteste og tilmed den reneste. Der bliver dagligt transporteret omkring otte mio. mennesker, der kører 9393 tog i døgnet, som bruger 4,5 mio. kilowatt-timer, og så er der 61,7 km rulletrappe, der svarer til 148.146 trin, og den længste er 125 m lang, man skulle ikke kigge ned hvis man led af højdeskræk, som Lis!

På Kijevskaja stationen var der arkader, mosaikker og flotte loftslamper. Vi gik ned ad en rulletrappe, og var nu kommet over på ringlinjen, og tog toget en station til

Park Kultury. Denne station var flot udsmykket med marmorrelieffer i vægnicherne, som forestillede folk der dansede, løb på skøjter osv. Gik op og ned ad nogle trapper og rulletrapper og kom nu til den røde metrolinje, hvor vi tog toget syv stationer til

Komsomolskaja der nok er Moskvas mest pompøse metrostation, vi var nu på ringlinjen. Stationen der er åbnet i 1950 har 72 marmorsøjler og kæmpemæssige lysekroner der suppleres af store mosaikker med scener fra russisk historie. Så stod vi af på stationen fra 1952,

Belorusskaja fra 1952, som var udsmykket med glade og tilfredse bønder, vi gik op ad en trappe og der midt i en hall stod en bronzefigur af tre mænd fra revolutionen. Vi tog toget en station til

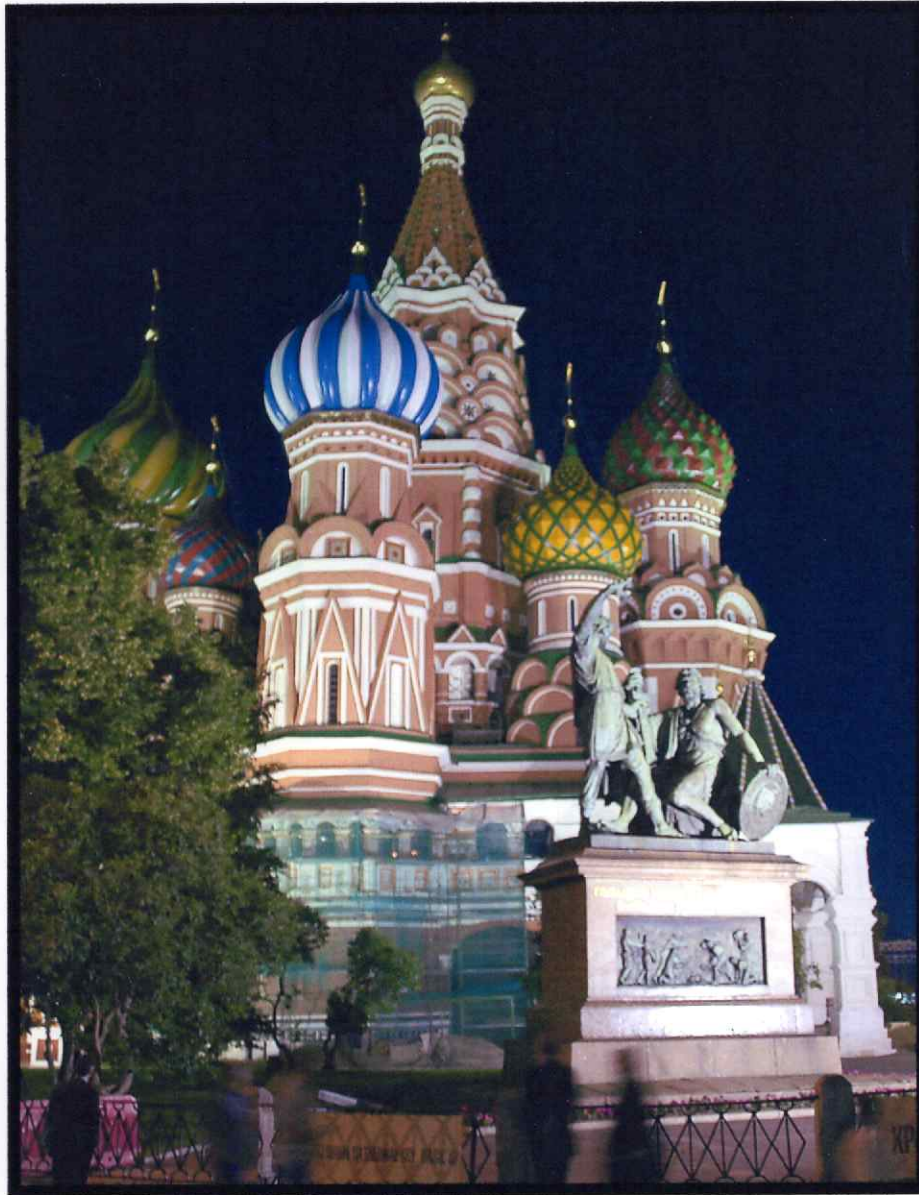
Majakovskaja, der blev åbnet i 1939. Her var 35 forskellige loftsmosaikker der skildrer den sovjetiske erobring af verdensrummet. Vi kørte lidt med toget og kom så op hvor vi var startet, hvordan det ellers lod sig gøre – men nu var vi igen på Den Røde Plads.

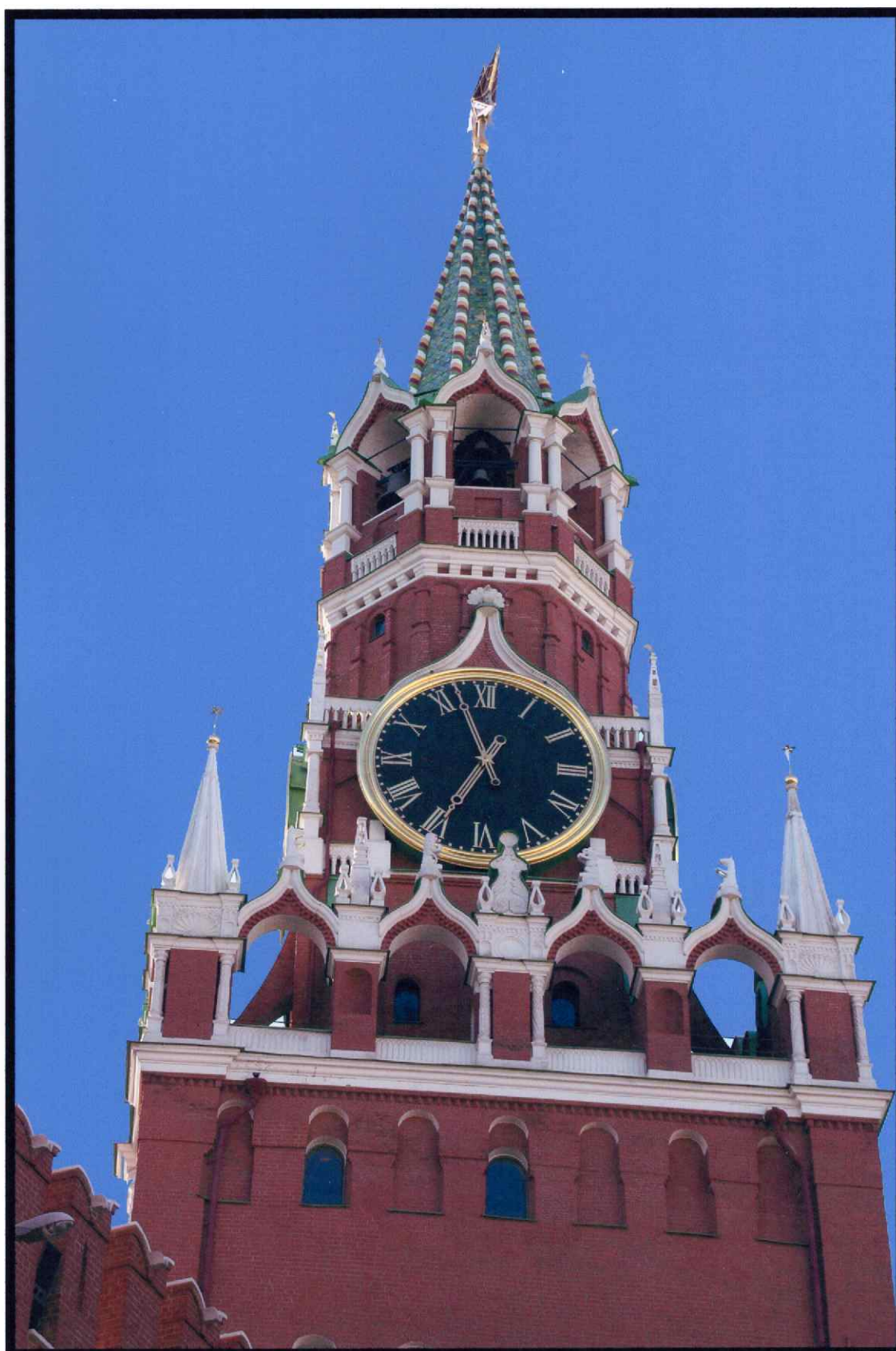
Det var en skøn lun aften, og det var utrolig flot at gå hen over Den Røde Plads, med lys på alle de flotte bygninger, og månen i baggrunden.

Gik hjem på meget trætte ben – købte øl og vand på vejen og satte os så ind i en opholdsstue og begyndte på vores dagbog. Jan spillede lidt guitar imens og Steen ringede til Anders og Rikke. Vi gik meget trætte i seng kl.0.15 – lokal tid.

Foto's fra dag 1

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Metroen

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

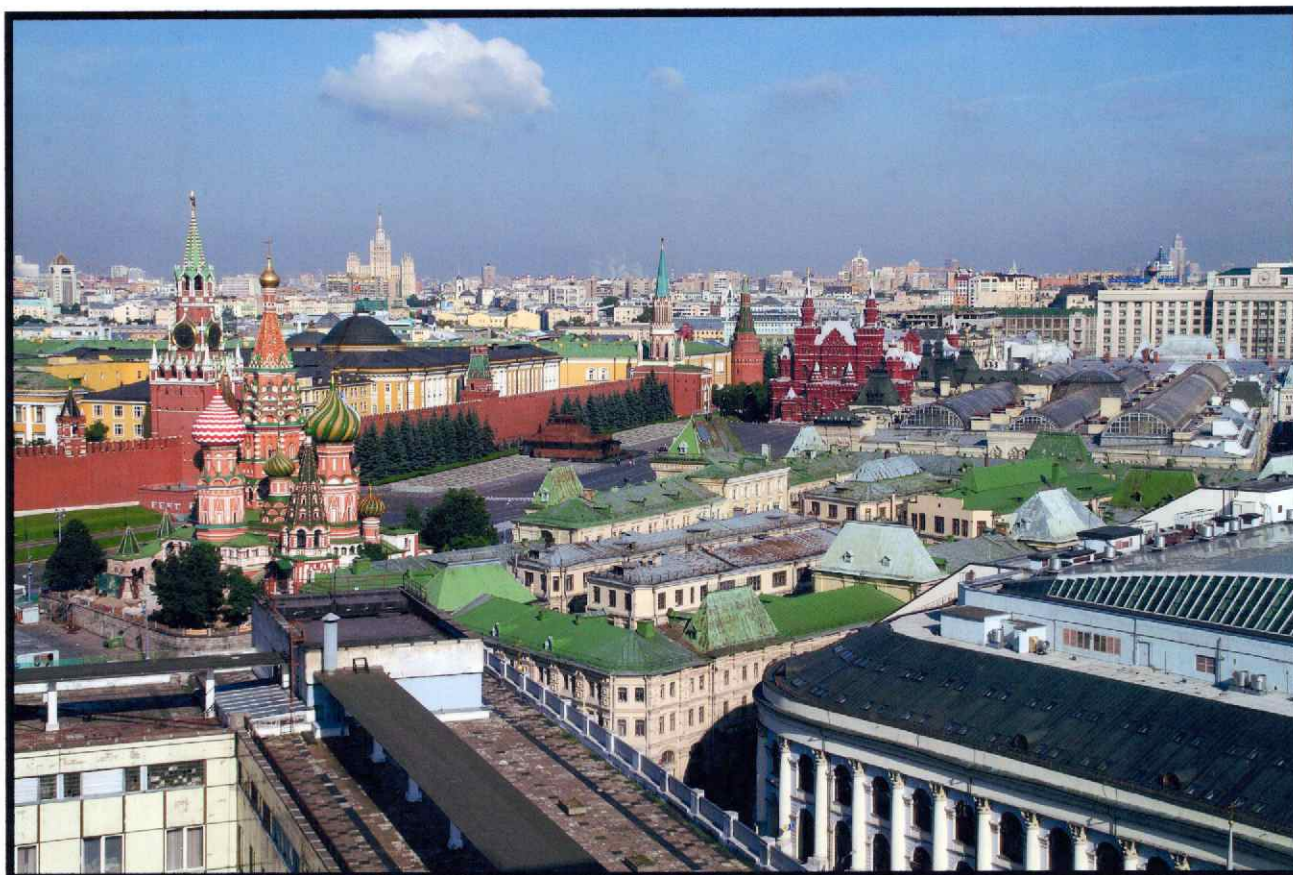

Tirsdag den 7.juli 2005 – Fuld fart på: marked, Danilov, Sommerpalads, gågade og Hard Rock

Alle havde sovet fint – vi var gået i brædderne med et brag alle sammen, undtagen Steen. Der var også temmelig varmt på vores ikke så store værelser, og der var ingen aircondition. Men badeværelset fungerede fint med dejlige store badehåndklæder og rigtig mange af dem, og både varmt og koldt vand.

Vi mødtes 8.30, gik ned i receptionen, hvor vi fik at vide hvor vi skulle spise morgenmad. Det foregik på 21. etage, hvor der var en fantastisk udsigt over Kreml og Den Røde Plads. Morgenmaden var lidt kedelig og halvkold kaffe.

Udsigt fra morgenmadsrestauranten:

Den røde Plads med Vasilij katedralen og muren til Kreml

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

På tilbagevejen til vores værelser, gik vi forbi Intourist kontoret hvor vi fik vores togbilletter. Det så ud som om det passede fint med pladser, og afgangen var også på nogenlunde det tidspunkt vi havde regnet med. På tilbagevejen til værelserne gik vi gennem den ene svingdør efter den anden, kom også forbi et sted hvor der var "strippatissesjavs", det var en hel rejse.

Nu gik turen ned mod metroen, på vejen hørte vi pludselig det dejligste klokkespil, og da vi kiggede op så vi en rigtig levende mand der sad og slog på klokkerne i et lille klokketårn.

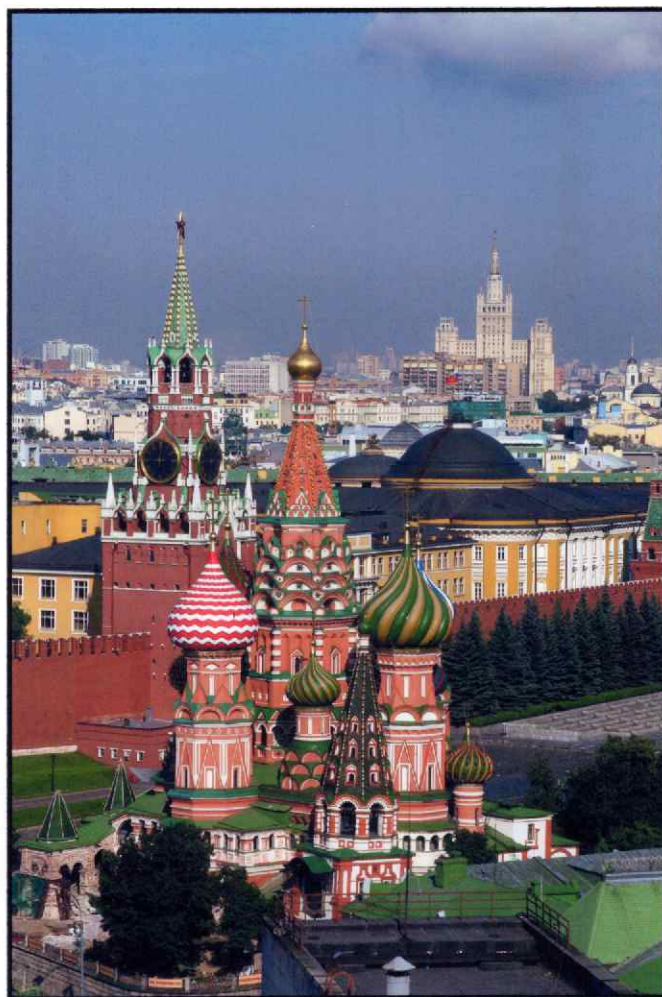

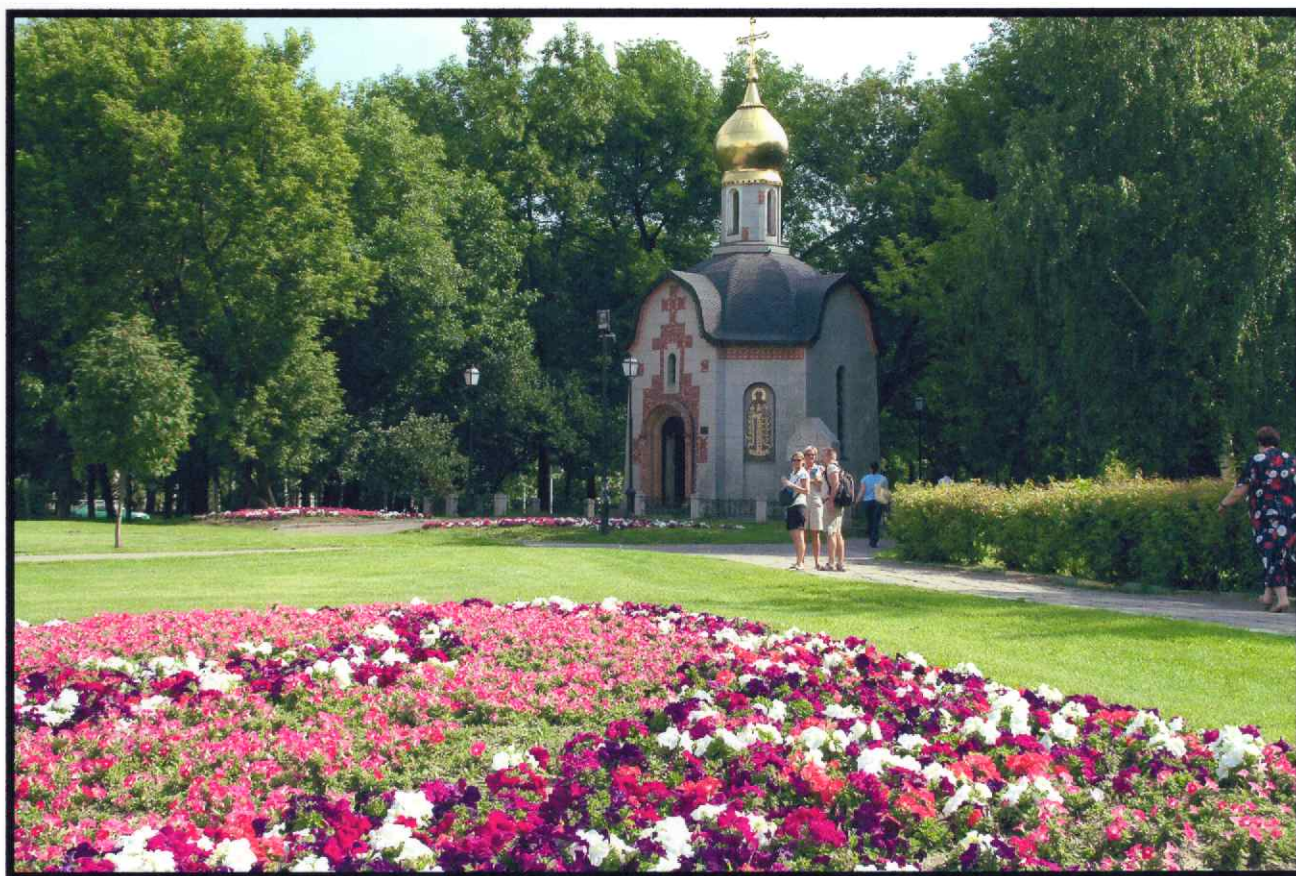
Så gik det derud ad med toget til Danilov madmarked.

Da vi kom op fra metroen kunne vi ærlig talt ikke se noget marked, men der lå et lille kapel med nogle fine blomster udenfor.

Mens vi stod her og kiggede så vi på en stor rund bygning, at der øverst på taget stod Danilov Madmarked, så det var bare lige

ovre på den anden side af gaden. Det var en temmelig befærdet vej, og Lis havde åbenbart ikke tålmodighed til at vente, for pludselig gik hun nærmest lige ud foran en bil, Gitte råbte på hende og en mand ved siden af, fortalte at han havde en ven i Chicago og når han var i Moskva var han helt forbløffet over trafikken, og skulle også passe på!!!

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi kom ind til en sandt duft og farveflor, alt så bare så lækkert og indbydende ud, der var stablet appelsiner, citroner, clementiner og jordbær og kirsebær i fantastiske pyramider. Vi blev simpelthen nødt til at købe et kilo kirsebær, de kostede næsten ingen penge. Så gik vi ind i markedshallen, hvor der var kød, fisk, honning osv. Der var en flink dame fra en kaffebær, der så at Gitte stod og tørrede et kirsebær i en serviet, som vinkede os hen til hende og så skyllede hun alle vores kirsebær!

Fyldt af indtryk og dufte gik vi hen på en fortovscafe og drak en kop kaffe og spiste kirsebær.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Videre mod Danilov-Klostret, Steen kendte vejen, men det endte dog med at vi måtte spørge en mand om vej.

Danilov-Klostret er Moskva's ældste og hovedkvarter for den russisk-ortodokse kirke og residens for den russiske patriark.

Vi var først inde i en have med smukke blomster og små springvand.

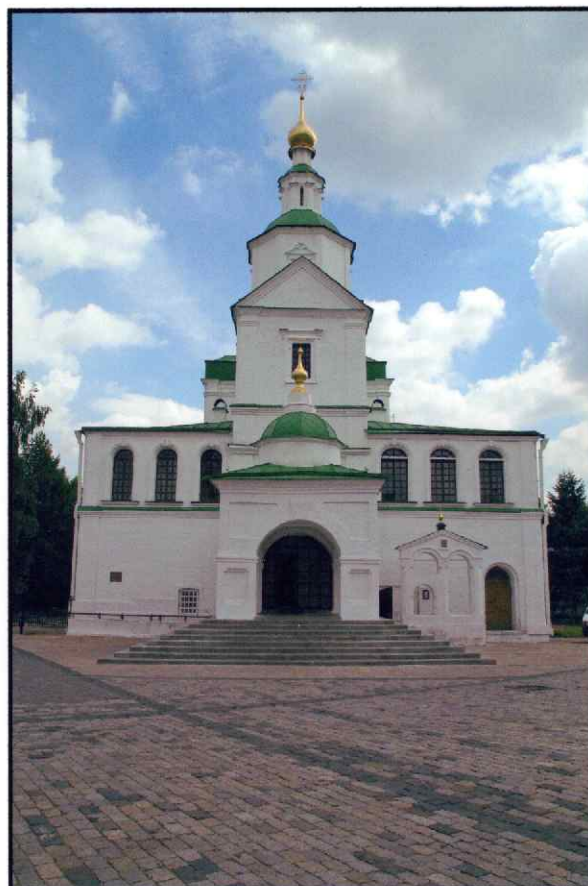
Gik ind i Klostret gennem Simon Søjlehelgen-kirkens pinkfarvede klokketårn. Lige inden for porten lå et lille kapel med en brønd, hvor folk kan få en tår af det hellige vand. Vi prøvede at komme ind i den gule Treenighedskirke, men der var

rengøring. Vi gik så ind i De Hellige Fædres Katedral, der blev grundlagt af Ivan den Grusomme. Alle kvinderne bar tørklæde og når de gik ind i kirken gjorde de korsets tegn og bukkede sig med en hånd mod jorden. Der var mange fine ikoner og en kiste med glaslåg. Vi mente nok at der lå en død i kisten, han havde bare fået et tørklæde over hovedet!

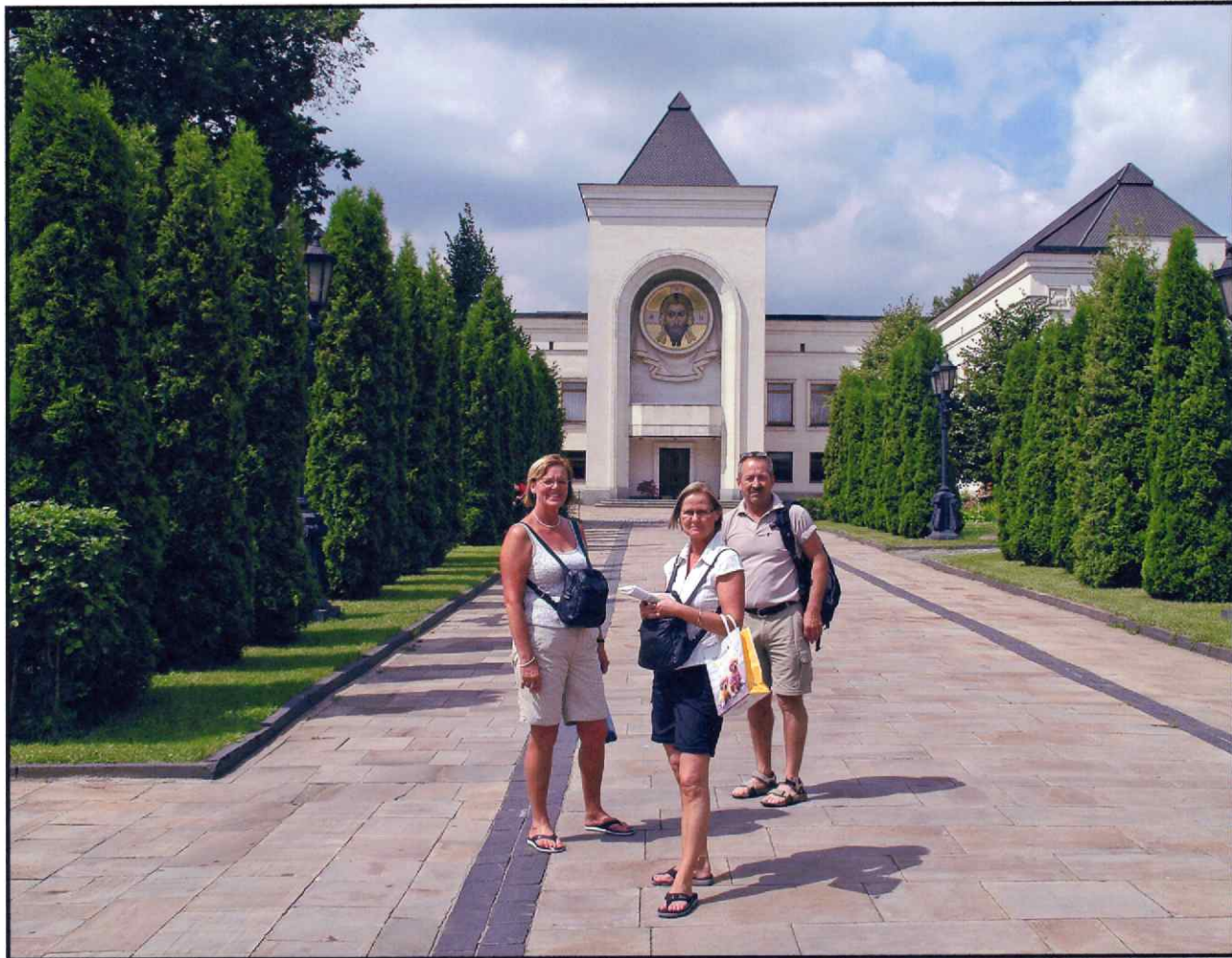
Danilov klosteret

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Danilov klosteret

Jan Kruse; Moscow water lily, jul-2005

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vores næste mål var Kolomenskoje, zarens gamle sommerresidens. Vi gik ud af en vej og prøvede at praje en taxa, for det første kom der kun meget få og den ene der stoppede ville ikke køre os derud. Vi måtte endnu engang spørge om vej og fik således at vide at vi skulle tage sporvogn nr.35 og det foregik på russisk!

Vi ventede meget længe, men endelig kom sporvogn nr.35, vi steg på og der var en utrolig sød og smilende billetdame som meget gerne ville tale med os. Hun kunne sådan ca. 5 ord på engelsk!

Det var en lang tur, men vi fik da set en del af Moskva, også uden for Have-ringen, her så ikke alt for spændende ud, og Steen og Jan var ved at falde i søvn. Lige pludselig holdt vi stille meget længe og vognstyreren steg ud og nogle af passagererne rejste sig og skulle se hvad der foregik. Vi fandt aldrig ud af hvad der skete, men vi kom dog i gang igen. Kort tid efter sagde billetdamen, at nu skulle vi af og hun pegede ud af vinduet og viste os hvilken vej, vi skulle gå. Sød og smilende var hun!!!

Vi stod af og gik langs med nogle små boder, hen over en stor vej og så hen til en restaurant for at spise frokost. Vi var alle fire meget sultne, men ak og ve, spisekortet stod på russisk. Nu var gode råd dyre, frem med parløren og sammenligne de russiske bogstaver, men det var godt nok svært.

Jan fik spurgt tjeneren om de havde sandwich, og det havde de heldigvis, så vi fik fire af dem og fire øl og en cola, Jan fik bestilt en øl for meget, ærgerligt! Gitte skulle tisse, men havde endnu ikke lært kryllisk, så hun endte på herretoilettet, kom dog hurtigt ud derfra, da en fyr grinende kom ind og pegede, at det lå ovre på den anden side.

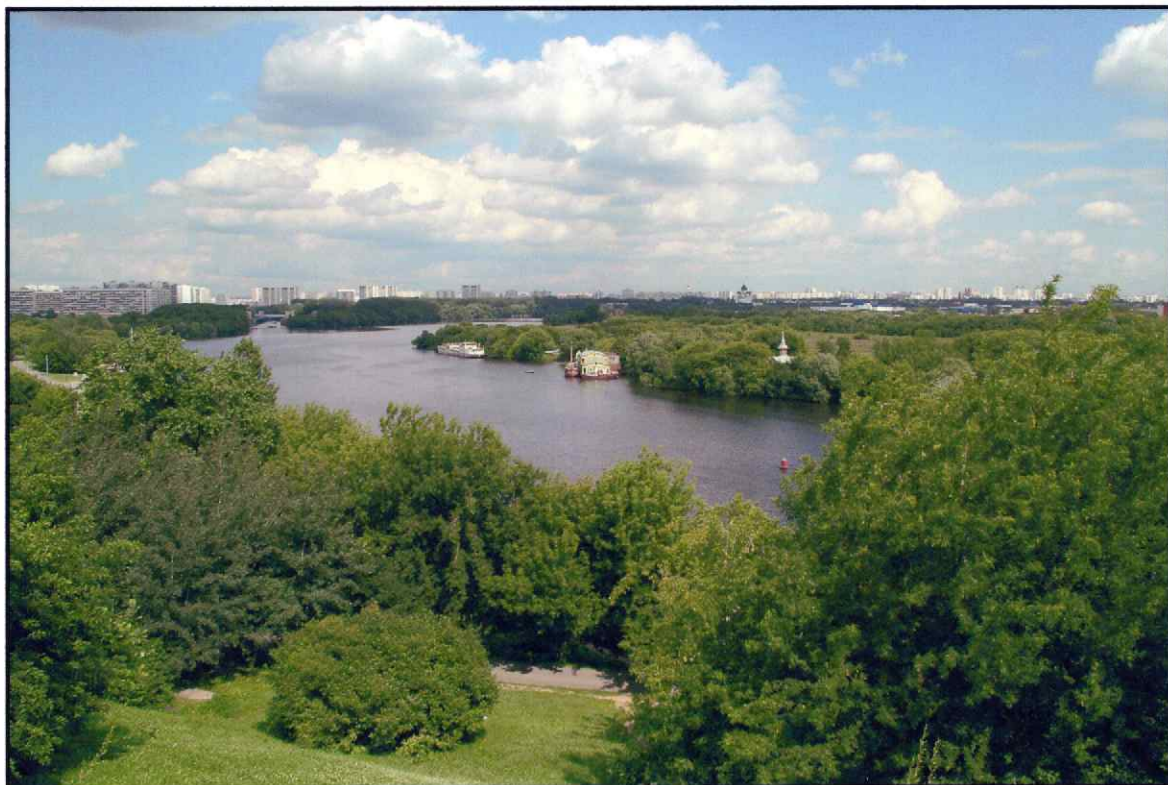

Så gik turen mod sommerresidensen langs en sti. På lang afstand kunne vi se Kazan-katedralen med blå kupler og gyldne stjerner. Kom ind gennem den hvide portbygning med Romanov-dynastiets dobbelthovedede ørn på toppen. Gik rundt i parken, som er et yndet picnic sted for Moskva-boerne.

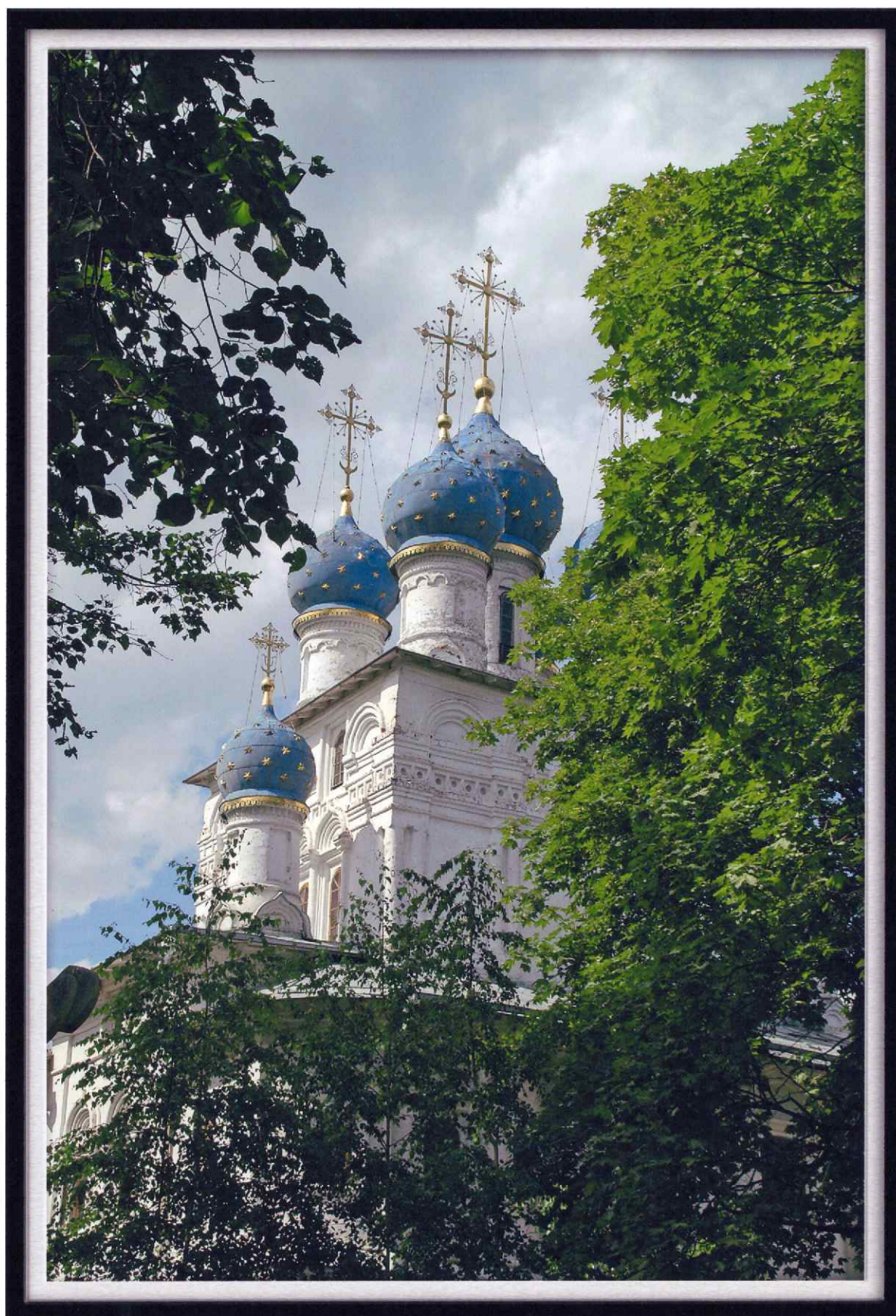

Sommerpaladset

Sommerpaladset

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Her var mange flotte blomster og træer og gamle træhytter. Gik langs Moskva floden tilbage hvor vi kom fra. Her fik vi lige en softice – Steen skulle tisse, så vi sad og ventede udenfor, og da han kom ud igen besluttede vi at gå derind og få en kop kaffe. Fik endelig hvilet vores gamle ben, der var meget trætte.

Gik ned til metrostationen og tog metroen ind til Arabatskaja. Det var engang Moskvas kulturelle centrum, og byens fornemste forretningsgade, nu er gaden omdannet til Moskvas længste gågade.

Her var fyldt med souvenir forretninger og boder, hvor man kunne købe Babudskaer, Farbergé-æg og russiske pels hatte – vi prøvede lige et par hatte, men hun ville have – først 2000 rbl. stykket, hvis vi ville have to gik hun ned til 3800, så 3500, så 3000, så 2800, men vi syntes stadig det var for meget, så vi sagde 2000, så ville hun ikke mere, og vi gik, de var ellers meget flotte.

Jan Kruse, Moscow Million Dollar Baby, Jul-2005

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Var inde i forskellige souvenirbutikker og kiggede på Babudskaer og Farbergé-æg.

Midt på gaden var der så pludselig en masse papkasser, hvor det så viste sig at der var kaniner, små kattekillinger og hundehvalpe i, de lå og så meget triste ud. Der var også en ulækker kobraslange og en ilder. Nu var der også en der optrådte med at bøje et svær med halsen, vi troede at han ville stikke det lige igennem halsen, men det gjorde han dog ikke!

Da vi var kommet næsten helt ned for enden af gaden var det blevet lidt koldt, så Lis og Gitte fik lige et angorasjal hver, det fik vi for 350rbl. for begge to. Klokken var blevet mange, så vi besluttede at blive her og spise aftensmad, men først var vi inde og købe lidt vodka, den kostede 170rbl.

Gik på Hard Rock Cafe og spiste, her var dog så koldt at Jan var nødt til at gå ind og købe en fleece-trøje.

Fik fin nok mad og flere øl, for det var happy hour.

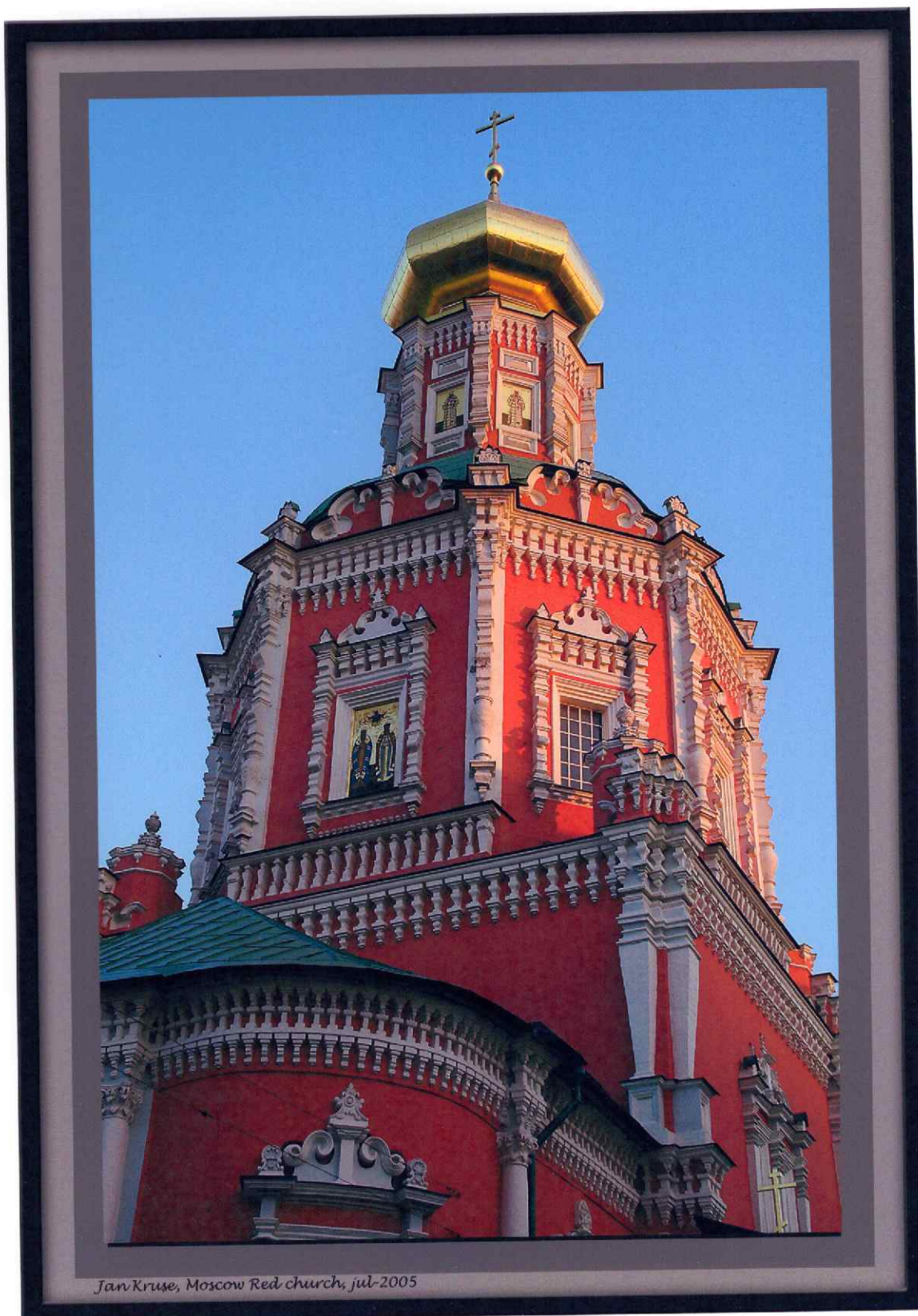
Nu skulle vi have metroen hjem og den skulle faktisk ligge lige i nærheden. Selvfølgelig kunne vi ikke finde metroen, selvom Lis havde sagt at den vistnok lå inde i et lille hak, men nej, det var der ingen der ville tro, før til sidst. Kørte hjemad, og der var rigtig mange mennesker med, vi kom dog til at stå af en gang for tidligt. Var på Place Revoljutsit metrostation, fra 1938, der står 80 revolutionære bronzeskulpturer af idealiserede russere – en mor med barn, unge pionere, søfolk, og bevæbnede soldater. Købte cola og vand nede i tunnelen, og gik så hjem gennem Kitaj-Gorod kvarteret, som er Moskvas ældste bydel.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

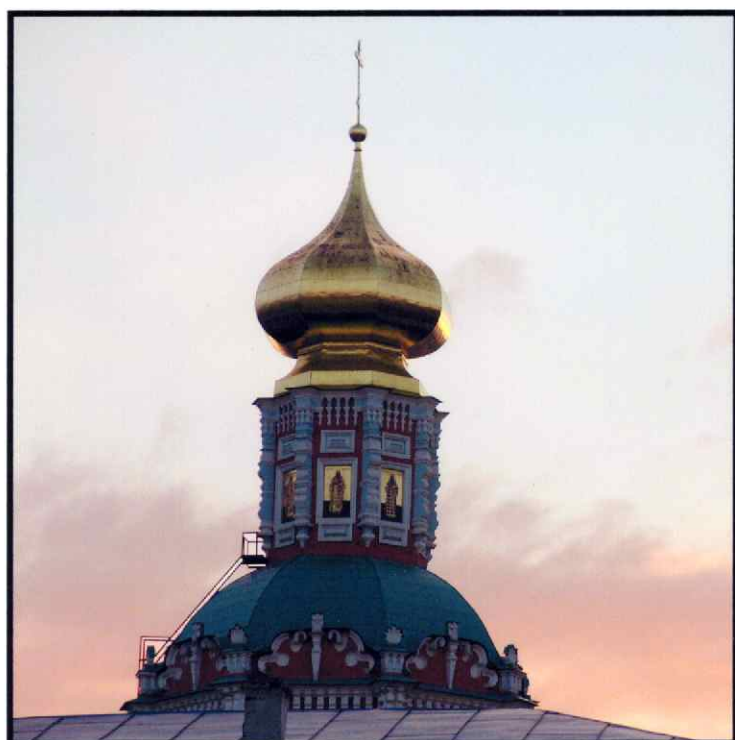

Gik ind ad hovedindgangen på hotellet og så var vi ellers på vandring, vi startede på værelse 0 og så gik vi rundt og rundt til vi kom til værelse 257 og 237. Steen og Jan var ude på tagterrassen og kigge – der var en flot udsigt over Kreml og Den Røde Plads. Satte os ud i opholdsstuen og fik en lille sjus og skrev lidt dagbog, Jan spillede. Gik i seng kl.0.45.

Jan Kruse, Moscow Red church, jul-2005

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

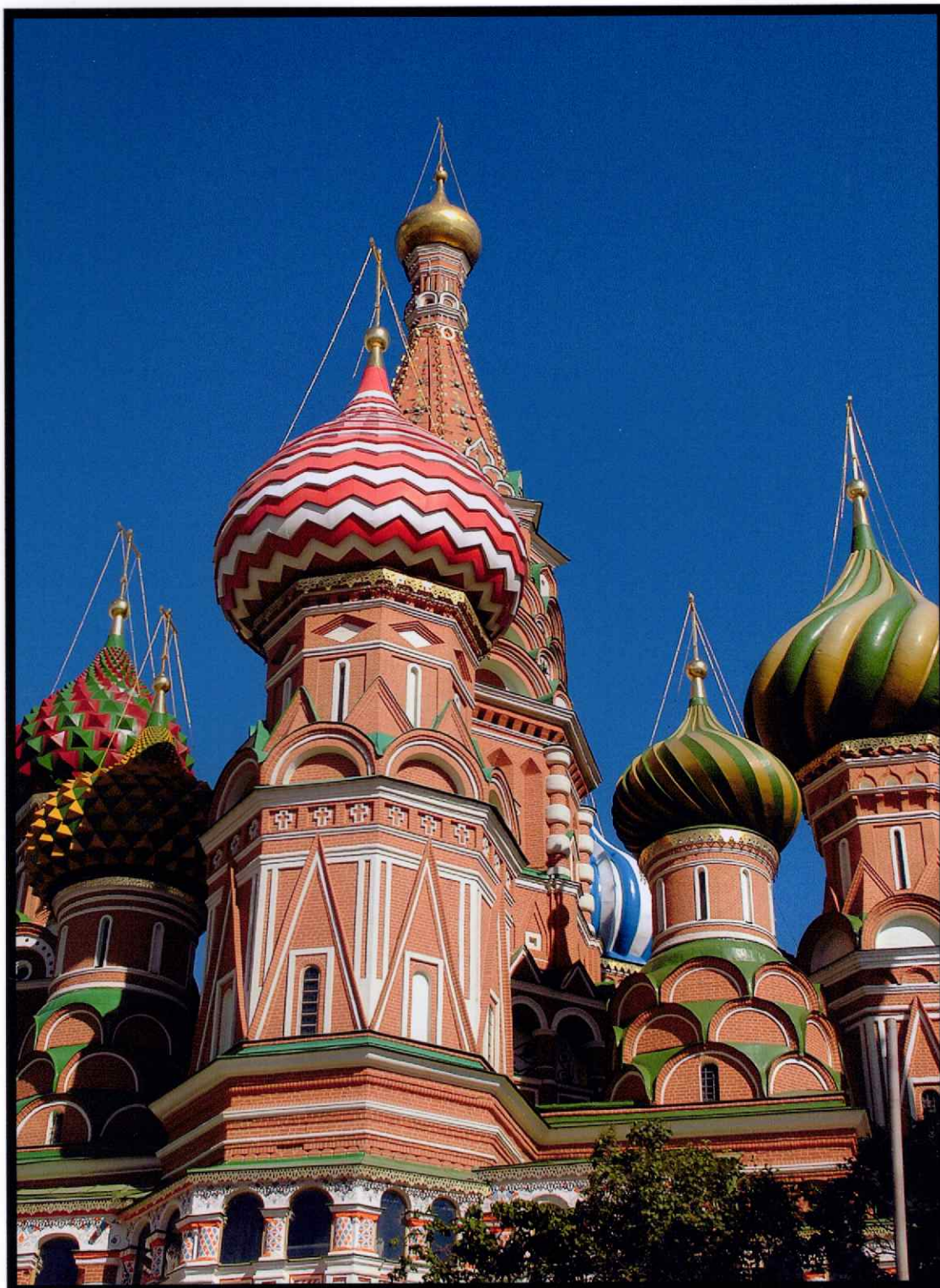

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Fredag den 8.juli Russisk kø-kultur kræver tålmodighed og albuer – KREML imponerende

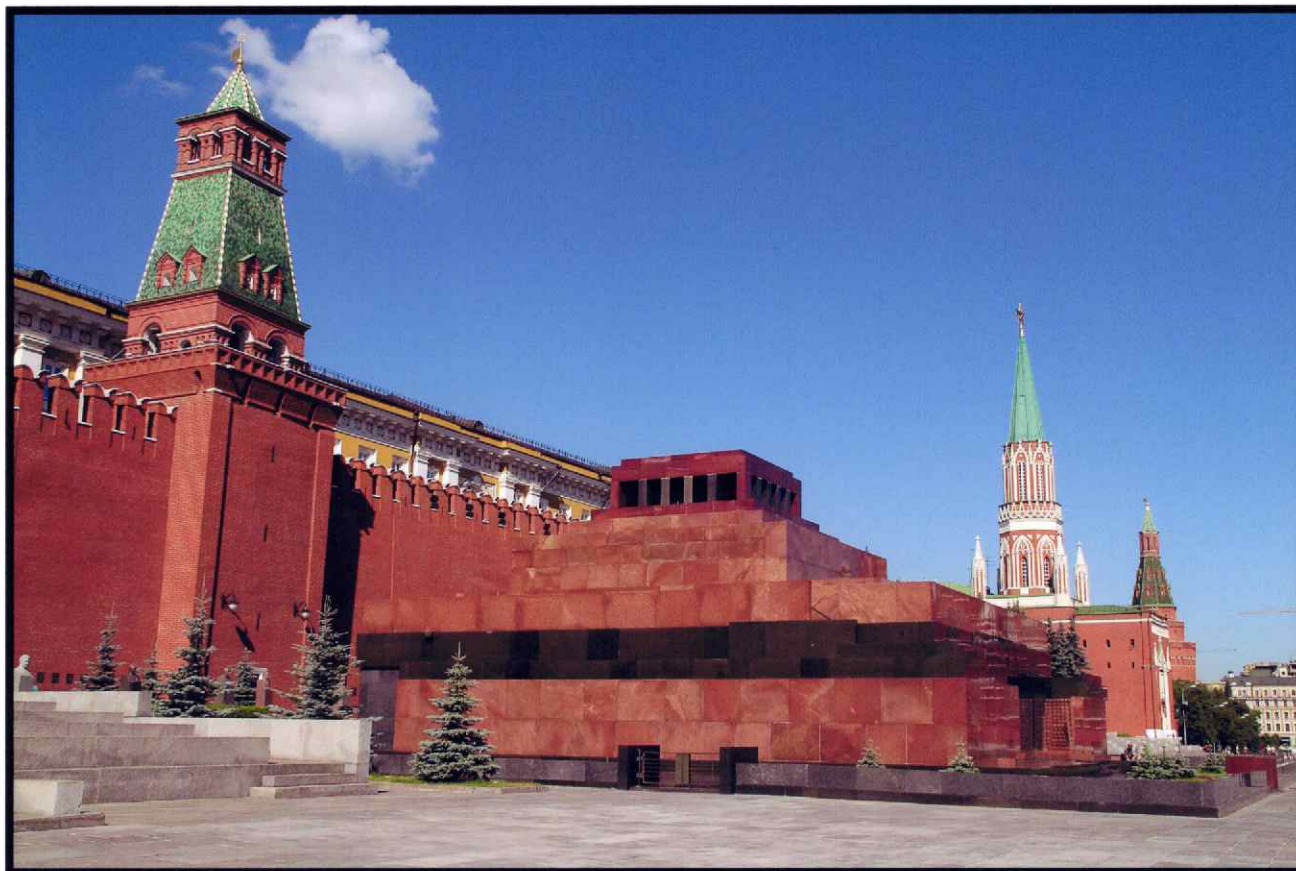
Tidligt oppe og spise morgenmad 8.30. Gik lige en runde i restauranten, da Steen ville sidde i solsiden, for han mente der var bedre udsigt, det var der dog ikke. Men heller ingen ledige borde ved vinduet, så vi fik et bord fyldt med krummer, Jan fejede lige. Bollerne gad vi ikke spise i dag, de var for tørre, men franskbrødet var meget friskt.

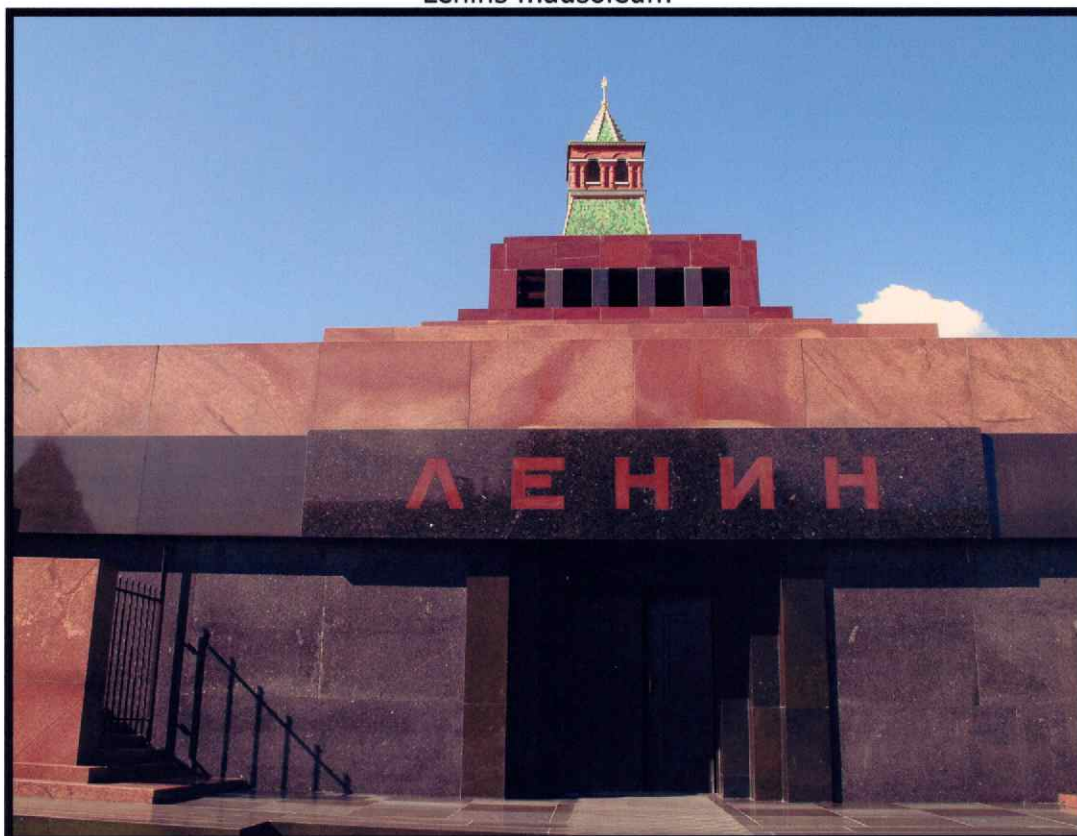
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

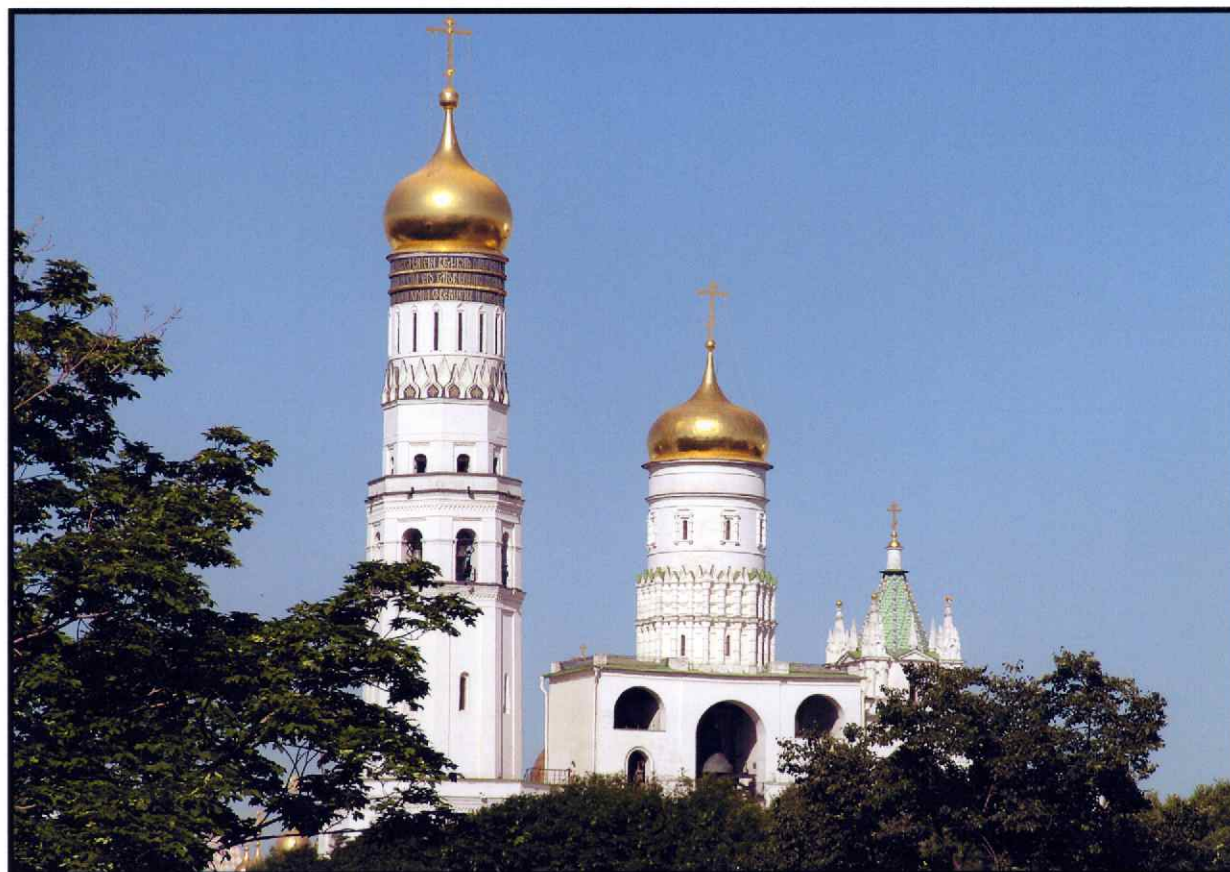
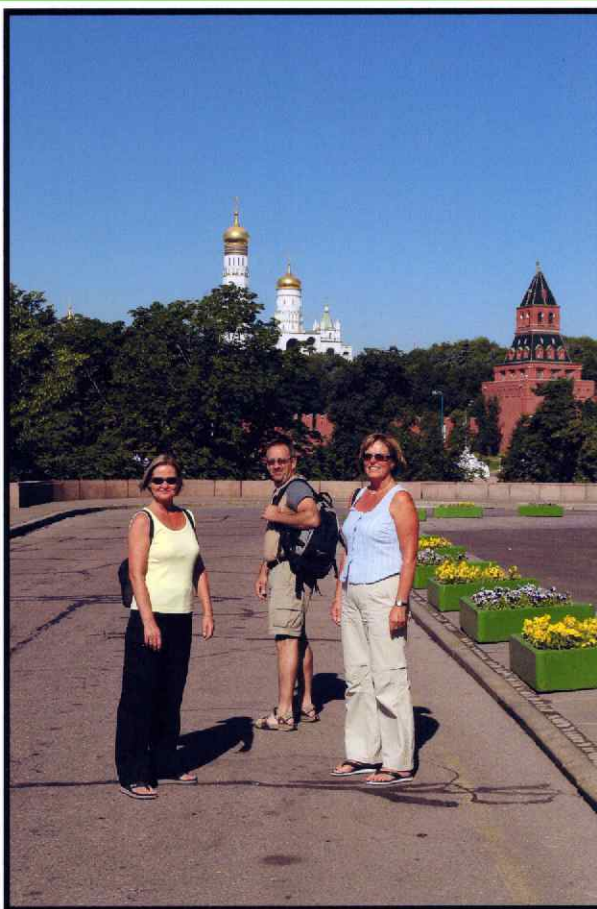
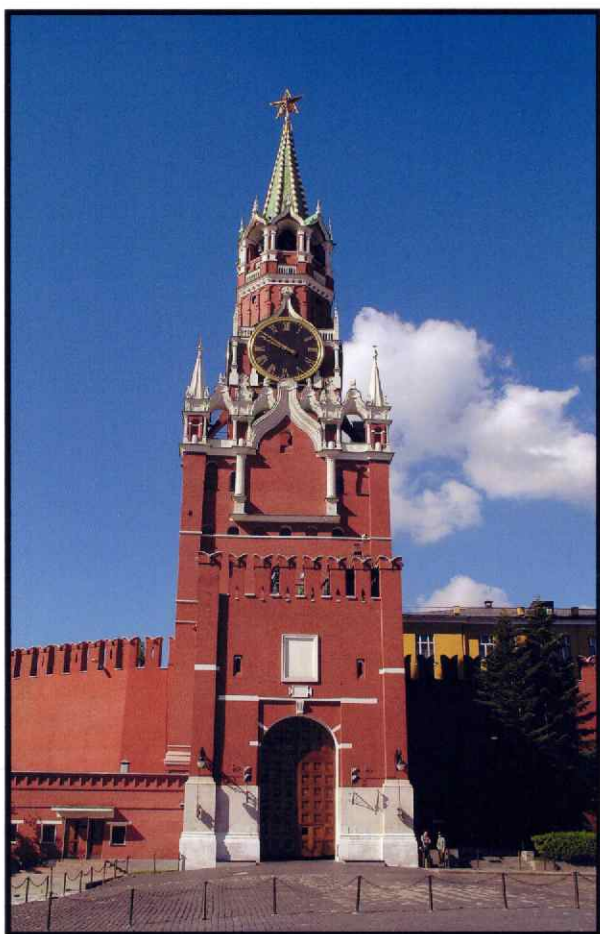
Gik med raske fjed ned mod Kreml, over Den Røde Plads, hvor det igen var tid til en masse fotografering.

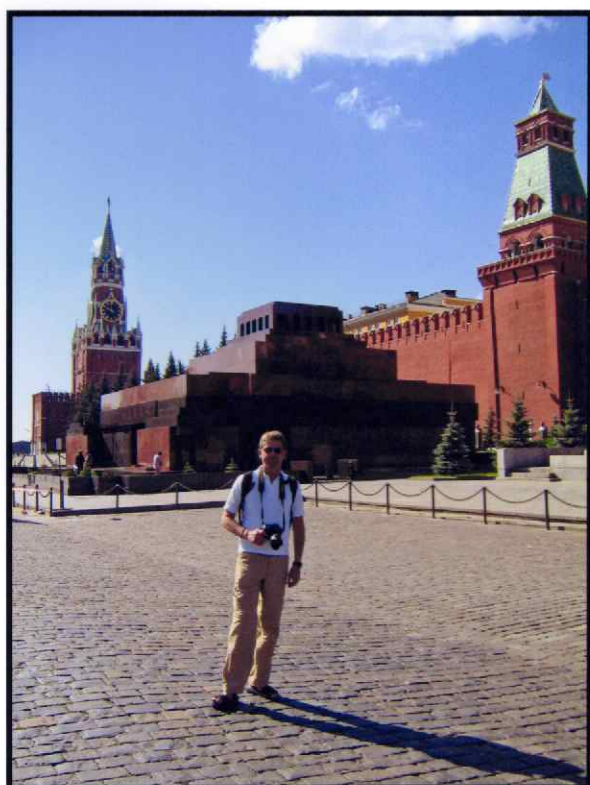
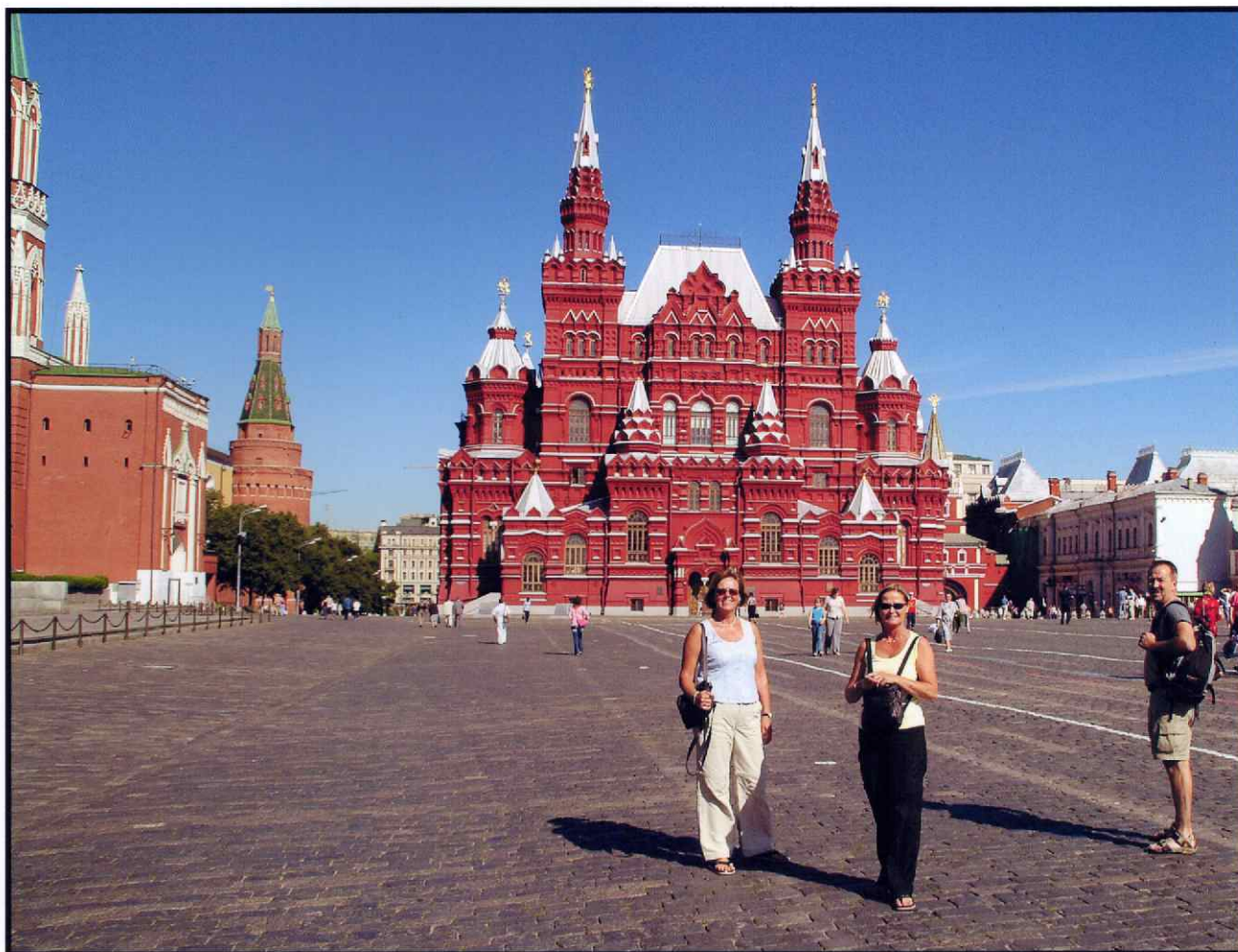
Lenins mausoleum

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

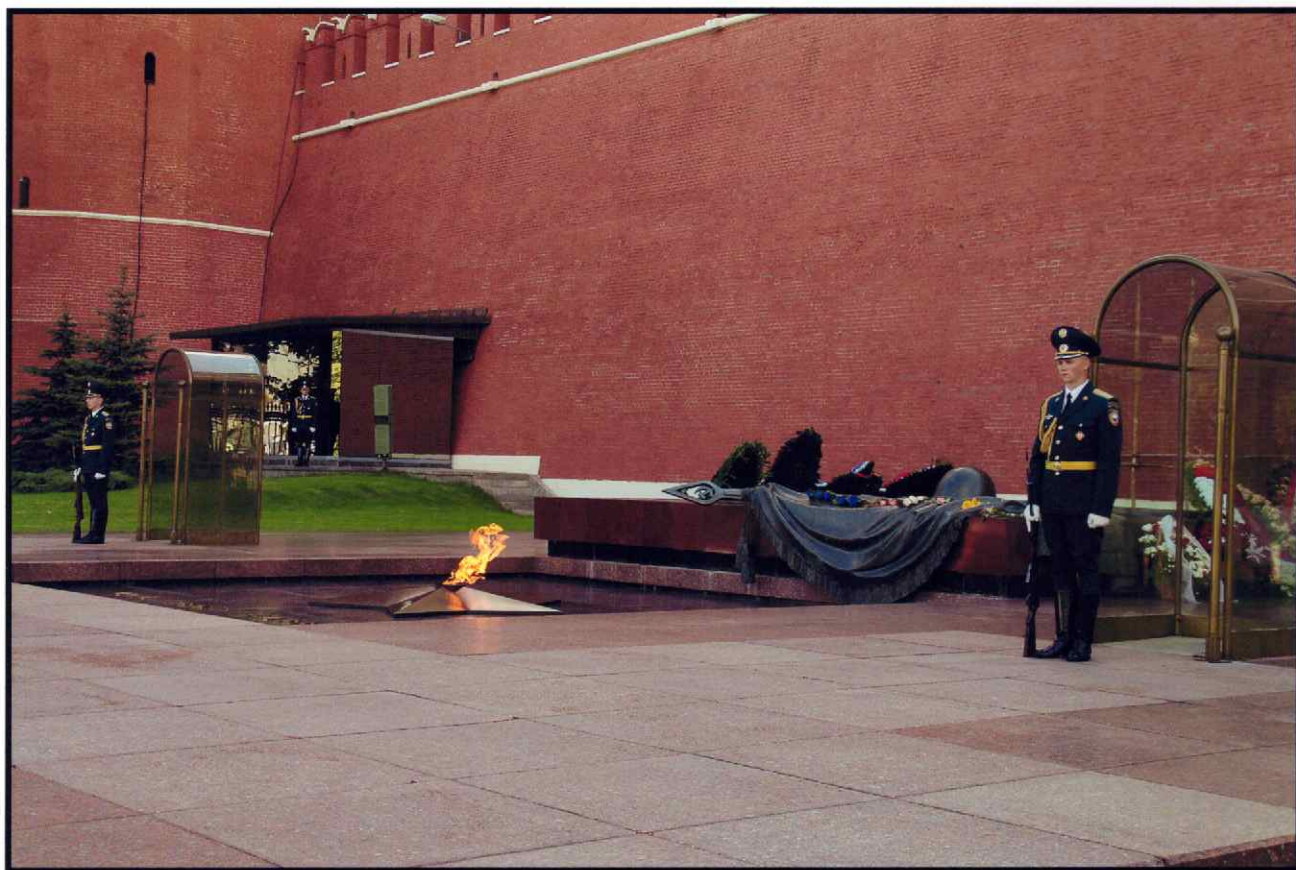

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi gik om til Den Ukendte Soldats Grav, hvor der siden 1967 har brændt en evig flamme til minde om sejren over nazismen, nu står der altid en soldat på æresvagt. På granitpladen står: "Dit navn er ukendt, din død er udødelig". Gik forbi Obelirken fra 1913, den markerede oprindeligt 300-året for Romanov-dynastiet.

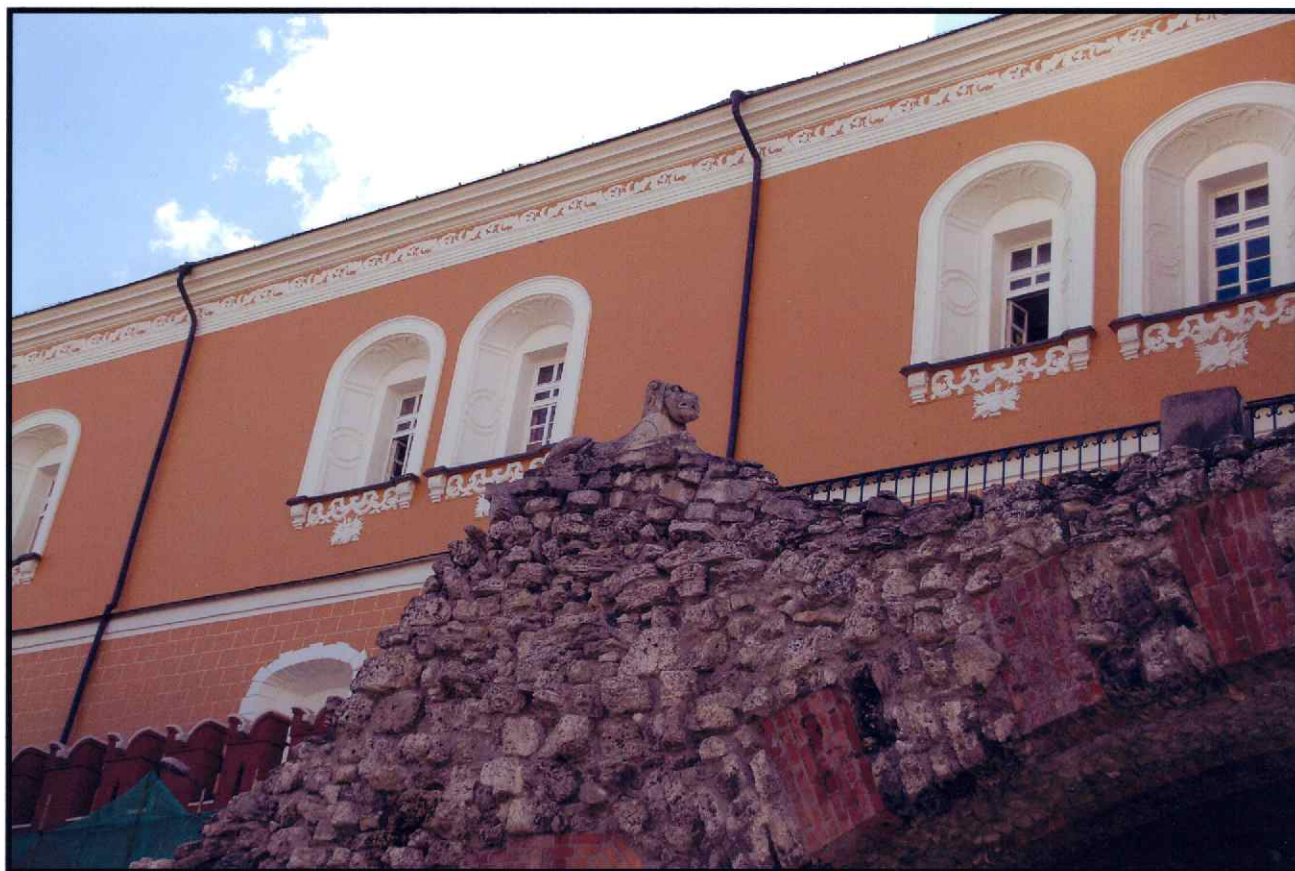
Forbi et flot springvand, ville lige købe et par vand, inden vi skulle ind i Kreml, men damen ville ikke sælge os nogle, sagde at hun ikke havde åbent endnu.

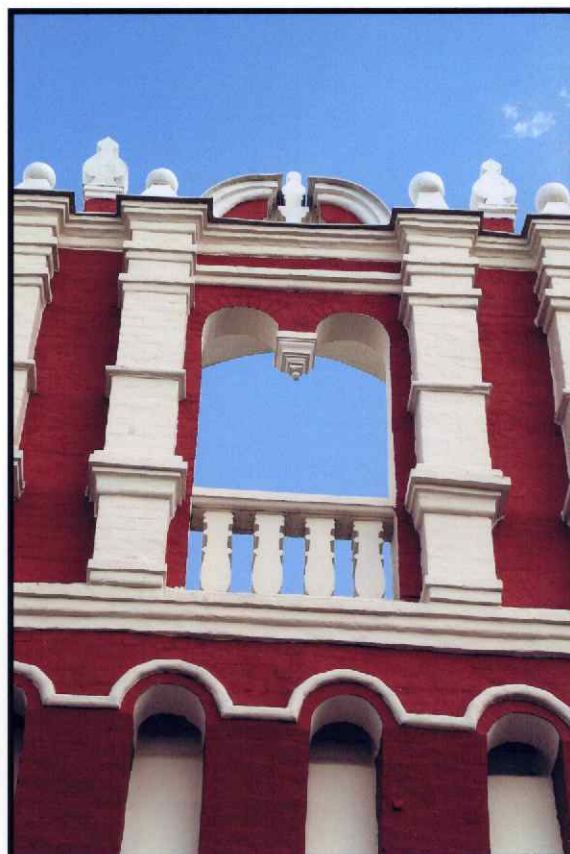

Der var lang kø til billetlugen og da vi endelig kom hen til lugen kunne hun ikke give penge tilbage, og en masse guider masede sig ind foran os, så vi var lige ved at blive temmelig gale. Fik dog købt en Full Ticket billet, samt to fotobilletter hver. Nu skulle vi bare ind, men det var ikke helt nemt for der var kø langt ned ad gaden. Jan og Steen gik ned for at aflevere rygsække og fototaske, men det gik alligevel ret hurtigt i køen.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Endelig var vi inden for murene. "Over Moskva findes Kreml, og over Kreml findes kun Gud" siger man!

Ved Kutafja-tårnet gik vi ind. Det blev bygget tidligt i 1500-tallet, dengang førte en vindebro over den oprindelige å til Kreml. Gennem Treenigheds-porten der er et af de højeste tårne 76m i Kreml-muren. Dets dybe kælderrum blev i sin tid brugt som fængsel, og det var også gennem denne port at zarens soldater kom ridende hjem fra slagmarken. Det var også herfra at Napoleon indtog Kreml i 1812.

Til højre da vi kom gennem porten så vi Kongres-paladset, et langt skrummel af en bygning i hvidt Ural-marmor, glas og aluminium, fra 1961. Bygningen blev sænket 15 m ned i jorden for at de omkringliggende kirker ikke skulle forsvinde helt i billedet. Benyttes i dag til kongresser, receptioner og gallashows, samt som ekstra scene for Bolsjojs opera og ballet, auditoriet har plads til 6.000 gæster.

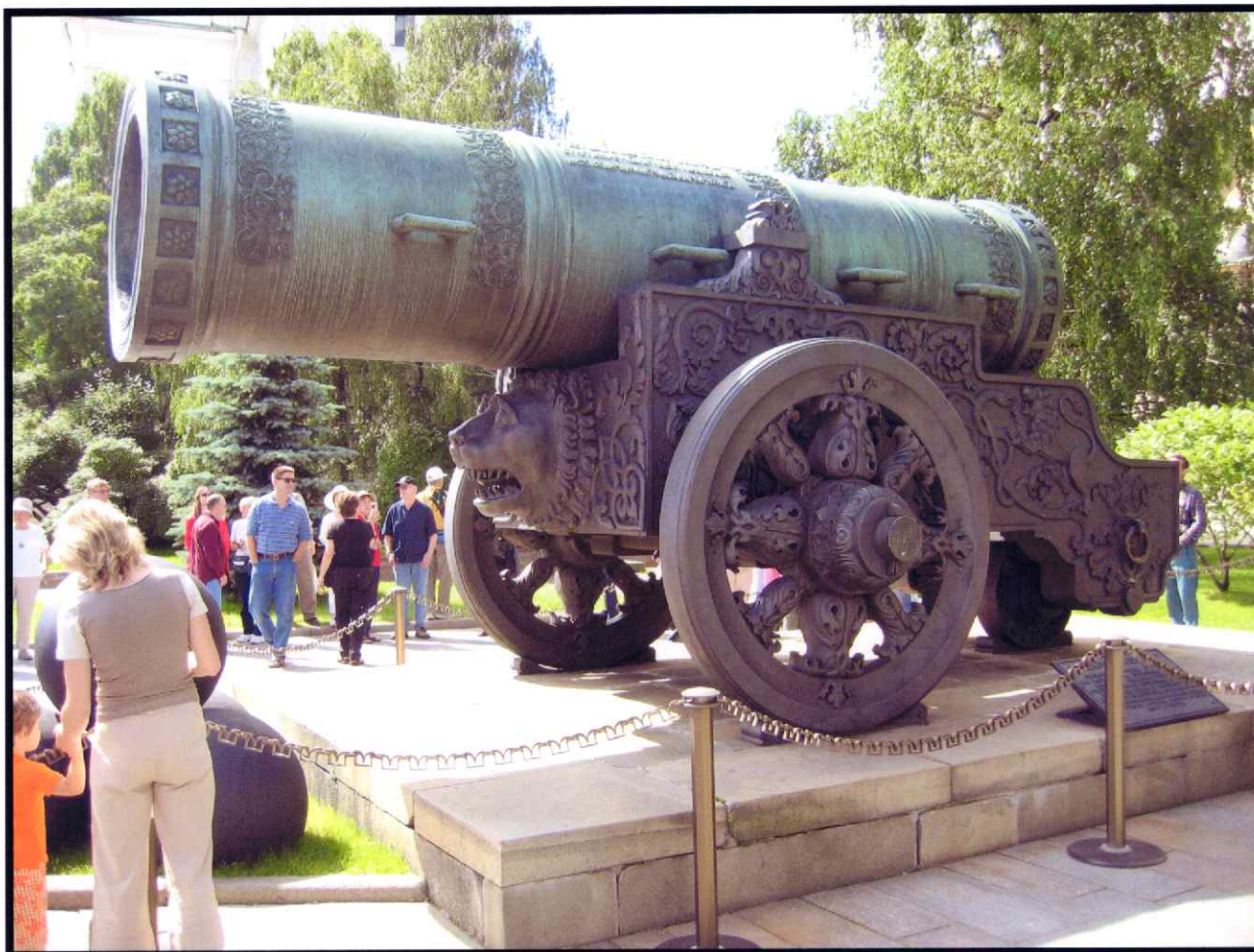

Så kom vi forbi Arsenalet, et gult toetages kompleks, der var beregnet til våbenproduktion, foran står en række franske kanoner, der blev erobret i 1812.

Lidt længere fremme var det tidligere Senat, et meget smukt eksempel på klassicistisk stil fra 1777-87. Her havde Lenin kontor og lejlighed fra 1918-23.

I dag er bygningen det officielle sæde for den russiske præsident. Så så vi Patriarkens Palads, der udgjorde den første Moskva-recidens for den russiske kirkes overhoved.

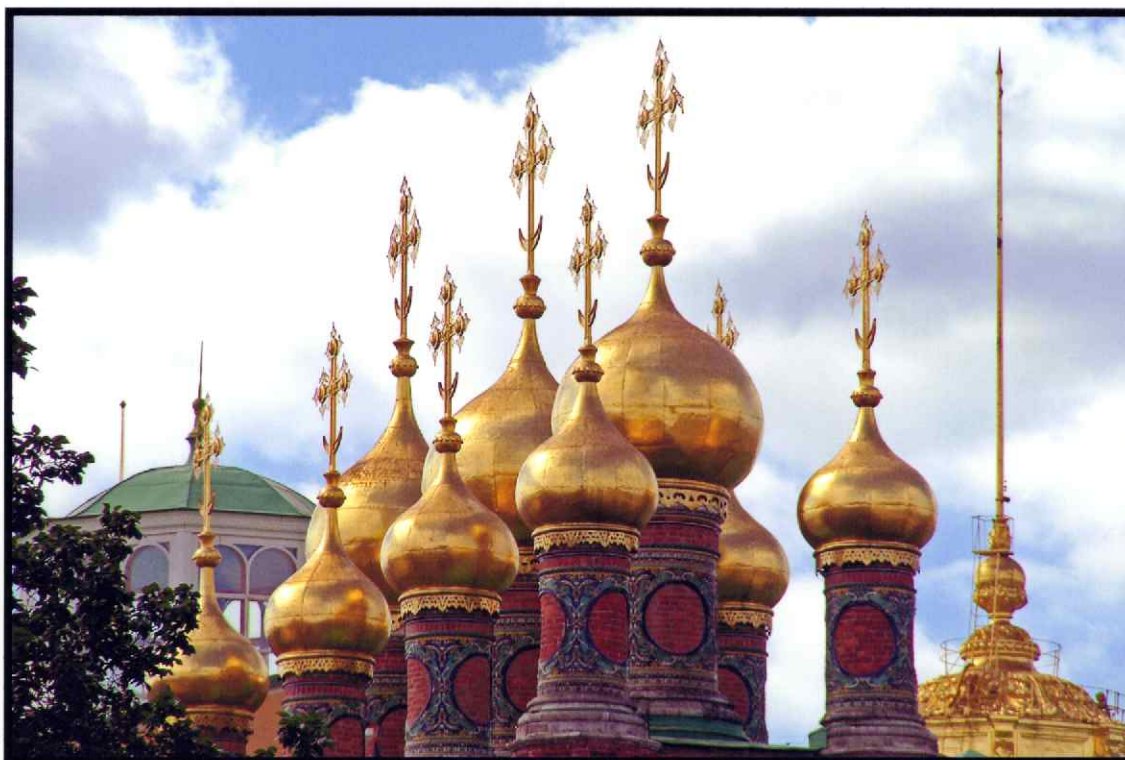
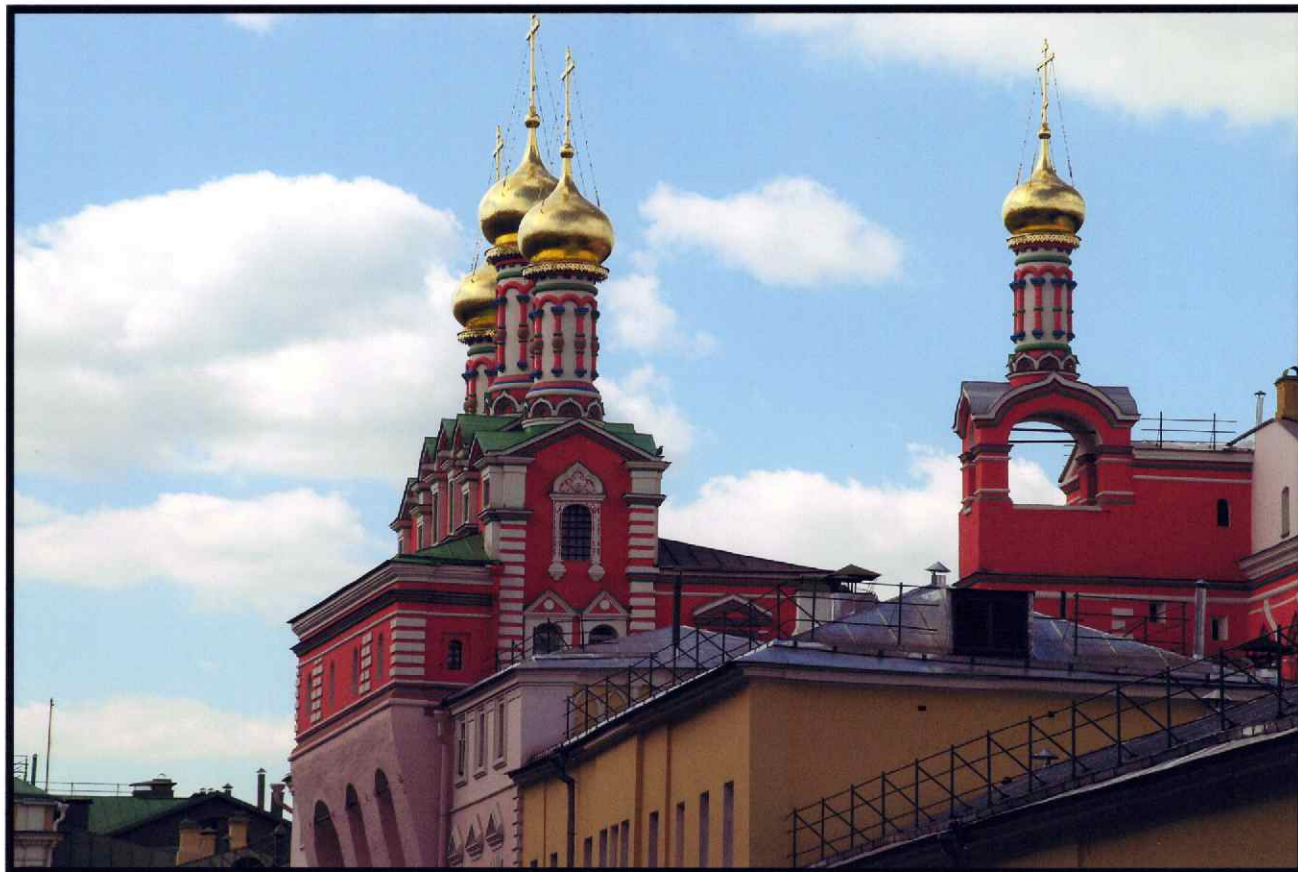
Ved Zar-kanonen, der er en af de største i verden, den har en kaliber på 890mm, var det utrolig svært at fotografere, for alle stillede sig ind foran os. Kanonen vejer 40 tons og har et løb på 5,3m. Den har dog aldrig løsnet et eneste skud. Stenkuglerne foran er fra 1800-tallet og til ren pynt, de er nemlig alt for store til kanon-løbet.

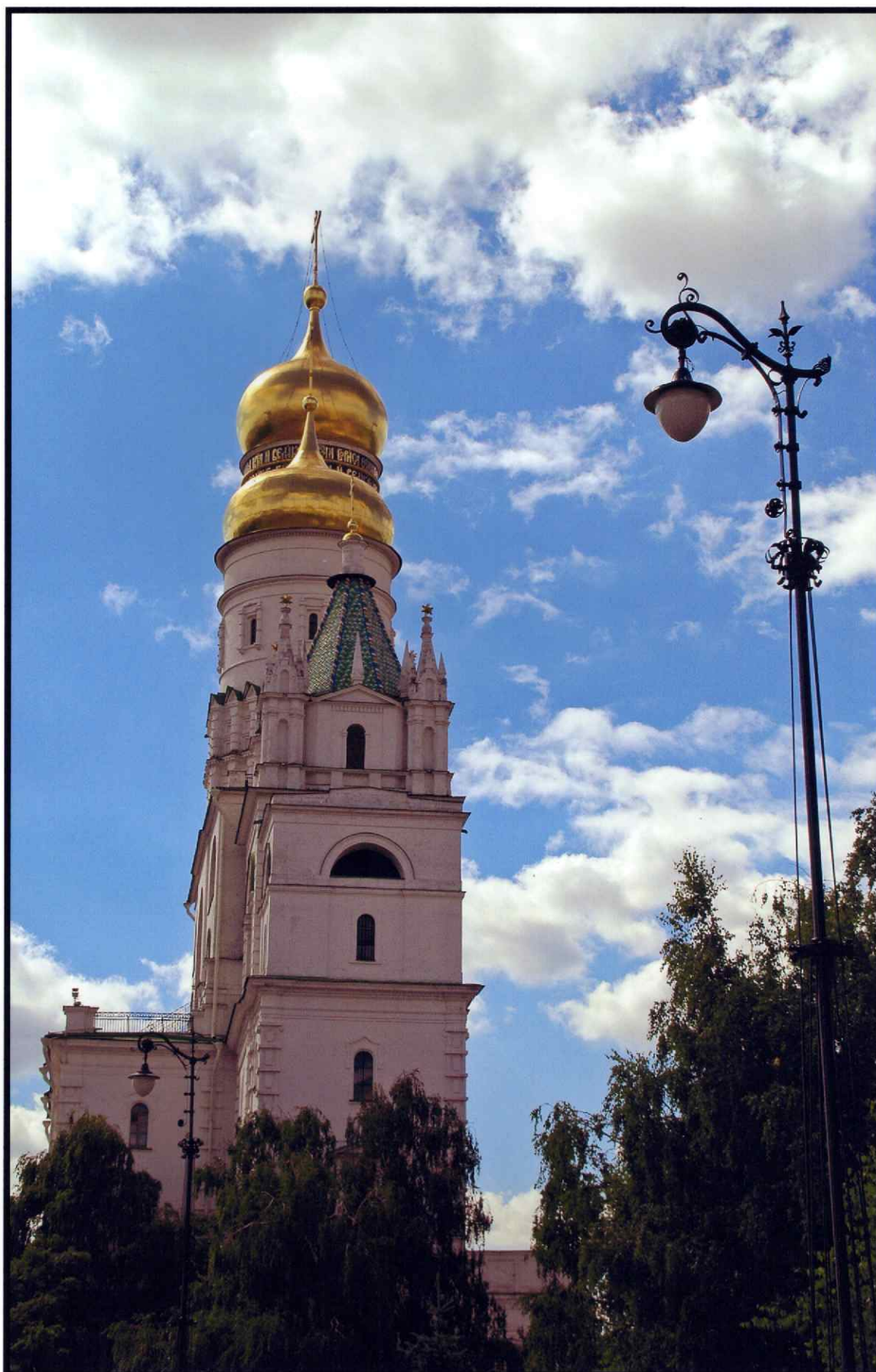

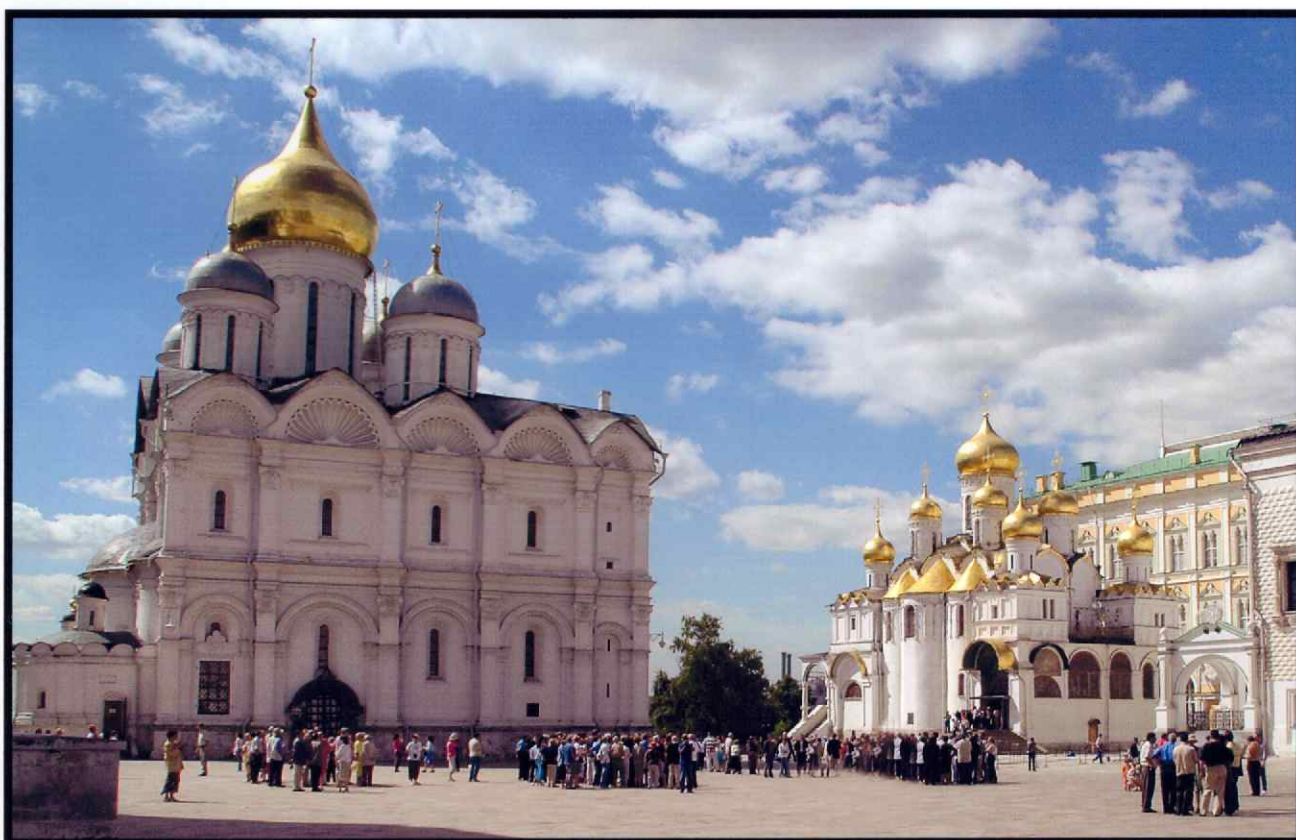
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

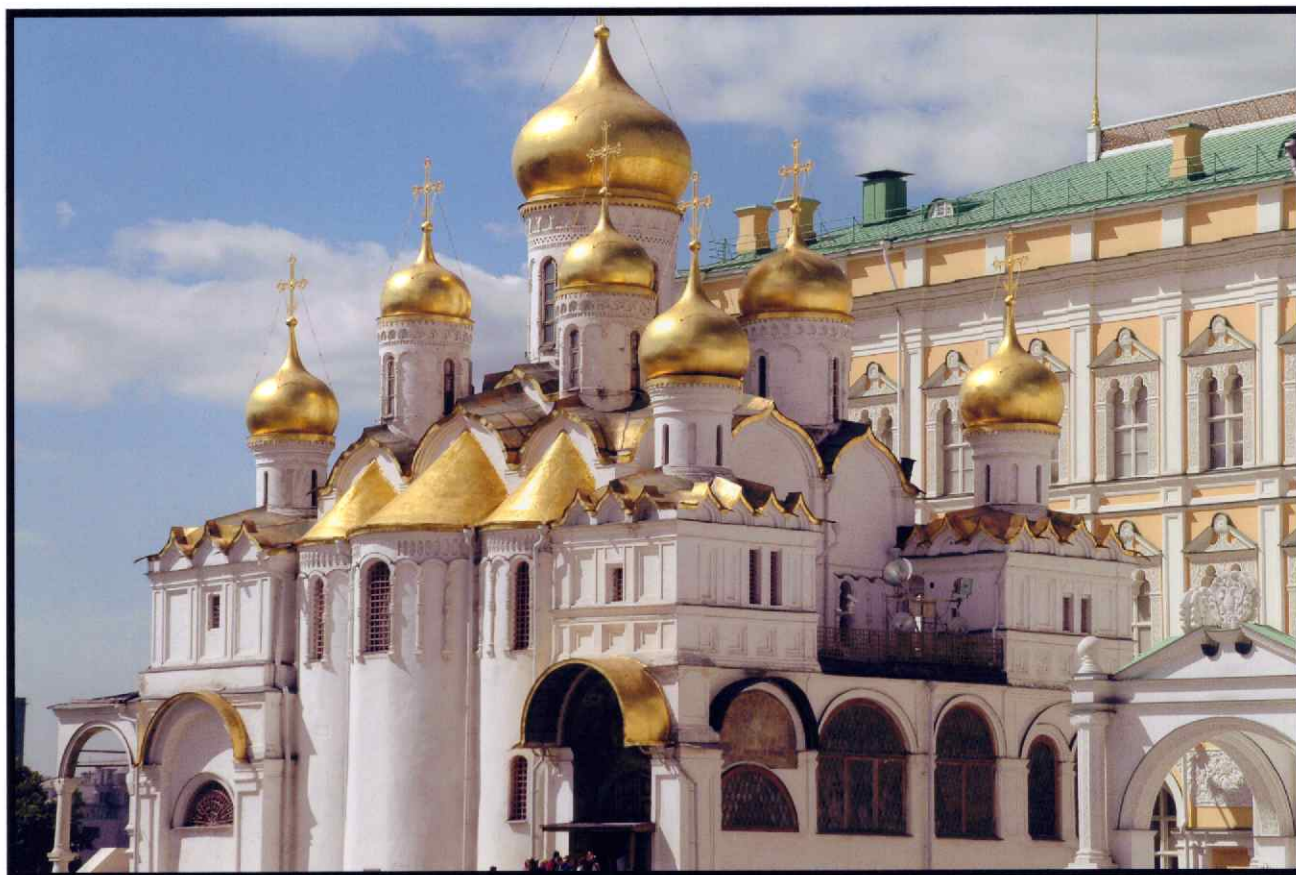

Så var der Præsidentens Administration, der blev opført i 1934. Vi gik i Mariæ-Himmelfarts-katedralen, troede vi, men fandt dog ud af at det måtte være Mariæ Kåbe-kirken, da vi kom ud derfra. En meget lille kirke fra 1484, en overgang var det patriarkens private kapel. Her var nogle flotte vægmalerier og en flot ikonostase fra 1627.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik ned til Rustkammeret som havde rundvisning kl.12.00, vi var der 10min. i 12.00, og køen var ikke så lang, så vi syntes det var en rigtig god planlægning vi der havde lavet.

Lige indtil vi viste billet og så blev vi ellers gennet ud igen, for billetten duede ikke, kun til alle 7 kirker, ikke til Rustkammeret. Steen og Jan gik hen et sted for at se om de kunne købe billet der, men nej, det kunne man ikke. Lis og Gitte stillede sig i kø igen, den var bare blevet alenlang, men da Jan og Steen kom tilbage med uforrettet sag, tog Lis lige sagen i egen hånd og gik hen til en mand bag en kæde og spurgte om billetter.

Jan Kruse, Moscow Kremlin, jul-2005

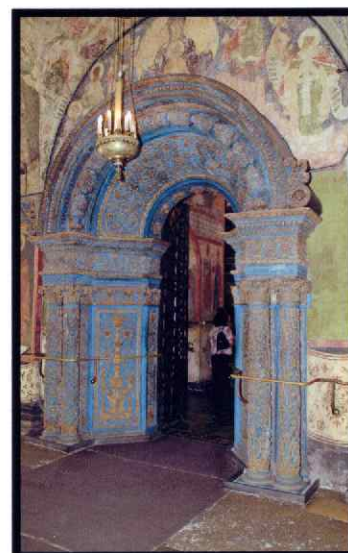
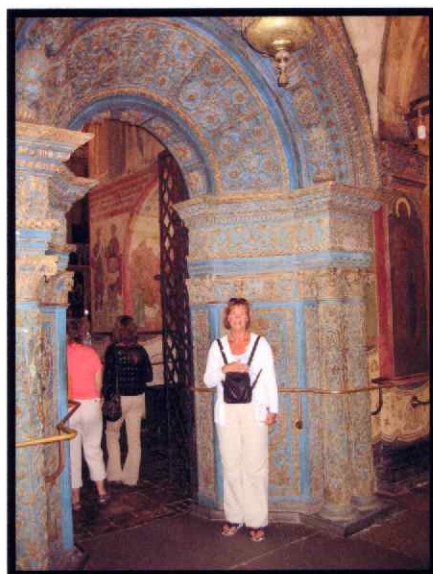
Så blev vi lukket ind og kom ned til Diamantsamlingen. Det er et separat afsnit af Rustkammeret. Her fik vi købt billet, her masede russerne sig også foran os, og de havde virkelig lange arme, vi pustede os op men lige meget hjalp det. Vi kom ind, men genvordighederne var ikke slut med det, først skulle man gennem en detektor, man måtte ikke have mobiltlf. eller kamera med ind, så Steen og Jan løb ned med dem gennem en lang gang og afleverede kamera og telefoner.

Lis gik igennem detektoren og Gitte også, men så opdagede ham vagten det lille kamera i Gitte's taske, det havde hun fuldstændig glemt at hun havde med. Så ned med det og Lis blev stående. Det viste sig så at hun ikke måtte stå der og vente på os, hun blev gennet indenfor.

Endelig kom vi ind, og så de fantastiske ædelstene. Der var den berømte Orlov-diamant på 189,6 karat, verdens største safir på 258,8 karat, en guldklump på 36 kilo og Katarina 2.s krone med 4936 brillanter. Der var i det hele taget mange helt fantastiske smykker, som vi aldrig havde set magen til.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Så gik turen til Rustkammeret, men ak og ve vores billet duede ikke, vi troede at vi havde købt billet både til Diamantsamlingen og Rustkammeret. Heldigvis var billetdamen venlig og fortalte os hvor vi kunne købe billetter, det var der hvor vi lige havde hentet vores kameraer. Vi havde ikke penge nok til at betale for at komme i Rustkammeret, så vi måtte hæve penge i en automat. Tilbage til damen der guidede os og tænk, hun smilede til os. Så gik vi ind i Rustkammeret. Der var mange flotte sager, så som våben, rustninger, smykker og kunst. Vi prøvede på at se det hele, men der var så mange guidede rundvisninger at det var svært at komme til at se hvad vi gerne ville. Blandt andet var der temmelig mange mennesker ved montren med Farbergé æg, så vi måtte mase os frem for at se de berømte æg, nede foran stod Den Transsibiriske Jernbane i guld.

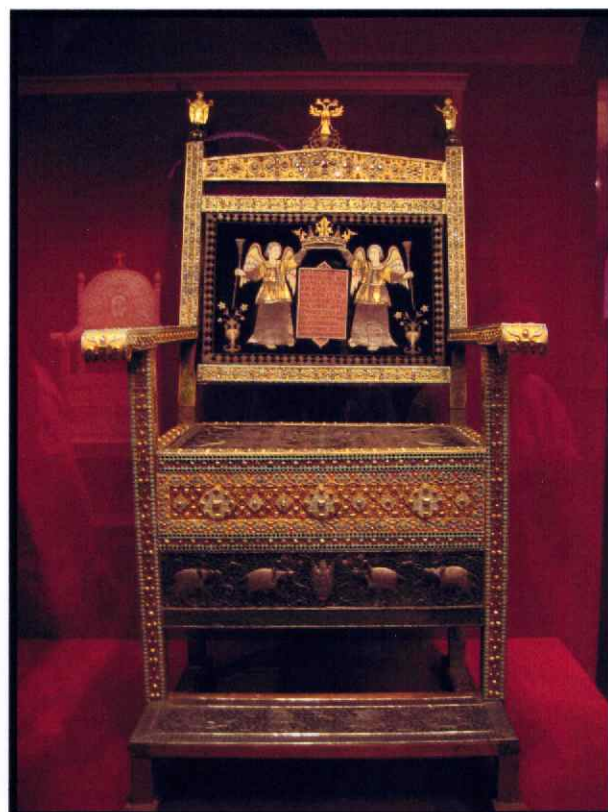
Der var også en montre med gaver fra kong Christian 4. – bla. et stort røgelseskar, formet som et bjerglandskab med en borg på toppen. Vi fortsatte i stueetagen, hvor der var klædedragter bla. Katarina 2.s brudekjole af sølvbrokade, (den trængte til en rensning ifølge Gitte). Der var også æbler, sceptre, troner og kareter, og alt var virkelig værdifuldt og kunstnerisk.

Lis og Gitte gik ud, men hvor var nu Jan og Steen? Vi prøvede at ringe på Steen's mobil, men det lykkedes ikke.

Jan Kruse, Moscow wagon, jul-2005

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

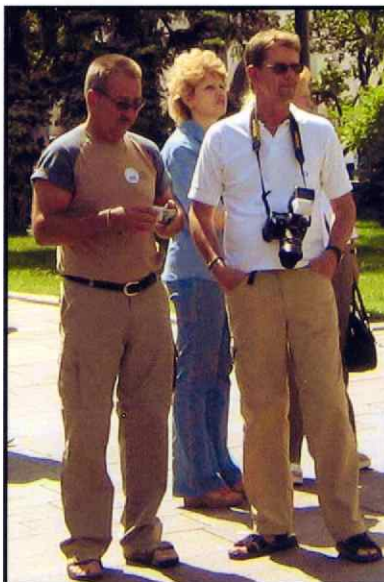

Endelig kom Jan, men hvor var nu Steen? Han kom lidt efter og så gik vi til Mariæ Himmelfarts-katedralen. Det var her zaren blev kronet og kirkens overhoveder blev begravet. Kirken blev opført i 1475-79. Langs væggene var der gravmæler for den russiske kirkes overhoveder. Kirken er ikke meget større end en dansk landsbykirke. Overalt var der ikoner og vægmalerier, de ældste fra 1100-tallet.

Videre hen til Ivan den Stores Klokketårn, der er 81m højt. I mange år var det den højeste bygning i Rusland og man brugte den som udkikspost, idet man kunne se 30km væk. Napoleon prøvede at sprænge tårnet i luften, men det lykkedes ikke. Foran tårnet ligger den store Zar-klokke, den vejer 200 ton. Det er verdens største. Den blev meget stærkt ophedet under en brand i Kreml og velmenende brandmænd sprøjtede vand på klokken og et stykke på 1,5 ton sprang af. Vi skulle selvfølgelig tage et billede af klokken, men der var en stor indisk familie, der skulle tage billeder af hinanden foran klokken, uden hensyntagen til at der måske var andre der ville fotografere Zar-klokken. Til sidst blev det Jan og Steen for meget, så de gik ind foran og studerede klokken meget nøje, så inderne blev irriterede, men Jan og Steen slattede intet og til sidst gik inderne væk så alle andre kunne fotografere.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi gik nu mod udgangen af Kreml. På vejen købte vi lige en vand, som vi næsten slugte i et hug. Da vi kom forbi Den Ukendte Soldats Grav, kom der et brudepar og lagde blomster på graven, hvilket er en tradition.

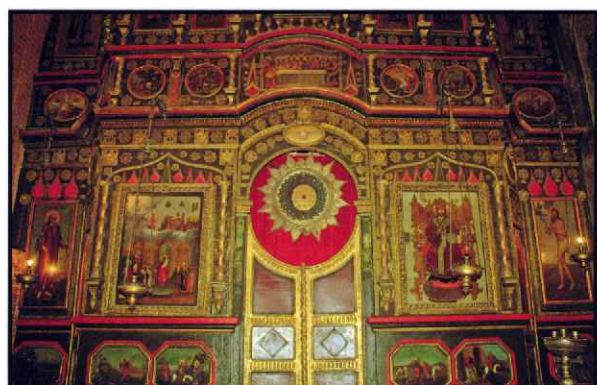
Satte os på Den Røde Plads, foran GUM og skulle spise frokost, men der kom ingen tjener og til sidst blev det Jan for meget og han hentede selv et menu kort.

Endelig fik vi kontakt og fik bestilt sandwich. Det var meget lækre sandwich, de var bare alt for små.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Efter maden gik vi ind i GUM, det statslige stormagasin, en stor aflang bygning fra 1893, med glastag og en lys facade i neorussisk stil. GUM består af over 200 private butikker fordelt på 3 etager. I GUM købte Gitte en Babudska og også nogle små til at hænge på troldegrenen.

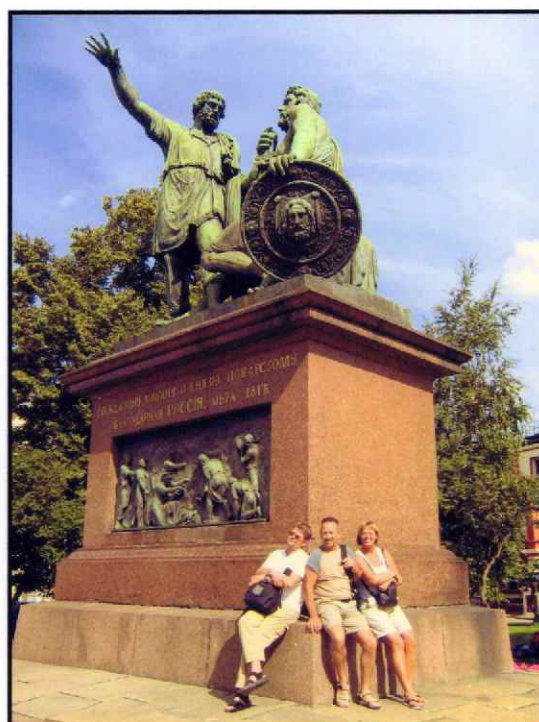
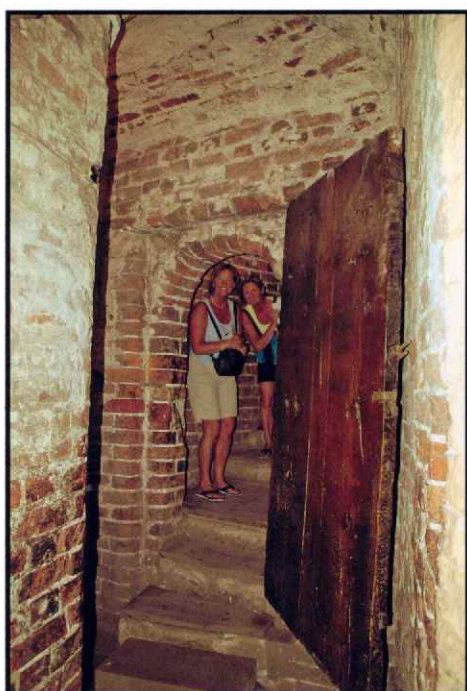
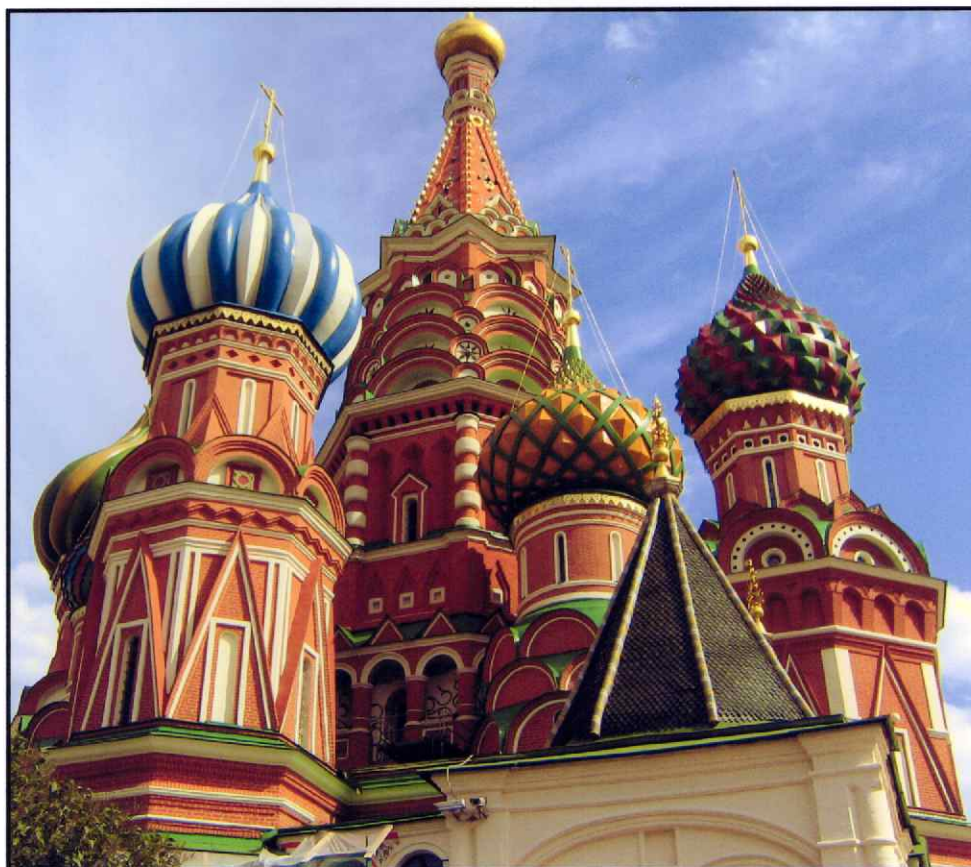

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Prisniveauet i GUM var ekstremt. Jan var inde og prøve en pelshue. Den kostede 20.000 kroner. Så vi gik hurtigt ud på Den Røde Plads igen.

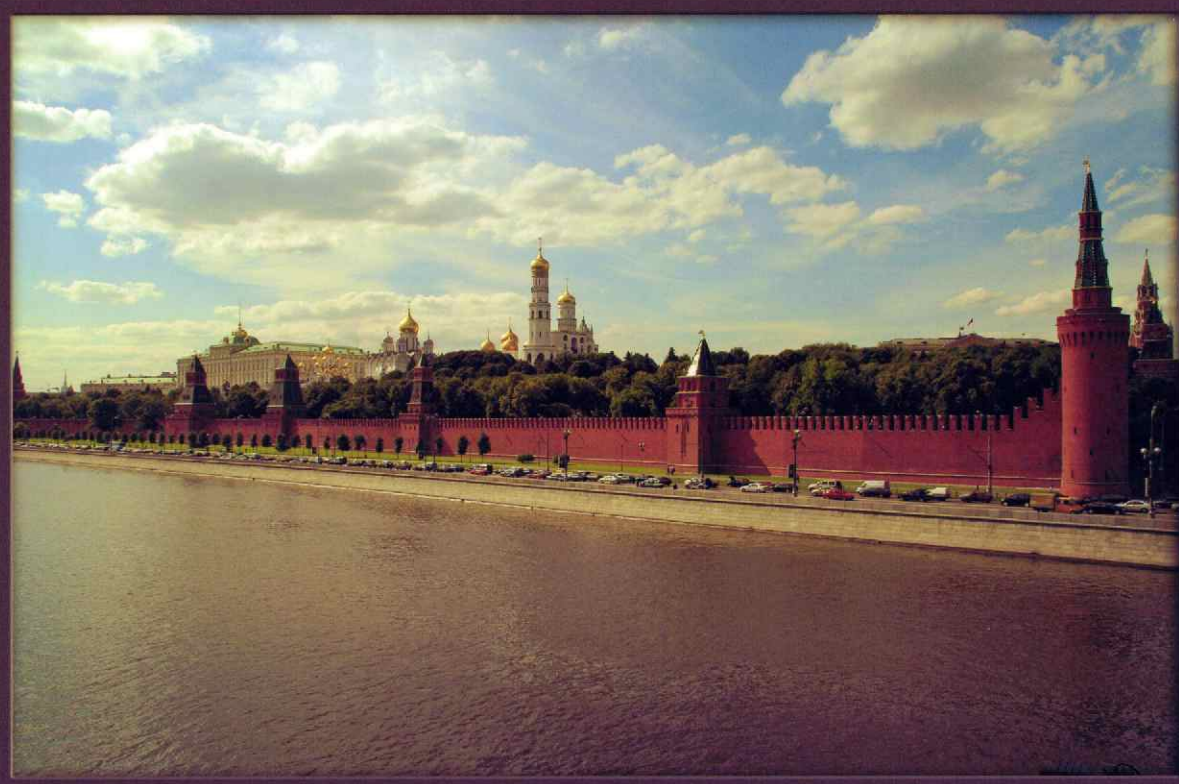
Ned forbi Vasilij katedralen, som jo skulle fotograferes endnu engang. Men sørme om ikke også man nu kunne komme ind og se katedralen. Dette gjorde vi.

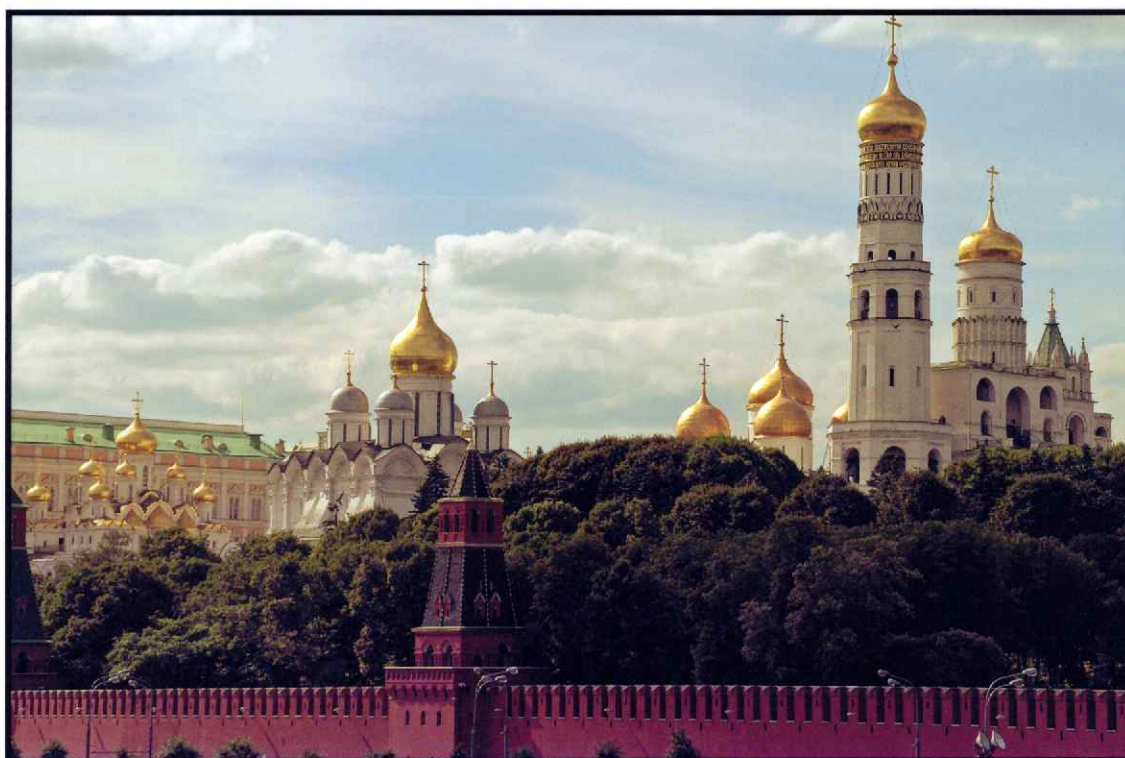
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Efter besøget i Vasilij gik vi ud på broen Bol. Kamennyy Most, hvorfra der var en fantastisk udsigt ind over Kreml.

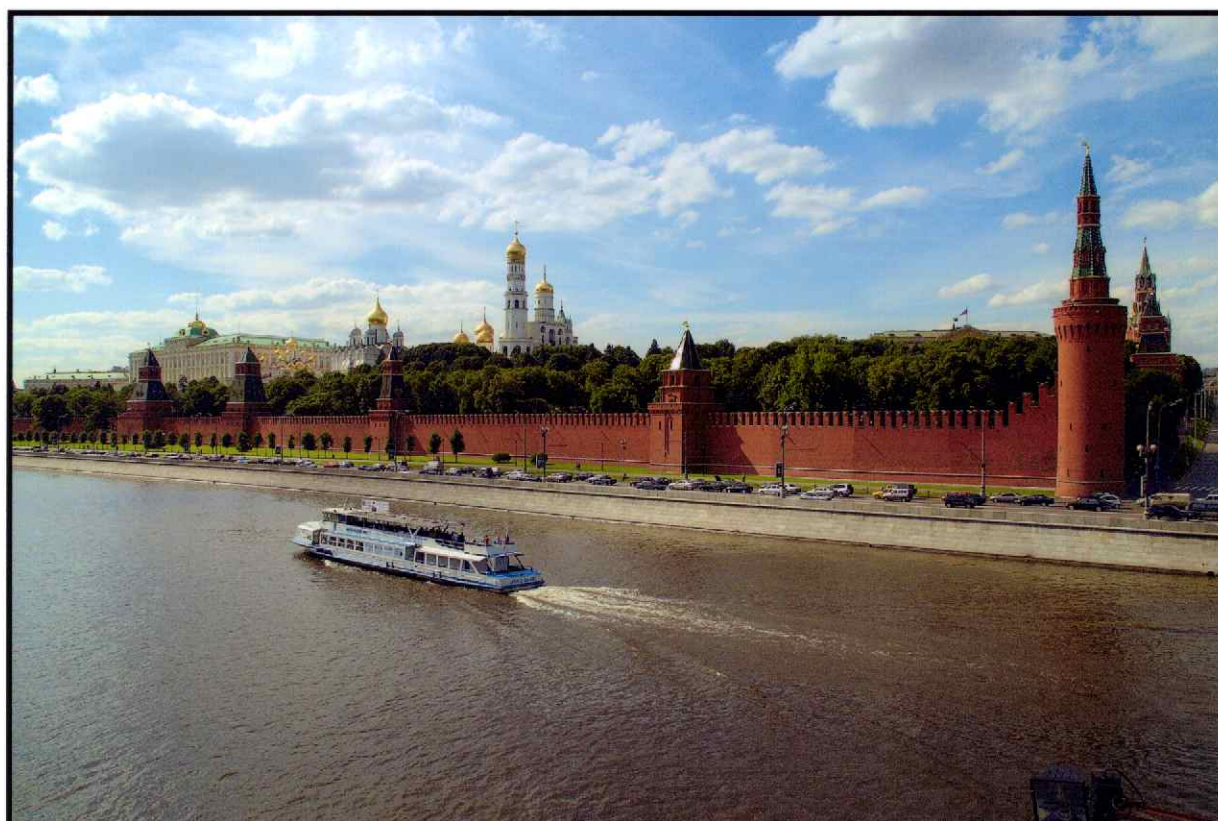
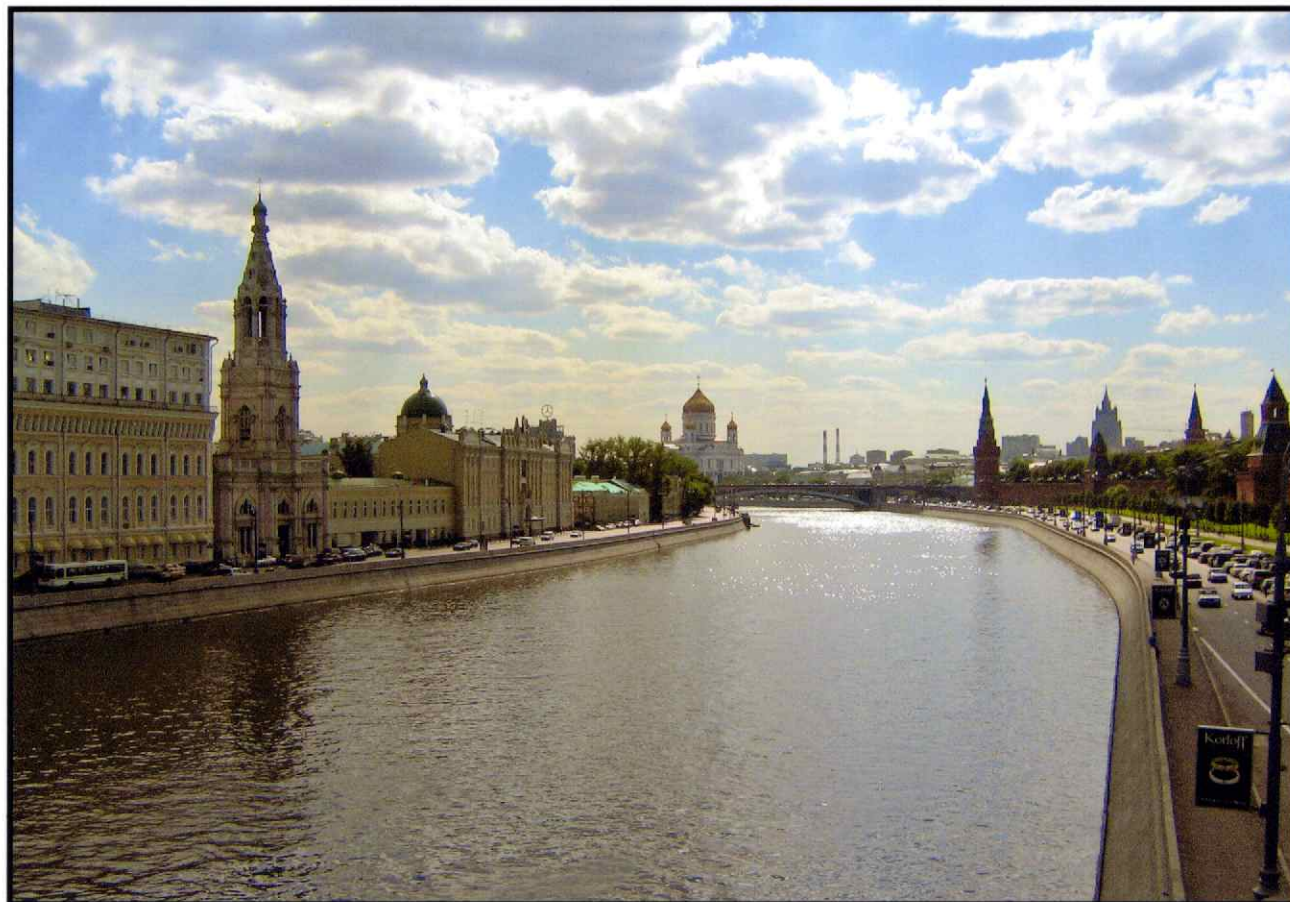

Jens Kruse, Moscow Kremlin, juli-2005

Udsigt fra Bol. Kamennyj Most

Hotel Russia

Vi gik nu videre til Romanov-Paladset, der lå lige ved siden af hotellet, vi havde dog lidt svært ved at finde det. Gitte og Lis fandt indgangen lige overfor Hotel Rossia, men desværre var museet lukket, Jan og Steen var ovenud lykkelige for at døren var låst.

Vi gik over på hotellet, hvor vi satte os op på 4. sal's tagterasse, og fik kaffe og øl. Jan og Gitte gik ned og lagde benene op, Lis og Steen fik en øl mere.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Mødtes 19.30, hvor vi så gik ned i foyen og bestilte en taxa til Datja Na Bulvare, hvor den russiske forfatter Telesjev havde boet. Restauranten er indrettet som et russisk hjem i 50'erne, og ligger på 1.sal bag et stakit.

Taxaen kostede 400rbl. og det tog bare 5min. at komme dertil, det viste sig at der var en privat discofest, men vi var lige inde og kigge, og her så rigtig hyggeligt ud. Vi ville så sidde i gårdhaven, men bordet var reserveret så gode råd var nu dyre. Vi kendte jo ikke lige kvarteret, men fandt så ud af at lige henne om hjørnet lå der en anden restaurant, hvor vi så gik ind. Vi satte os udenfor og fik tæpper over os, her var også ret koldt, for det blæste en del. Vi fik dejlig mad, vi spurgte lige tjeneren hvordan vi kom til hotellet da vi gik, og det lød nemt og var det også. Vi var faktisk hjemme på 10min. og det havde vi betalt en taxa 100kr. for!!! Nå, vi havde nu nok aldrig fundet restauranten hvis vi ikke var blevet kørt.

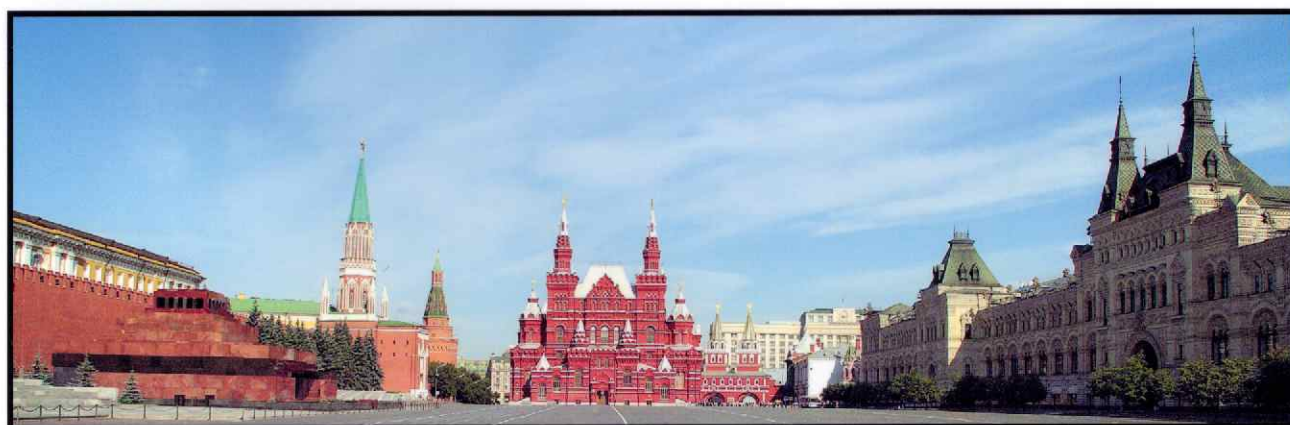

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Da vi kom ind på hotellet gik vi op på en lille bar i foyeen og fik en kop kaffe. Her var ikke et øje, og da vi skulle betale viste det sig at en kop kaffe kostede 54 danske kroner. Helt vildt, vi gik ned i receptionen og spurgte om det kunne være rigtigt, men hotellet har ikke noget at gøre med restauranterne rundt omkring, hun vidste bare det kunne være "very expensive". Det var så det, taget lidt i rumpen skal vi vel også!

Satte os i opholdsrummet og fik en lille en, (den var i hvert fald ikke dyr), Jan spillede lidt inden vi gik i seng.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Lørdag den 9.juli - En mennesketom Rød Plads - Tolstoj - bådture - og starten på togrejsen

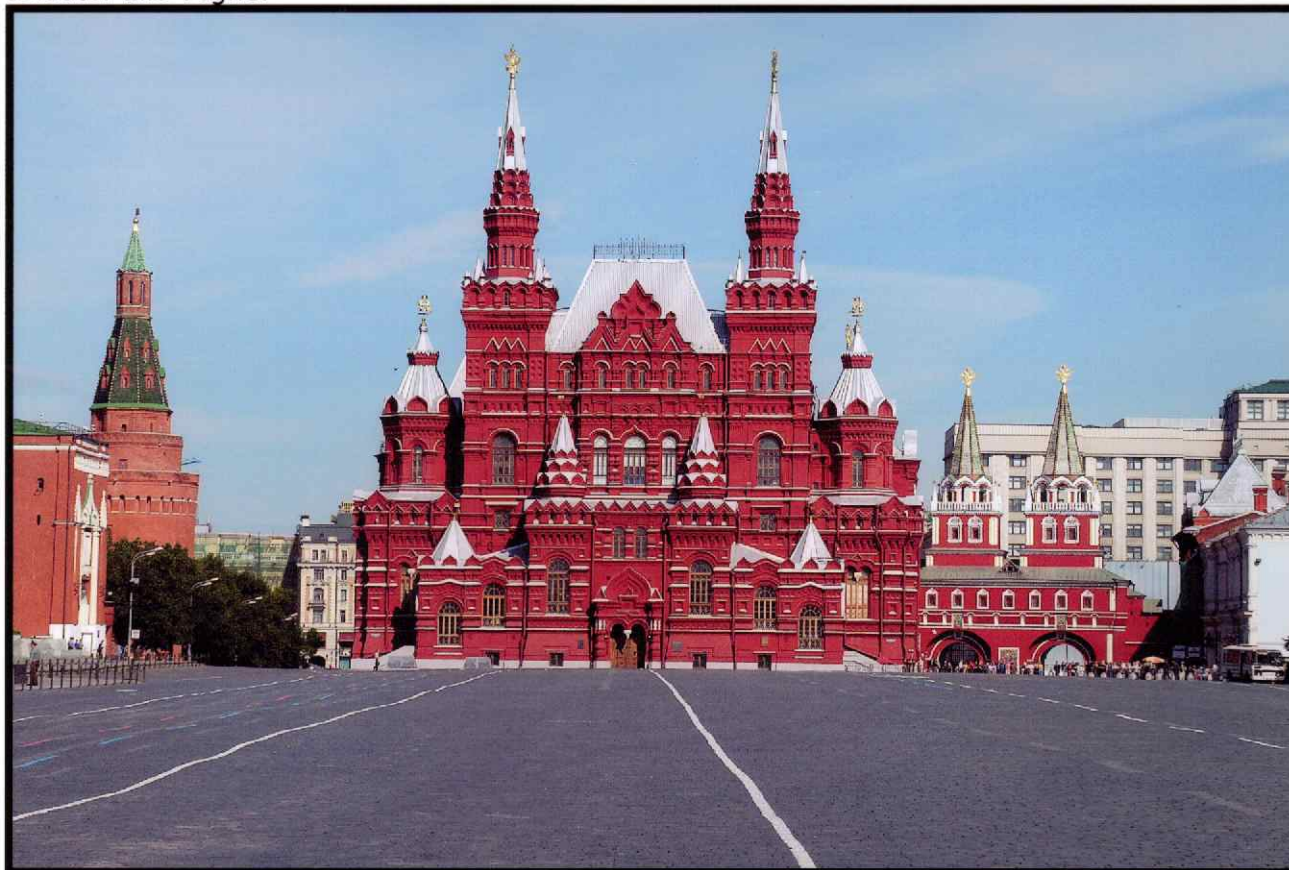
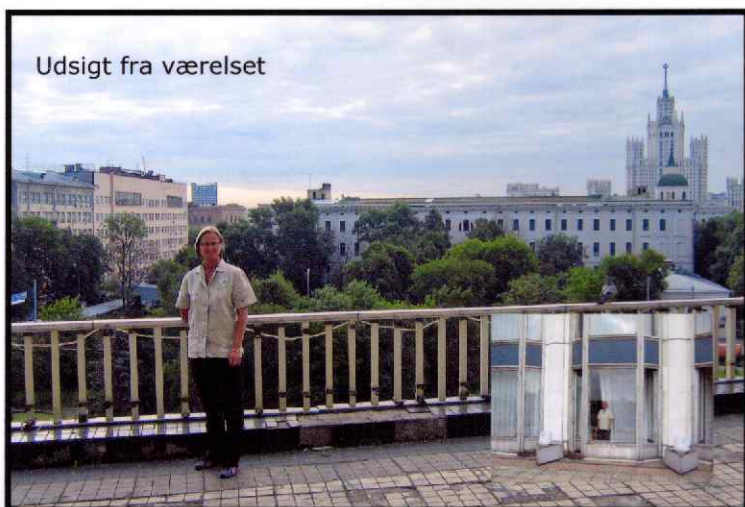
Mødtes atter kl.8.30, og gik op på 21.etage og spiste morgenmad. Fik kigget lidt mere i restauranten hvor der faktisk var nogle vandskildpadder i et lille bassin lige inden for døren, det så meget hyggeligt ud.

Det var i dag vi skulle med Den Transmongolske Jernbane, så da vi havde spist gik vi ned på værelserne og fik pakket vores toiletsager, samt de ting vi havde købt her i Moskva.

Vejret var lidt overskyet, men det var lunt nok så det var dejligt.

Fik tjekket ud fra hotellet, og så skulle vi bare have opbevaret vores bagage til i aften. Det var heller ikke noget problem, men vi skulle dog gå temmelig langt med dem for opbevaringen foregik i nordfløjen.

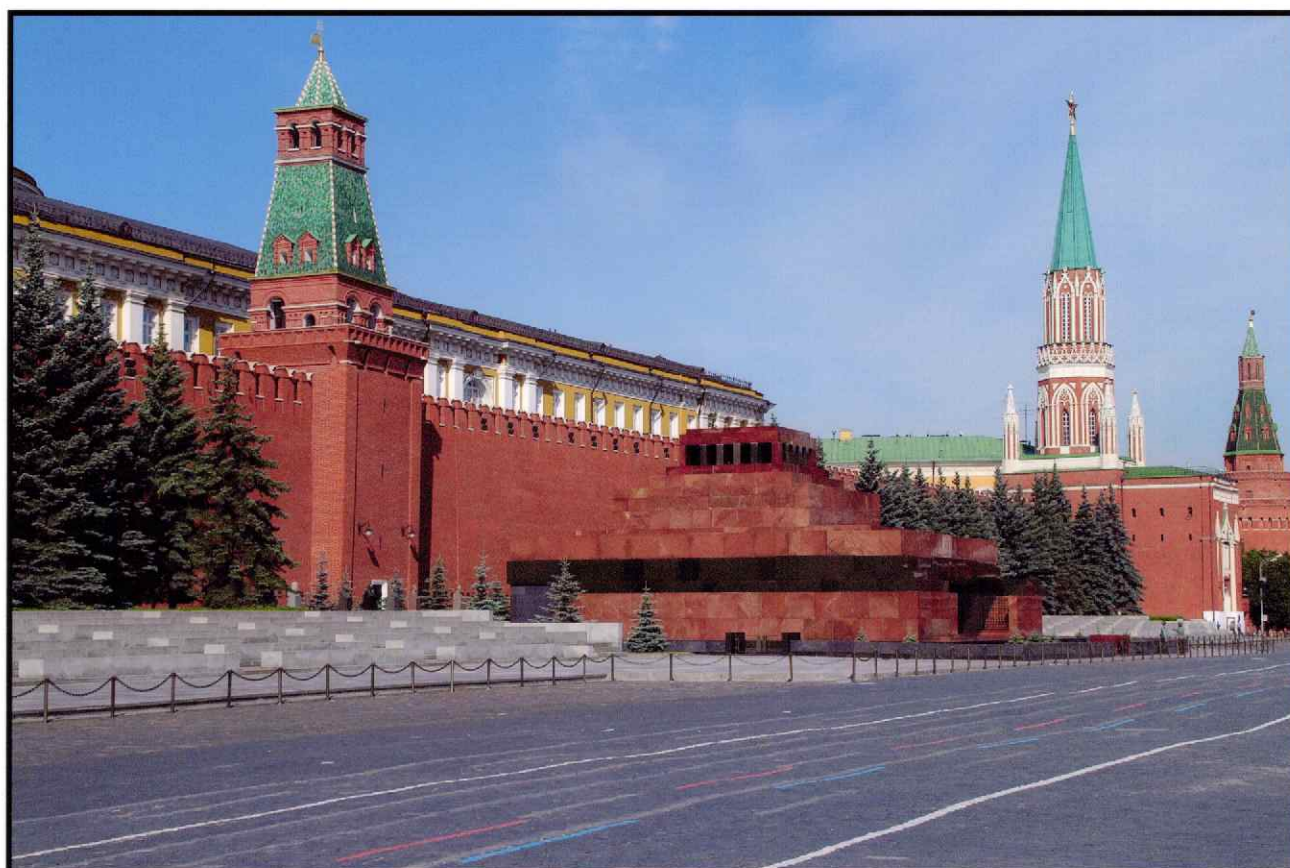
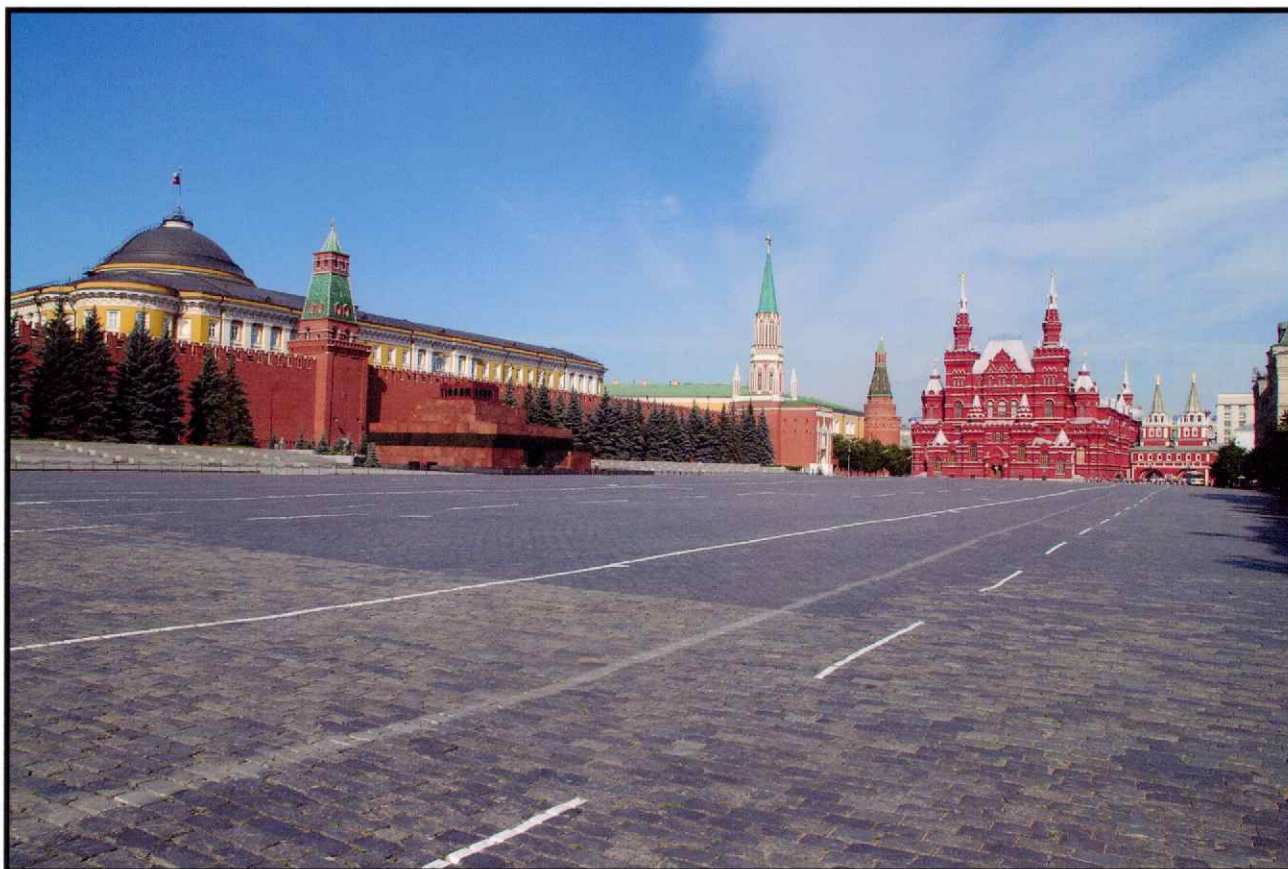
I dag skulle vi ind og se Lenins Mausoleum, troede vi! Men da vi kom ned til Den Røde Plads viste det sig at den helt var spærret af. Vi kunne ikke se at der foregik noget, men der stod soldater alle vegne.

En mennesketom Røde Plads

Vi gik rundt mellem grupper af turister der havde guide med for at prøve at opsnappe hvad der foregik på pladsen, men der var selvfølgelig ikke lige nogle der talte engelsk, det var hollændere og japanere de fleste. Smadder irriterende.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

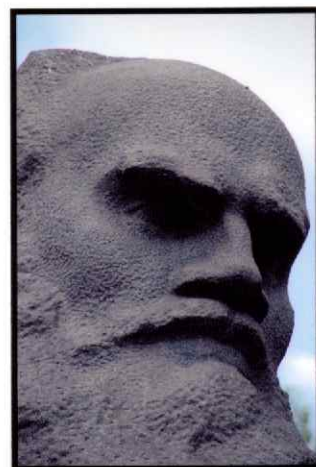
Gik så gennem GUM, og ud på den anden side af Den Røde Plads.

Nu så vi pludselig nogle turister, der gik ind til Lenins Mausoleum, så vi styrtede over for at se om vi også kunne komme ind, men der var en alenlang kø, og det gad vi simpelthen ikke. Der kom en guide hen og spurgte om vi ville have en guide, for så kunne han få os uden om køen – Lis spurgte lige om han vidste hvad der foregik, men det ville han ikke svare på!!

Beslattede at tage metroen ud til Tolstojs Hus. Vi havde lidt svært ved at finde den rigtige linje, vi skulle til Park Kilroy, men pludselig kunne Gitte læse russisk, (det er nok vodkaen fra i går der har sat sine spor). Vi skulle bare køre tre stationer, og toget holdt der så vi løb ombord, vi skulle jo nødig stå og vente 2 min. til det næste kom!

Da vi kom ud fra metroen, overvejede vi lige hvilken vej vi skulle gå, men mente at vi fandt den rigtige på kortet, det gjorde vi også. Vi kom forbi Skt.Nikolaj-Kirken – også kaldet vævernes kirke, opkaldt efter zarens vævere, der boede i området.

Her på fortovet var der nogle drabelige fodspor, som vi fulgte efter – det så mærkeligt ud som om der var en der var blevet skudt i foden – fodsporene endte oppe ved et hospital, vi må håbe han klarede den.

Gik lidt videre og kom så til Tolstojs flotte træhus.

Han boede der kun i vintermånederne, med sin familie. Der var også en fin lille have.

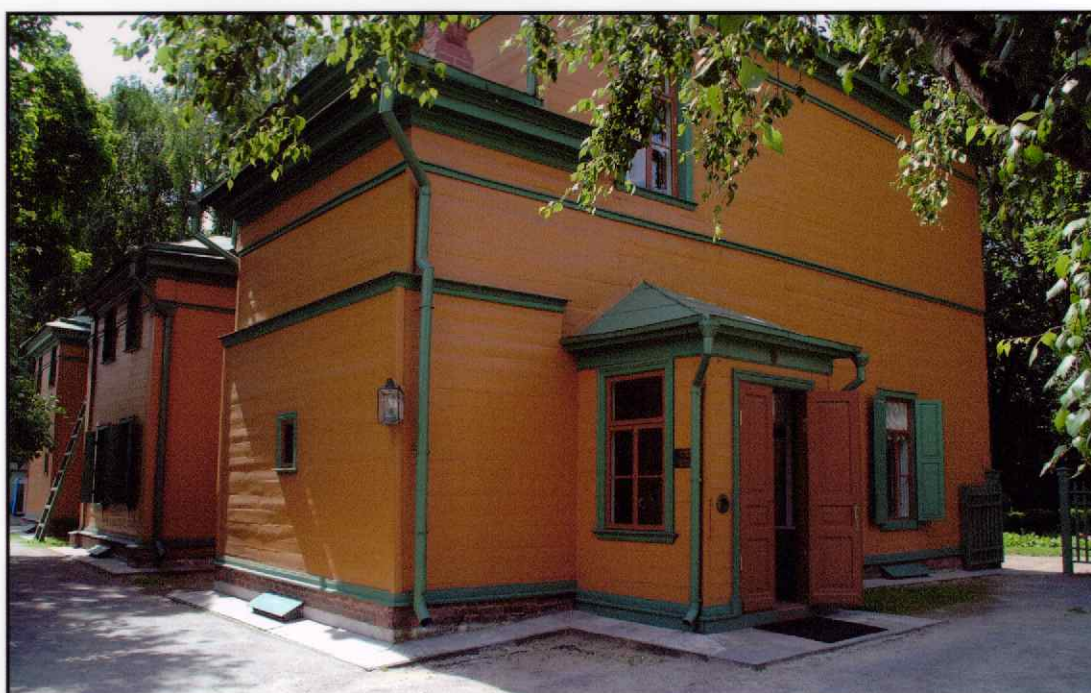
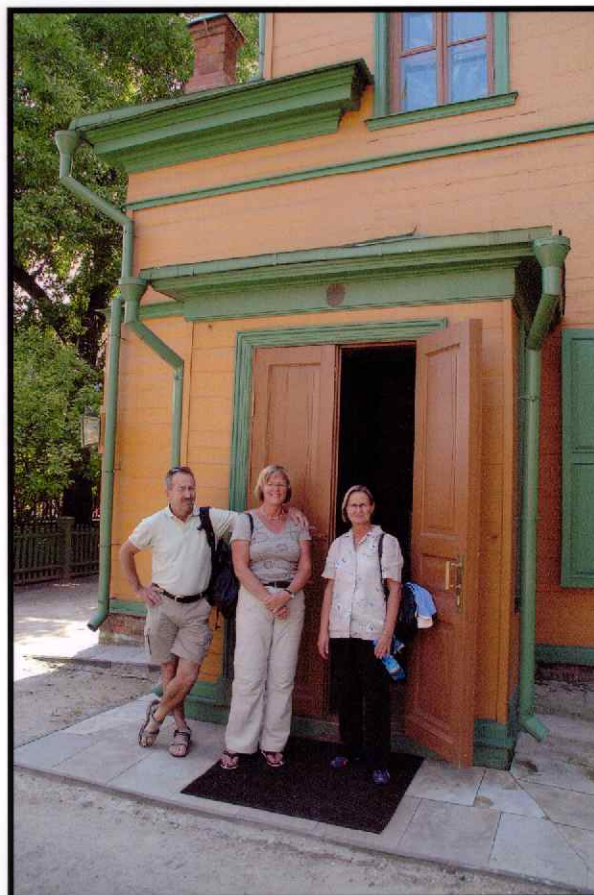
Da vi kom ind, efter at have været i forskellige små stuer for at købe billet, vi var først inde i et lille hus hvor der stod "kazza", det mente vi betød kasse, men her sad to piger der lokkede os over på den anden side – endelig fik vi billet. Da vi kom ind skulle vi aflevere rygsække og tasker, og så skulle vi have nogle sjove overtræksko på, det var nok fordi de ikke gad at bone gulvene, så gjorde turisterne det for dem.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik rundt og kiggede på hele huset, det var meget fint, og i hver rum sad der en "lillemor" og passede på, de så noget forfrosne ud, selvom her var dejlig varmt. Efter en rundtur i haven, og et lille hvil på en bænk, skulle vi videre.

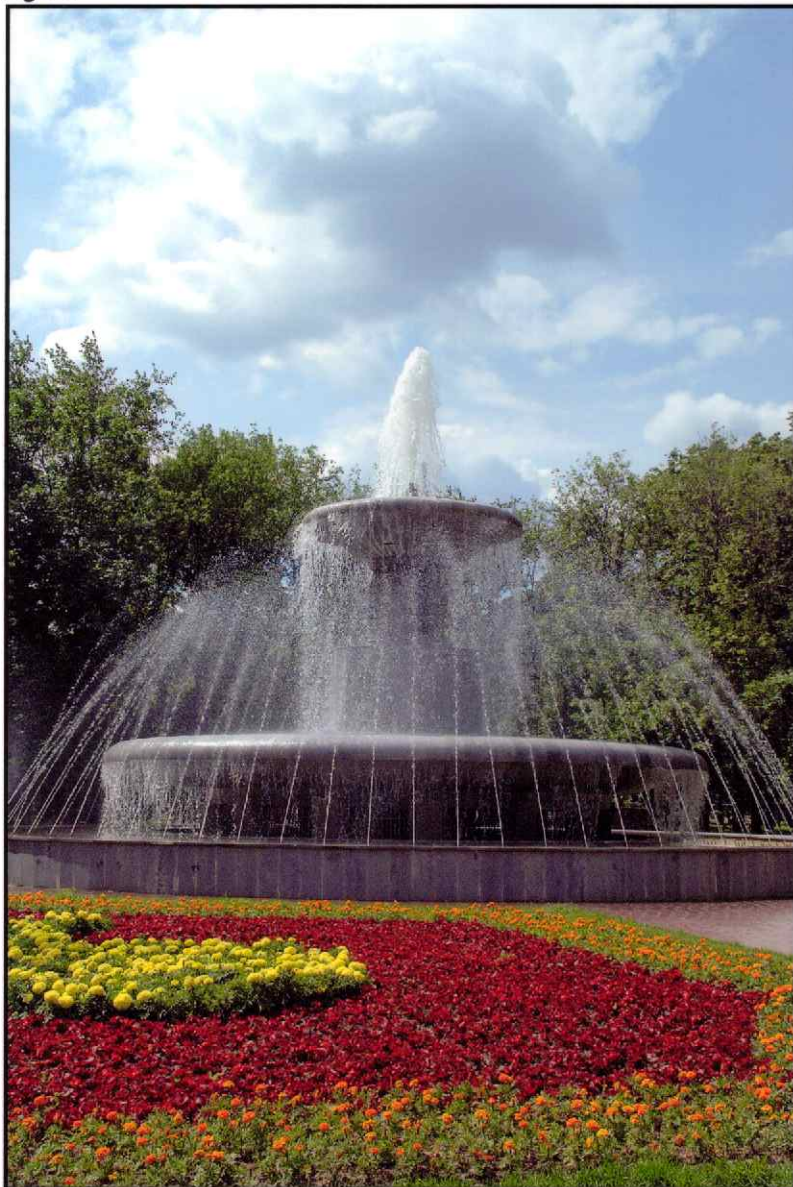

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Nu ville vi ud og sejle på Moskva-floden. Der skulle være ca. 1,5 km ned til floden – men vi gik og vi gik og vi gik, og der var stadig ingen flod.

Kom gennem en park, hvor der var et stort springvand, vi blev smadder våde da vi gik forbi. Der kom en dame og spurgte hvor vi skulle hen, mens vi stod og kiggede på kortet – hun gennede os nu en underlig vej, så vi gik vores egen.

Var forbi udenrigsministeriet der er en kæmpe bryllupskagelignende skyskraber. Hen ad Smolenskij Boulevard.

Fandt en lille kaffebar, hvor vi fik dejlige bacon og ost sandwich, og en stor dejlig kop kaffe. Jan prøvede at spørge servitricen hvordan vi kom ned til båden, men det forstod hun intet af, selvom Jan både viste hende kortet og et billede af en båd.

Mødte en mand på vejen som vi spurgte om vej, og han kunne endda engelsk – flink fyr.

Da vi kom til Ul. Novyj Arbat drejede vi til venstre, forbi Det Hvide Hus, der huser den russiske parlament, og lå lige ved bredden af Moskva floden.

Videre over en bro og ned langs Moskva floden i strålende solskin. Endelig nåede vi til bådarten, men selvfølgelig var der lang kø. Jan og Steen købte billetter, de kostede 40 rbl i weekenden og kun 20 rbl til hverdag.

Den første båd blev fyldt, men der kom hurtigt en båd mere. Vi kom ombord, og fik et lille rundt bord med fire stole på 1.sal, med god udsigt. Jan kom op med tre øl og en vand, dejlig fyr!!!

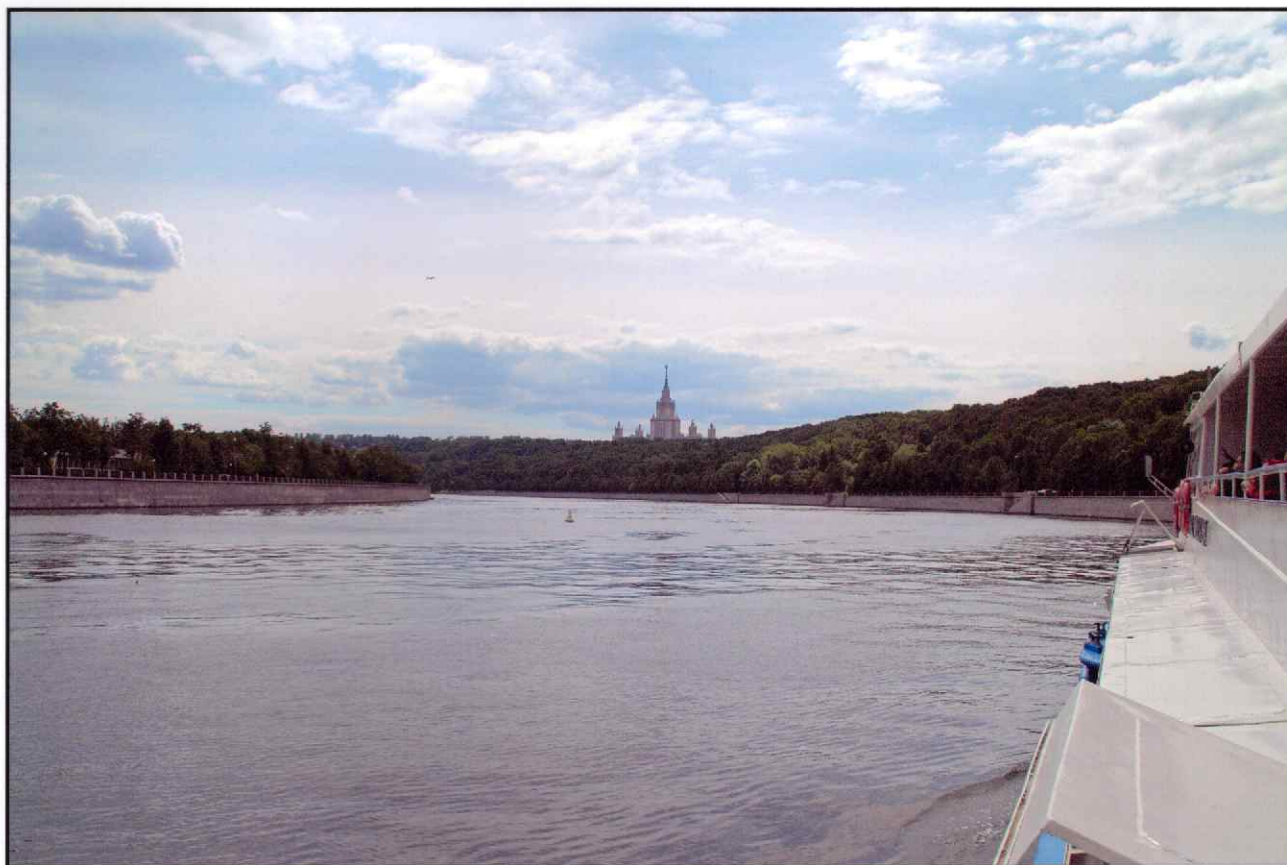
Det Hvide Hus

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi sejlede forbi Moskvas statsuniversitet med Spurvehøjene foran, hvor folk lå og soled sig, og der var også en masse små boder.

På den anden side var der Luzjnike Stadion. Forbi Tretjakov galleriet, der ligger i en stor grim hal.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

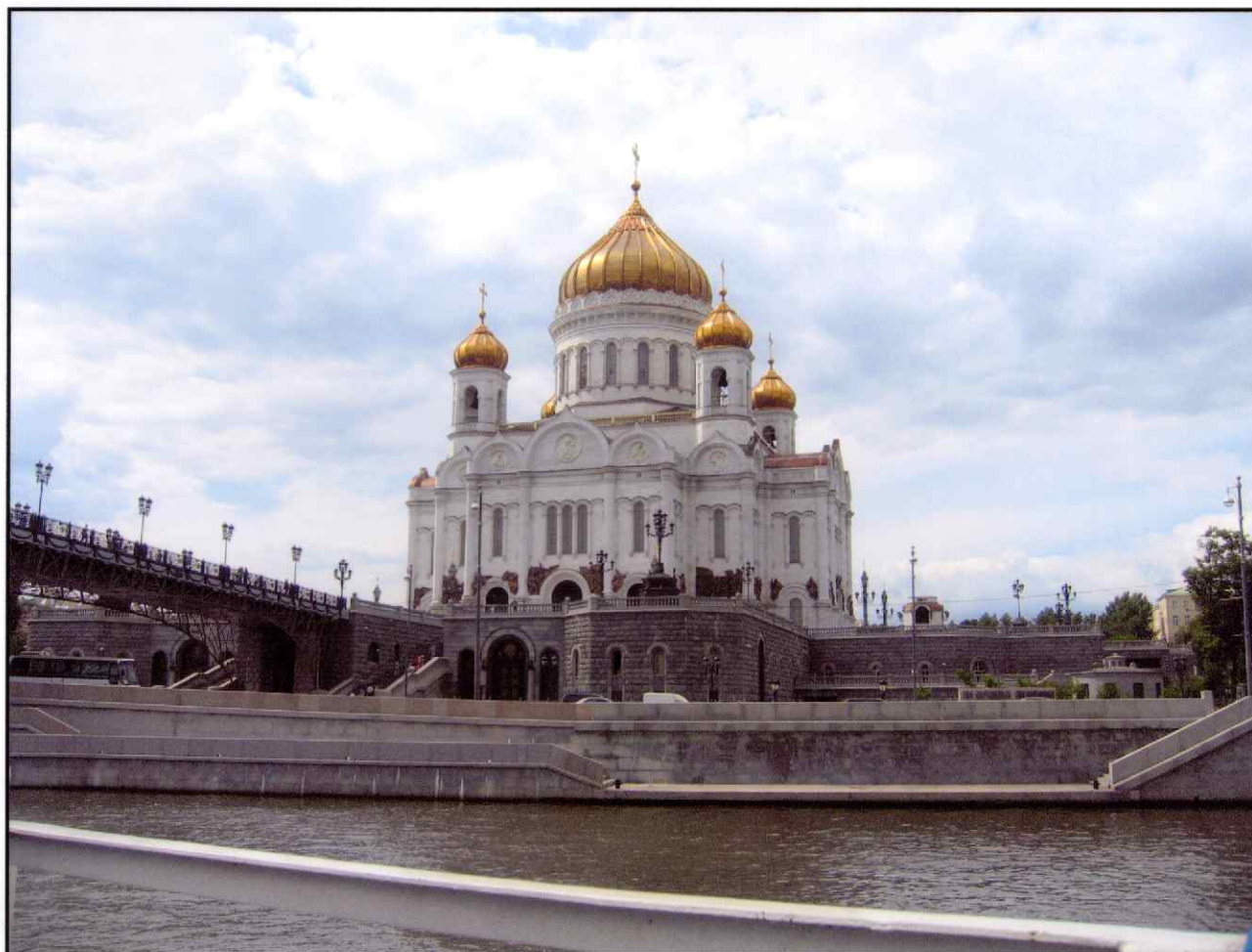

Videre forbi en udendørs skulpturpark og udenfor skulpturparken troner Monumentet for Peter den Store, det monument står på dækket af et Disney-agtigt skib. Monumentet blev afsløret i anledning af Moskvas 850 års jubilæum. Det har været meget kritiseret.

Videre forbi Gorkij Park, Moskvas mest berømte park, et rekreativt område for moskovitterne, der kommer for at få lidt frisk luft og more sig i Tivoliet, der ligger i parken.

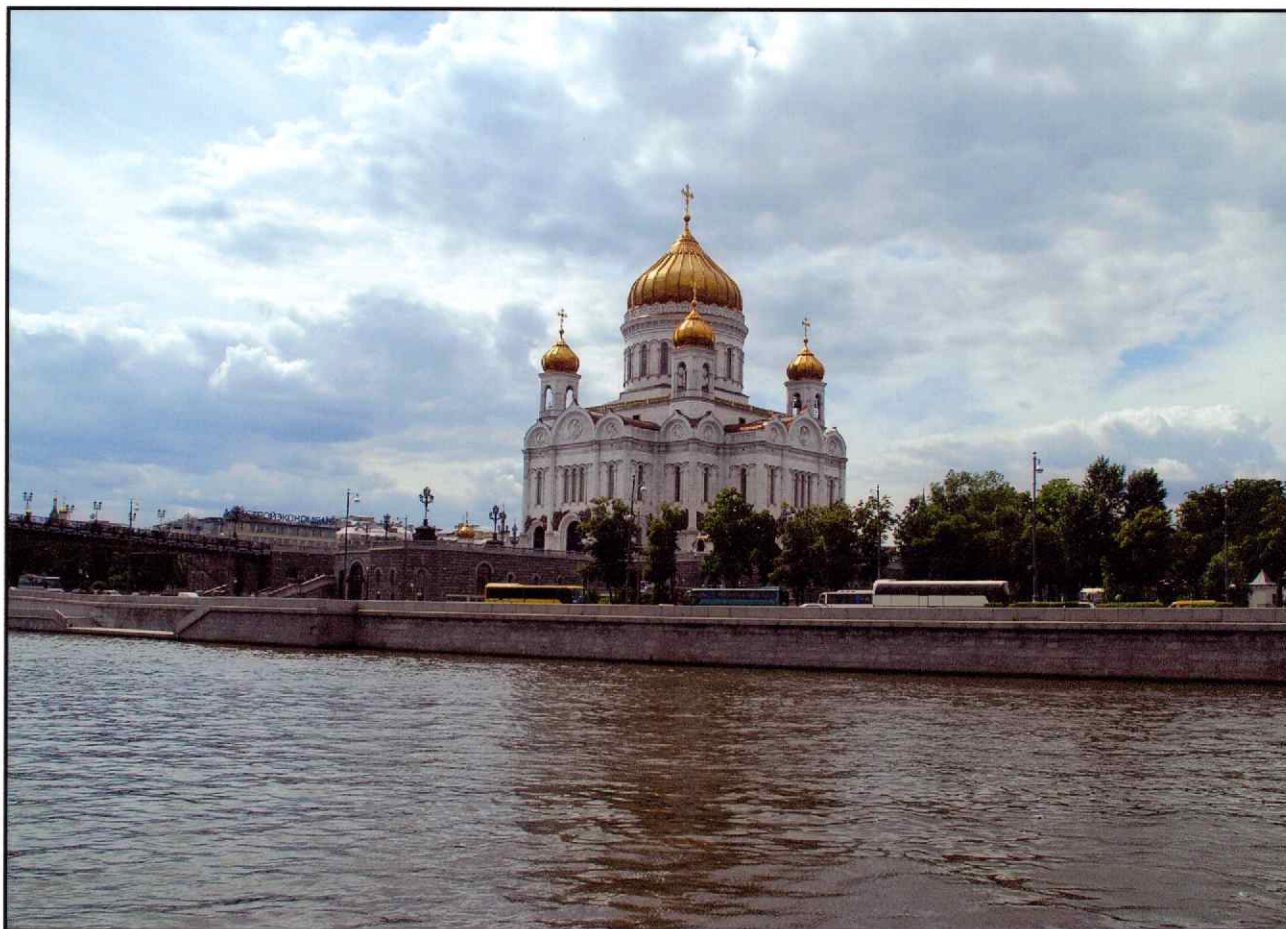

På venstre bred lå Kristi Frelser-kirke, opført i armeret beton og hvid marmor og opført på bare 30 år.

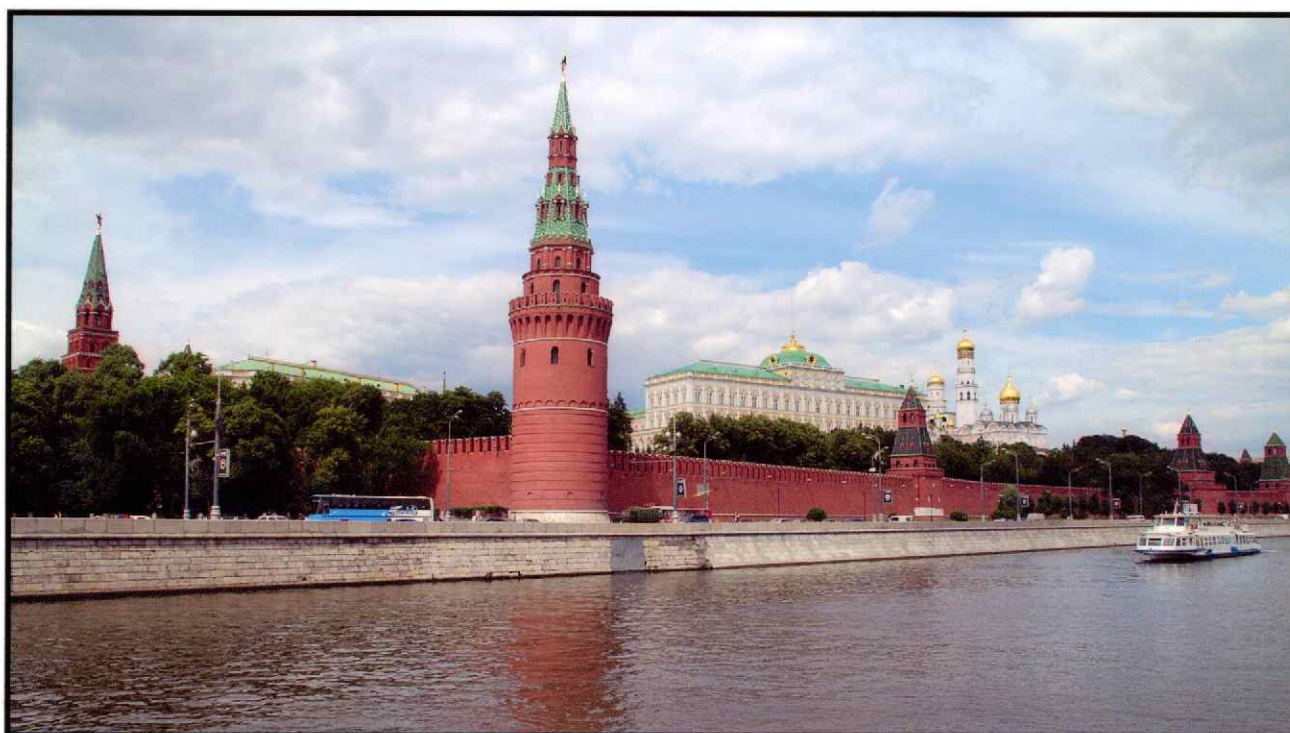

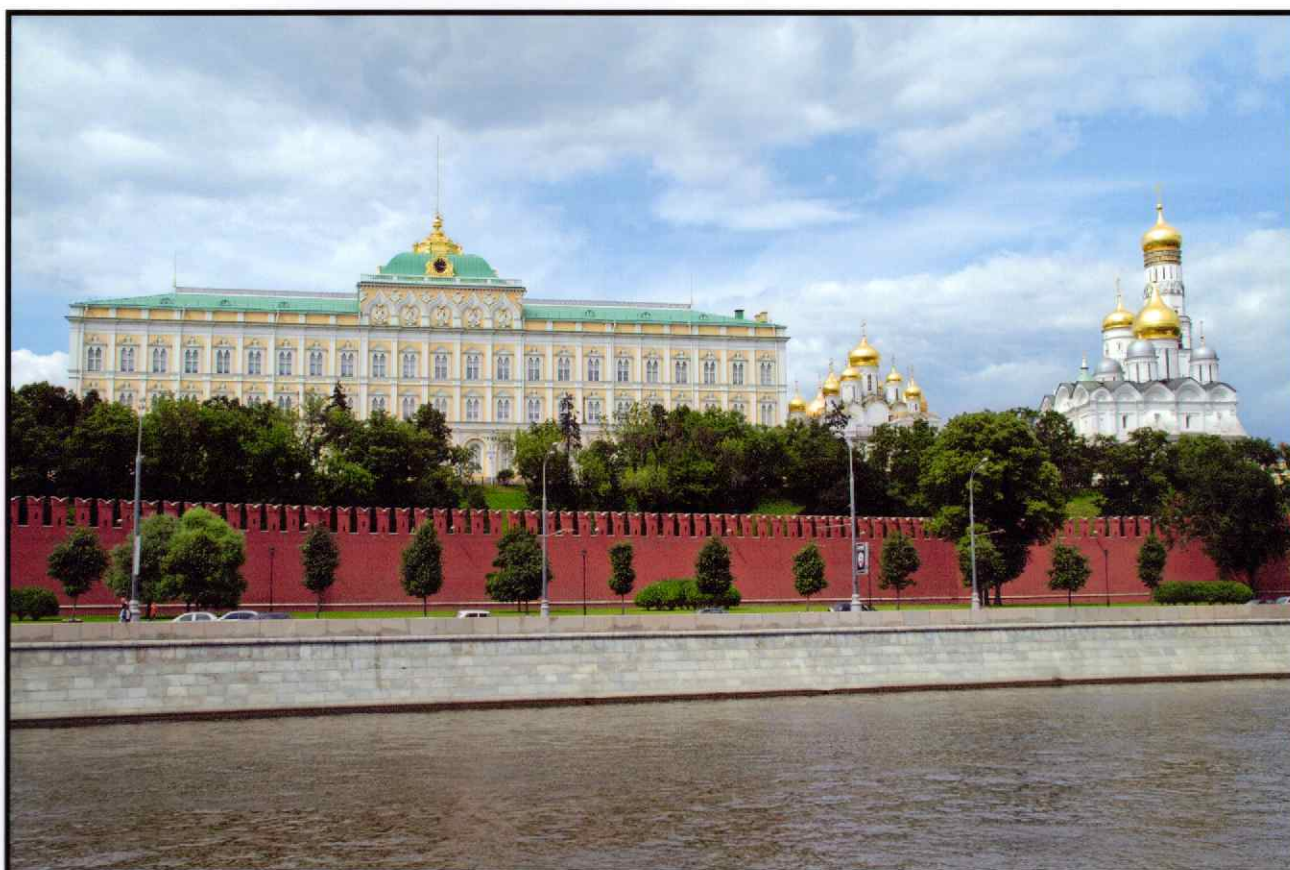
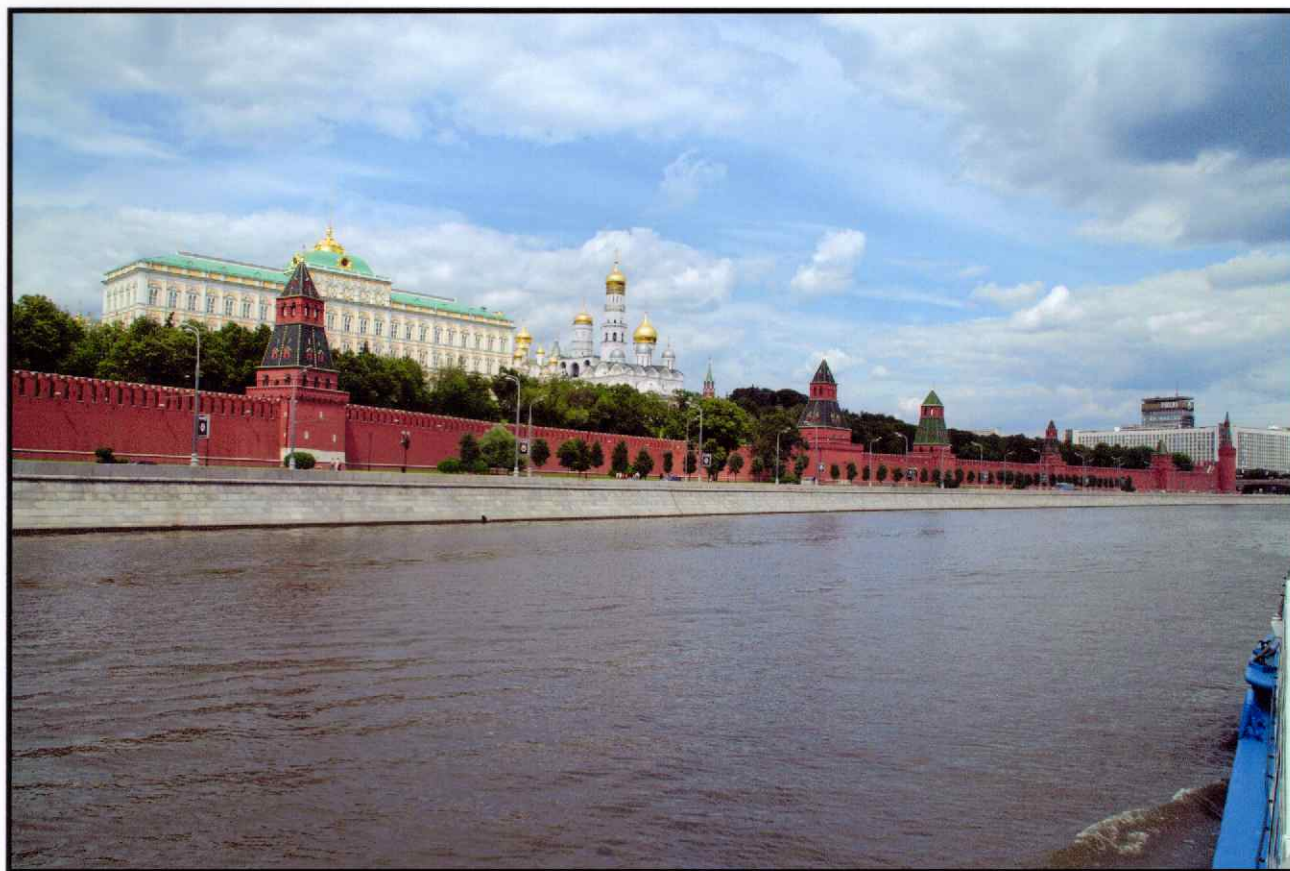
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

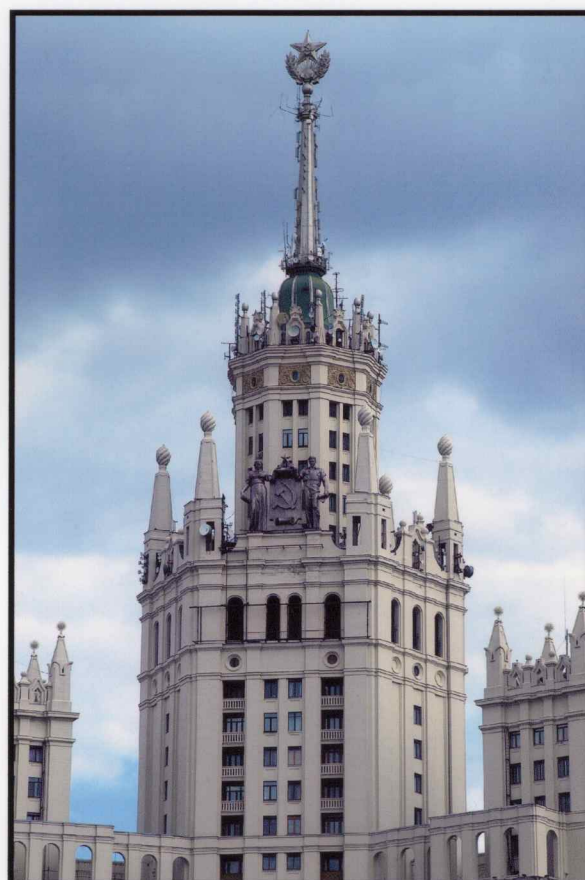
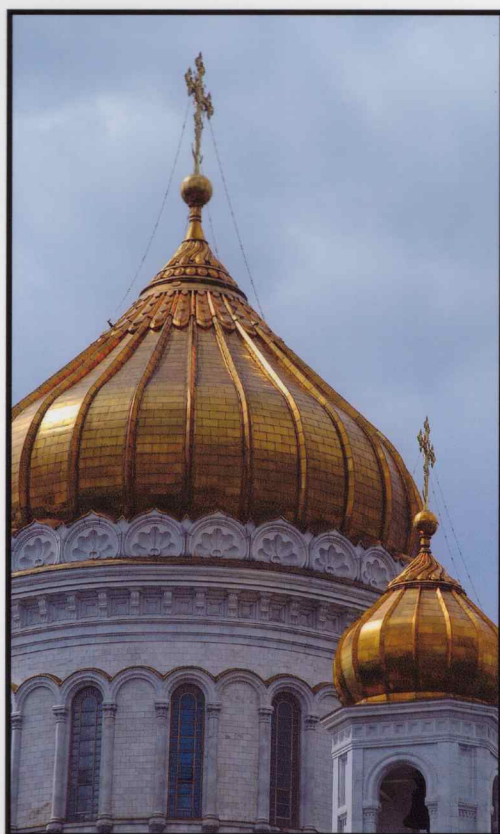
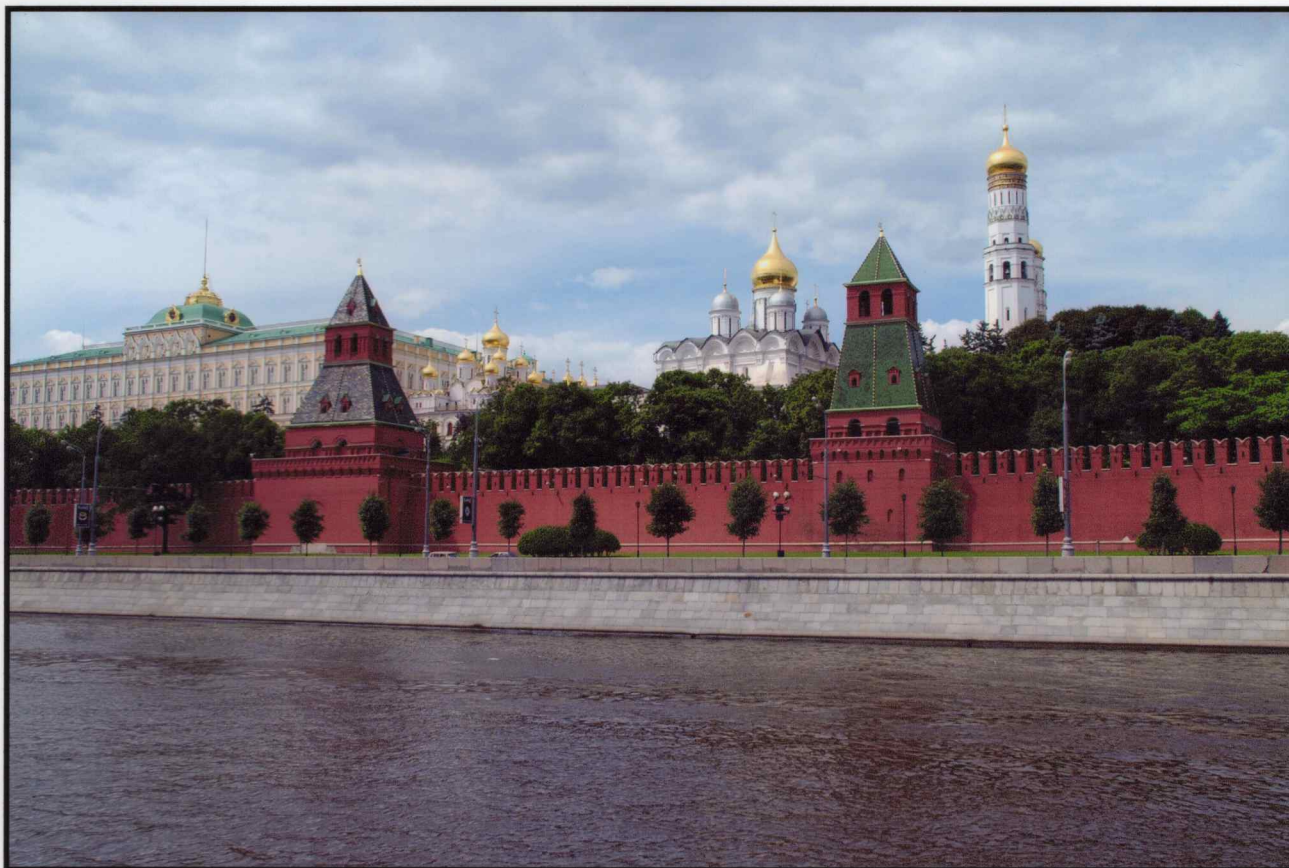

Videre forbi Kreml

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

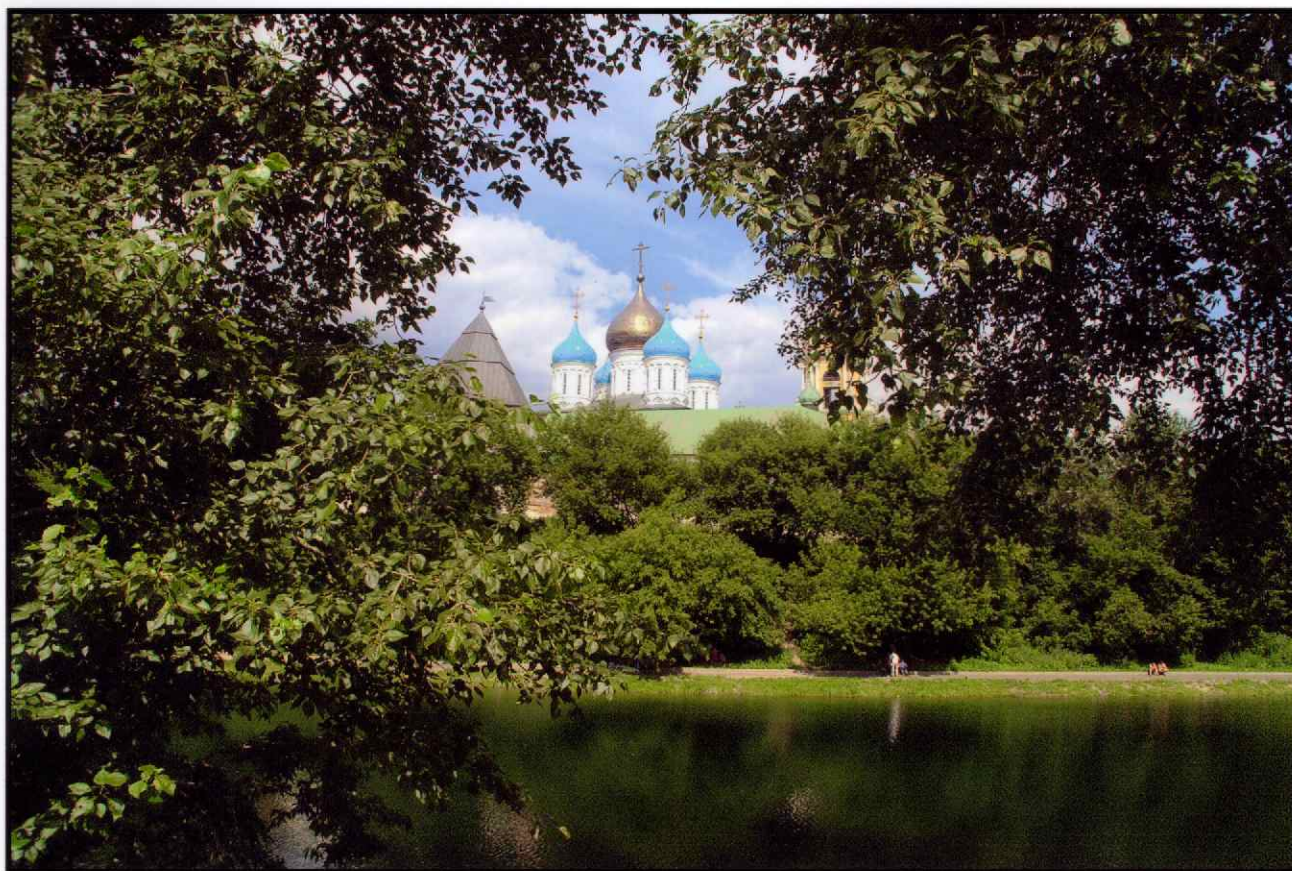

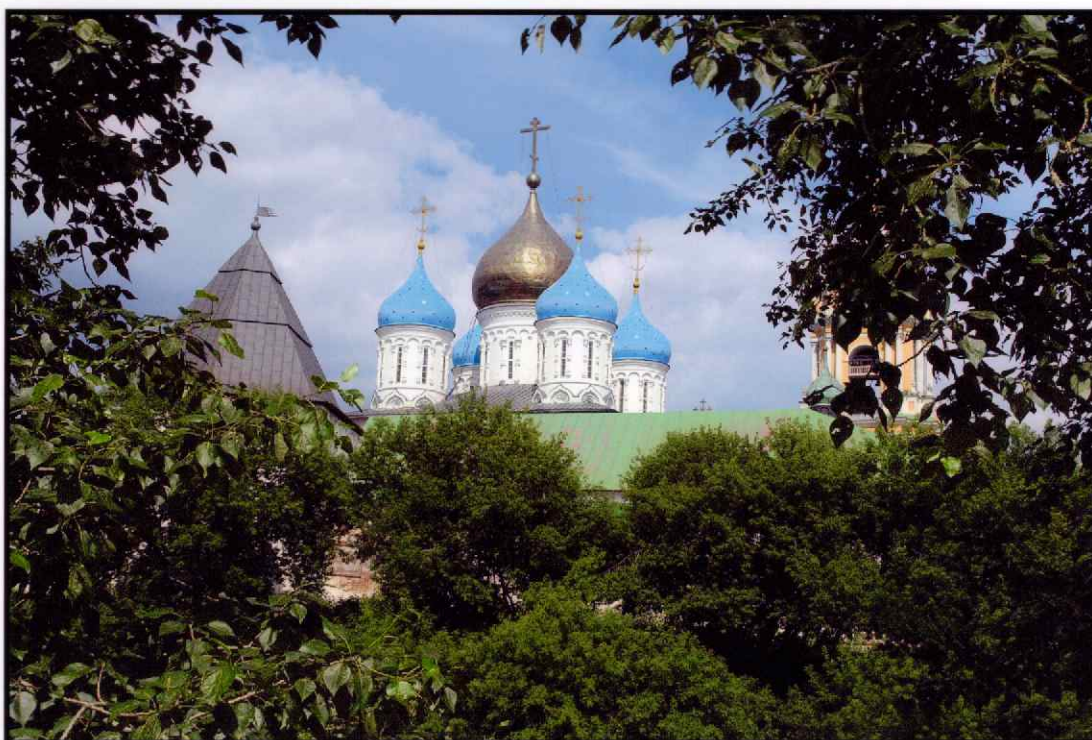
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Turen endte ved Novospasskij-klostret, med sine himmelblå kupler med guldstjerner på.

Vi gik i en park med en lille sø, ned mod metroen, som vi tog ind til Tverskaja gaden. Der gik vi ind på en restaurant og fik en kop kaffe, og fik tisset, pyh ha!!!

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

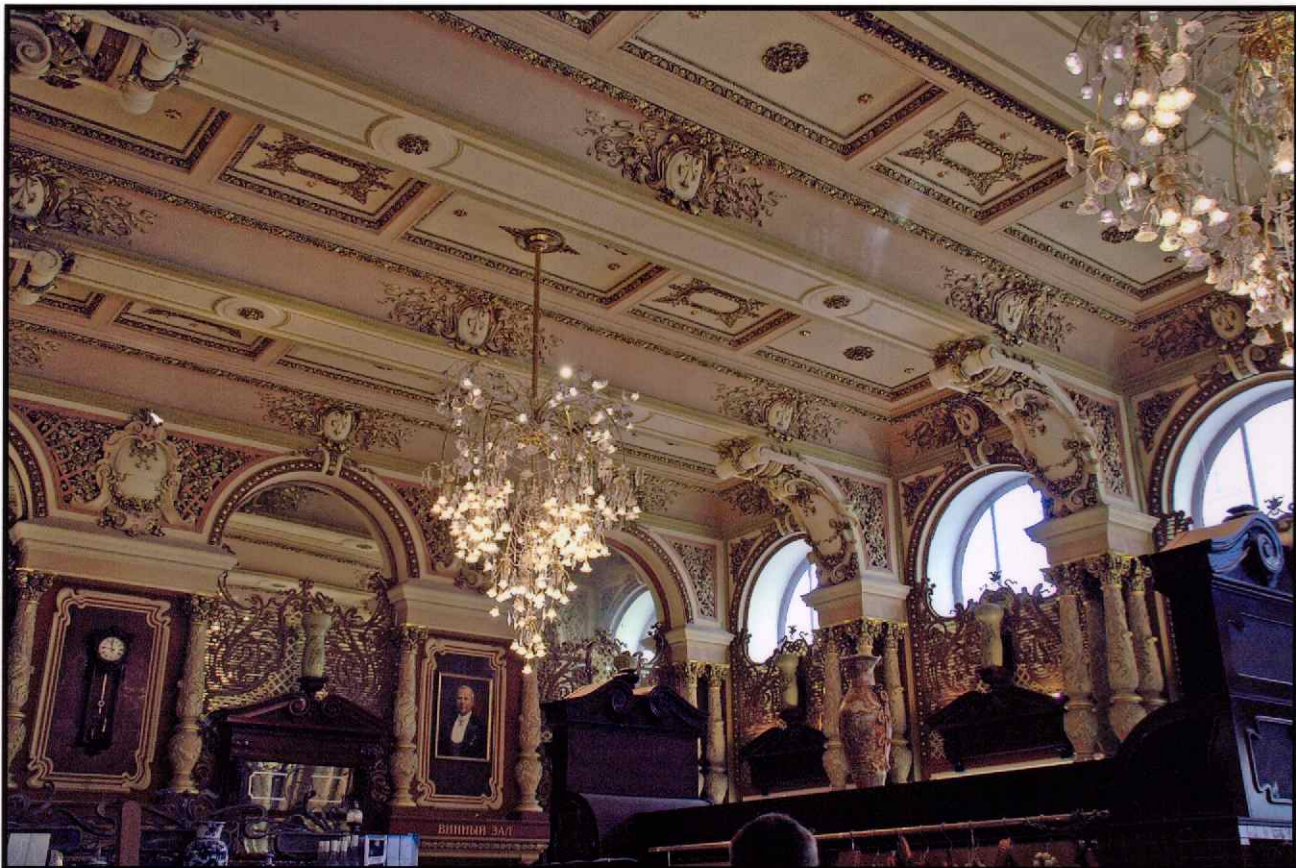

Efter kaffen gik vi ind i delikatesseforretningen Jelisejevskij, der var helt fantastisk flot.

Vi fik købt noget vodka til togturen og Jan fik købt chokolade, samt en pibeskraber, og da han så havde fået betalt den kunne han pludselig ikke forstå hvor hans fototaske var henne: Panikken greb os! - indtil Steen fandt ud af at det ikke var fis og sagde "men vi afleverede jo taskerne ved indgangen".

Det kan nok være der var nogen der åndede lettede op!!!

Kaviaren lod vi stå på hylderne, den var simpelthen for dyr.

Videre ned ad gaden. Vi var inde og hæve penge i en automat. Efterfølgende var vi inde i en Ecco forretning, hvor Jan prøvede forskellige slippers, men han købte ingenting.

På et tidspunkt drejede vi hen ad en vej til venstre, her var fyldt med restauranter, men hold op hvor var de dyre.

Så drejede vi ned af en vej til højre og kom ud til en meget trafikeret vej. Den skulle vi passere. Steen gik først - alle biler holdt stille - vi andre tre kom halsende bagefter - bilerne begyndte at køre, men heldigvis havde Steen lært noget af politiet, han løb foran og stoppede alle bilerne med højre hånd i vejret og vi kom alle helskinede over.

Vi kom over på Manegepladsen, og ville spise aftenmad der hvor vi havde spist den første aften, men ak og ve der var optaget alle vegne. Til sidst måtte vi gi' os og sætte os indenfor og spise i stedet for. Her var nu rigtig hyggeligt. Vi bestilte noget blandet grill med pommes frites, men vi havde kun bestilt en portion, og det var faktisk ikke så meget, nå vi blev da næsten mætte!

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Da vi var færdige med maden var kl. blevet 19.30, så vi halsede af sted, fik lige købt postkort og Lis en Babudska.

Over Den Røde Plads for sidste gang, og tilbage til hotel Rossia, hvor vi fik hentet vores kufferter.

Hen til taxa skranken og fik bestilt to taxaer. Afsted som død og helvede mod Jaroslavl banegården.

Jaroslavl-banegården blev bygget i 1904, og blev hurtigt herefter udgangspunkt for togene ad Den Transsibiriske Jernbane.

Vel fremme gik vi med vores kufferter ind og spurgte en dame, hvor vi skulle gå hen, vi skulle bare gå til venstre og ind på perron 2. Vi var ikke helt sikre, så Jan spurgte endnu en gang om vej.

Det viste sig at vi var på rette spor, og så skulle vi bare finde vogn 7 på toget, som allerede holdt her.

Fjerntrafikperronerne er godt 500 m lange, da det er så store tog der bliver kørt med, og der var da også rigtig mange vogne på vores tog.

Det gik nemt med at finde vores vogn, og vi blev vist op og fik vores kupeer, der var meget, meget flotte – store hovedpuder og

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

en lille kurv med en masse kiks og chokolade, på bordet med hvid dug.

Gik ud på perronen igen og kiggede på de mange mennesker der skulle med toget. Der var en der skulle have en frygtelig masse proviant med, bla. en stor plasticbøtte med fisk i luge, heldigvis var det på toget på den anden side af perronen, ikke i vores tog, hun skulle med. Der var også en del soldater, med zinkkasser til våben.

Vi var nede og se om lokomotivet var kommet på, men det kom først senere, der stod en togmand og grinede af os, og han sagde en hel masse vi ikke forstod. Købte cola og vand, og så fik vi to, to-liters vand gratis, der var lidt forvirring, da vi skulle have så meget.

Endelig blev der fløjtet af, og vi var alle ombord.

Vi stod ved vinduerne da toget trillede ud fra perronen kl.21.20. Der var nogle tyske damer med, der syntes det var lige så spændende som os.

I starten kørte vi ikke så hurtigt, vi passerede mange rangerbanegårde og forstadsstationer, og først en ½ time efter afgang kørte vi forbi de sidste Moskva forstæder og den ydre ringbane.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Nu var det mest skov og indimellem kunne vi ane nogle små sommerhuse, dem de kalder "datja"er. Det var ved at blive så mørkt nu at vi ikke rigtig kunne se noget ud ad vinduerne. Endelig blev der åbnet til toiletterne, og vi var lige rundt og se os omkring – her var fint over det hele. Vi pakkede det ud vi skulle bruge de næste par dage, og mast vores kufferter ind under sæderne. Satte os og fik en lille en og snakkede om dagens begivenheder.

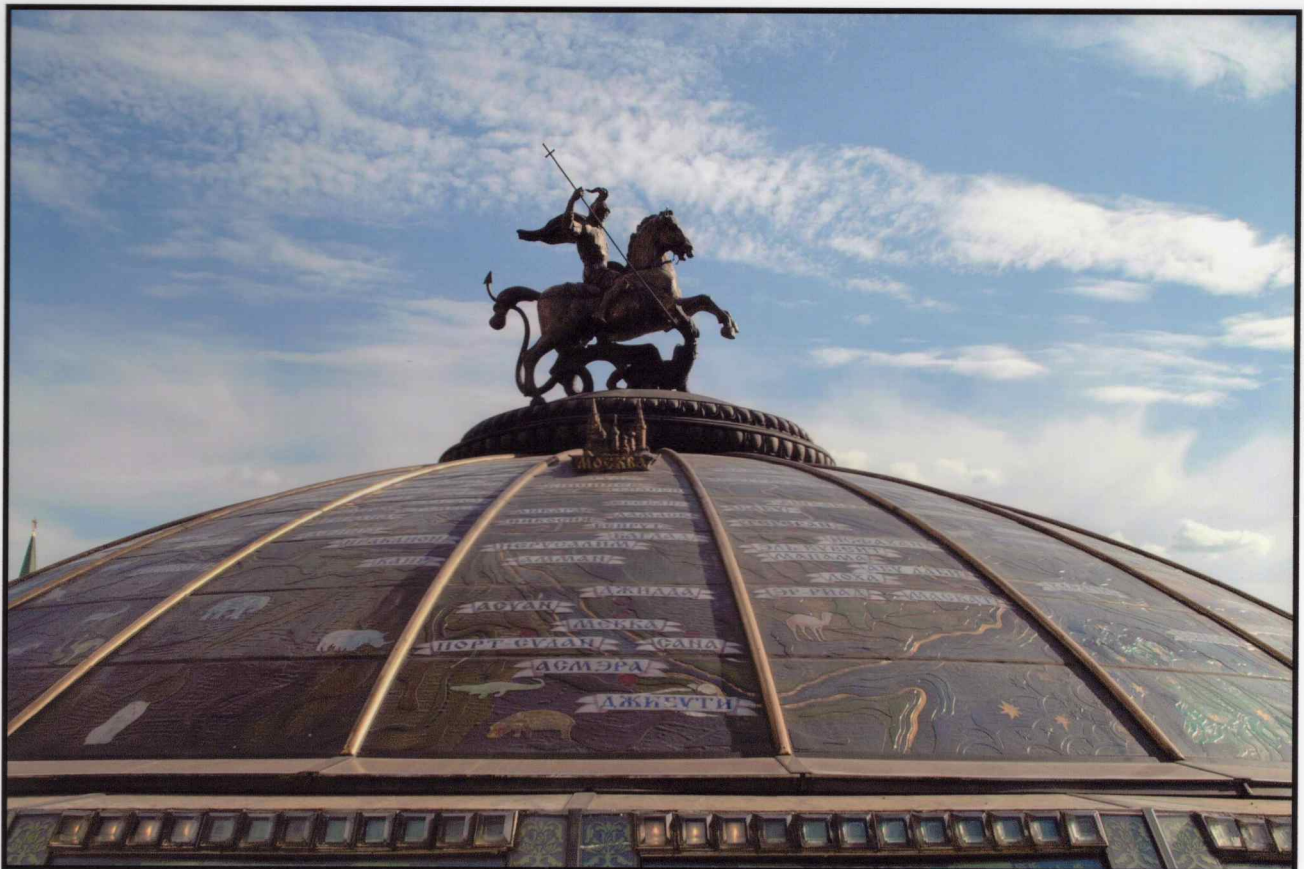

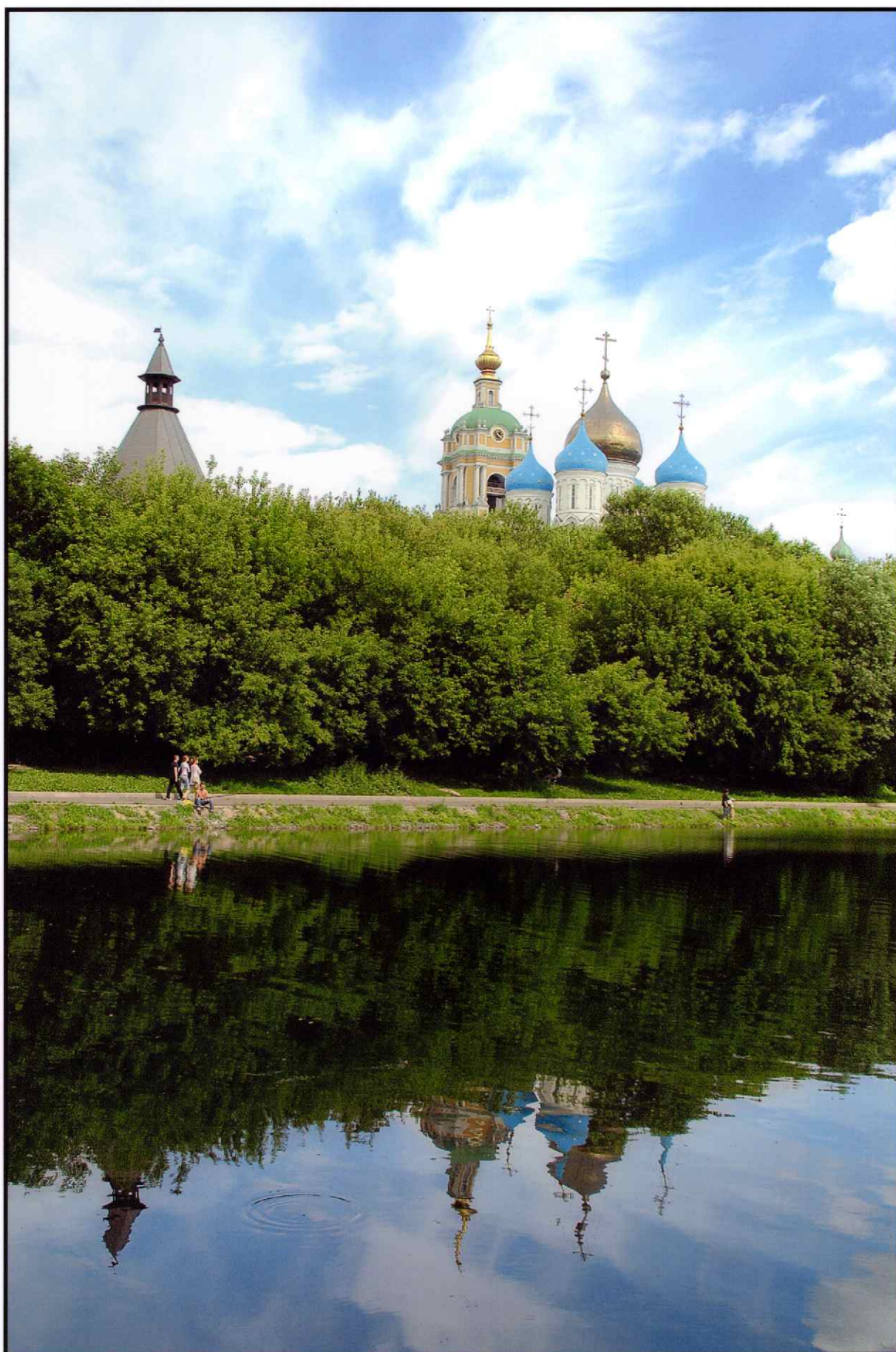
Kl.0.25 stoppede toget i 23 min. Vi er nu i Jaroslavl, vi var lige ude og strække ben – her var meget koldt, vi havde kun kørt 282km. Jaroslavl var engang Ruslands næststørste by, og en meget rig by, den indgår i den såkaldte "Gyldne Ring", af gamle byer nord og vest for Moskva, som alle har imponerende klostre og kirker. Kort tid efter Jaroslavl kørte vi over en lang bro over floden Volga.

Gik i seng bagefter, efter at vi havde været på det lille toilet og gøre os i stand, det var lidt svært at børste tænder og holde på vandflaske og tandpasta mens toget kørte, men vi lærer det vel inden vi skal af!

Typisk russisk lejlighedskompleks

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Søndag den 10.juli – Første døgn i toget fløj bare af sted.....ren afslapning

Sov til vi vågnede. Lis og Steen var i spisevognen og få morgenmad, det var nu ikke særlig spændende.

Læste – slappede – kiggede. Lis og Gitte fik en øl ved middagstid. Forinden kl. 9.55 – altså ny tid 10.55, i nat på et eller andet tidspunkt skulle vi stille urene en time frem, gjorde vi holdt i Vjatka efter 957 km.

Var igen ude og strække ben, byen er et vigtig industri- og kulturcenter og her bor ca. 1/2 mill. mennesker, som desuden er kendt for en gammel kunsthåndværks-tradition – bemalede lerfigurer og trælegetøj, vi så nu ikke nogen der solgte noget af det. Kort efter Vjatka passerede vi 1000 km stenen.

Ved frokost tid kl. 14.31 i byen Balesino, stoppede vi igen. Her var utrolig mange sælgere, de solgte alt fra tørret fisk, til sjaler og vaser, vi købte øl og en agurk og tre tomater, her var rigtig sjovt.

Spiste frokost da vi startede igen – rugbrødsmadder med makrel, leverpostej med agurk og tomat, det smagte skønt.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Her omkring startede Ural-bjergene, de var lave og afrundede med træer på. Her var ellers ikke det store at kigge på, når vi stod ved vinduerne, det var mest birketræer og indimellem lå en lille klynge huse med kartoffelhaver foran, der var ingen gang en brun bjørn eller en ræv eller noget!

Stoppede i Perm 1437 km, nu var tidsforskellen 2 timer fra Moskva. Perm er en gammel by hvor der har været et kobberværk, før i tiden hed den Molotov, (altså ikke molotov-cocktails). På et eller andet tidspunkt, skulle vi have passeret en hvid oblisk, ved km 1777, der markerer grænsen mellem Europa og Asien, men vi så den altså ikke.

Stoppede igen i Jekaterinburg 1816 km – det var Boris Jeltins fødeby, og også her at Zar-familien blev taget til fange og dræbt. Vi var en lille tur på perronen, og mens vi stod her kom der en tigger der kun havde et ben, da han havde tigget færdig på perronen skulle han åbenbart over på en anden perron, så han krøb lige under toget der holdt der for at komme over på den anden side.

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

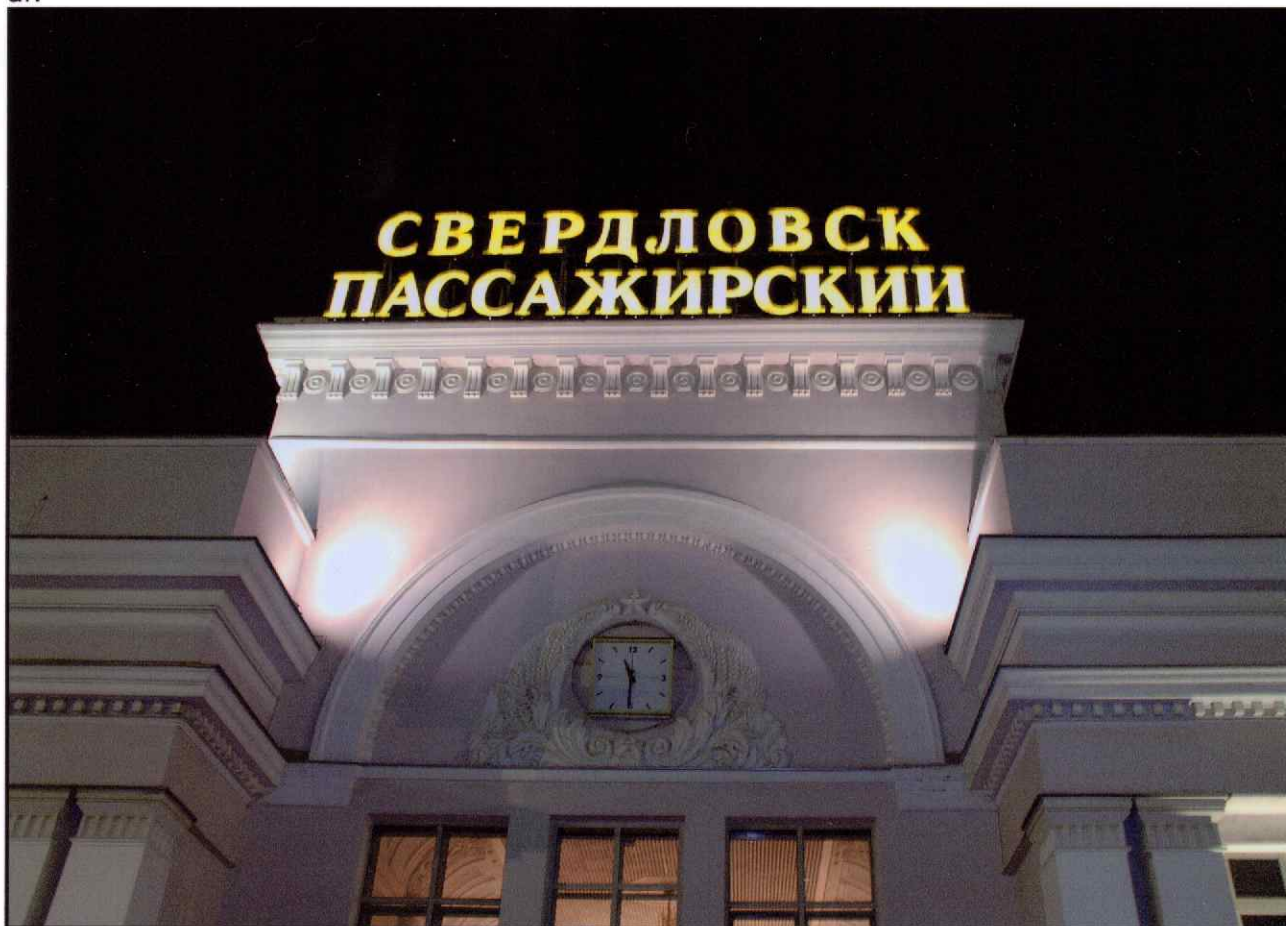

Fik en lille aperitif inden vi gik i spisevognen, (vi havde dog ikke klædt om eller noget). Her i spisevognen var der nu heller ikke så spændende, på bordene lå der sammenrullede blomstrede voksduge, og i vaserne stod der kunstige blomster.

Vi fik en bleg kogt kotelet, med kolde brasekartofler, lidt salat og tomat og agurk. Der var ikke særlig meget at vælge imellem på spisekortet – der stod en masse ting, men der var kun priser ud for få af tingene. Maden var ikke særlig spændende – heller ikke kokken, og hans veninde lignede en der var doopt af et eller andet, hun sad og hang over et bord og gabte hele tiden. Der sad også en gammel mand i bar overkrop ude i køkkenet og han havde de sorteste fingre man kan forestille sig – Jan troede det var ham der var kokken!!!

Efter maden skrev vi dagbog, og kl.01.11, gjorde vi holdt i Tjumen 2144 km. Det var en flot stationsbygning i modernistisk stil, som havde afløst den gamle af træ, der dog stod ved siden af.

Var inde og fotografere. Jan måtte dog ikke fotografere, han blev jaget ud af en vagt, men da Gitte kom og ville fotografere sagde en flink stationsmand at hun bare skulle gå frem og tage billeder.

På stationen købte vi også et brød til i morgen tidlig.
Der kom en hen og snakkede dansk til os, han var også med toget, havde boet 13 år i Danmark, var ellers Skotte. Han sad ved siden af os i spisevognen – vi havde heldigvis ikke sagt noget grimt om ham!

I seng en lille drinks tid senere. Dagen var bare gået så hurtigt, selvom der ikke rigtig var sket noget, andet end at vi hele tiden skulle sætte urene en time frem.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

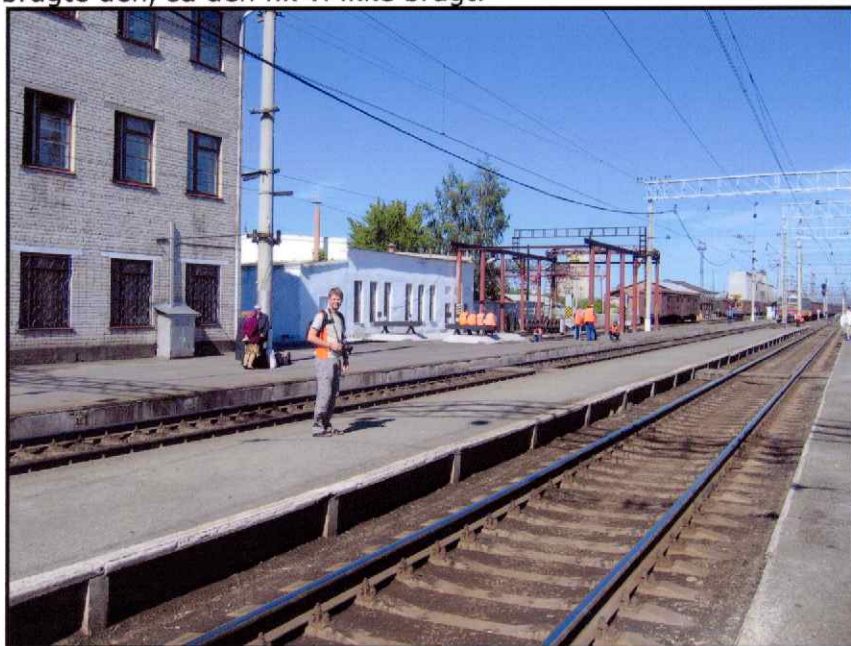
Mandag den 11.juli - Endnu en dag som bare gik med at slappe af.....

Vågnede ved ½10-10 tiden. Havde lige et lille holdt her i Isjim km 2433, da vi begyndte at køre igen spiste vi morgenmad og drak kaffe. Det var dejlig nemt, med det kaffe for der var altid kogende vand i den ene ende af vognen, for der stod samovaren, så man kunne bare hente, og vi havde nemlig nescafe med hjemmefra. Samovaren blev opvarmet med kul, som blev smidt på en gang imellem, mest når vi holdt stille.

Nu var det snart ved at blive sådan at vi var begyndt at drømme om et bad, men det var lidt besværligt ude på det lille toilet.

Der var dog både sæbe – toiletpapir og køkkenrulle, og vi havde også fået udleveret håndklæder, hvor det ene lignede et viskestykke. På toilettet var der en lille vask med en vandhane hvor man skulle trykke op på en knap for at vandet kom ud, den sad også så langt ude i vasken at det var umuligt at vaske hår. Anders havde ellers skaffet os to bundpropper til håndvasken, men det var for ulækkert at fylde vand i vasken, når der var så mange mennesker der brugte den, så den fik vi ikke brugt.

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

Vi fik skrevet lidt dagbog, mens toget lige så roligt duvede derudaf. Der var stadig ikke det store at kigge på andet end de evindelige birketræer.

Næste stop var på banegården i Omsk, km 2711, ved 15-tiden, som blev grundlagt som et fort af kosakekspeditionerne i 1700-tallet. Før den russiske revolution boede der en del danskere i Omsk, det var folk der arbejdede i mejerisektoren. Byen er også kendt som eksilsted bla. for forfatteren Dostojevskij. Vi købte tre små agurker til vores frokost og nogle øl. Hver gang vi gjorde holdt gik der en vognmand og hamrede på hjulbandagerne og bremseklodserne med en lang hammer. Hvis man er øvet skulle man på klangen kunne høre om alt er i orden, så vi håber det er en øvet der går her!!

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Spiste frokost, læste og sov. Landskabet var dog begyndt at blive lidt anderledes, nu var det meget steppeagtigt, det var faktisk også Barabinsk-steppen vi kørte over i ret mange timer, en endeløs flade lige så langt øjet rakte. Her og der var der en lille klynge træer. I Barabinsk km 3040, skulle vi stille urene endnu en time frem. Vi gjorde et kort stop og kl. var 19.05.

Efter Barabinsk gik vi i spisevognen – i dag var der kommet nyt spisekort. Gitte bestilte rød caviar, det viste sig at være røget laks. Lis bestilte borch – det var rødbedesuppe med kylling og masser af hvidløg!!! Jan og Steen og Gitte fik også oksesteak med spejlæg, brasekartofler, agurk og tomat, den bøf var mægtig sej. "Suresen" sad og sov hen over et bord, så vi måtte sidde ved et bord med punkteret rude – hun var ret uappetitlig at se på. Ved bordet ved siden af os sad der en svensk familie.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Tilbage og læse og sove lidt. Ca. 10 km før Novosibirsk kørte vi over en 900 m lang bro over floden Ob, den er 5570 km lang og dermed en af verdens længste floder. Kort tid efter trillede vi ind på en kæmpemæssig banegård, Novosibirsk km 3336, nu har vi tilbagelagt over 1/3 af vejen til Kina. Banegårdsbygningen ligner et damp-lokomotiv-silhuet, og det hele er for nylig sat i meget fin stand, både ud - og indvendig. I Novosibirsk bor der 2 mill. mennesker og dermed Sibiriens største by. Vi købte et dejligt hjemmebagt formbrød af en pæn pige. Vi holdt her i ca. 20 min.

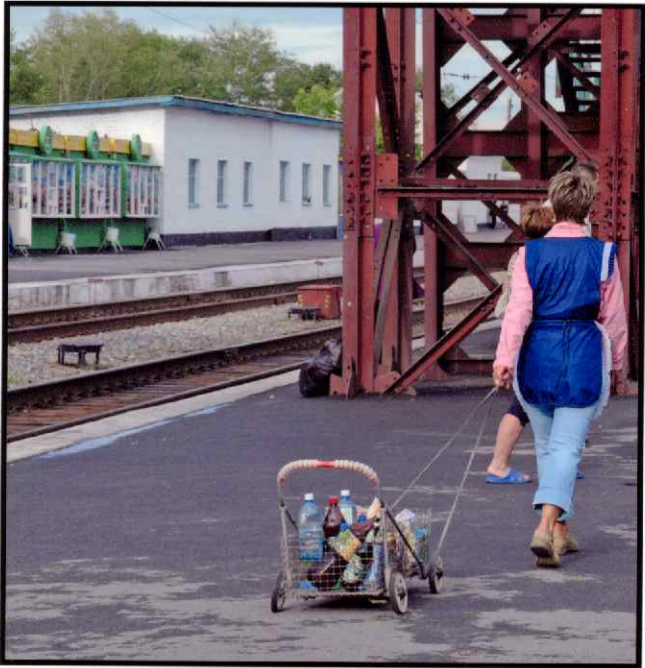
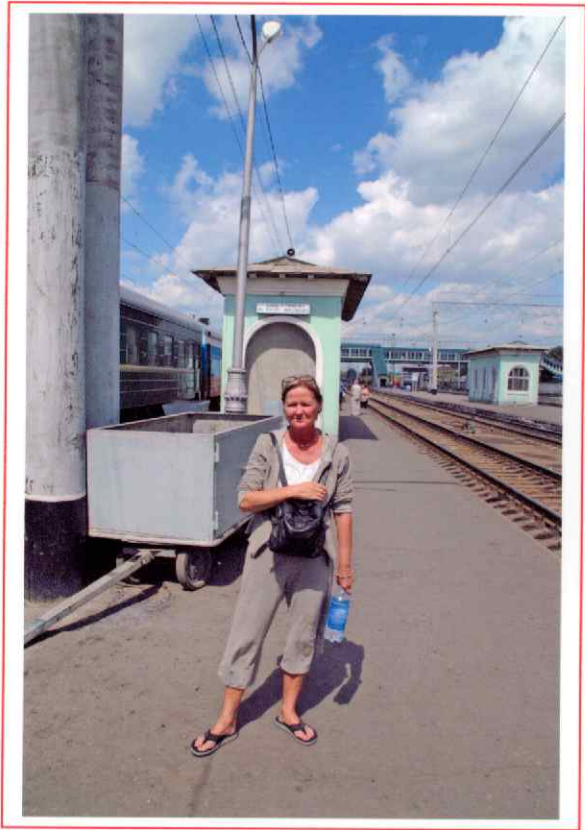
Tilbage i kupeen og drak vodka og i seng ved 02-tiden.

Jan Kruse, Russian Pigeon, Jul-2005

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Tirsdag den 12.juli - Nu er vores indre ur fuldstændig ødelagt...sover og spiser efter behag

Lis og Steen var oppe ved 10-tiden, Jan og Gitte ved 11-tiden.

Spiste morgenmad 11.45, det var et rigtig godt brød vi havde købt i går aftes.

Vi kørte over en 925 m lang jernbanebro, over floden Jenisej, den 10. største flod i verden. På begge sider af floden lå Krasnojarsk km 4098. Det er i dag Sibiriens tredje største by, (efter Novosibirsk og Omsk) med ca. 850.000 indbyggere.

Gjorde holdt her, og så gik vi lidt ned langs toget og fotograferede et lokomotiv.

Det var en meget flot banegård, men selve perronen var ved at blive sat i stand.

Her skulle nogle af tyskerne af, og der var også nogle der skulle på. Kl. var ca. 13.30.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Jenisei Floden

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Lis og Gitte gik i restaurant-vognen og købte tre øl, men vi fik nu fire for han kunne ikke give tilbage. Læste og sov. Togstewardessen havde tilbudt Jan et bad, hun havde et godt øje til ham, så nu skulle vi vist til at passe på!

Skrev lidt dagbog inden vi stoppede i Ilanskaja km 4375. Det er et meget flot landskab vi kørte igennem, og vi havde også passeret bjergmassivet Vostotjny.

Da vi blev sultne spiste vi frokost, og midt i det hele kom togstewardessen og sagde at nu kunne Jan få et bad – og thjuhej – hvor det gik – så fik vi på tur et dejligt varmt bad. Det viste sig at det var ude i stewarderne's baderum, vi skulle give hende 50 rbl pr.

bad, men det var da billigt. Gitte var i bad mens vi holdt i Tajsjet km 4515 – et rigtigt jernbaneknudepunkt, men det var dejligt for det havde været lidt svært at holde balancen mens toget kørte, og man stod og var smurt ind i sæbe. Holdt kun stille i et par minutter.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

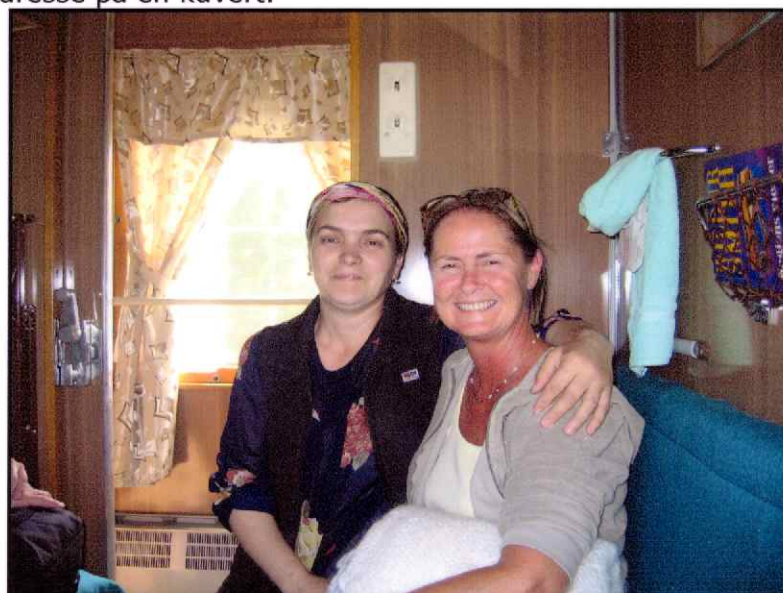

Nu begyndte landskabet at blive mere kuperet. Lis og Gitte var nede med parfumer til stewardesserne og tog også et billede af dem, Lis var ved at gå i brædderne for hende der var lun på Jan, stank simpelthen sådan af armsved, så det kan være det havde været bedre at hun havde fået et bad! Nu ville de også sælge os vodka og nålelogoet fra Den Transsibiriske Jernbane.

Igen hvilede og læste vi lidt.

På et tidspunkt i løbet af eftermiddagen kom en sælgerske rundt med hjemmestrikkede uld ting: sjaler, sokker osv. Vi fik en længere "snak" med hende og købte nogle flotte, men kradsende, sjaler. Tog billede af hende, som vi lovede at sende til hende. Men da hun skrev sin adresse med russiske bogstaver og en lidt ubehjælpelig skrift er det nok tvivlsomt om vi kan få skrevet rigtig adresse på en kuvert.

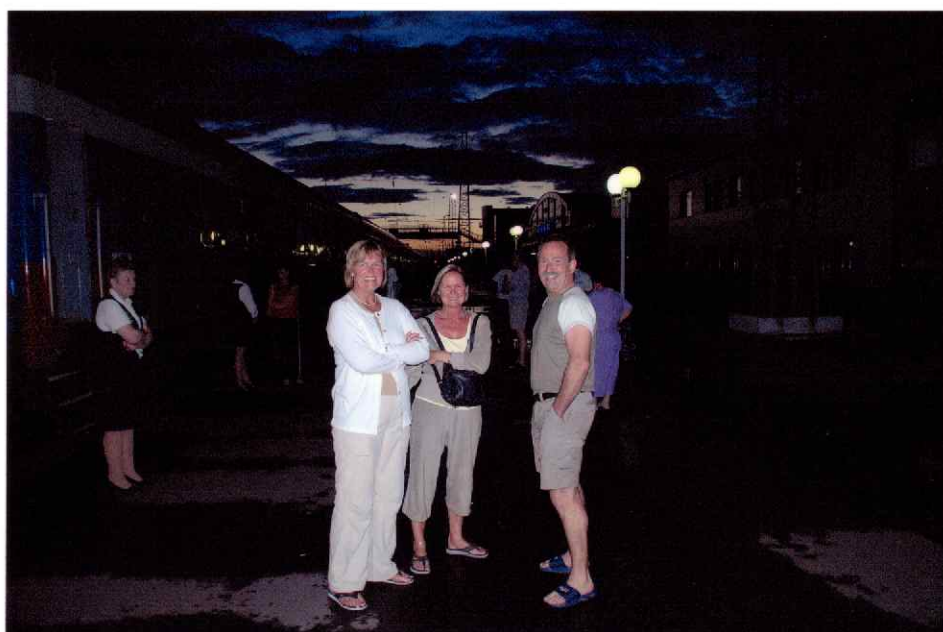
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Nåede til Nisjneudinsk km 4684, den ligger for foden af floden Uda. Det var også her vi kørte for foden af Sajan-bjergene med udsigt til endeløse birke- og nåletræer. Vi gjorde kun holdt et lille øjeblik i Nisjneudinsk. Da vi kørte videre begyndte der at komme mange småbyer med fine huse – i hvert fald set fra toget af – foran husene var der også her kartoffelhaver, men nu var der dog begyndt at komme blomster imellem.

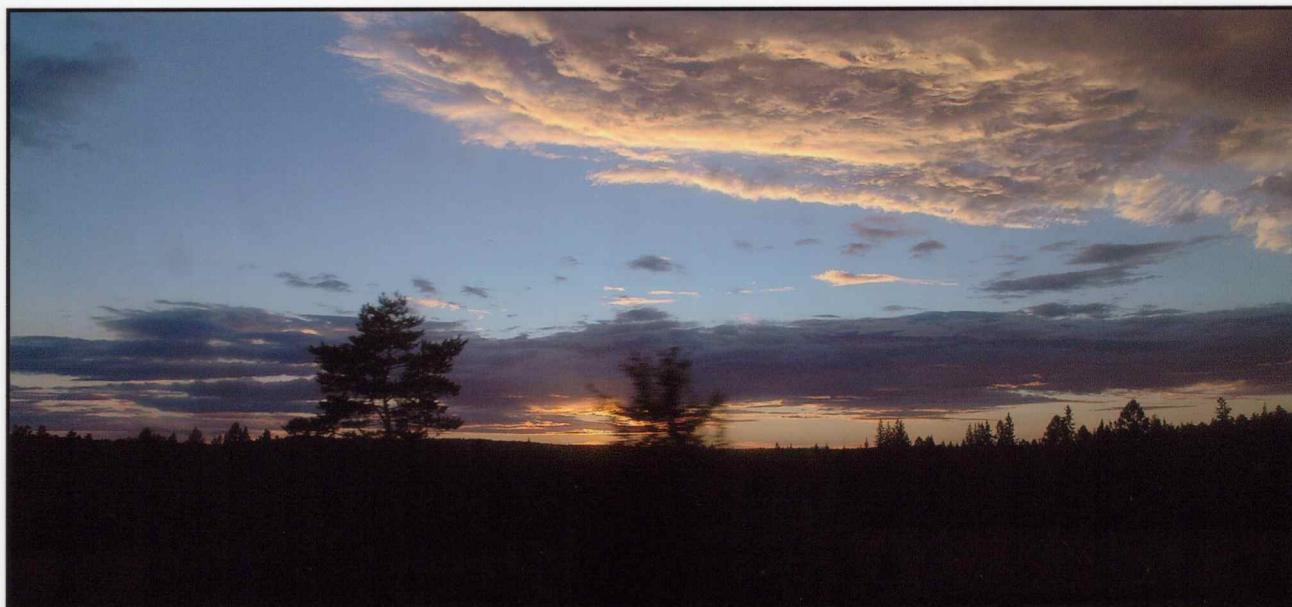
I Sima km 4940, her skiftede banens elektriske system til jævnstrøm – men vi sov. Forinden havde vi spist aftensmad – rugbrød da vi ikke ville i spisevognen igen.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Satte vækkeuret til kl. 06.00, da vi skulle stoppe tidligt i morgen, når vi når til Irkutsk, hvor vi jo skal af.

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Onsdag den 13.juli - Idylliske Bajkal - men også primitive Bolshie Koty

Var oppe da vækkeuret ringede - fik hurtigt tøj på og pakkede ned i kufferterne. Stoppede dog først ved Angarsk km 5150, ved floden Kitoj, som udmunder i Angara-floden. I løbet af en halv time trillede vi ind på banegården i Irkutsk km 5185.

Steg af toget og fik sagt farvel til vores togstewardesser, før vi gik mod udgangen med al bagagen.

Kom op i en ventehal og kiggede fortvivlet efter en eller anden der stod med vores navn, men nej intet skete og her stod vi!! Efter en halv time ringede Jan til nummeret på vores voucher, en meget søvndrukken mand svarede at han var på vej, ville være der i løbet af 20 min., men der gik ca. en time, og Jan havde fået ringet igen -men nu var hans bil gået i stå - endelig kom han kl. ca. 9.00.

Han troede at vi kom ind med tog nr.10, og båden til Bol.Koty sejlede altså også først kl.14.30, der var lige sejlet en kl.8.30, så vi blev kørt til Hotel Baikal hvor vi fik opbevaret vores kufferter, og så gik vi i restauranten og spiste morgenmad. Det var nu ikke særlig lækkert, men vi kom heller ikke til at betale for det, der var ingen til at tage mod penge, så vi gik bare!

Vi gik ned til Ankara-floden og kiggede, og så gik vi op i byen. Her var ikke særlig spændende - meget forurenet og nogle knudrede fortove og bilerne kørte som død og helvede, så det var svært at komme over vejene. Vi havde det også alle som om vi stadig kørte i tog, meget svimle. Vi ville gå på internet cafe og sende en mail hjem, men da vi kom derned blev Lis dårlig, så vi måtte skynde os op i luften igen. Det blev det nu ikke bedre af. Gik tilbage på hotellet, hvor vi kunne komme på toilettet, Lis ca. fire gange, Steen og Jan tog en lille slapper, i en sofa imens.

Monument over Yuri Gagarin

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

Sightseeing i Irkutsk

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi blev hentet kl.13.00, og vi havde besluttet at vi bare ville tage en rygsæk med til Bol.Koty, ikke vores kufferter, så vi fik lige taget en ren t-shirt op og vores toiletsager samt skiftet til kondisko, inden vi kørte ned til båden.

Jan Kruse, Baykal boat, Jul 2005

Her fik vi udleveret billetter og et kort over Bolshie.Koty af guiden – han lignede ellers Mr.Beans lillebror på en prik.

Bådturen – der var meget smuk varede 1½-time. Vi var glade for at vi ikke havde slæbt alle vores kufferter med på båden, for her var mange mennesker og trangt med plads. Fik også en lille blunder.

Kom i land for enden af en mole, hvor vi så stod og kiggede efter en der skulle hente os. Der kom en gammel mand med sin puddelhund hen og sagde en hel masse, hele hans overmund var fyldt med guldtænder. Han snakkede tysk – og blev ved med at spørge om vi skulle have et værelse, vi var lidt bange for at det var hos ham vi skulle bo, for det lovede da ikke alt for godt, han var temmelig beskidt!

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Pludselig stod der en nydelig ung fyr med et skilt med Pinquin på, han hed Petr.

Petr viste os vej ned ad molen, ud på en hullet grusvej, gennem en lille træåge og op gennem en lille sti igennem et vilnis af græs og træer. Kom op til hans forældres hus, hvor der stod en ældre mand i sutsko, med et sommerfuglenet og så lidt mærkelig ud. Vi gik forbi ham og over til en lille træhytte, her stod der fire senge og en stor skorstensovn, samt et aflangt køkkenbord med nogle kopper og et par enkelte gryder, i det ene hjørne var der en lille blikhåndvask med en vandvarmer over. Her stod vi og bare gloede – nå, nu ville han vise os toilettet, så Lis gik med, det var nemlig udenfor – og hun kom nærmest skrigende tilbage, det var bestemt ikke lækkert! Det var et grønt blikskur (hermed en rettelse, for det var faktisk et grønt træskur, som Jan blev ved med at påstå!), med et hul i et linoleumsgulv – udenfor stod så en lille toiletstol med stof på siderne, den kunne man så tage med ud over hullet – man skulle bare passe på at få den sat rigtigt, så den ikke gled ned i hullet!!!

Der kunne endnu smiles, trods alt

Efter denne lidt deprimerende oplevelse, og efter afprøvning af toilettet – gik vi en tur. Vi kom igen forbi den ældre mand med sommerfuglenettet, nu var han trådt ud af sin ene sutsko, og det så ikke ud som om han kunne finde ud af at få den på igen. Vi fik aftalt med værtskone at vi gerne ville spise aftensmad kl.19.00, det skulle foregå i hovedhuset, men så havde vi da noget at glæde os til!

Vi ville finde et sted hvor vi kunne købe noget vand, spurgte først et par piger og fik vist vej hen over en bro, men her var ligesom ikke noget, så spurgte vi et par fyre og endelig fandt vi et lille skur, hvor vi købte nogle vand og cola. Alle de huse vi kom forbi så ud som om de var ved at falde sammen og her var affald og skrald alle vegne. Gik videre og ledte efter et sted hvor vi måske kunne få en kop kaffe og kunne sidde og kigge ud over Bajkalsøen, men det var helt umuligt – her var ingen steder. Der hang et skilt på et plankeværk, hvor vi fik stavet os

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

igennem, med parløren til hjælp, at der stod øl og vodka. Vi gik efter pilen og til sidst fandt vi ud af at det var en lille campingvogn nede på bredden der solgte forskellige ting. Vi fik købt øl og en pose franske kartofler, for vi havde heller ikke fået noget frokost, så vi var lidt sultne. Satte os på en træstamme nede ved søen og drak en øl. Her var skønt at kigge ud over søen og meget stille, men rundt omkring os lå masser af skidt og lort. Vi sad og ladede op til at gå hjem, vi skulle jo spise kl.19.00, så vi måtte vel til det!

Midt i alle trængslerne havde vi dog ikke glemt også at nyde den flotte natur:

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi sad lidt og funderede over alt det smukke vi havde læst om Bajkalsøen – "Sibiriens blå øje" – "Sibiriens perle" – "En del af Ruslands sjæl". Bajkalsøen er verdens dybeste sø 1637 m, er 636 km lang, har 2000 km kystlinje og et overfladeareal større end Belgien. Det siges at hvis verdens vandforsyning stoppede i morgen, ville Bajkalsøen kunne forsyne jordens befolkning med drikkevand de næste 40 år. Der er mere end 330 floder og vandløb der munder ud i søen, mens det kun er Angara-floden der leder vandet bort fra søen. Den er også verdens ældste sø, man mener den blev dannet for omkring 30 mio. år siden, og så vokser den også to centimeter hvert år, nogle forskere mener endda den er starten på et

nyt ocean. Der lever også en meget besynderlig dybvands fisk i søen, den hedder golomjanka den er ikke meget andet end en rygsøjle omgivet af fedt, og når man trækker den op af søen eksploderer den på grund af trykforskellen. Der lever omkring 1500 dyre og plantearter omkring Bajkalsøen som ikke findes andre steder på jorden. Den mest berømte beboer er den lille Bajkalsæl, nerpaen. I stille vejr kan man se ned til 40 m's dybde, da det er noget af verdens reneste og klareste vand. Om vinteren er søen dækket af et 2,5 m tykt las is, så den bliver brugt til transportvej for store lastvogne. Omkring Bajkalsøen i bjergene og skovene lever der rigtig mange dyr, bjørne – los – ulv – zobel – moskusokser – kronvildt og andre vildt dyr. I 1996 kom Bajkalsøen på UNESCO's liste over verdens naturarv.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

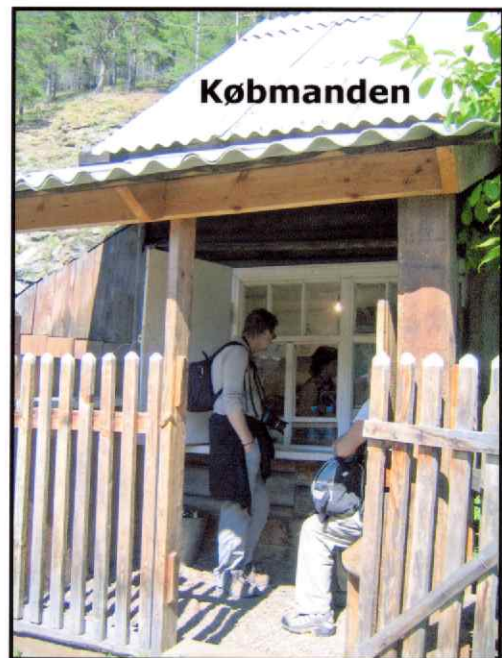

Nå, med alt dette i tankerne gik vi langsomt tilbage til vores lille hytte. Næsten hjemme ved hytten, gik Jan foran Gitte, og så trådte han på et bræt der åbenbart ikke sad fast i den ene ende, med det resultat at det svuppede op, og skrabede al huden af Gittes skinneben, helt ind til knoglen!

Vi var lige på det fantastiske tissehus, inden vi gik over til værtinden. Det var et helt utroligt gammeldags køkken, og ikke al for lækkert, der var voksdug på væggene og komfuret lignede noget fra middelalderen.

Nå, maden stod på bordet og vi var jo ret sultne, det var kartoffelmos med frikadeller og radisesalat. Det smagte ganske godt, bortset fra at frikadellerne sejlede rundt i noget fedt af en slags. Til dessert fik vi syltetøj og vafler, og vaflerne var så seje at vi dårligt kunne bide dem over, hertil sibirisk te. Vi takkede tak for mad, og gik så en lille tur igen, vi skulle jo have tiden til at gå indtil det blev mørkt.

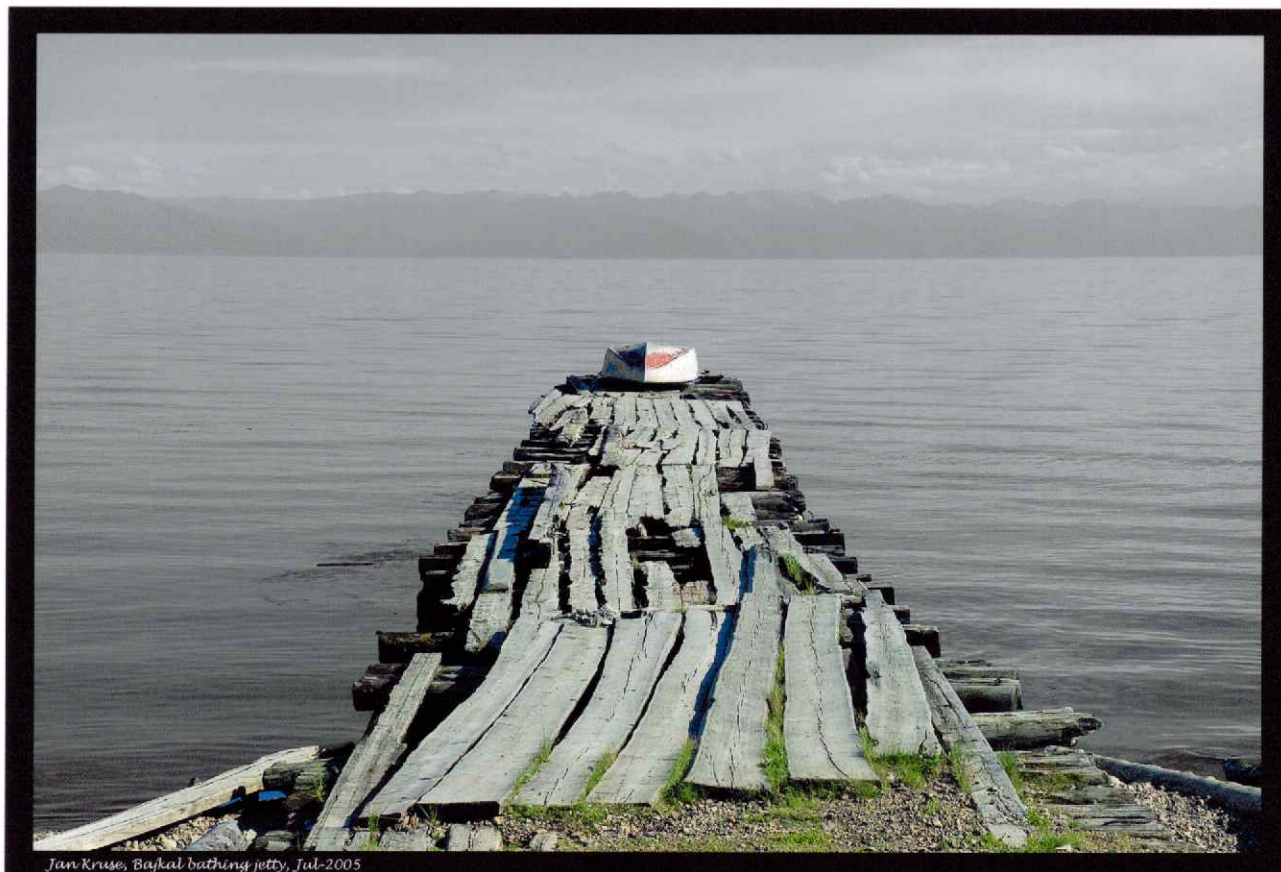
På vores aftentur mødte vi nogle køer og heste, som gik løs på vejen, det skal lige siges der var ingen asfalterede veje, og i dem her var, var der nogle meget store huller, og kæmpe vandpytter. Vi vidste ikke rigtig hvordan vi skulle komme uden om alle kreaturerne, men til sidst gik de da så vi kunne komme videre. Der var også en mindre dreng på en mountainbike, der med fuld fart skvattede lige ned i en mudderpøl, så han gik ned i søen og skyllede sit tøj så godt han nu kunne, det krævede vist lidt "vanish".

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi gik hjem og drak en øl, og diskuterede hvem der skulle ligge hvor, sengene var et helt kapitel for sig de to af dem gik fjedrene helt ned på gulvet, de andre to var hårde som brædder uden nogen som helst affjedring. Lis og Steen tog de fjedrende, Jan og Gitte brædderne, vi lagde os med al tøjet på kl.22.00, efter at have taget en sovepille.

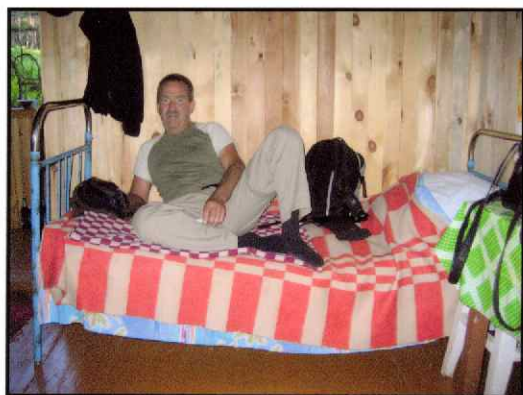

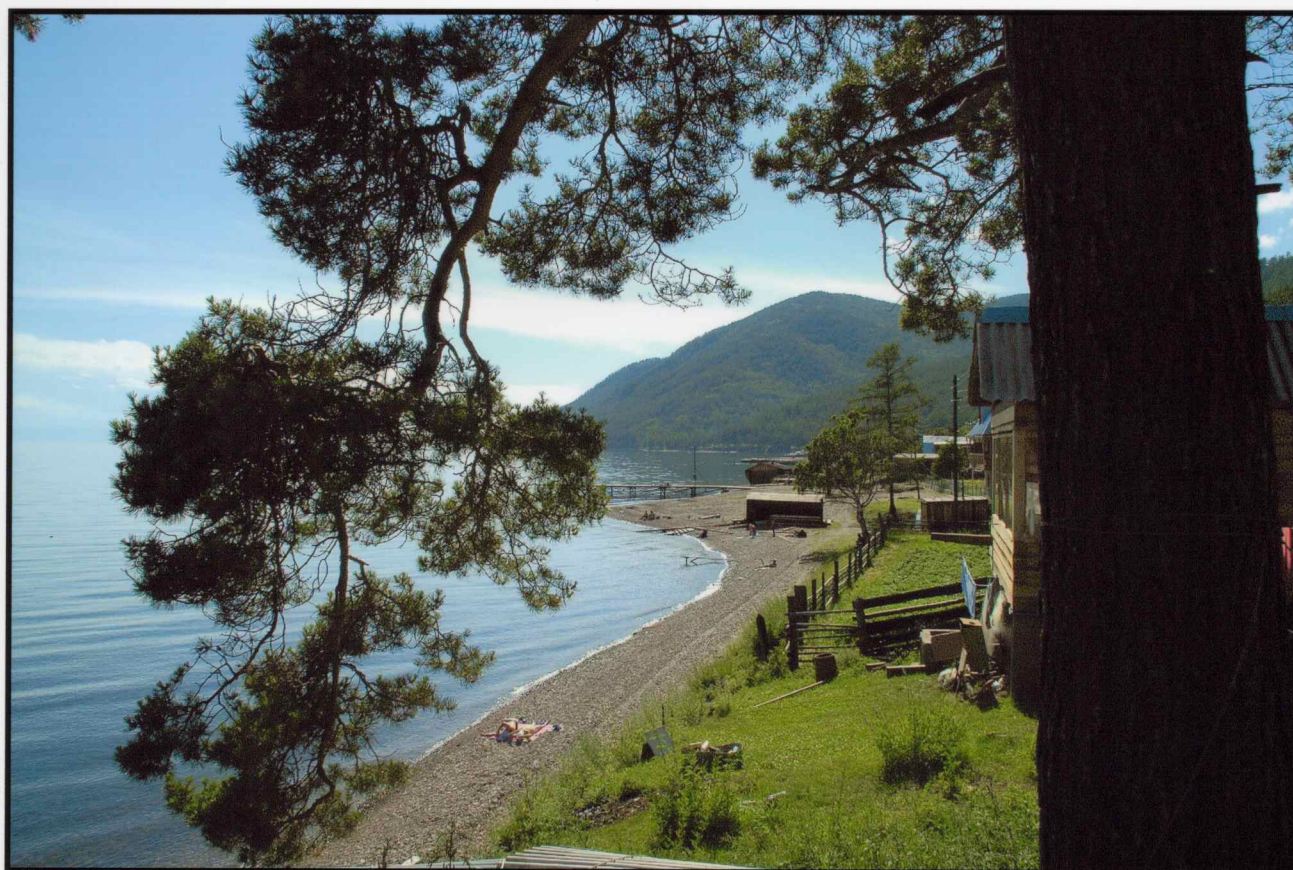

Bajkal

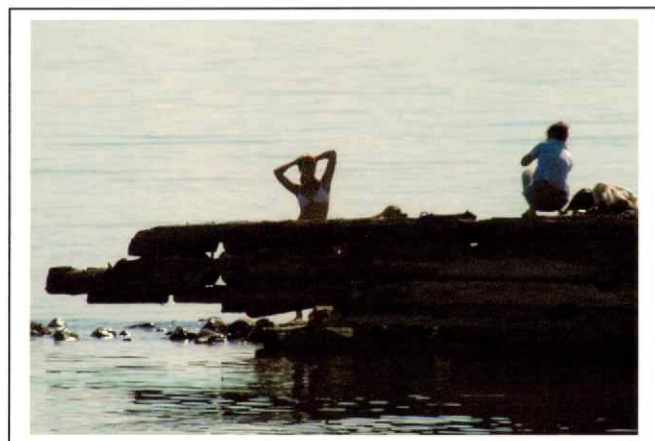

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Torsdag den 14.juli

Op kl. 8.30, børstede tænder og det var så den gang morgentoilette. Tøjet havde vi jo sovet i så det havde vi allerede på.

Kl. 9.00 gik vi over for at spise morgenmad i hovedhuset. Der var hældt havregrød op i tallerkner som stod ved hver kuvert. Havregrøden havde vi ikke lyst til at spise, så Lis tog en rask beslutning, og fik hurtigt hældt den tilbage i gryden, der stadig stod på komfuret. Bollerne var lune og smagte ganske godt, dem spiste vi med smør, ost og hindbærmarmelade. Rigtig lækkert.

Efter morgenmaden gik vi en tur op gennem en skov ad en sti langs kysten. Hvem andre end Lis trådte i en kokasse? Så hun måtte ud i en lille bæk og skylle skoene. Vi kom forbi en kirkegård, og så var der pludselig et trægærde, og så kunne vi ikke komme videre. Tilbage igen, der var en meget smuk natur og meget stille. Gik ned til molen, Lis købte to små babudskaer af en lille dreng. Båden kom ind med en masse turister, bla. de to ældre, tyske damer vi havde mødt på vores togtur.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik op til vores hytte, der var kommet nogle mennesker i hytten ved siden af. Vi overtalte os selv til at få tisset af! Samlede alt vores habbengut og sagde farvel til madmor.

Gik ned til et lille museum, det kostede 50 rbl. pr person at komme ind. Der var to rum på museet, og en ung pige der kunne engelsk viste os rundt. I det første rum var der fisk, muslinger og planter som levede i søen. Fiskene var i glas og var blevet helt blege, de led nok af blodmangel. På vej hen til det andet rum købte vi hver en lille Bajkalsæl, af sten og lavet af en kunstner der boede 20km uden for byen, altså i skoven. Det var nogle søde små fyre, de der Bajkalsæler! I det andet rum var der udstoppede dyr, bla. ørne, brune bjørne og sæler.

Efter besøget her på museet, gik vi igen ned til molen, sad lidt og kiggede, inden vi gik hen til båden og kom ombord med det samme, fordi vi havde billetter. Da vi fandt vores pladser sad der nogen, men de rejste sig hurtigt. Det tog 30 minutter at sejle til Listvjanka, hvor vi blev mødt af vores guide Svetlana. Hun fortalte lige kort om dagens program.

Lige ved færgen lå et stort souvenirsmarked,

alle boder havde stort set det samme, figurer i forskellige stenarter, små træarbejder, smykker osv. Der var også nogle der, der røgede fisk fra Bajkalsøen, mest omul.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi ville gerne have noget frokost og Svetlana undersøgte, hvor vi kunne købe noget, men ak og ve, strømmen var gået i hele byen. Hun og chaufføren Igor, ville køre os hen til en forretning, hvor vi kunne købe noget mad og tage med. Vi købte et brød, som en brødmand lige kom ind ad døren med det så godt ud, vi købte også noget ost. Så kørte vi hen til et sted, hvor de lokale folk og vi holdt picnic. Brødet blev skåret i stykker, med Jans fine lommekniv, en skive ost på, tænk det smagte himmelsk. Vi sad på en bænk med den skønneste udsigt over Bajkalsøen. Rundt omkring os flød det med skrald og tomme flasker.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Efter frokost blev vi kørt til trækirken Skt. Nikolaj fra 1846, den fungerer som kirke for ni landsbyer i området.

Desværre kunne vi ikke komme ind i kirken da den var lukket. Der kom et brudepar, som blev fotograferet foran kirken.

Videre på vores tur til et udsigtspunkt, men der kunne vi heller ikke komme op da kraftig regn et par dage i forvejen, havde ødelagt vejen. Kørte så til et andet udsigts punkt, der hvor Bajkalsøen munder ud i floden Angara, der er den eneste flod der løber fra Bajkalsøen, mens der er flere hundrede floder der løber ud i Baikalsøen. Midt i udløbet stikker en klipp op af vandet, men det er kun toppen af en 200 m høj klippe der stikker op af floden.

Folkesagnet lyder, at den gamle fader Bajkal, som havde over hundrede sønner (de floder der løber ud i Bakal), ville ikke se sin eneste datter – Angara – løbe bort med en anden ung mand, nemlig Jenisej(-floden). Han kastede derfor klippen ud for at standse hende, men hun lod sig ikke stoppe. Svetlana fortalte at mænd, der troede deres hustruer var dem utro, sejlede dem ud til klippen og satte dem af og lod dem blive der natten over og var de døde eller væk næste morgen, havde de været utro.

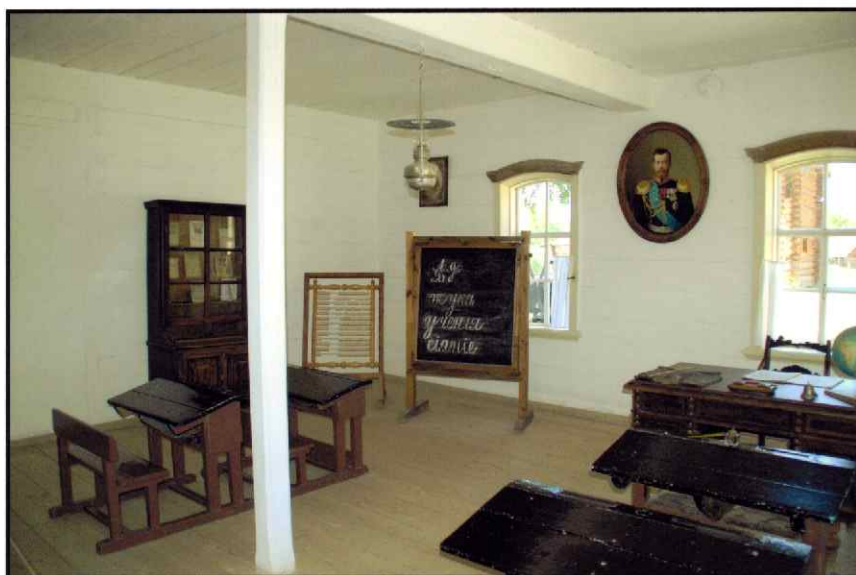

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Der var et par souvenirboder og en bod hvor de solgte røget omul, der er en enestående laksefisk fra Bajkalsøen, og det eneste sted i verden den lever. Mange russere kommer til Bajkalsøen som turister for i mange russers bevidsthed er Bajkal noget særligt man skal se mindst en gang i sit liv, og desuden trække den rene luft, det klare vand og vejret, for her er lige så mange solskinstimer om året som ved Middelhavskysten.

Vi fortsatte mod frilandsmuseet Taltsy. Her gik vi rundt og så på de gamle traditionelle sibiriske træhuse og konstruktioner fra 1600-1800 tallet. Her var militærort, bondegårde, vandmøller, kirker, skole osv. osv. Vi kunne komme ind i nogle af husene og se hvordan folk boede dengang og deres klædedragter. Vi gik rundt på det store område i flere timer, var bl.a. helt nede ved floden Angara, hvor der lå en friluftsscene. Her skulle Jan og Steen selvfølgelig lige snakke med en ko, den var temmelig stor! På tilbagevejen spiste vi is, det var nemlig skyfrit og svedende varmt.

Frilandsmuseet

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

På tilbagevejen til Irkutsk var trafikken tæt, og der var nogle biler der var stødt sammen, men det forstod vi godt, sådan som der blev kørt til.

Blev sat af ved Hotel Baikal, og sagde farvel til Svetlana, og blev så mødt af guiden fra dagen før, Dimitri, eller Mr Beans lillebror. Han sørgede for at vi blev skrevet ind på hotellet, og så aftalte vi med ham at vi gerne ville på byrundtur dagen efter. Det kostede 3000 rbl, og vi ville blive hentet kl. 13.00 af en bil og Svetlana.

Vi fik værelser på 4.sal ved siden af hinanden. Nøglen til værelset fik vi af en "etagedame", der også viste os rummene. Vi aftalte at mødes kl.20.00, kl. var nu ca. 18.00, så var der tid til oprydning i kufferterne og et tiltrængt bad.

Kl. 20.00 mødtes vi og fandt ud af, hvilken vej vi skulle gå, for at finde en restaurant der hed "Rus". Vi gik på hullede fortove, mellem boligblokke og træhuse, der kunne trænge til en kærlig hånd og lidt maling. På et tidspunkt gik vi forbi en restaurant med lidt borde udenfor og Gitte spurgte om det var der vi skulle spise, men næ nej, den lå ikke der. Vi gik og vi gik og vejen blev mere og mere øde, lidt tilbage og hen på en plads, hvor vi spurgte en russer om vej. Han talte kun russisk og den vej han sagde, kunne vi ikke forstå vi skulle gå. Gitte fandt Hotel Rus på kortet i bogen, som ikke stemte overens med det kort vi havde fået af guiden, men nu havde vi da noget at gå efter. Det var begyndt at småregne, så vi gik mest under de store træer. Endelig fandt vi restaurant Rus. Det var der, hvor Gitte havde spurgt om vi skulle spise!!!

Vi gik ind i receptionen på Hotel Rus og videre frem lå restauranten. Et meget pænt sted og ikke andre gæster end os. Vi bestilte stegt omul x 2 og baikal fisk x 2. Mens vi ventede på maden tændte Gitte en cigaret, vi andre mente der var rygning forbudt. Vi fik vores drikkevarer og Gitte fik et askebægre!!!

Maden smagte dejligt og var pænt anrettet. Bagefter fik vi kaffe. Da vi skulle betale blev det kun godt 1000 rbl. Billigt.

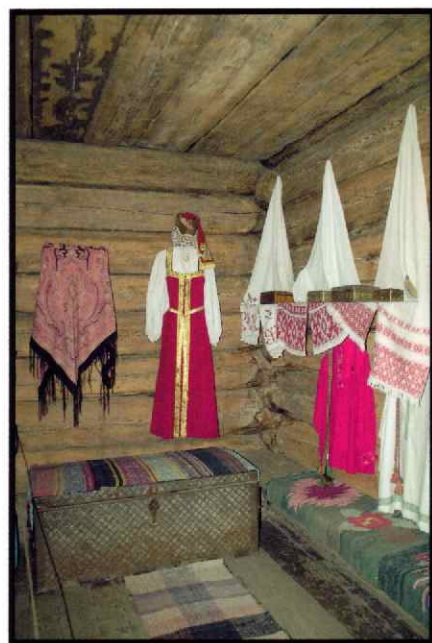
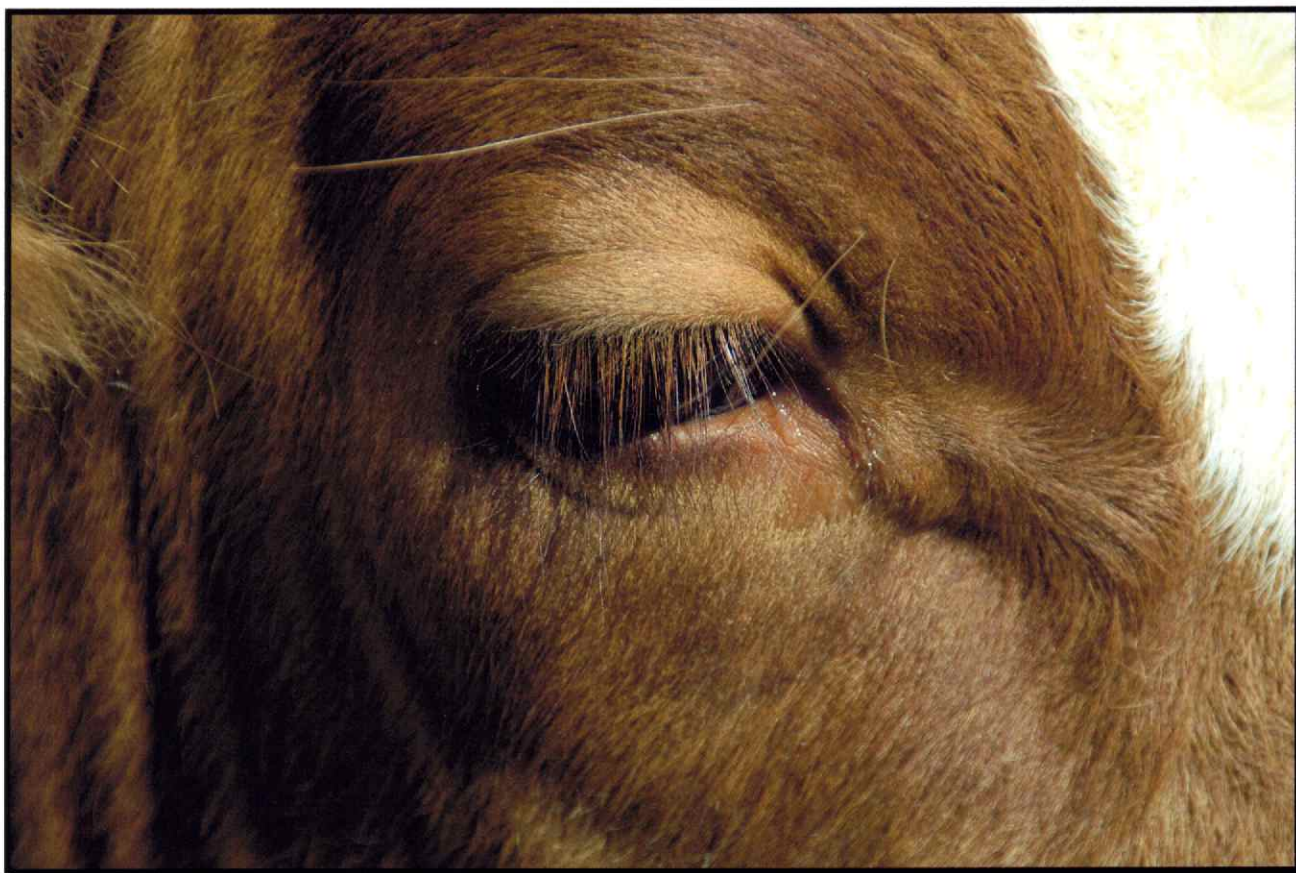

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

På vej hjem til hotellet købte vi drikkevarer, og regnen var stoppet, men det gjorde nu ikke så meget for der var nemlig ikke særlig langt hjem.

På hotellet skrev vi dagbog, Jan lagde billeder ind og vi fik en godnatdrink. Det skulle blive godt at komme til at ligge ordentligt, og i nattøj!

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Fredag den 15 juli 2005

Havde aftalt at mødes ved 9-tiden til morgenmad, så efter et endnu tiltrængt bad – (lyset var gået på Jan og Gittes badeværelse, så det foregik i mørke), fik vi pakket og gik til morgenmad ved 8.40-tiden, da vi alle alligevel var færdige.

Hotel Baikal var et kedeligt hotel i rigtig østeuropæisk stil, og meget, meget slidt. Der sad en babudska ved en skranke på gangen, som vi skulle aflevere nøgle til, og også fik den igen når vi kom hjem.

Gik ned i restauranten som heller ikke var for lækker, krummer på bordene og ikke ryddet af. Fik boller som var nogenlunde, men osten "knirkede" når man bed i den – nescafen for gammel og ingen spejlæg! Til gengæld kunne man få havregrød der stod og simrede over en enorm lergrøde. Det var heldigvis nogle andre servitricer der var her, end forleden da vi fik morgenmaden foræret.

Inden morgenmaden havde vi fået opbevaret vores kufferter i "Cloak-room". Den gamle jas der sad her, kunne ikke give penge tilbage, men han kunne godt vente med at få betalt til i aften kl.19.00, når vi skulle hente bagagen.

Gik ned til det centrale marked, af stadig hullede veje og fortove. Det var lidt småkoldt til morgen, men OK. Her omkring markedet var der en million mennesker, ikke alle lige gode at se på, så vi passede godt på vores ting.

Husene i Irkutsk var meget nedslidte

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

Gik ned ad Ruslands første gågade, Urisjkogo fra 1980. Lige inden gågaden lå der et stort centralt varehus, med alt muligt isenkram og underligt tøj, og her var meget indelukket og varmt.

Vi gik ud af en anden indgang end den vi var kommet ind af og lige her lå der et kæmpe udendørs grøntsagsmarked.

Gik lidt og kiggede på alle grøntsagerne, men her var meget trangt mellem boderne og mange mennesker, så vi kom hurtigt ud af det igen.

Nu gik vi så ind i et andet overdækket marked, og det er så det man kalder Det Centrale Marked. Her

var masser af kød – fisk – grønt – krydderier osv. og osv. Her indsnusede vi lidt af atmosfæren fra dengang de russiske og kinesiske købmænd mødtes. Fik købt hamburgerryg og spegepølse samt ost og brød, det skal vi have med på vores togtur i aften. På grøntmarked købte vi bananer og agurk.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Nu var vi efterhånden blevet meget tørstige, så vi satte os ved et lille bord – her kom straks en halv mongol/koreaner/kineser hen til vores bord og begyndte at snakke.

Steen fik købt noget at drikke til os og Jan var gået lige overfor og købte cigaretter, til 5kr. pakken, det er spændende om kartonen er fyldt op med gamle aviser. Denne irriterende mandsperson blev bare ved med at snakke, og som det pæne menneske Lis hun er, ville hun ikke afvise ham selvom han havde sat sig på hug og sad og hostede og hakkede, og ingen forstod en dyt af hvad han sagde. Han blev ved med at spørge Lis "Which country did you come from - America"? – og nej det var lige meget hvor mange gange Lis sagde Danmark, så forstod han bare ikke noget, så til sidst rejste vi os og gik. Det blev bare for meget selvom Gitte fik et latteranfald, så colaen røg ud gennem næsen. Slentrede ned ad gågaden igen, og gik så ind på et telthus hvor vi købte kebab – smagte rigtig godt.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Irkutsk bymidte

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Tilbage til hotellet hvor vi fik tisset af inden Svetlana kom kl.13.00, og hentede os. Dimitri var også med, så vi aftalte at han kom kl. 19.00 og kørte os til togstationen.

Kørte ud til Frelser kirken som var ved at blive restaureret, gik gennem et parkanlæg og kom til Den Evige Flamme for de faldne under 2.verdenskrig. Gik over en bro og ned til floden, derefter op og så Kristiåbenbarings-katedralen fra 1741, der overlevede trods en voldsom brand i 1879, hvor den 12 tons tunge klokke smeltede. Lidt længere oppe lå den Polske kirke fra 1881, som blev bygget af polakker i eksil. Det er Sibiriens eneste kirke i gotisk stil. Nu kørte vi så ud til Znamenskij-kirken fra 1762, hvor vi var inde og se de flotte ikoner. Udenfor på kirkegården lå Jekaterina Trubetskaja, kone til dekabristen Sergej Trubetskoj og hendes tre døtre begravet. Her lå også en rig købmand, der startede et russisk handelsselskab, han hed vistnok Gregory Shelikov han lagde ihvertfald grunden til den russiske kolonisering af Alaska.

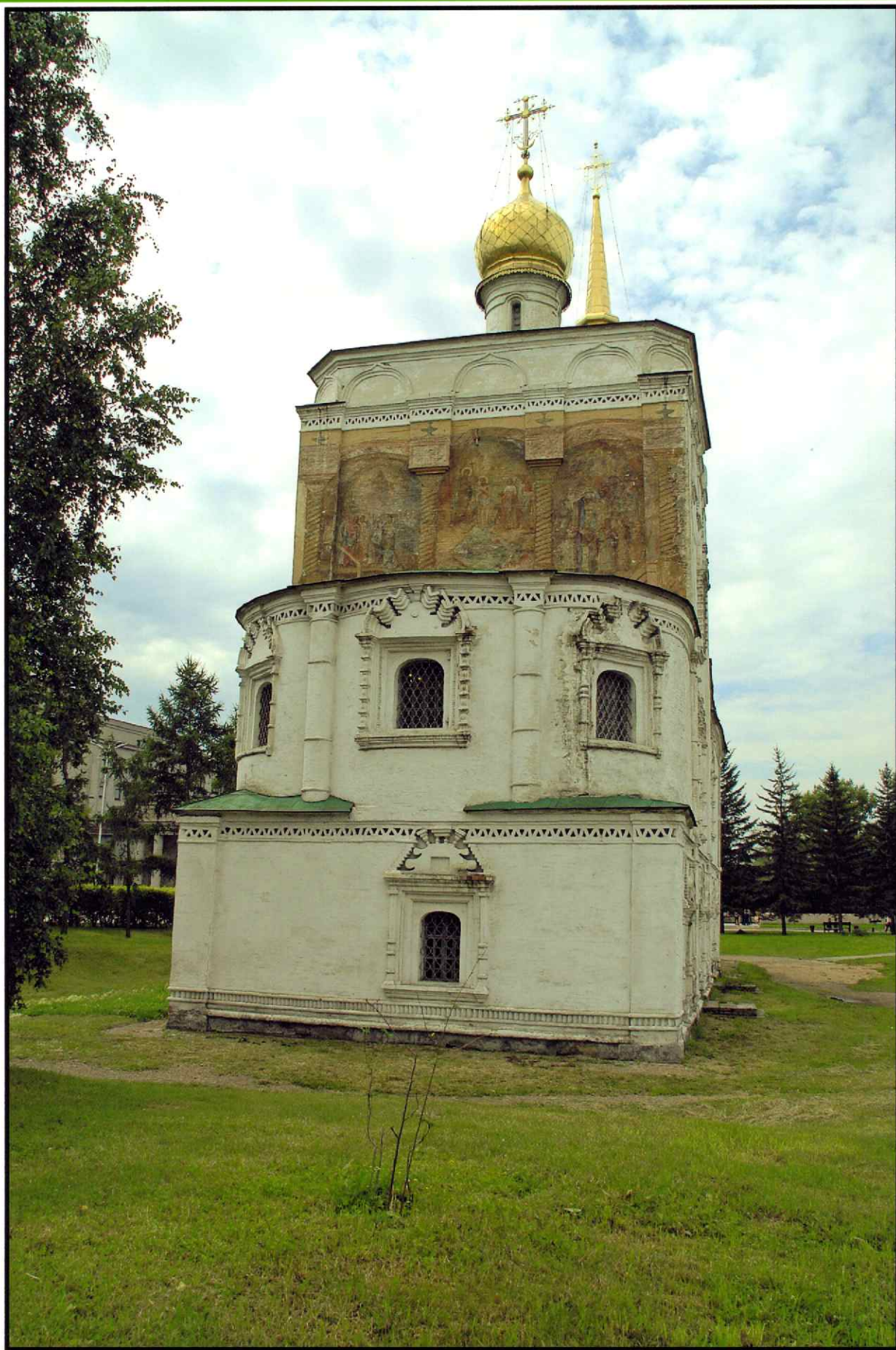

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Her ved kirken var der også et brudepar der fik kastet mønter og ris efter sig, da de kom ud af kirken.

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

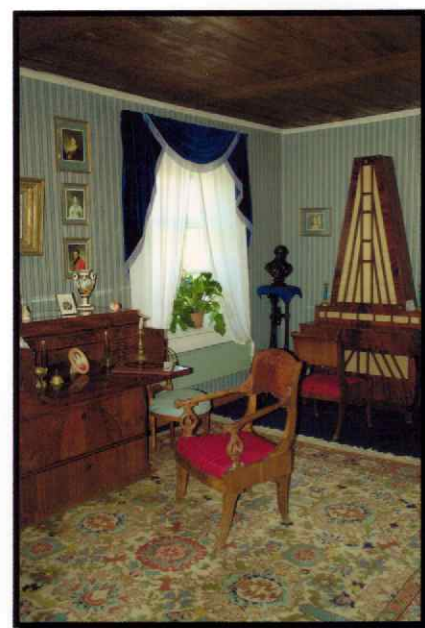
Nu kørte vi til Angara floden hvor vi så en statue af Alexander den ene eller den anden, og derefter gik vi op og kiggede på et gammelt træhus med flotte udskæringer. Vi gik lidt og kiggede på de gamle træhuse, og så holdt bilen der og vi blev kørt ud til Trubetskojs hus. Trubetskoj var fyrste og dekabrist, dvs. han var adelig og lavede et mislykket officersoprør mod zaren i december 1825, og blev derfor deporteret til Sibirien i eksil.

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

Efter endt tvangsarbejde og fængselsophold vendte han tilbage til Irkutsk og hans kone fulgte efter, hende der hedder Jekaterina, hun lavede sammen med en del andre koner hvis mænd levede i eksil, et stort stykke socialt arbejde, med at lave skoler, undervise i knipling osv. Vi blev vist rundt i hans hus af en anden engelsk-talende guide, end vores egen, og hun var virkelig fuldstændig stakåndet af at fortælle, og ret nervøs, så hun snakkede simpelthen så hurtigt, at man var lige ved at komme til og grine.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Da vi var færdige her, skulle vi gå hjem – Igor var kørt! Det var temmelig varmt – ret meget endda, så da vi var kommet ned på markedet igen, sagde vi til Svetlana at hun godt måtte gå hjem, vi kunne godt selv finde vej til hotellet. Gik ned ad gågaden og fandt et sted hvor vi fik Tuborg og vand og sad et stykke tid, inden vi slentrede tilbage til hotellet.

Satte os på en cafe, lige over for hotellet. Her var meget fint, så vi bestilte sandwich og de var godt nok lækre. Så vi blev lækkersultne og Lis, Steen og Jan bestilte store kager, Gitte fik kaffe med bailey. Her var også et pragtfuldt toilet, det ville vi gerne have med i den Transmongolske, men det var ikke muligt, desværre.

Nu var klokken ved at nærme sig de 19.00, så nu skulle vi skynde os igen. Vi så lige Mr Beans lillebror komme, så vi skyndte os over på hotellet, og fik hentet vores bagage. Ved bilen spurgte Jan ham hvor meget det kostede at blive kørt til banegården, det kostede 30\$, så gav Jan ham dem og sagde at de var "handmade" – han blev helt forskrækket – havde ligesom ikke så meget humor.

Der var meget trafik til banegården og trafikprop, men vi nåede da derved. Demitri fulgte os helt til vogn døren.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

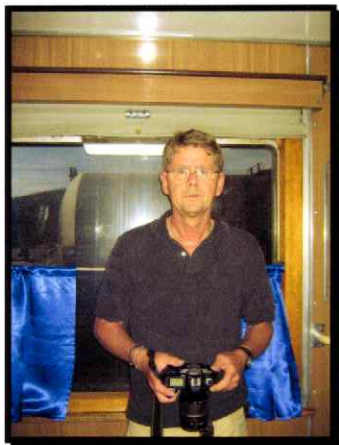

Vi skulle køre med tog 364 vogn 11 – her stod vi så og røg en stille smøg og havde ikke fået købt noget vand, så panikken var ved at brede sig, men vi måtte ikke gå herfra.

Der var flere danskere med og franskmænd. Vi fik en fin kupe, men her var ikke meget plads, især ikke med vores store kufferter, vi var nødt til at lægge den ene kuffert op på den øverste køje. Her stod vi så uden vand og en hel nat for os. Vi var en hel time forsinket, hvor vi bare stod og kiggede ud på perronen – endelig kørte vi.

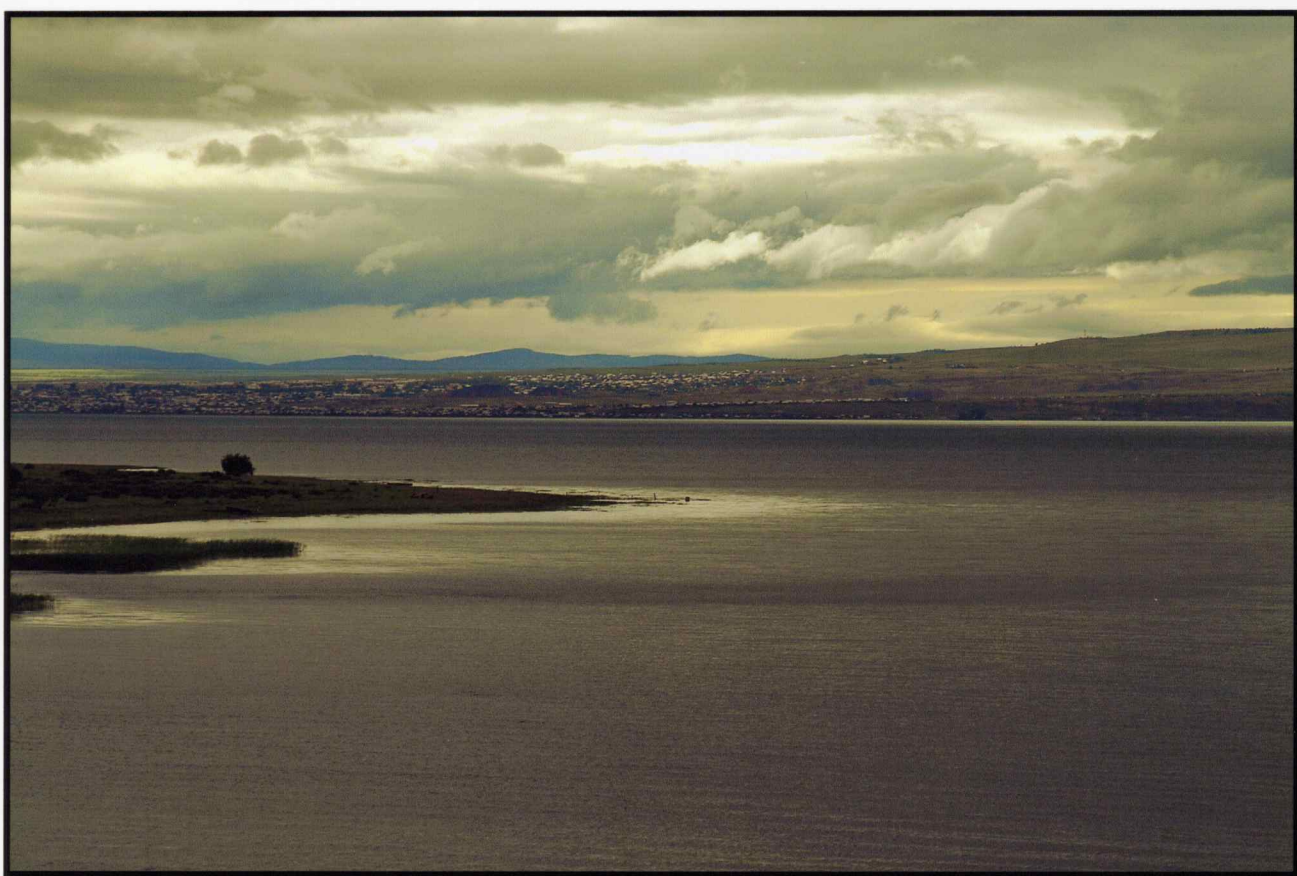
Jan og Steen gik op til stewardessen og fik købt to vand – lykkelige var vi. Fik en vodka inden vi gik i seng. Gitte gav, for *"Det bare ærgerligt Sonny-boy"* Steen havde ikke mere – solen må ha' sat ind!!! Stoppede på mange små stationer inden vi rigtig kom igeng. Der var vild gang i den i alle kupeer – folk snakkede og grinede, det var ret sjovt. Sov ved 01-tiden, eller senere.

Turen sidst på dagen langs Bajkal søen var fantastisk flot:

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

FED RÅHYGGE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Lørdag den 16 juli 2005

Havde ikke sovet så godt da det var meget varmt i kupeen, dog køligt på gangen, da vinduerne stod åbne – vi havde lukket vores vindue til natten. Stod først op klokken 10, og alligevel var der kø til toilettet. Spiste morgenmad, brød med nutella, ost og syltetøj.

Vi holdt rigtig mange gange da det var et lokaltog vi var med. Der var meget at kigge på hele dagen, så vi sad klistret til ruderne, eller stod ude i gangen. Lis fik skrevet rigtig mange sider dagbog, men på et tidspunkt, hvor vi lige havde hentet kaffe til os alle fire, som så stod på bordet skete der lige et "crash". Lis kom ind i kupeen og idet hun skulle sætte sig kom hun til at strejfe bordet, med det resultat at bordet faldt sammen og vi bare havde kaffe over det hele. Jans seng, dagbogen og Lis kuffert. Det var en større gang tørren op, men vi reddede da dagbogen, det var faktisk det vigtigste lige nu.

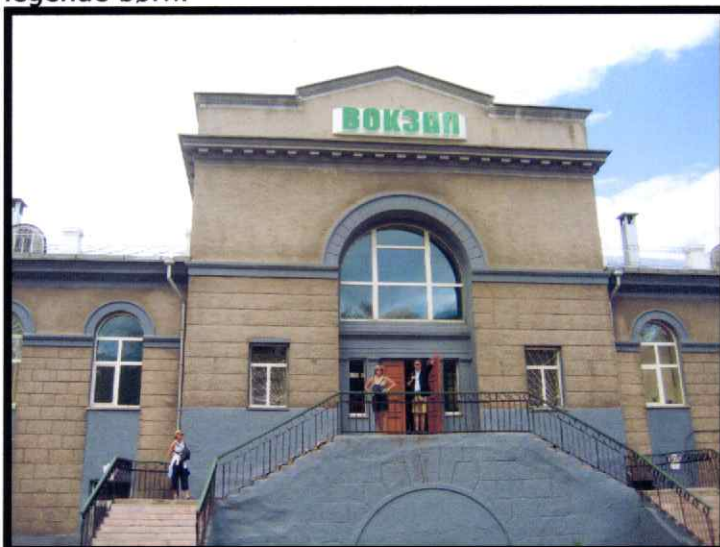
Kl. 12.30 holdt vi i den lille russiske grænseby Nausjki, 5902 km/0 km. Her fik vi lov til at gå ud og skulle være tilbage i toget klokken 16.00.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi gik ned i byen – gennem en lille park, hvor der stod en sølvbronzeret statue af nogle legende børn.

Fandt en lille butik bag et hvidt gardisette gardin – hvor vi fik købt nogle vand – det var utroligt varmt, solen stak lige ned i hovedet på os – mens vi gik ud af den asfalterede hovedvej.

Vi drejede væk fra hovedvejen, ikke fordi her var meget trafik, kun en lille dreng der ræsedede på sin mountain bike, nu gik vi mellem små træhuse, på jordgader. Rundt om alle husene var der stakit og det hele så meget primitivt ud. Nogle af husene var malet i muntre farver – grønne og blå. Nogle af de mest faldefærdige huse havde store paraboler på og nogle af lygtepælene blev støttet af flere brædder, for ikke at knække helt. Vi kom forbi tre gamle mennesker der sad på en bænk foran deres raftehegn, Jan spurgte om han måtte fotografere, men nej, den ene løb ind ad lågen og lukkede den i. Det var bare ærgerligt, for det så meget hyggeligt ud som de sad der.

Gik tilbage til stationen, for vi skulle tisse og da togets toilet jo var lukket af, var vi nødt til at benytte det på selve stationen. Det kan nok være der var nogen der var ved at kaste op, her var ubeskriveligt ulækkert – så var det dog bedre med et hul i jorden!!!

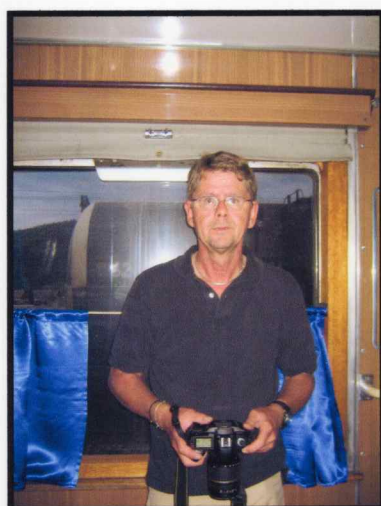
Gik over på et lille marked, som lå lige ved siden af stationen. Her var små boder med underlige ting – gamle sko og halvbrugte cykler.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik tilbage til toget og fik togstewarden til at åbne – dvs. der var faktisk åbent. Lis og Gitte gik ned for enden af stationen, her lå en lille butik, gik tilbage for at få Steen og Jan herved, men ingen reaktion, helt tilbage efter dem, da vi så endelig nåede derned igen var butikken lukket til kl.15.10. Så vi gik tilbage i toget og spiste frokost. Det var dejligt, hamburgergyg med mayonnaise og agurk fra Irkutsk.

Herefter gik vi ned i butikken og købte vand – troede vi – det viste sig at være sodavand. Vi

måtte holde os godt i kø, for folk sprang vildt over og skubbede. Varene blev først regnet sammen på en stor kugleramme, derefter blev beløbet slået ind på en lommeregner, så vi kunne se hvad det blev. Herved ved butikken mødte vi franskmændene, og Jan forklarede dem på fransk at toget rangerede over på et andet spor, så vi skulle over på den anden side.

Da vi kom tilbage til vores togvogn, stod togstewardessen og spurgte om vi ville ind, og det ville vi gerne, men så begyndte toget at køre og hun måtte skynde sig at få trappen op og lukke døren.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

I stedet stod vi og kiggede på at toget rangerede lokomotivet på, det kørte frem og tilbage på sporet. Gik op i toget, men nu skulle Steen tisse – han nåede dog at komme med.

Vi sad og ventede på paskontrollen, der kom så en og kiggede på passene, dem fik vi igen og vi tænkte, det gik da fint, hurtig ekspedition. Vi måtte ikke forlade toget, så vi sad bare her. Men pludselig kom "søster suresen" – hun var godt nok streng – samlede passene ind mens hun kiggede os strengt i øjnene, hun havde en hjælper bag sig, som så noget underkuet ud, hende gav hun passende, som så blev puttet ned i en stor flad taske med klap på, som hun bar på maven, der blev de puttet ned, inden de gik videre. Her sad vi så og ventede – men nu kom der nogle andre og skulle se toldsedler, som så fik nogle stempler. Så gik der lidt tid, nu kom så "hjælperen" og undersøgte vores kupe, med lygte ned i bagagerummene og ovenover også. Endelig fik vi vores pas af "søster suresen", mens hun kiggede stift på os.

Kl. var efterhånden blevet 18.45, og vi var ved at smelte af varme, ikke en vind rørte sig, og solen stod på i vores kupe og tålmodigheden lå på et meget lille stykke blik, mindre end en kapsel. Kørte endelig, men kun 21 km, så var vi ved den Mongolske grænseby Sukh Baator, og showet startede forfra. Vi udfyldte endnu engang en masse papirer og så sad vi igen og ventede, lukket inde i varmen. Først kom der en uniformeret pasmand, og kiggede på vores pas, derefter kom der en og tjekkede told blanketter. Endelig fik vi lov til at køre, troede vi. Lis og Gitte stod ved vinduet da vi så en af dem fra vores kupe komme løbende, skrigende og grædende efter toget – vi vidste ikke hvad vi skulle gøre og Jan var også væk, så panikken bredte sig. Steen var gået i mellemgangen – det hele var bare kaos. Endelig sagtnede toget farten og Jan kom – var også lige ved at blive efterladt på perronen, men togstewardessen havde fået hevet ham ind. Toget kørte bare tilbage igen og ind på et andet spor, så alle kom med.

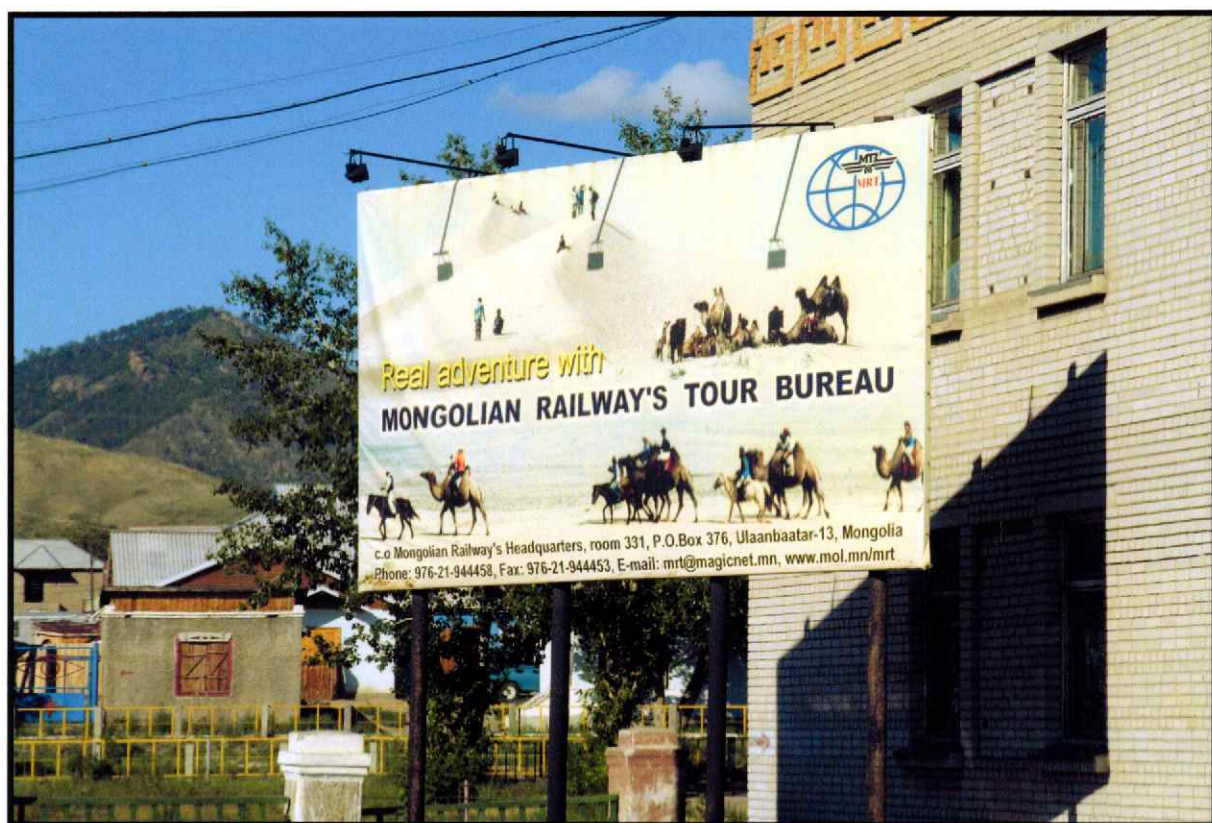
Endelig kørte vi, kl. var 22.00, og nu gik det bare derudad, vi spiste og derefter ordnede os og gik til ro. Havde lige fået en lille godnat drink, og her var det også "*bare ærgerligt Sonny boy*".

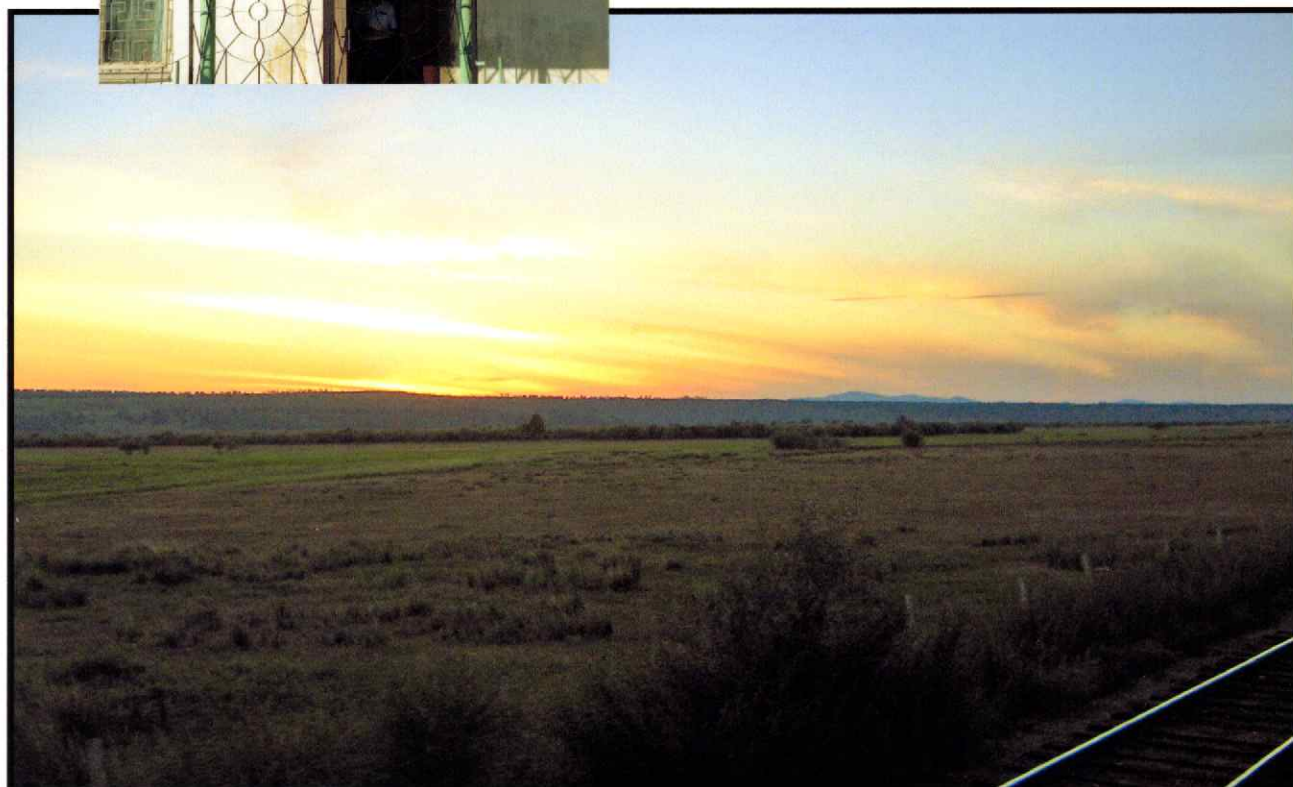
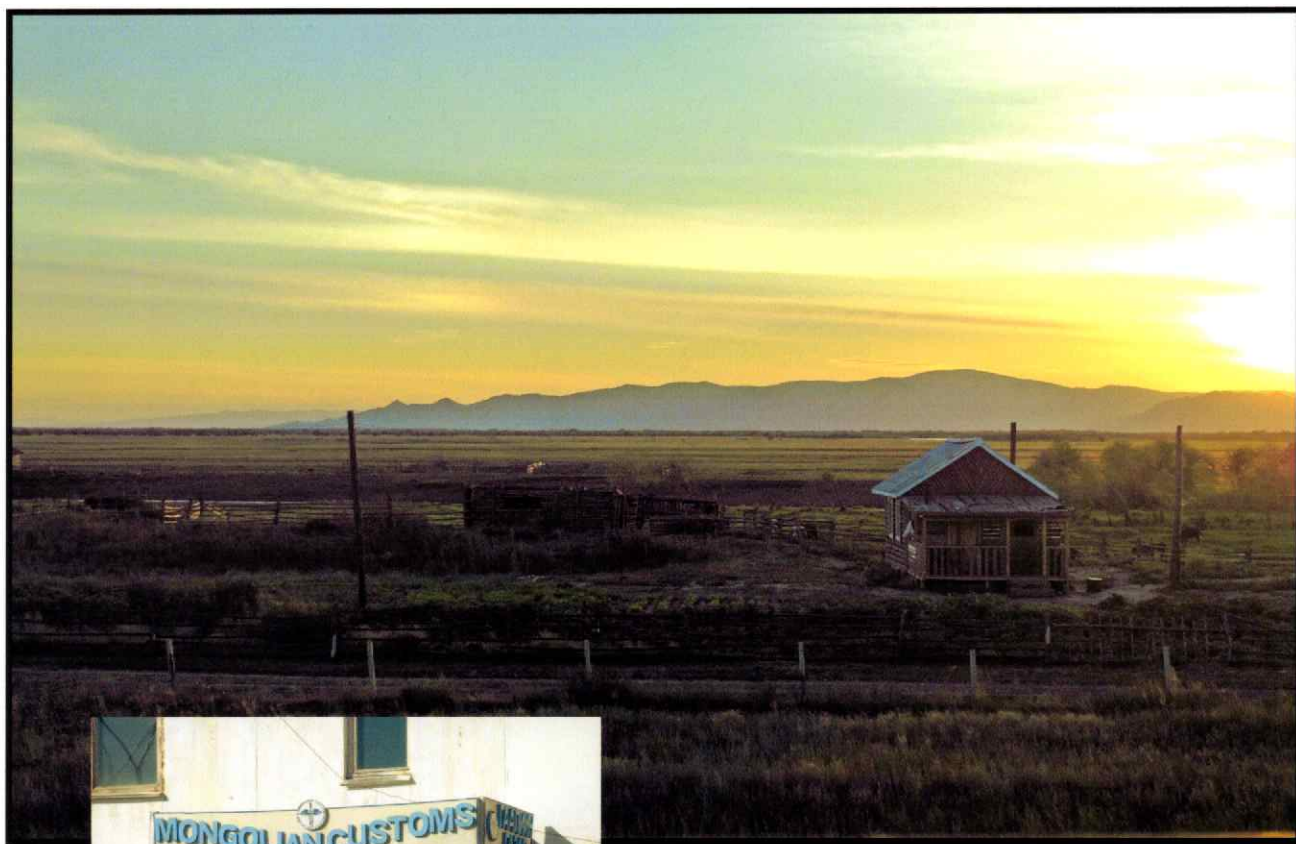
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

På vej mod Mongoliet

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Søndag den 17 juli 2005

Tidligt oppe – blev vækket af togstewardessen kl. 05.00. Vi havde dog også sat vækkeuret, for at være på den sikre side, vi skulle jo nødig ligge og sove når vi kom til Ulaan Baatar, for her skulle vi nemlig være et par dage. Begyndte at pakke, og Steen hentede varmt vand fra samovaren, så vi kunne få en kop kaffe. Fik lavet et lille morgentoilette der bestod i tandbørstning, det var så det.

Kl.06.20 var vi i Ulaan Baatar. Stod i kø for at komme ud af toget, der var rigtig mange der skulle af her. På perronen blev vi mødt af en fyr der stod med et skilt med vores navne, samt navnene på de to andre danske par. Vi slæbte vores kufferter op fra perronen og hen til en van. Chaufføren var ellers lidt forundret over al den bagage vi havde med, heldigvis havde de andre danskere kun rygsække ed så det hele kunne godt være der. Nu kørte vi til UB guesthouse, hvor de to andre par skulle indlogeres. Der var pludselig en lille smule panik, for vi skulle have været hentet af en fra Zaya's guesthouse, men vi var blevet hentet af UB guesthouse, som var booket af Penquin Travel.

Jan måtte gå med op, og guiden ringede til Zaya, som havde glemt at hente os! Heldigvis kørte bilen os til Zaya's guesthouse. Inden da var Zaya kommet hen til os og kørte foran van'en hen til vores bestemmelsessted. Det var et lejlighedskompleks og helt ok, vi var jo lidt spændte for det var et sted Jan havde bestilt over nettet, og det kostede næsten ingenting at bo her.

Det ene værelse var færdigt, så det fik Lis og Steen. Jan og Gitte stod og kiggede på at en pige skiftede sengetøj, inde i det andet værelse.

Så gik Steen og Jan med Zaya, for at hun kunne vise dem hvor der var et supermarked, internetcafe osv. Imens fik Lis og Gitte et bad, så da Jan og Steen kom tilbage lavede vi kaffe og dækkede morgenbord (bageren åbnede først kl.10 da det var søndag så vi måtte vente lidt med at få købt morgenbrød), imens fik Steen og Jan et velfortjent bad. Det var dejligt, for i forbindelse med Jan og Gittes værelse var der et stort spise køkken, hvor vi snilt kunne være alle sammen. Vi fik lagt vasketøj ud, Lis havde rigeligt, for en del af kaffen der var blevet spildt i toget, lå i Lis's kuffert.

Her skulle vi heldigvis ikke bo.....

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

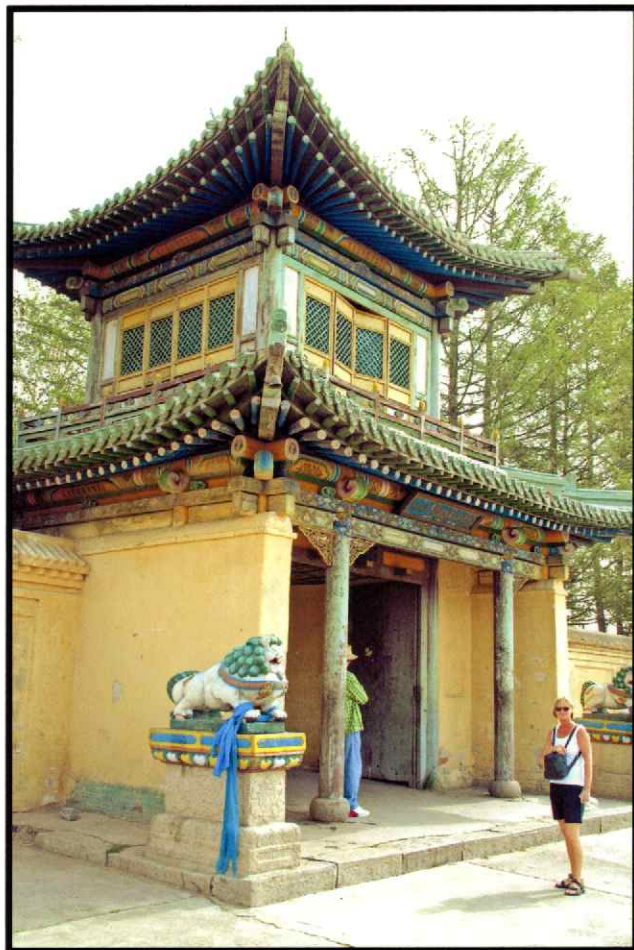
Vi ville ned og se Gandan-klostret, og vi skulle jo også lige finde ud af hvor vi nu var henne i verden. Det var en underlig by – bilerne kørte også her som død og helvede, og på vej op til klostret, lå der træhuse med stakit omkring og indimellem også ger-telte, meget fattigt at se på.

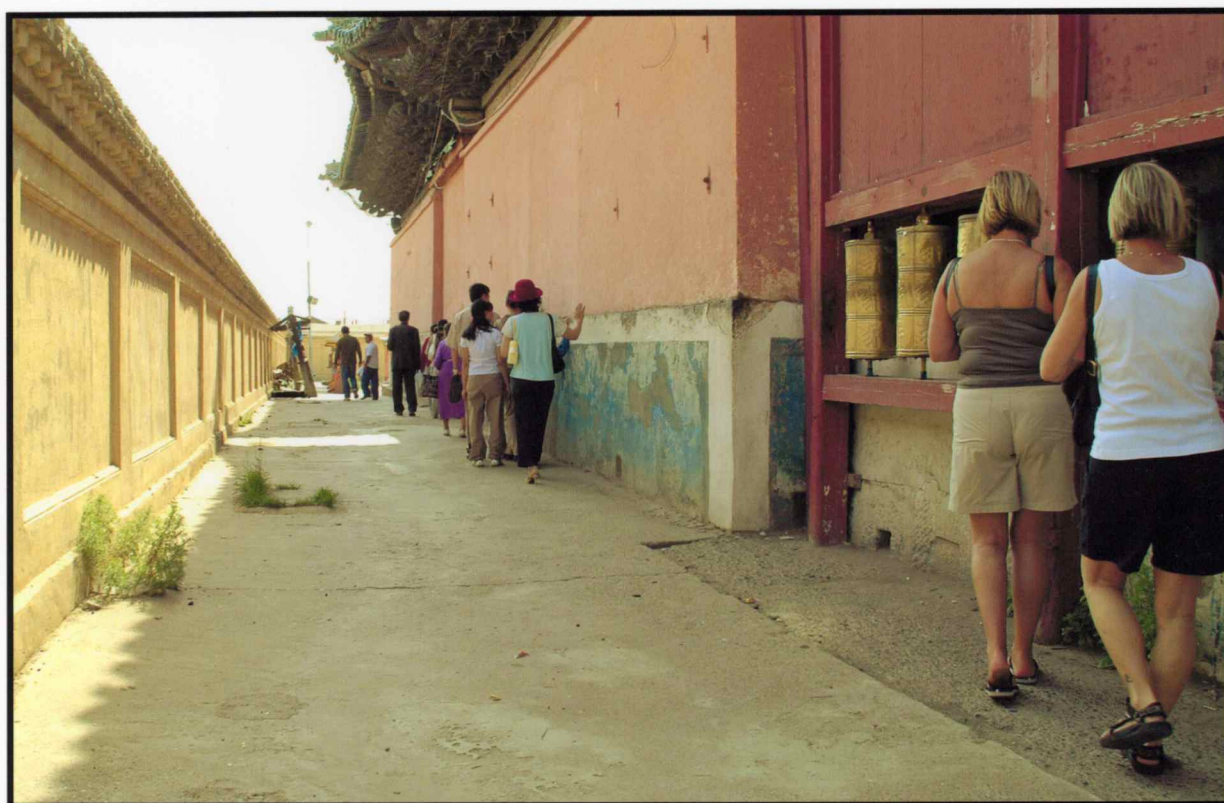
Fik lige købt en vand, inden vi gik ind i klostret, der var et kompleks af flere mindre templer – det vigtigste var det Gyldne Tempel fra 1841.

Det hele var omringet af en høj mur. Vi stod og kiggede ind i et af templerne, hvor der ligesom var "prædiken".

Gitte gik lige en runde, pludselig begyndte de at slå på tromme – en kæmpe en der hang ned fra loftet, og de slog også på bækken, og en truttede i en konkylie.

Nu tog overbuddahen en masse strimler klæde, som folk så kom og tog fat i, mens de trommede, truttede og messede.

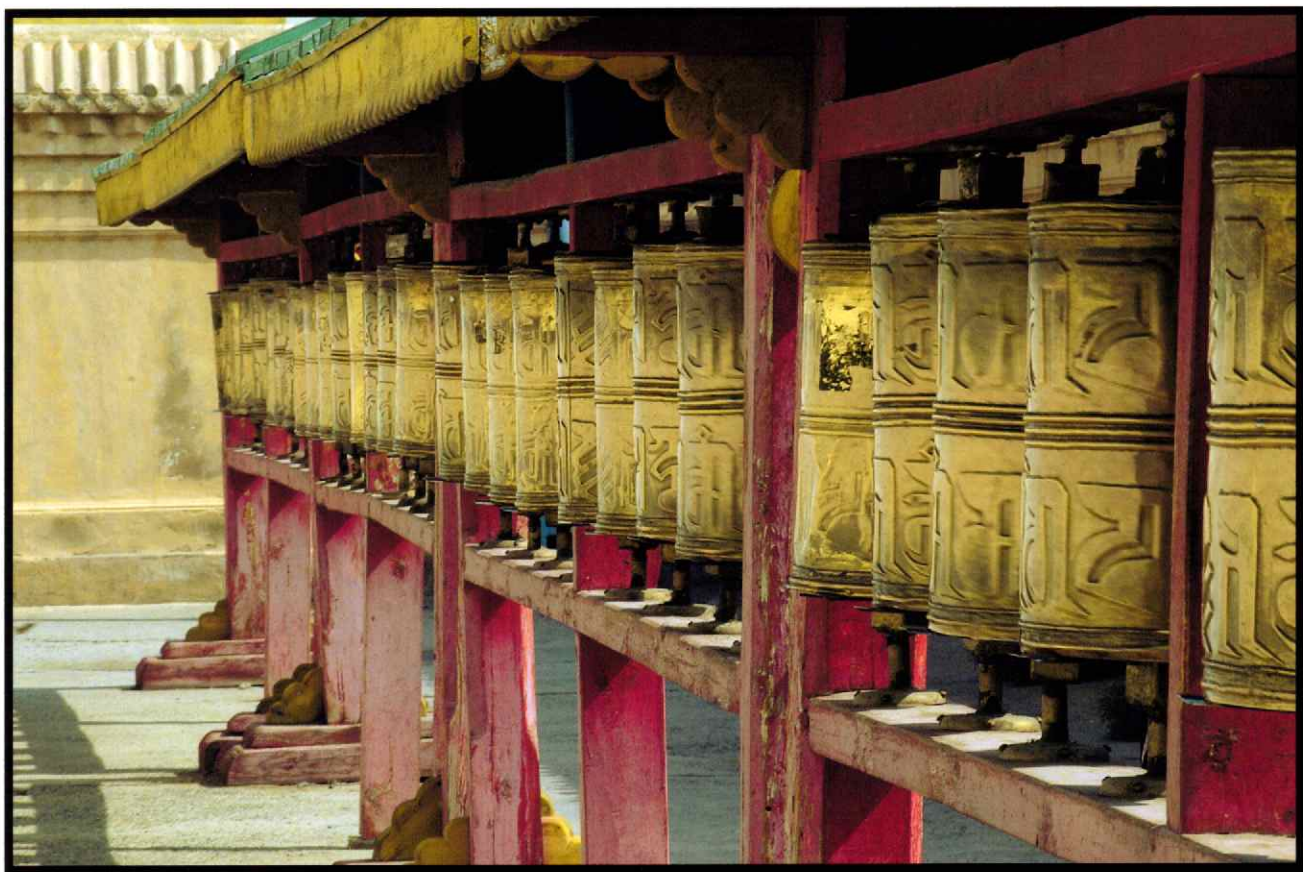

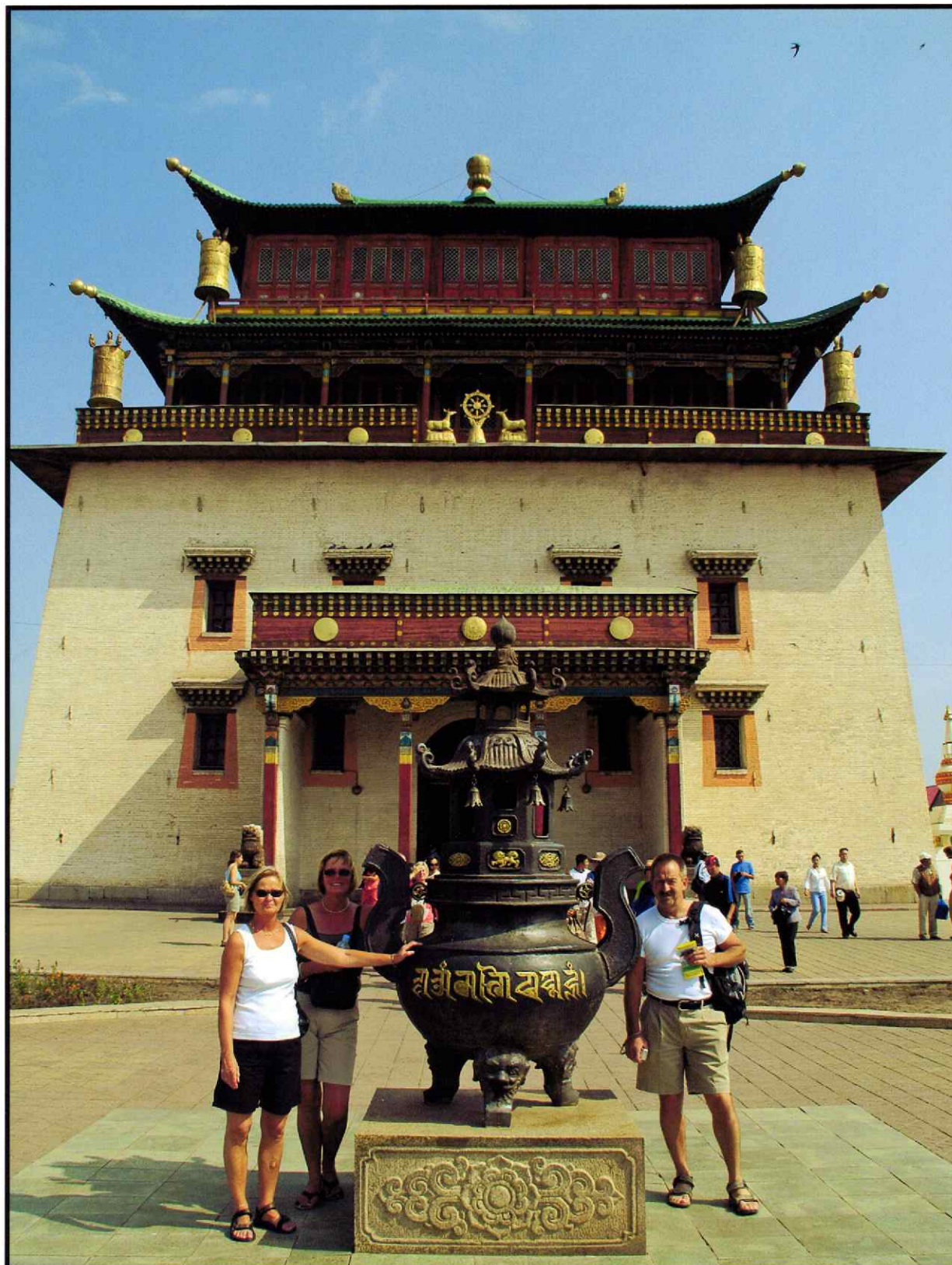
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

I et andet tempel sad de og messede og nogle kiggede i kæmpe træbøger. Så gik vi forbi bedemøllerne som vi drejede mod uret, lagde også en tændstik, det skulle betyde lykke, (tror vi nok). Steen fotograferede inde i et af templerne, selvom man ikke måtte! Der var også en stor budda-figur, der er et monument over stifteren af lamaismen – Shongot. Foran flere af templerne var der bede-brædder, hvor folk lå på maven og bad.

Inden vi gik herfra var vi inde på meget fint toilet, det passede slet ikke til alt det fattige omkring os.

Det var efterhånden blevet uhyrligt varmt, på vejen mødte vi mange underlige mennesker, kom bla. forbi en dreng der lå og masturberede, han så at vi kiggede og kom så ellers løbende og begyndte at tigge, han var simpelthen så beskidt og ulækker at det er helt ubeskriveligt.

Satte os ind på en udendørs bar – det stormede helt vildt, så vi var temmelig tørre i halsen og det knasede mellem tænderne. Lis og Jan fik en cola, Steen og Gitte en øl, pragtfuldt! Var inde i et turist tur guide ger telt, hvor vi kiggede, her var nu temmelig dyrt, egentligt ville vi bare have et city-kort, men det kostede 55 danske kroner!!! Gik igen.

Fik vekslet penge og var så inde i et State-department og kigge, inden vi tog en taxa ud til det store marked.

Alle taxi-chaufførerne kom for at se på kortet i vores bog, hvor vi skulle hen samt aftale en pris – 2500 tugri – det var vist åger!

Blev sat af mellem et virvar af biler og der var en råben og skrigen uden lige.

Skulle gennem en port og betalte ca. 10 øre for at komme ind.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Der var ingen grænser for den hjælp vi kunne få.....

Markedet hed "Zakh".

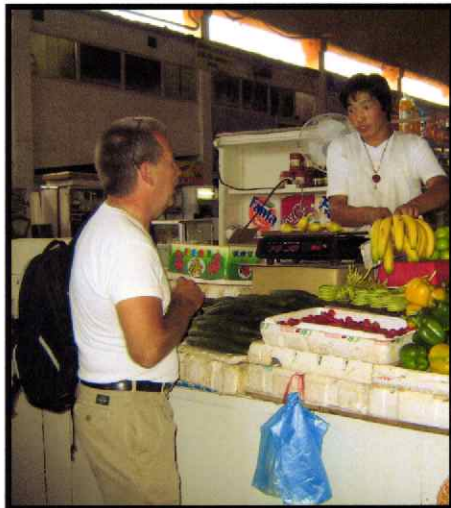
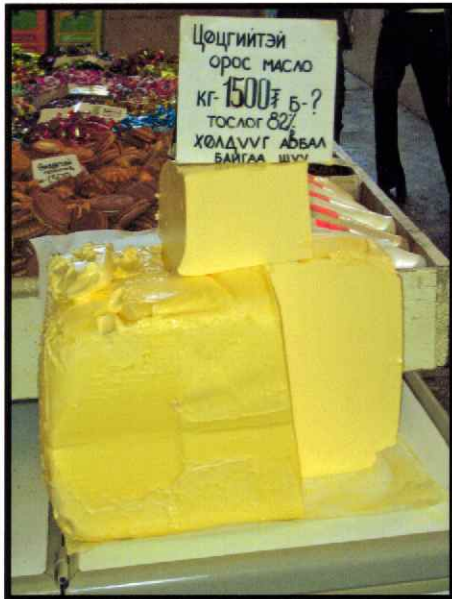
Gik her og kiggede på alt muligt: sølvknapper – lynlåse – støvler – tøj – cashmeretrøjer – kosakhatte osv. osv.

Solen bagte lige ned der hvor der ikke var bliktag over, så det var utroligt varmt at gå her.

Gik indendørs i et stort madmarked, hvor vi købte bananer og vand, spiste bananerne da det var ved at være frokost tid.

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Her var ikke lige noget sted hvor vi kunne sidde, som passede os, så vi ville tage en taxi tilbage til byen og spise der i stedet for. Ved udgangen fra markedet stod der en dame med en kurv og solgte vand – hun tævede løs på en halvdrunken mand – hvad han havde gjort fandt vi ikke ud af, men gal var hun da. Ved taxaerne udenfor var der vild forvirring af biler der kørte ind og ud mellem hinanden, men vi fik da en hvid taxa denne gang, og han skulle kun have 1500 tugri for samme tur!

Gik ind på en fast-food ved siden af State-department, hvor vi fik en lidt tør burger med slatne pommefrites til. Herefter gik vi over til UB for at hente vores togbilletter, mødte en af guiderne, men det var ikke ham, det var Djengi, så ham kunne vi ringe til. Aftalte at han kom i morgen kl.10.10 og hentede os til nationalparken.

Gik over i State Department og købte øl og vand. Derefter hjemad og sveden drev – drak en kop kaffe, og aftalte så at mødes igen kl. 20.00.

Vores
fine
lejligheds-
kompleks

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik ned til Revolutionspladsen hvor der også lå et lille mini mausoleum, en kopi af Lenin mausoleet i Moskva. Der stod også en statue af den revolutionære leder Damdinii Sühbaatar – han ligger også i mausoleet.

Det var en meget øde Plads – der lå en fortovscafe, "Daves Place", hvor vi satte os og fik en øl.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

Lis fik en lys ide, at vi kunne spise et sted vi var kørt forbi, på vej hjem fra markedet. Der gik vi straks ned, for vi var godt sultne. Det var et festligt sted med borde og bænke udenfor og utrolig mange mennesker. Vi fik et bord udenfor, hvor der sad to piger, men vi måtte godt sætte os ved deres bord. Indenfor var der et orkester, og også fuldt optaget. Vi fik kæmpe T-bone steak med brase kartofler og salat. Det smagte godt, men der var næsten for meget.

Gik hjem mellem røvere og bananer. Skrev dagbog, Jan spillede. Lis fik ringet til sin far, der havde fødselsdag, han troede vi var i Uzbecikan!!!

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Mandag den 18 juli

Var oppe ved 8-tiden. Jan var til bageren efter brød, der stod en tiggerdreng i døren ind til bageren, han fik retur pengene da Jan gik ud – han styrtede ind for at købe noget brød. Efter morgenmaden fik vi hurtigt pakket en rygsæk, med det vi mente vi skulle bruge ude i Terelj Nationalparken. Al resten af vores bagage kunne vi bare lade stå her på Zaya's Guesthouse, så det var meget nemt. Vores stuepige fik nøglerne til lejligheden.

Bilen der skulle køre os derud var der kl. 10.00, og så kørte vi mod Terelj nationalpark i Gorkibjergene der ligger godt 80 km mod øst fra Ulan Bator, i 1600 m højde. Guiden spurgte om vi skulle stoppe og købe vand, og det syntes vi var en rigtig god ide, så vi stoppede ved et supermarked – Steen købte også en øl til når vi nåede frem.

Vi kom forbi nogle heste normader, hvor Jan fotograferede, mens Kina toget kørte i baggrunden.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Et andet sted stoppede vi hvor der var nogle Yak-okser (det var vist først på vejen hjem igen). Guiden havde købt to øl til sig selv, som han hurtigt fik åbnet og indtaget – han grinede mere og mere.

Vi stoppede også et sted hvor der var en kæmpe stendynge med en pind foroven med stof på, her skulle vi gå tre gange rundt om stendyngen og kaste en sten på – det betød lykke på rejsen.

Da vi kom til Nationalparken var der en værre forhandling ved indgangen, pengene frem og tilbage, til sidst havde indgangs manden da endelig fået nok penge, og vi fik endelig lov til at køre ind.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi kørte ad bumlede støvede veje i den mest storslåede natur vi nogensinde har set. Kom til vores Ger-camp, som bestod af fire Ger-telte.

Vi blev taget vel imod af en engelsk talende pige som viste os ind i familiens Ger-telt, hvor vi fik te og en karamel – alle smaskede utrolig meget, så man var lige ved at komme til at grine. Familien bestod af mor, far og to børn.

Blev vist op til vores Ger-telt, hvor der var fem senge et bord og en ovn i midten. Vi satte os på sengene, der var hårde som stål, og kiggede os lidt omkring. Vi fik en øl, mens vi sad og kiggede på verdens største græshopper der åbenbart boede herinde under loftet i teltet. Steen kom godt på arbejde med at smide dem ud og Lis og Gitte, hoppede lidt rundt i takt med at vi fik øje på flere og flere af dem. Gitte væltede Lis øl, på det fine gulvtæppe.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Det begyndte at dryppe lidt på taget, men ikke så meget.

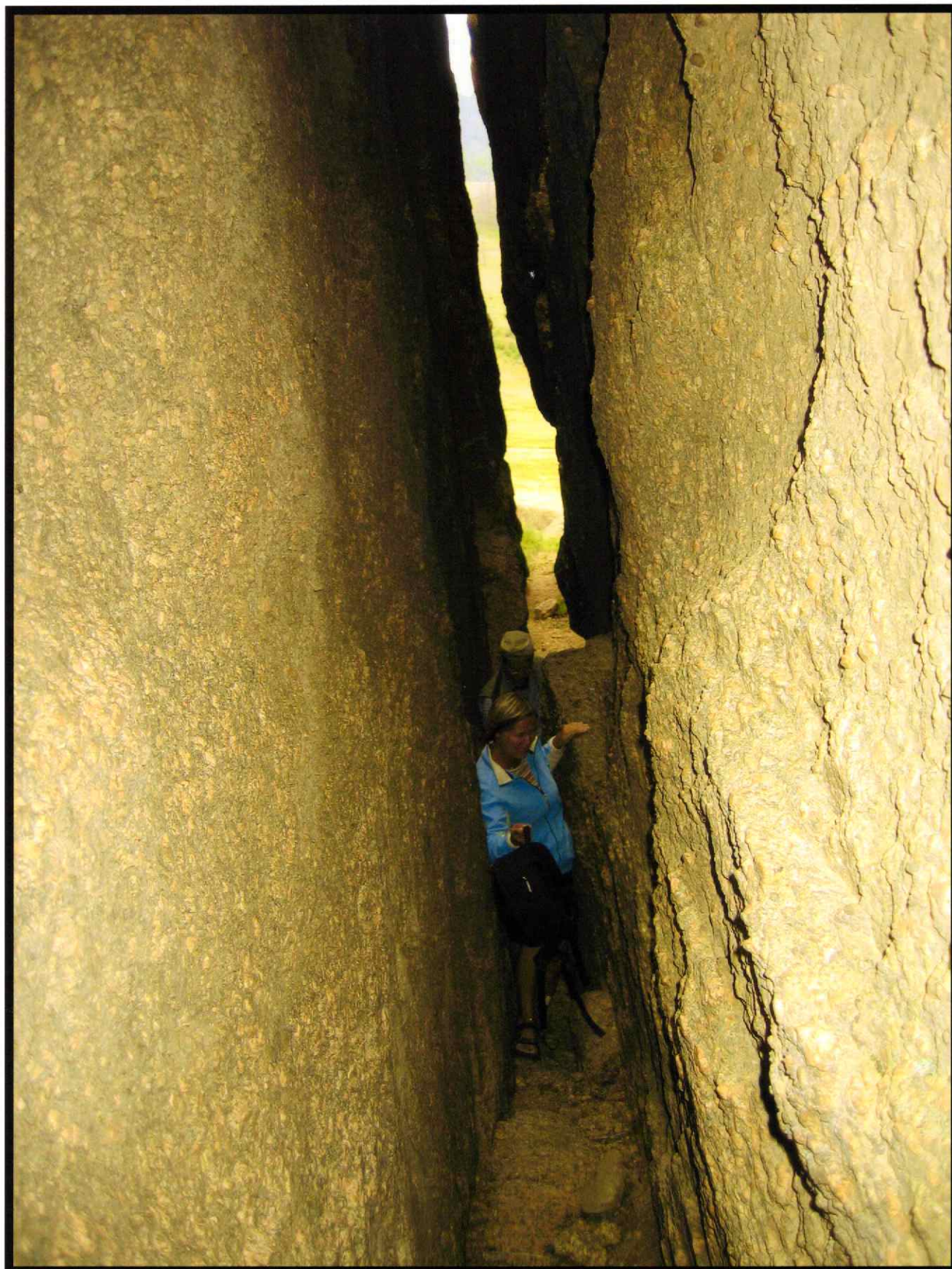
Så kom Dengi (guiden) og spurgte om vi skulle gå en tur, og det sagde vi ja tak til, selvom det regnede lidt. Hun fortalte at det endnu i år ikke havde regnet, så når der kom nye rejsende til, og det begyndte at regne, betød det at vi var nogle gode mennesker der havde taget regnen med.

Vi gik en tur hvor vi klatrede på klipper og smøg os ind mellem klippe sprækker, ja, Jan sad faktisk fast med sin mave! Vi fik ham dog ud igen.

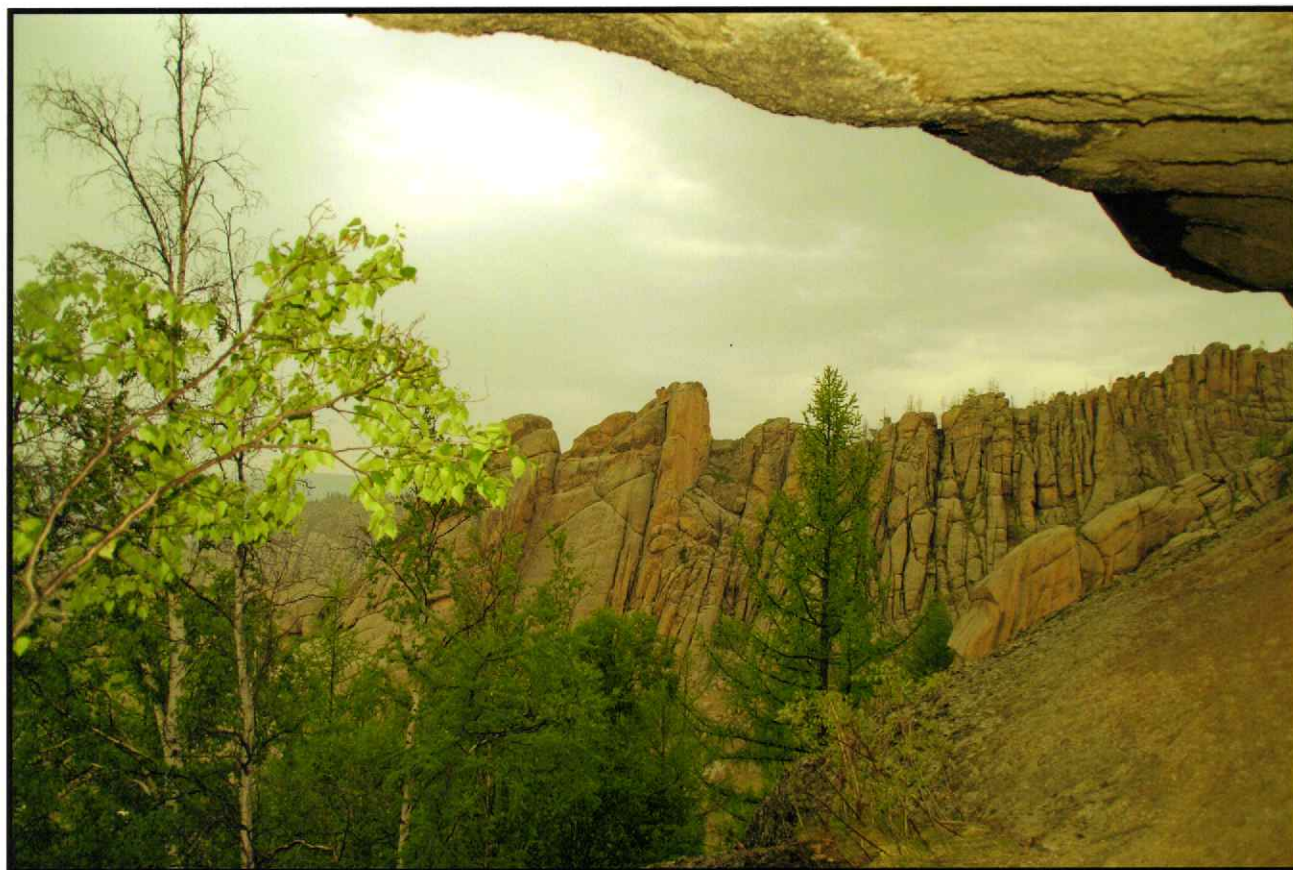
Da vi kom helt op på toppen, og det var temmelig højt, der var i hvert fald langt ned, havde Lis det bestemt ikke godt – men vi fik hende da med ned igen.

Det var helt storslået at se ud over de store vidder, med bjergene og det kuperede landskab – himlen var også utrolig flot.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

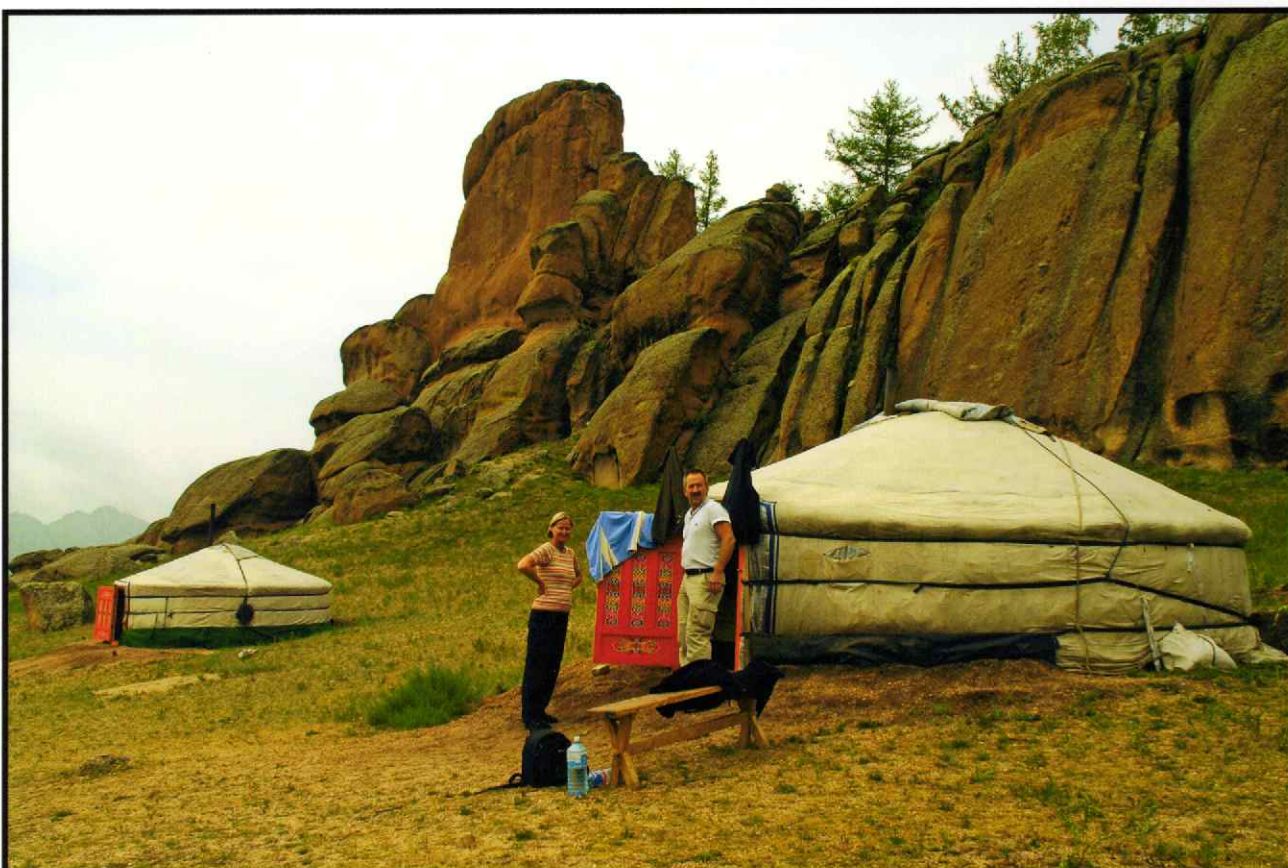
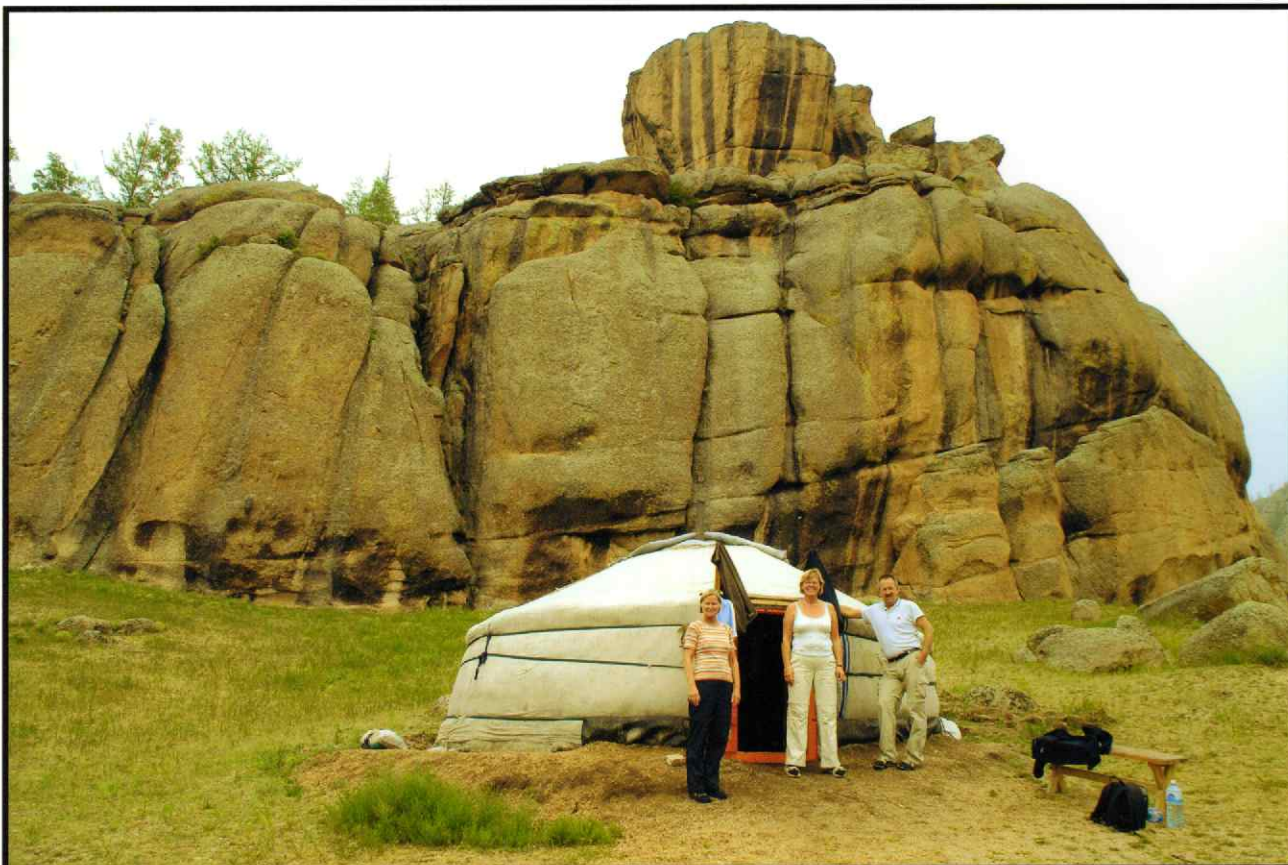
Da vi kom tilbage fra vandreturen, blev der straks serveret frokost, som bestod af en masse forskelligt på tallerknen – pastaskruer – bløde pommefrites – grøntsager – noget meget sejt kød – vist nok ged – hertil noget tørt brød.

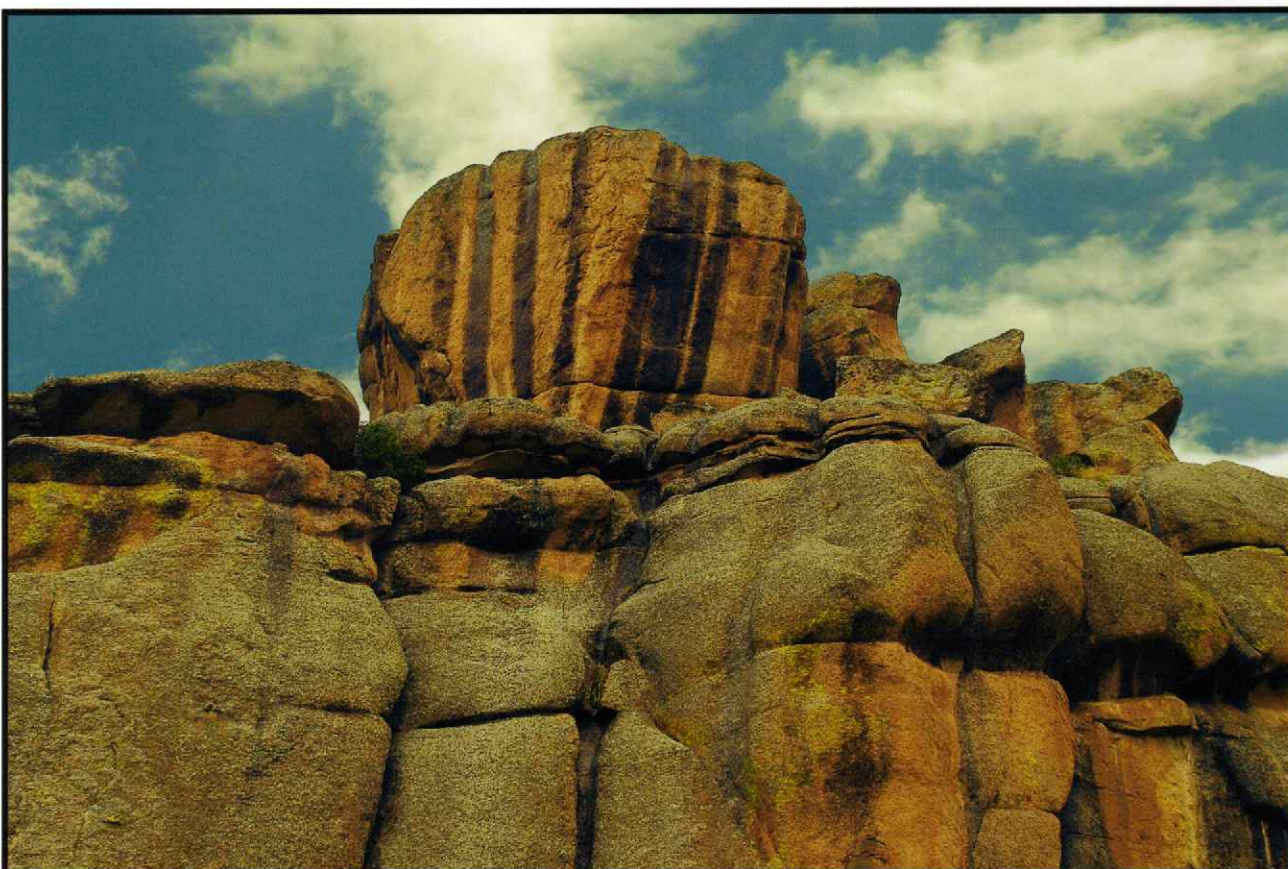
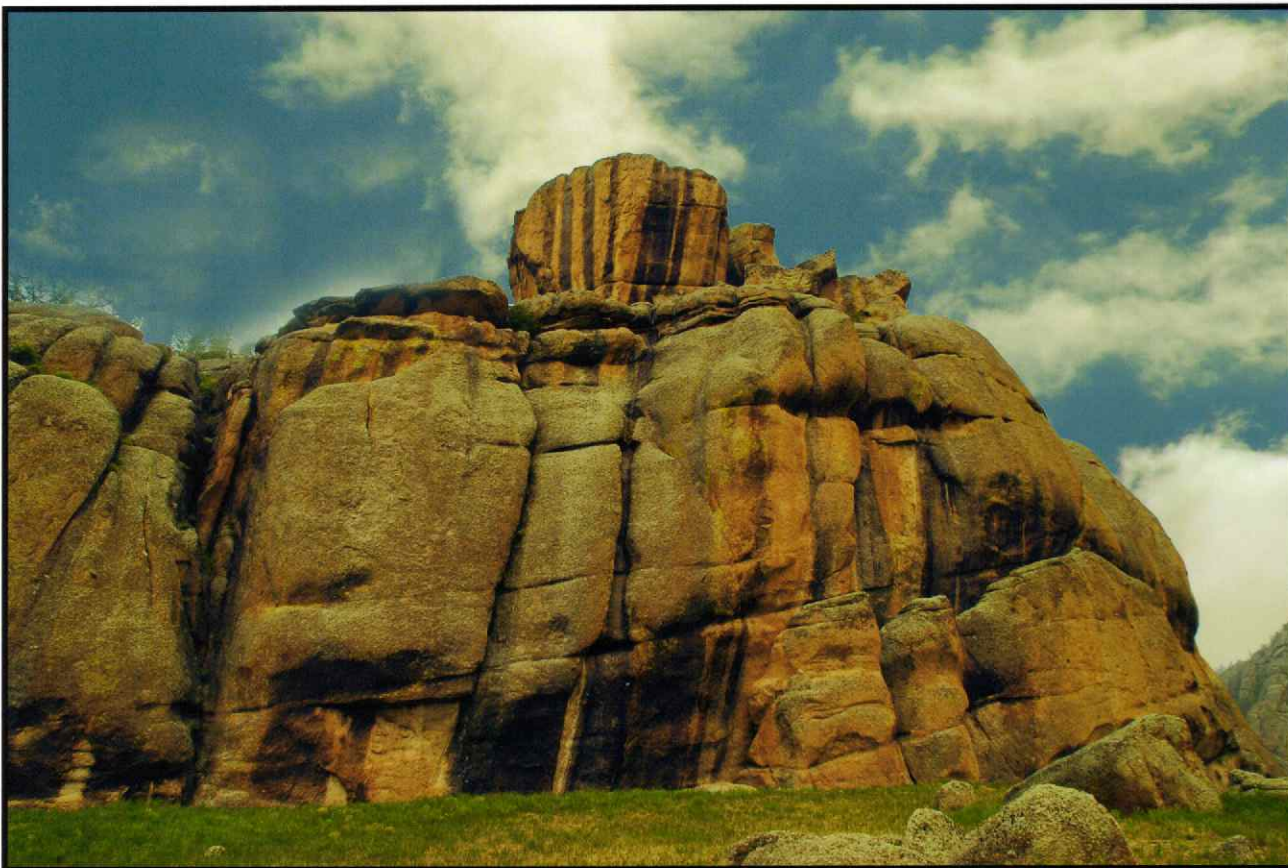
Da vi havde spist og det stadig regnede – gik der lidt tid, men kl. ca. 15 kom Dengi og sagde at vores hesterytter var kommet, så vi gik ned til dem og fik hver især en hest.

Lis havde aldrig redet før, så rytterfar bandt en snor i Lis hest og trak den.

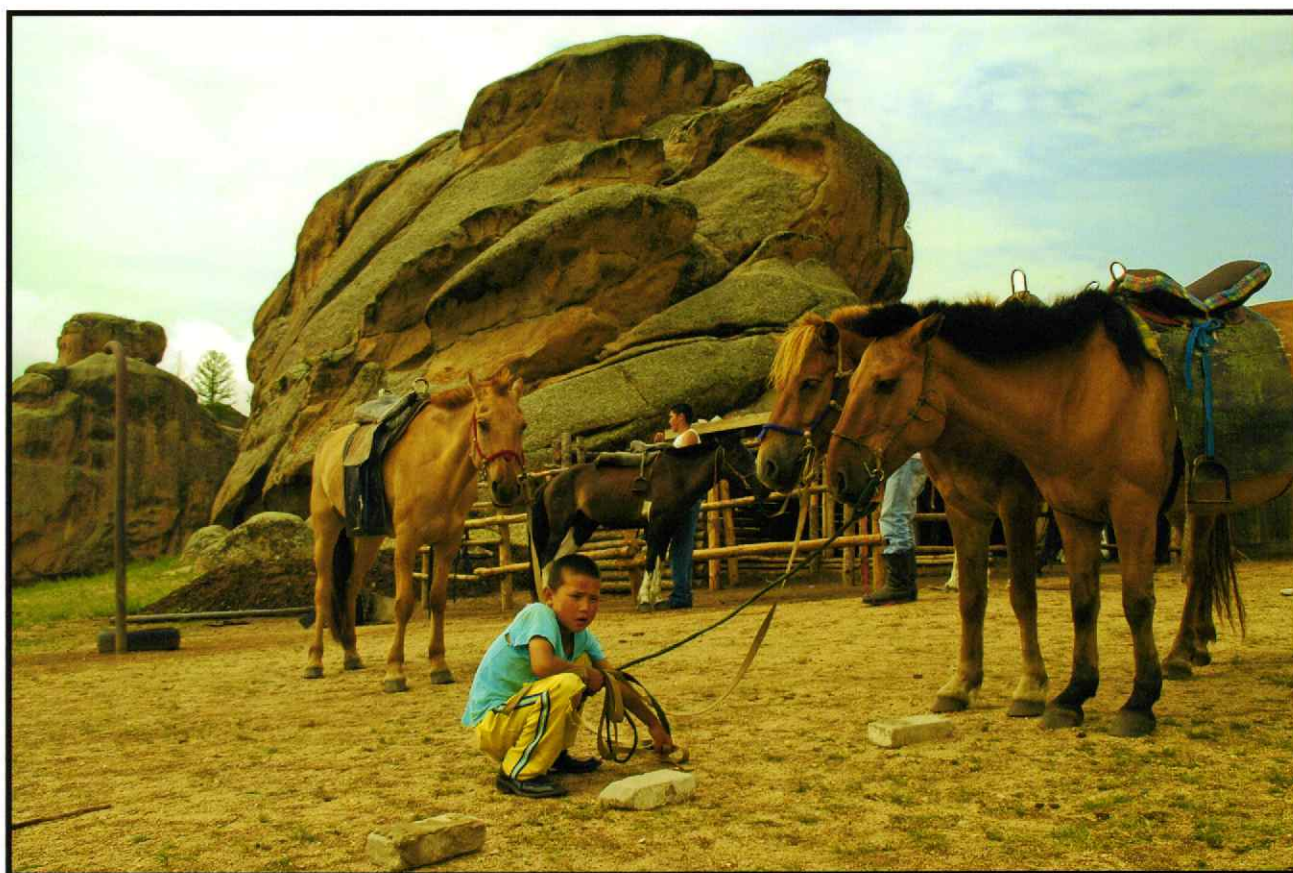

Vand vognen

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

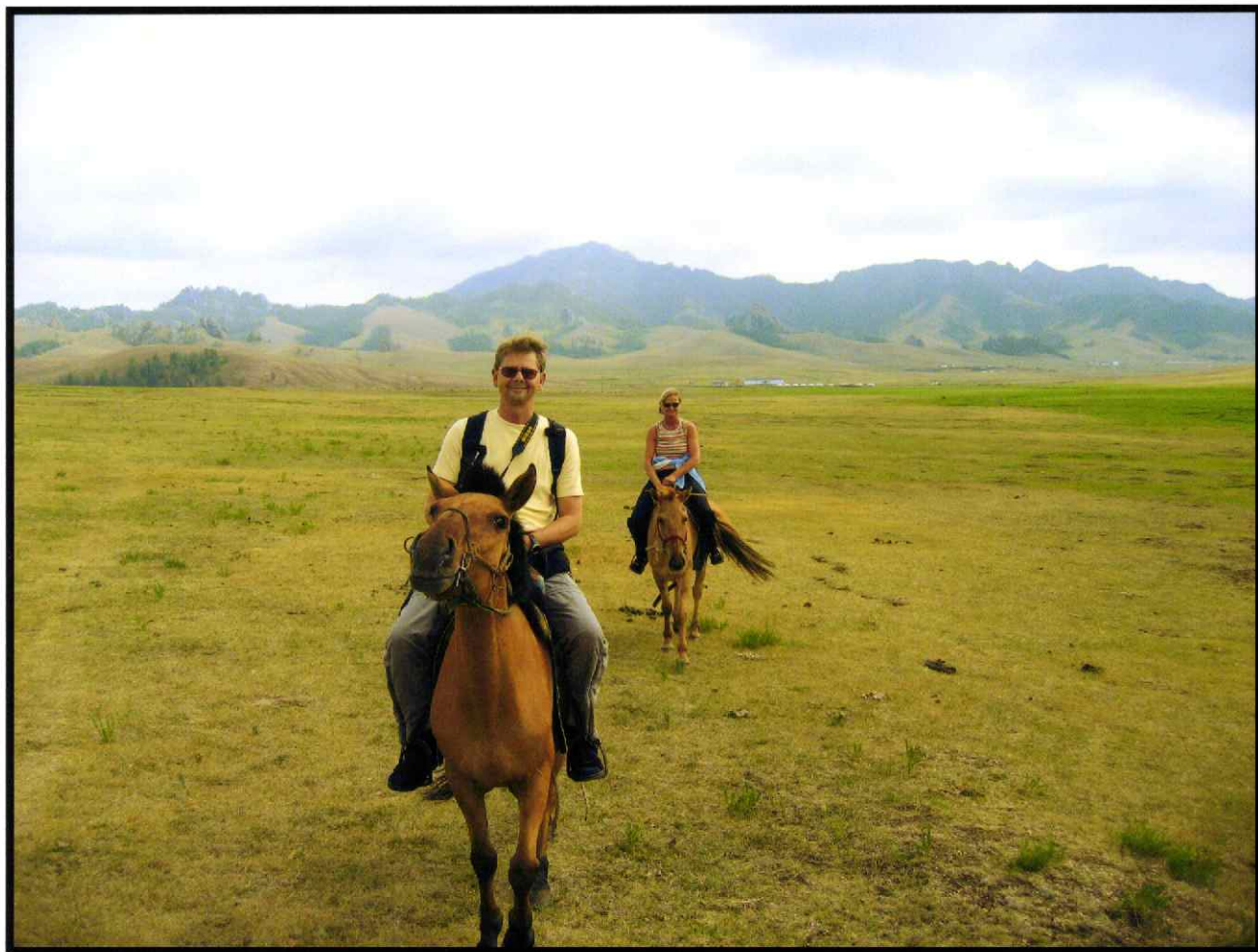
Vi grinede meget, inden vi kom op, og også da vi skulle sidde op.

Vi red ud over sletten og kiggede på Gorki-bjergene. Vi skulle sige tju-tju, for at få hestene til at gå – men på et tidspunkt stod både Steen, Jan og Gitte's heste helt stille – vi var ved at dø af grin, endelig kom de i gang igen. Jan og Gitte sagtnede lidt bagud, men vi kunne ikke rigtig få dem til at gå lige meget hvor meget vi sagde tju-tju – på et tidspunkt travede de dog lidt. Vi havde meget travlt med at se hvor vi var og opleve det hele – det var bare så storslået det hele.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

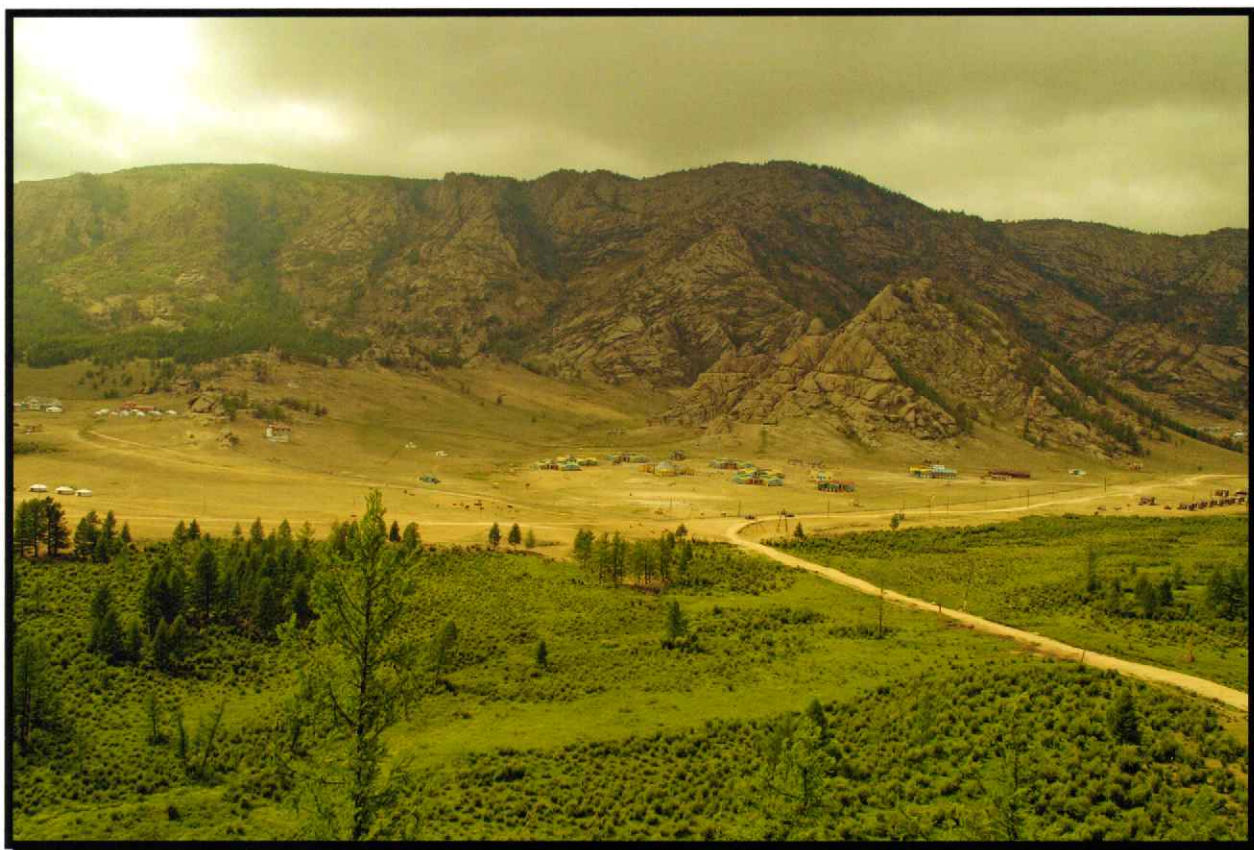
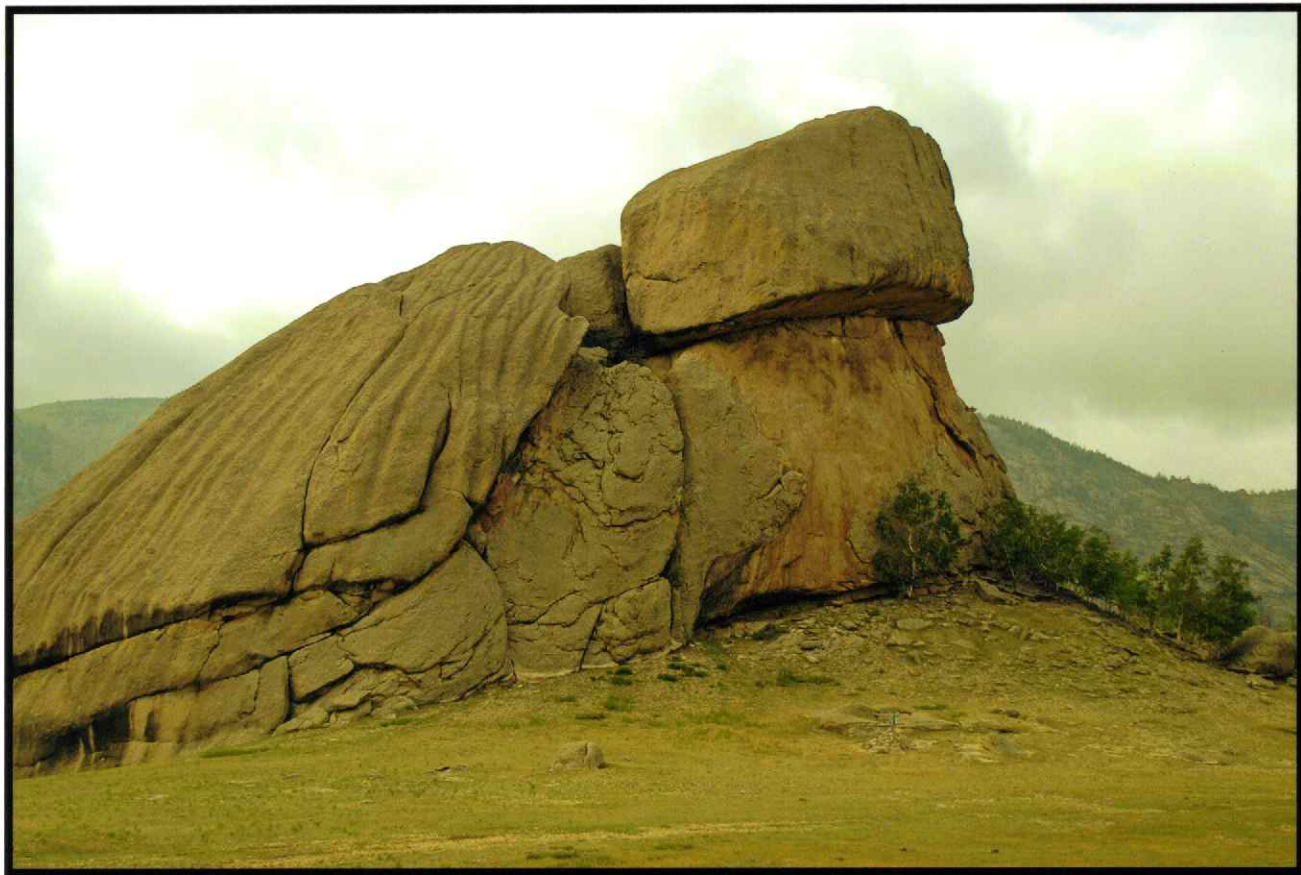
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

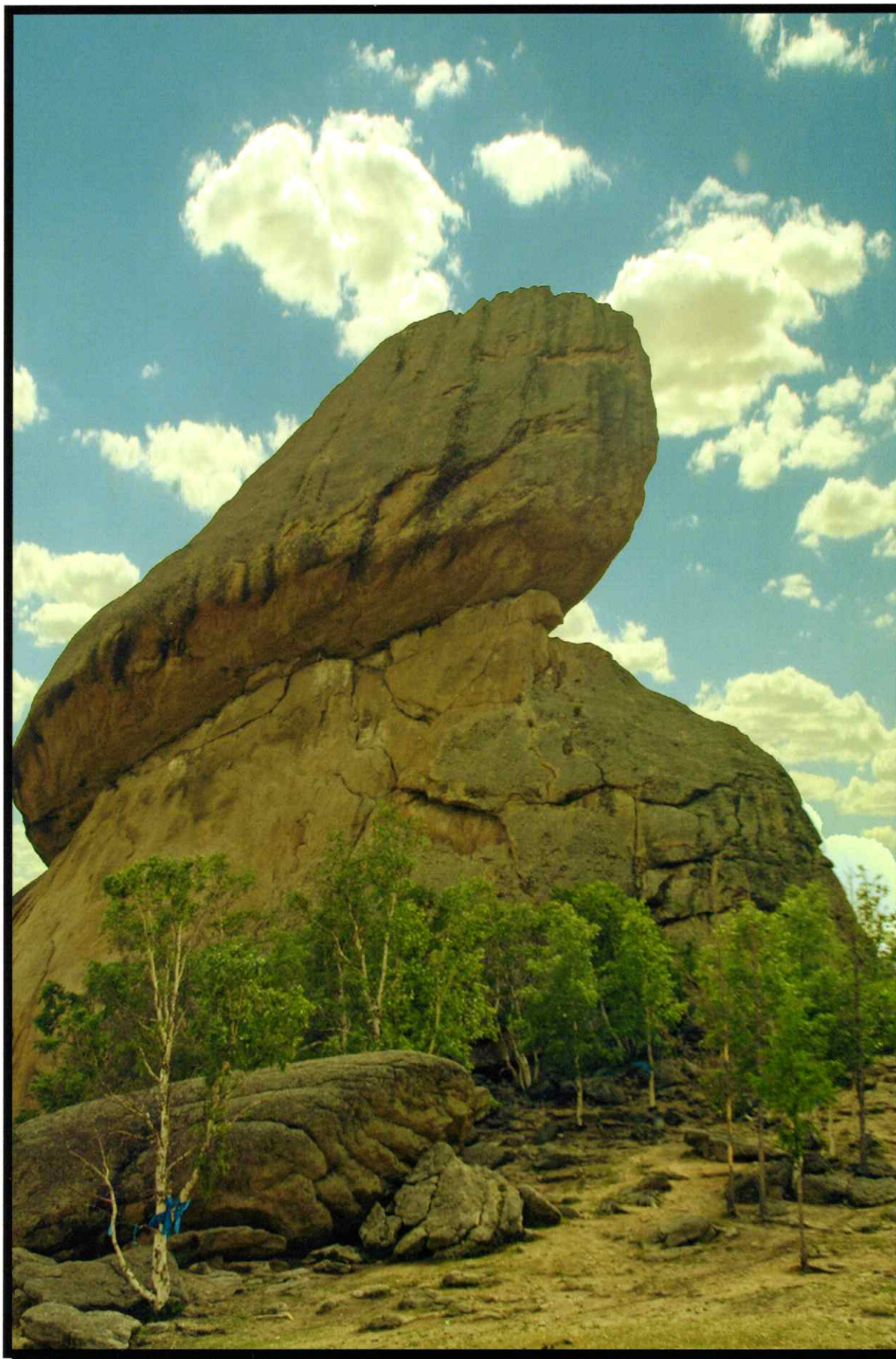

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi red i to timer og kom så til en kæmpe klippe, som vi kravlede op på – Lis ikke helt til tops.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi kunne dog dårligt gå på vores ben – det var ligesom om knæene ikke kunne rettes ud. Efter klatreturen sad ved en lille butik, hvor vi fik en velfortjent vand og øl – rytterfar fik også en.

Vi var allerede godt godt ømme bagi, så vi spekulerede meget på hvordan vi skulle komme den lange vej tilbage til lejren.

Her var en stor familie som også var på udflugt, de morede sig kolossalt og hjalp Gitte op af klippen, og så var de faktisk 10 mennesker i en lille bil, hvordan de alle kunne være der var ikke helt til at forstå, men alle kom da med.

Mens vi sad herude og drak en øl, hev Gitte lige op i buksebenene, straks kom en fyr med en skruetrækker og satte sig på bænken, han var fuldstændig vild med de ben, og Lis var overbevist om at der ikke ville gå længe inden han jagede skruetrækkeren i benene! Det skete dog ikke.

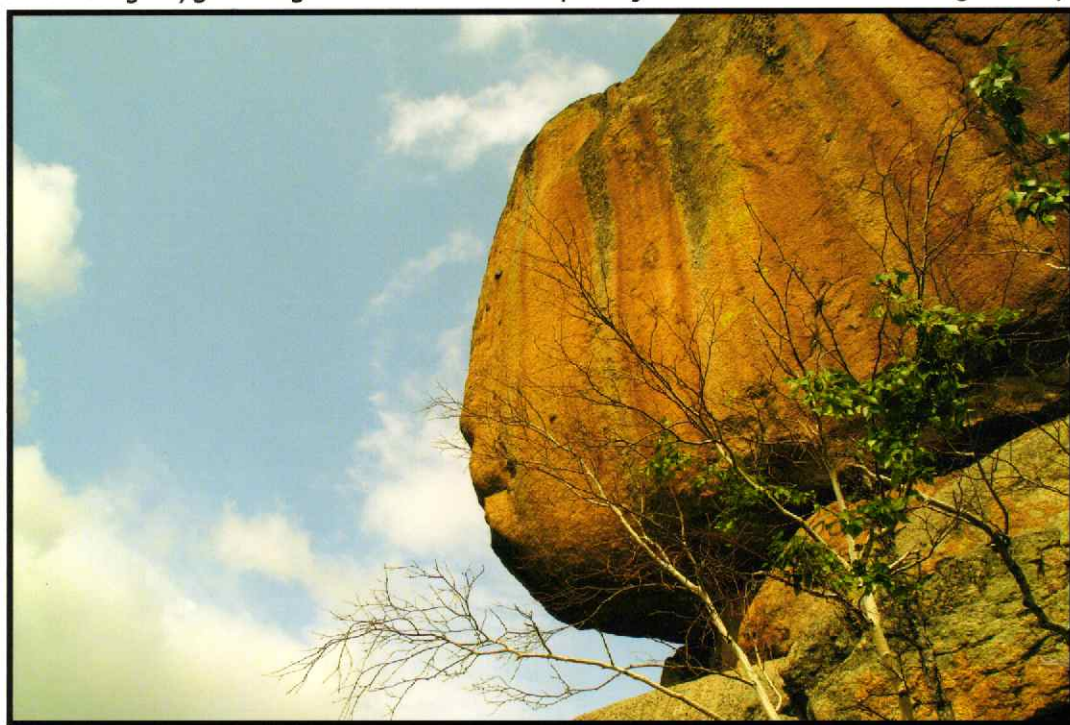
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vores rytterfar satte sig også på bænken og så så vi han havde noget i øret, det lignede tyggegummi – og det var det også – for da han havde fået drukket øllen tog han tyggegummiet i munden!!!

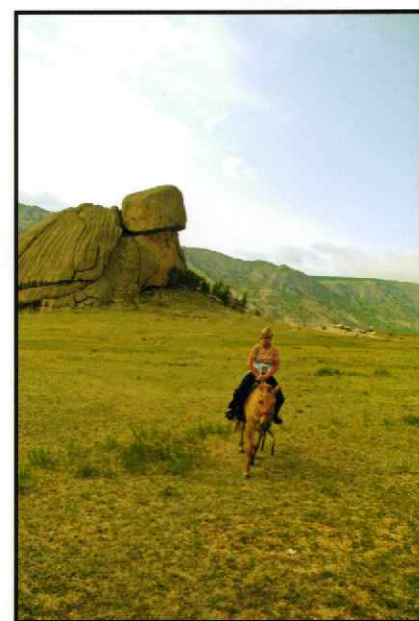
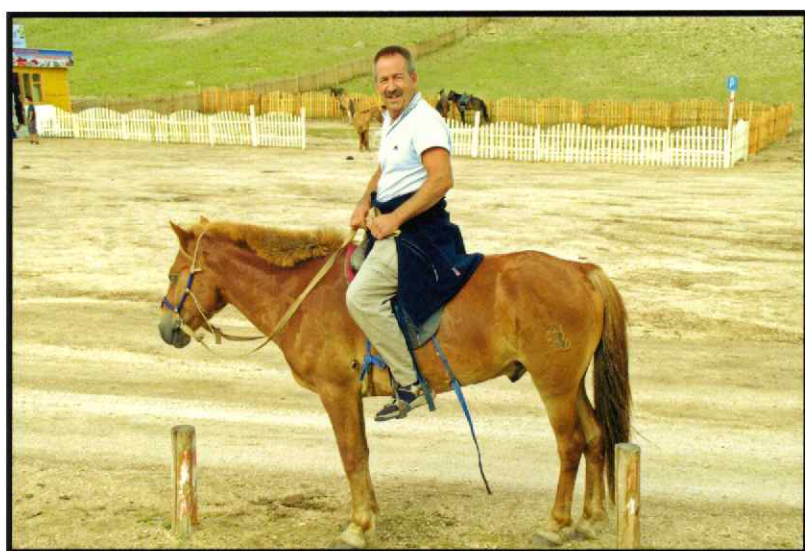

Vi kom med møje og besvær op på hestene igen. Det værkede godt i bagbenene og bagdelen da vi red tilbage. Jan og Gitte blev stukket på knysterne eller knoerne af nogle kæmpe hestebremser og myg. Vi tog en masse billeder på vejen af den flotte natur og alle dyrene.

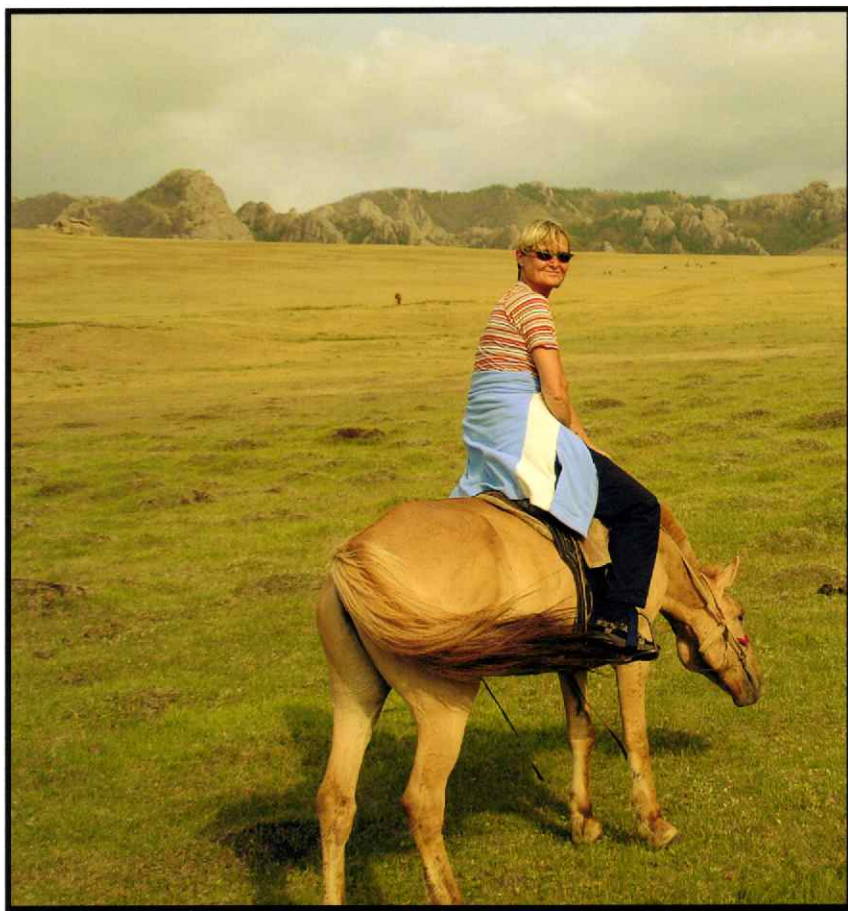

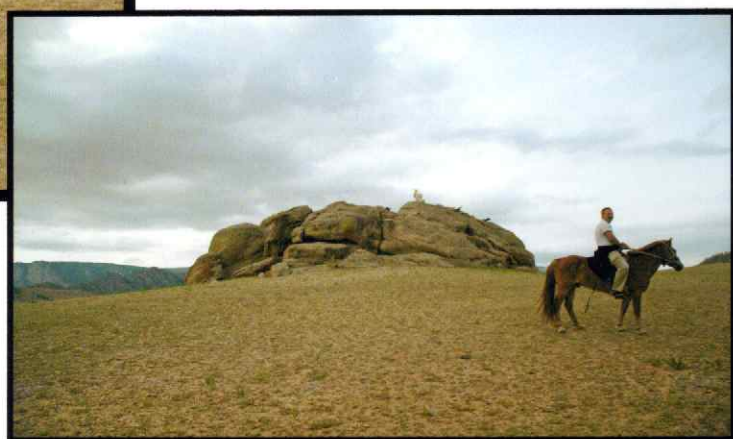
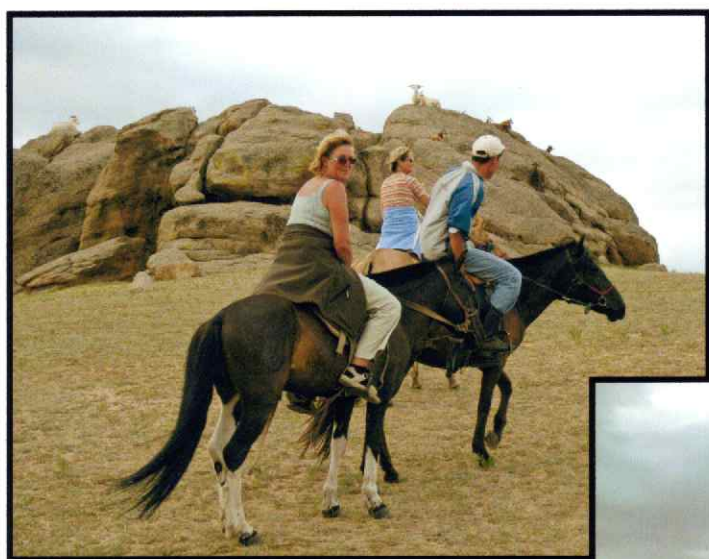
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

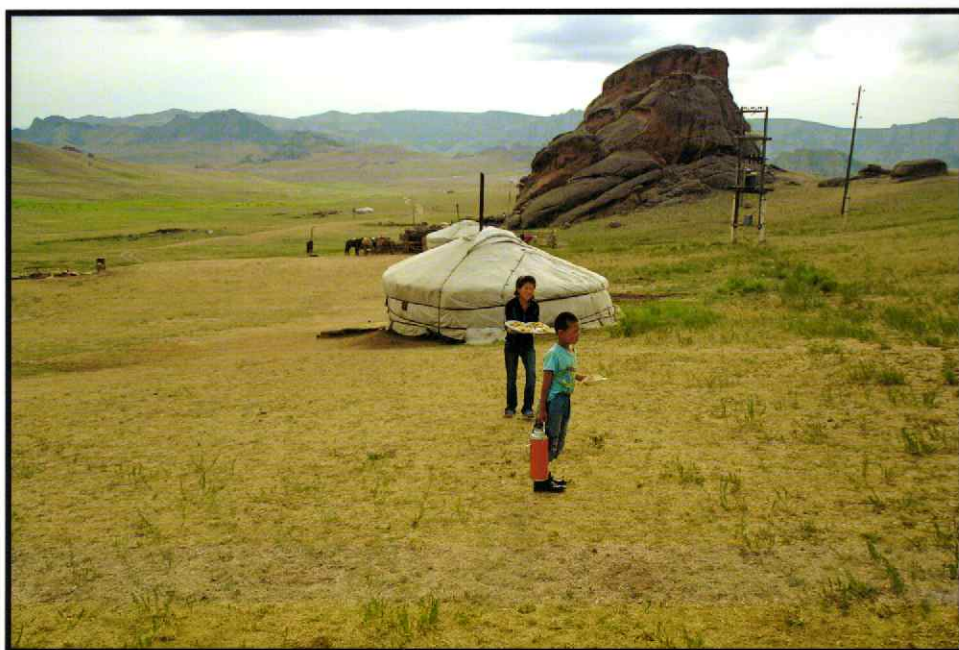

Endelig var vi tilbage

og vi kunne dårligt komme af hestene, så radbrækkede var vi.

Vi vaklede op til vores ger-telt og havde dårligt fået sat os eller noget, før de var der med aftensmaden.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Nu fik vi ris med grøntsager og lidt pommefrites og gedekød.

Vi var alle lige omme bag nogle sten og tisse – for det rigtige toilet som var et blikstur – ville vi simpelthen ikke gå ned på. Desuden gik her jo mange dyr rundt, så om der var lidt tis fra os, gjorde hverken fra eller til.

Efter maden vidste vi ikke rigtig hvad vi skulle lave – så vi gik en lille tur – på vej tilbage kom vi ind midt i en ko-flok, lidt uhyggeligt.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

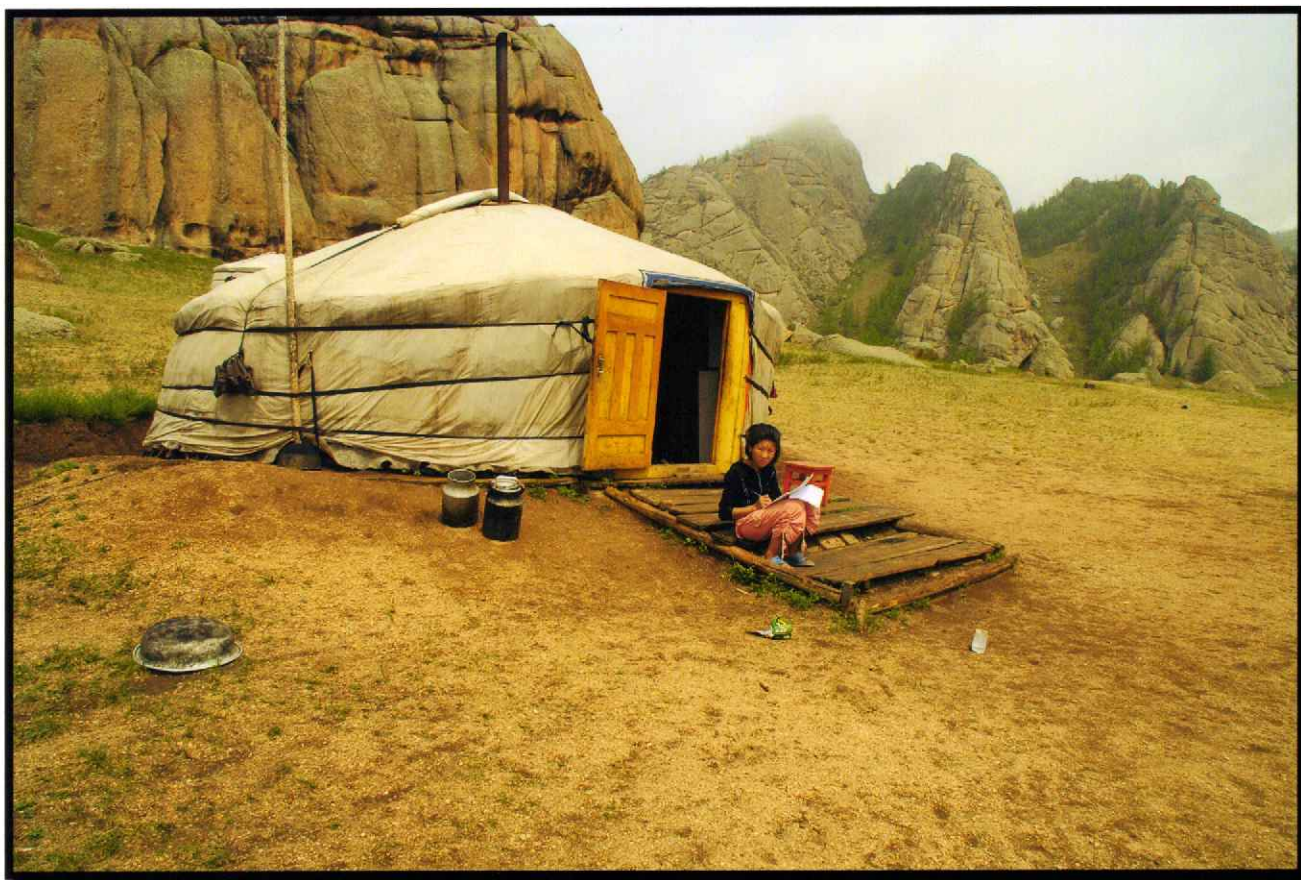

Satte os foran gerteltet og drak en flaske vodka inden vi gik i seng kl. 22.

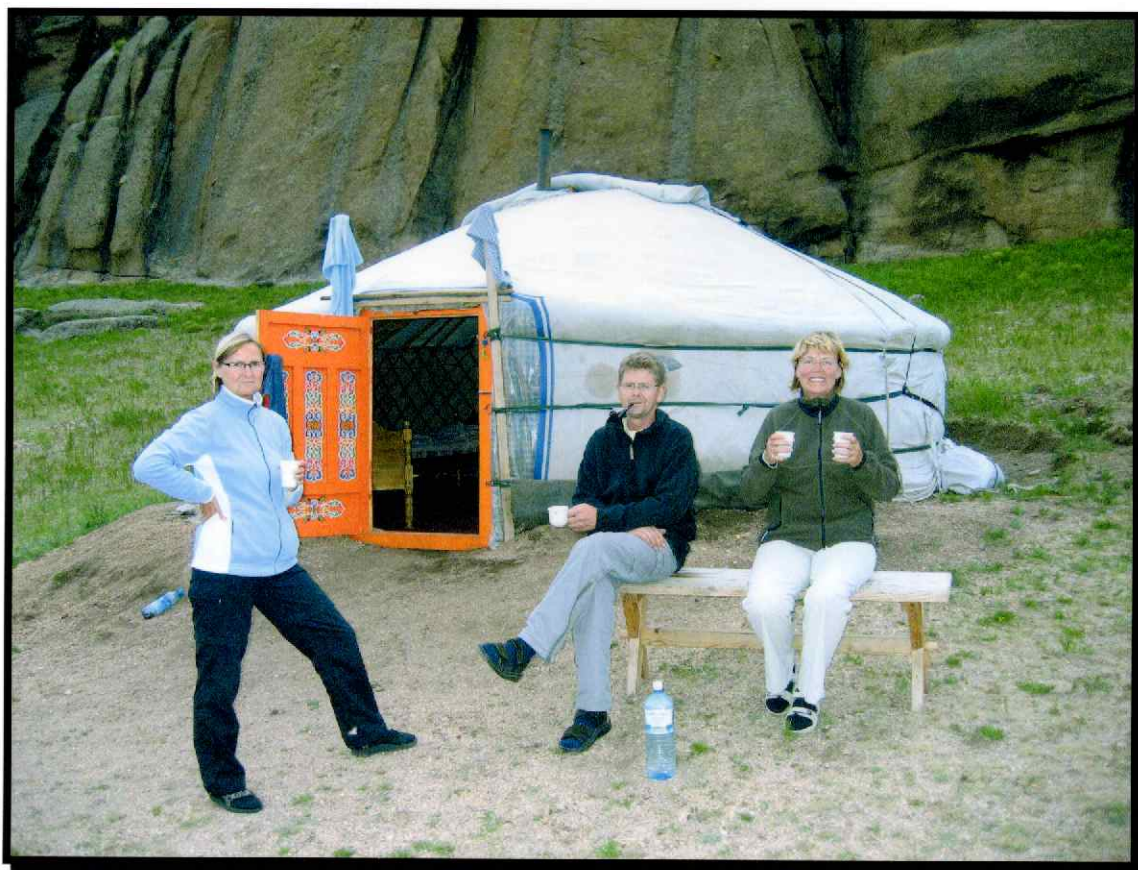
Vi sov, både Lis og Steen, i samme seng, også Jan og Gitte – for her var ret mange udyr – vi tog heller ikke noget af tøjet af – det var for uhyggeligt!!!

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Tirsdag den 19 juli

Det havde været en frygtelig nat – ingen af os havde sovet særlig godt. Sengene var utrolig hårde – det virkede ikke som om der var nogen madras i overhovedet og vi havde svedt som bare pokker. Jan havde været ude og tisse kl. 6, og der var sort som i graven. Gitte og Jan var ude og tisse kl. 8, og her var intet liv overhovedet.

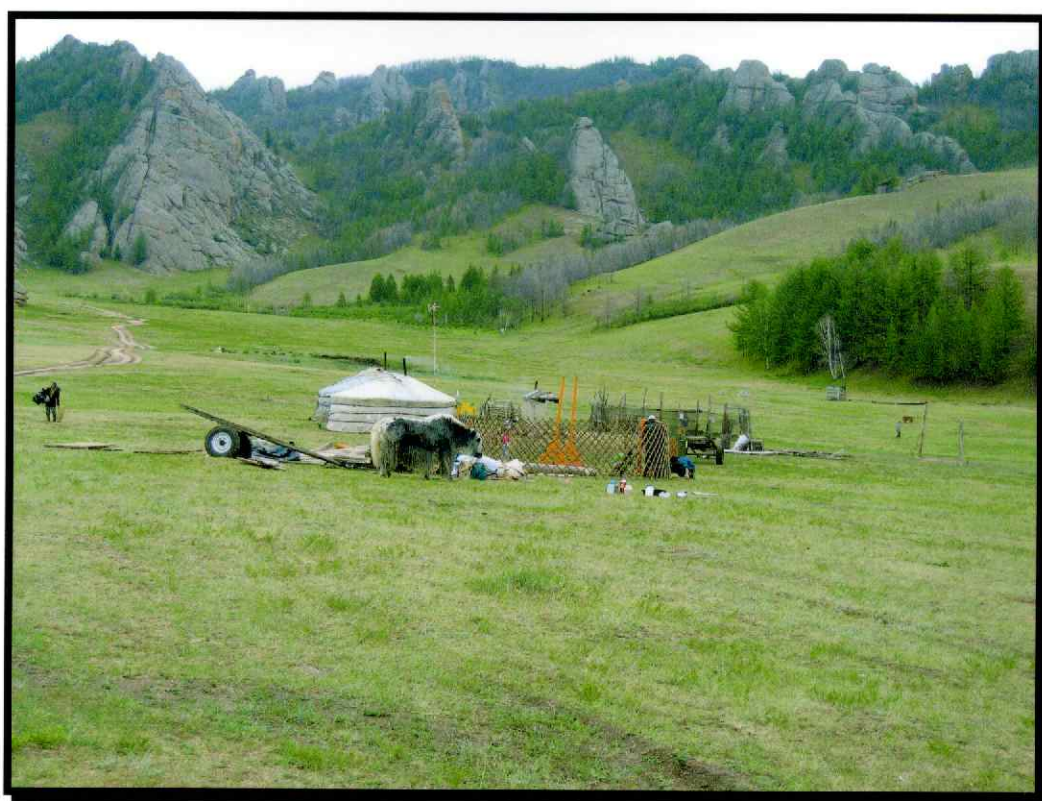
Men kl. 9 kom vores guide, og vi havde selvfølgelig lige fået serveret morgenmad – tørret brød med marmelade samt nogle sjove små kager der lignede kokos makroner, men ikke var det.

Det trommede på taget af stille regn. Familien spurgte om de skulle tænde op i ovnen, men det sagde vi nej til – og fortrød det lidt senere for det var efterhånden blevet rigtig godt koldt.

Besluttede at gå en tur, men egentlig gad vi ikke, så det blev bare en lille tur hen ad stien.

Der var en nomade familie, der var ved at flytte deres telt, det stillede vi os op og kiggede på. Der var også jordegern, der pilede over sletten i expres (ikke transsibiriske) fart og her var stadig så stille at man fik helt ondt i ørerne.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Steen og Jan lagde sig på sengene da vi kom tilbage. Jan med kasketten ned over ansigtet og der gik ikke lang tid før der hørtes snorkelyde. Gitte og Lis sad bare som et par teenagere og fnisede til hinanden.

Så kom der frokost, Steen og Jan hurtigt op fra sengene og klar. Frokosten bestod af grøntsags-suppe med mere tørt brød. Det smagte godt for dem, der kan lide suppe. Næsten inden vi var færdige med at spise kom der nye gæster til ger-campen, og før vi så os om stod der nogle englændere, som skulle bo i vores telt.

Der var hverken ryddet af bordet eller noget, så det har ikke været den mest spændende entré. Men vi fik pakket vores grej og gik ned til bilen.

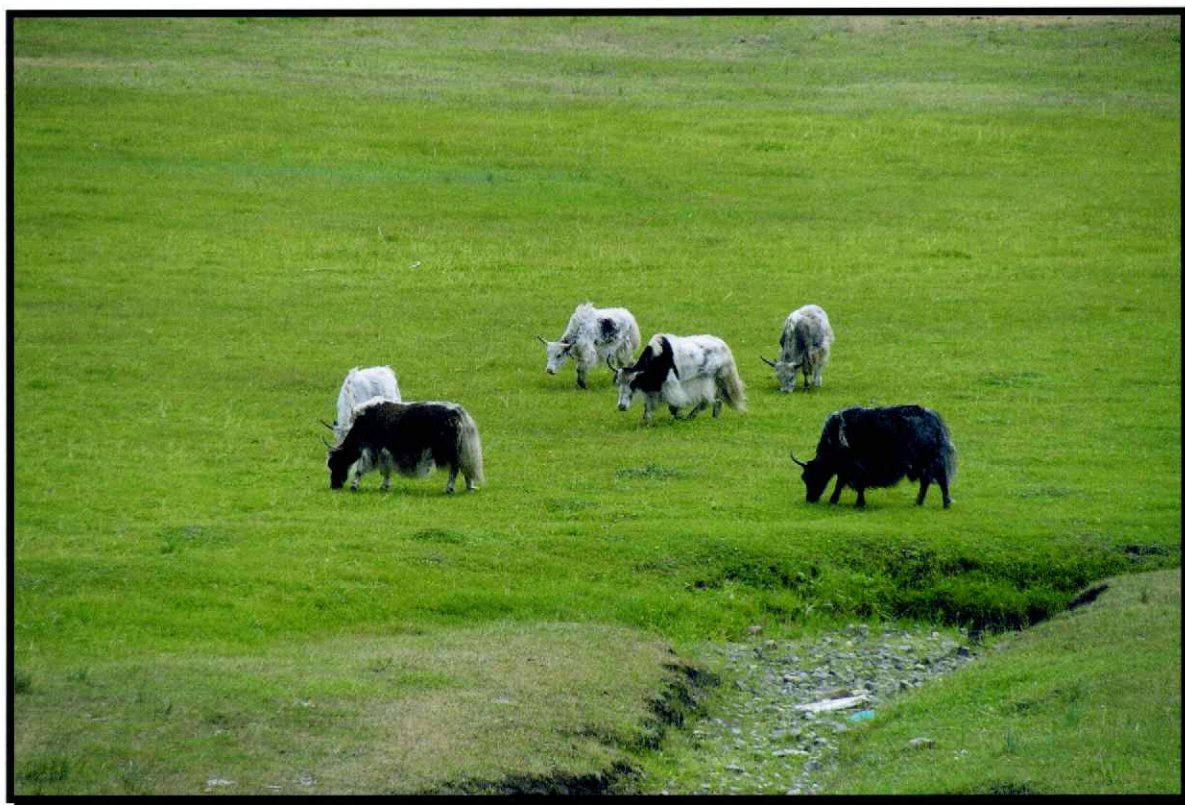
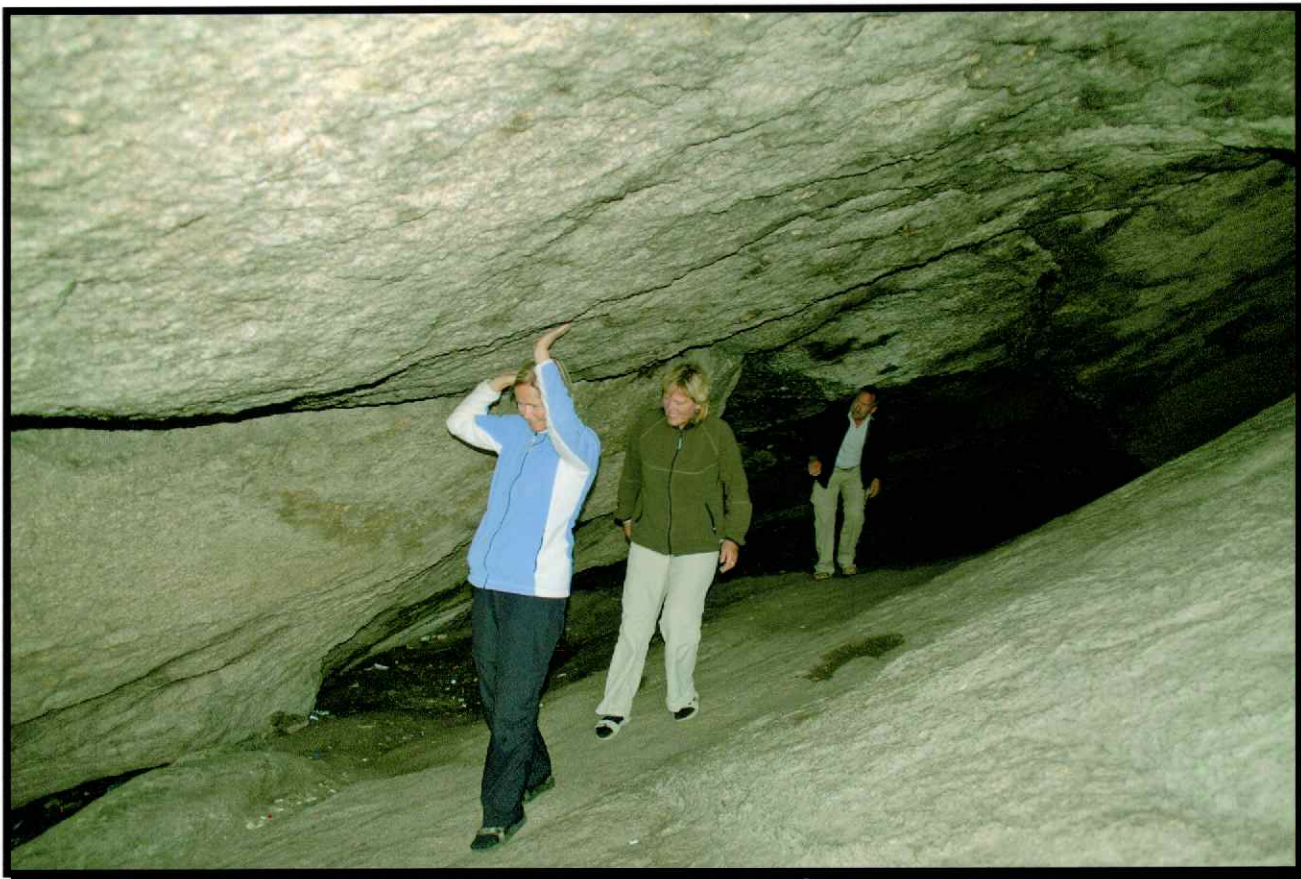

Tilbage til civilisationen....og et velfortjent bad

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Stoppede et par steder på vejen. Blandt andet skulle vi igen op og klatre i store klippehuler, men vi havde vist mest lyst til at komme tilbage til Zaya's guesthouse.

Så gik det ellers derudad af de hullede og ujævne veje. Turen hjem gik hurtigt, Lis og Gitte sov særdeles godt. De var lige ved at knalde hovederne sammen fordi de faldt i søvn. Det så vist nok meget sjovt ud.

Vi blev kørt lige til døren. Gik ind og ingen kom og åbnede (vi havde jo afleveret vores nøgler inden vi tog af sted). Men hurtigt kom stuepigen ud fra den anden side af opgangen og åbnede for os.

Det hele lignede sig selv, og der gik ikke lang tid før vi var i badet – og uh-ha hvor var det tiltrængt.

Gitte havde fået siddesår af rideturen, så det tror da pokker at hun havde ondt bagi.

Fik lige en lille én på øjet inden vi igen mødtes.

Vi gik på Green restaurant, som var et meget lokalt men meget pænt sted. Der bestilte vi kylling med pineapple, men det havde de kun én af, så den fik Jan. Steen fik bøf med spjelæg. Servitricen forstod ikke meget af det vi sagde. Så bestilte vi noget andet kylling, men det havde de heller ikke. Vi fik en farlig masse øl ind på bordet – men det blev også drukket. Cola havde de heller ikke. Til sidste fik Gitte og Lis brød med bacon, tomat og ost. Det var ikke så spændende og ikke så meget, så de bestilte også nogle pommes frites. Nå, mætte blev vi jo – om det var af øllet eller maden må være usagt.

Gik i supermarkedet bagefter og handlede drikkevarer, og derefter på internetcafé, hvor vi fik skrevet en lang mail hjem.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Der var ikke så spændende på gaden når det blev mørkt, for der var så mange mærkelige mennesker. En morgen da Steen havde været nede med skraldespanden, stod der én der ville have posen for at han kunne se om der var noget, han kunne bruge. Der stod altid 4 – 5 mennesker nede ved affaldscontaineren – og de var noget så beskidte.

Da vi kom hjem fik vi en lille én ude i køkkenet. Jan spillede og vi sang. Det var rigtig hyggeligt.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

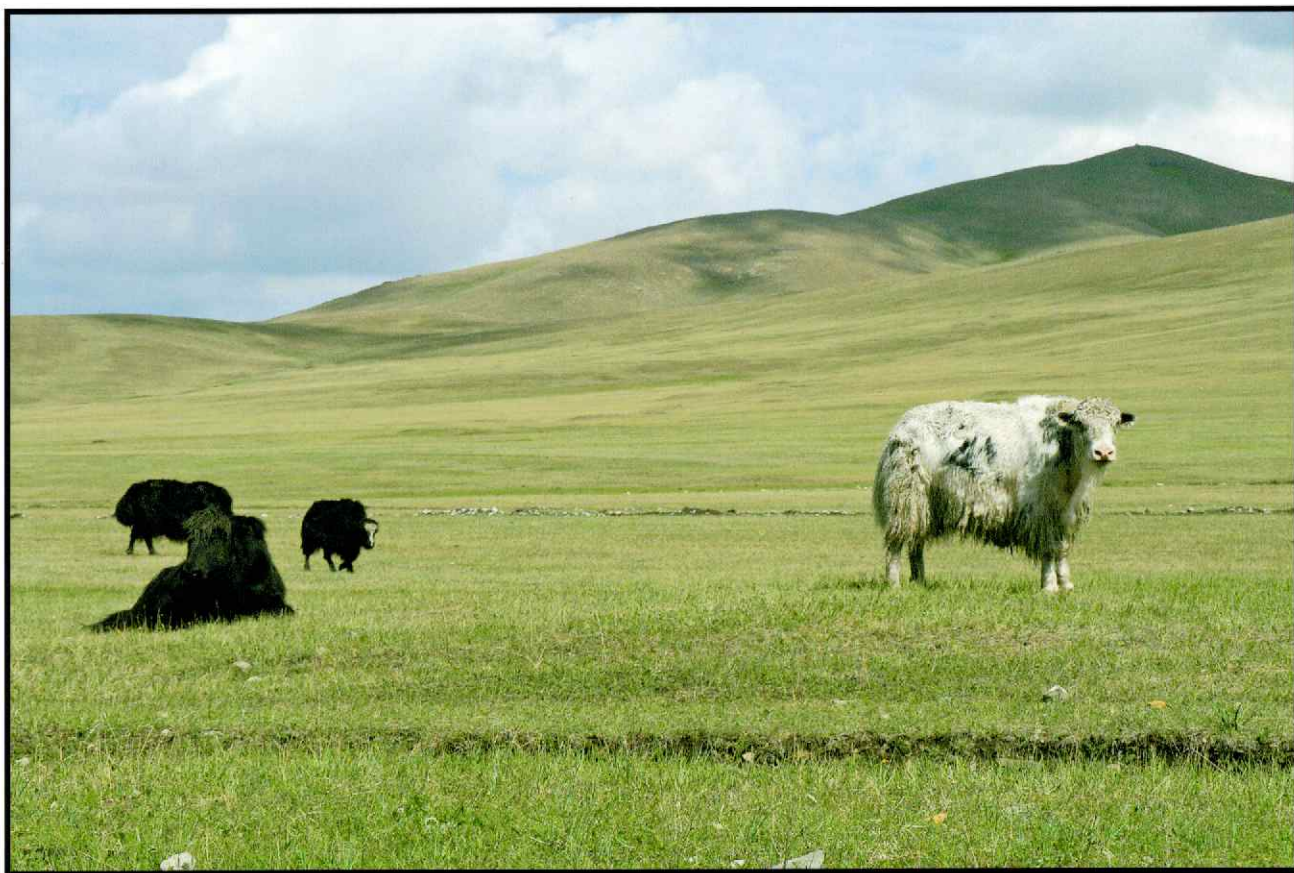

Onsdag den 20 juli

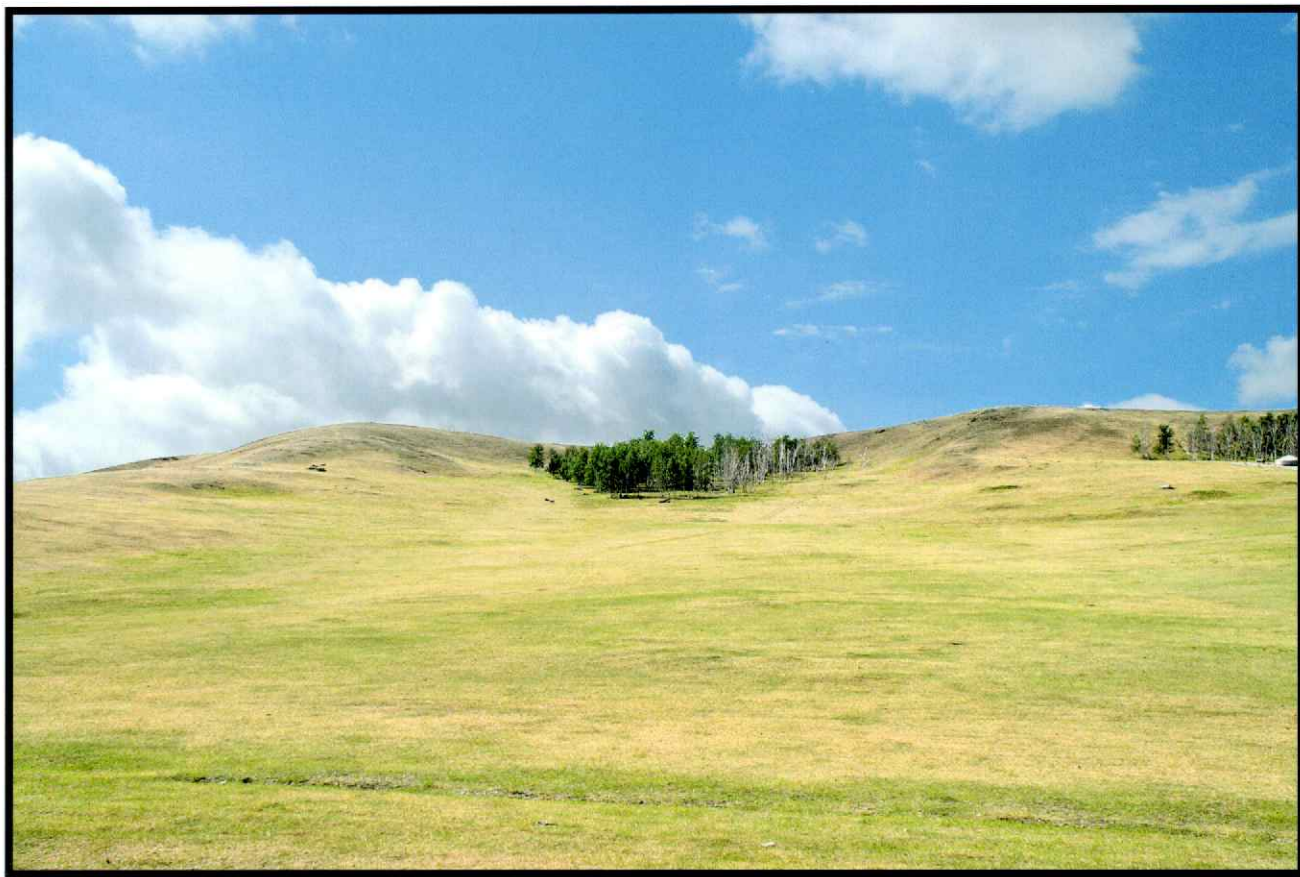
Op og i bad igen – hvor herligt med rindende vand og et ordentlig toilet.
I dag ville vi blive hentet kl. 10 for at køre til Manchuri klostret.

Det var en utrolig hullet vej og på et tidspunkt var der politikontrol, hvor de skulle kigge i bagagerummet. Vores guide fortalte, at det var fordi der var blevet stjålet noget uran. Alt blev nøje undersøgt, men vi havde jo god samvittighed.

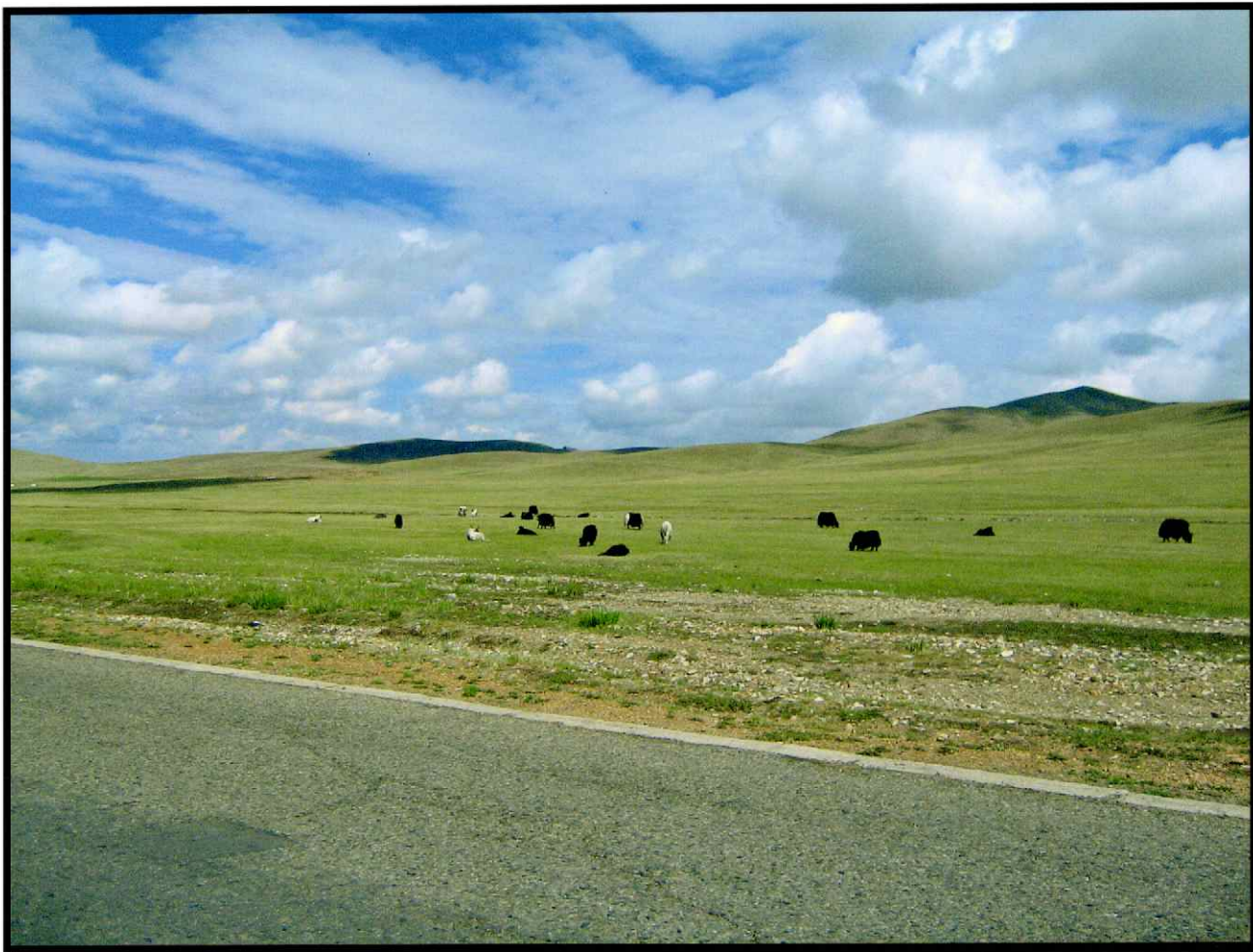
Vi gjorde at par stop undervejs for at tage foto's:

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Kom op til Manchuri templet – hvor vi først gik over i en restaurant, hvor vi bestilte hvad vi ville spise til frokost. Derefter gik vi op til klosteret. Der var en helt fantastisk udsigt ud gennem dalene mellem bjergene.

På vej herop var der en utrolig masse flyvemyrer – føj hvor var det ækelt. Der var også mange ørne, som svævede i luften over os.

Allerførst var vi inde i et lille museum hvor vi så alle de fugle og dyr, som har været og er heroppe, Bl.a. brune bjørne og mange forskellige elgtyper. De udstoppede dyr så dog ud som om der var gået møl i dem.

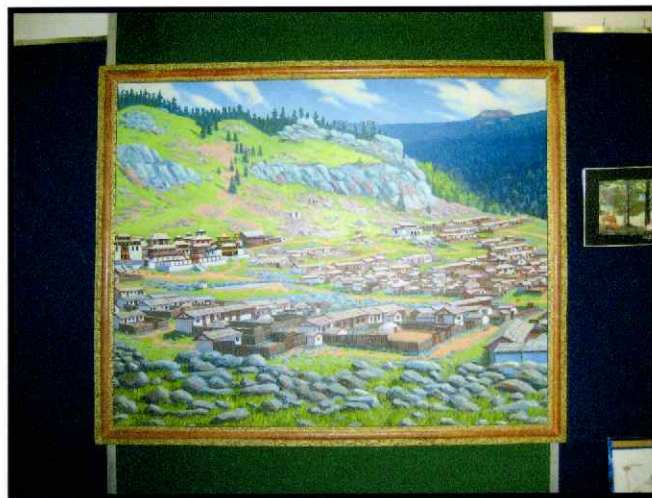
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

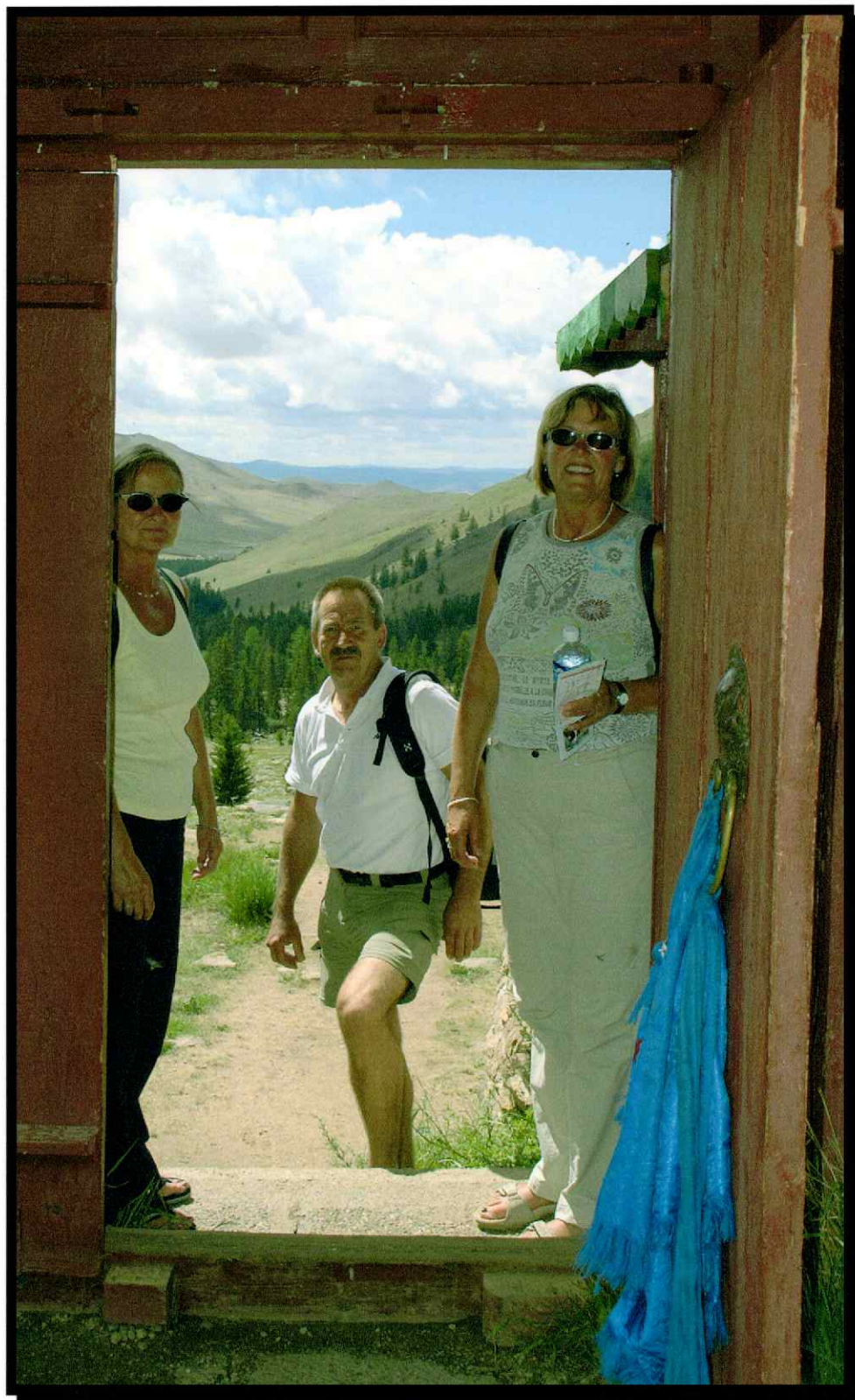
Omkring Manchuri klostret var der i 30'erne en lille landsby, som blev jævnet med jorden af kommunisterne og alle indbyggerne blev slået ihjel.

Vi blev vist rundt inde i klostret, men først skulle vi vise billetter, som Steen havde. Men de var blevet væk. Vi tror hun havde taget dem nede på museet. Man måtte kun fotografere derinde mod køb af billet til det. Men det så Steen stort på, og knipsede lige et par skud uden at guiden opdagede det.

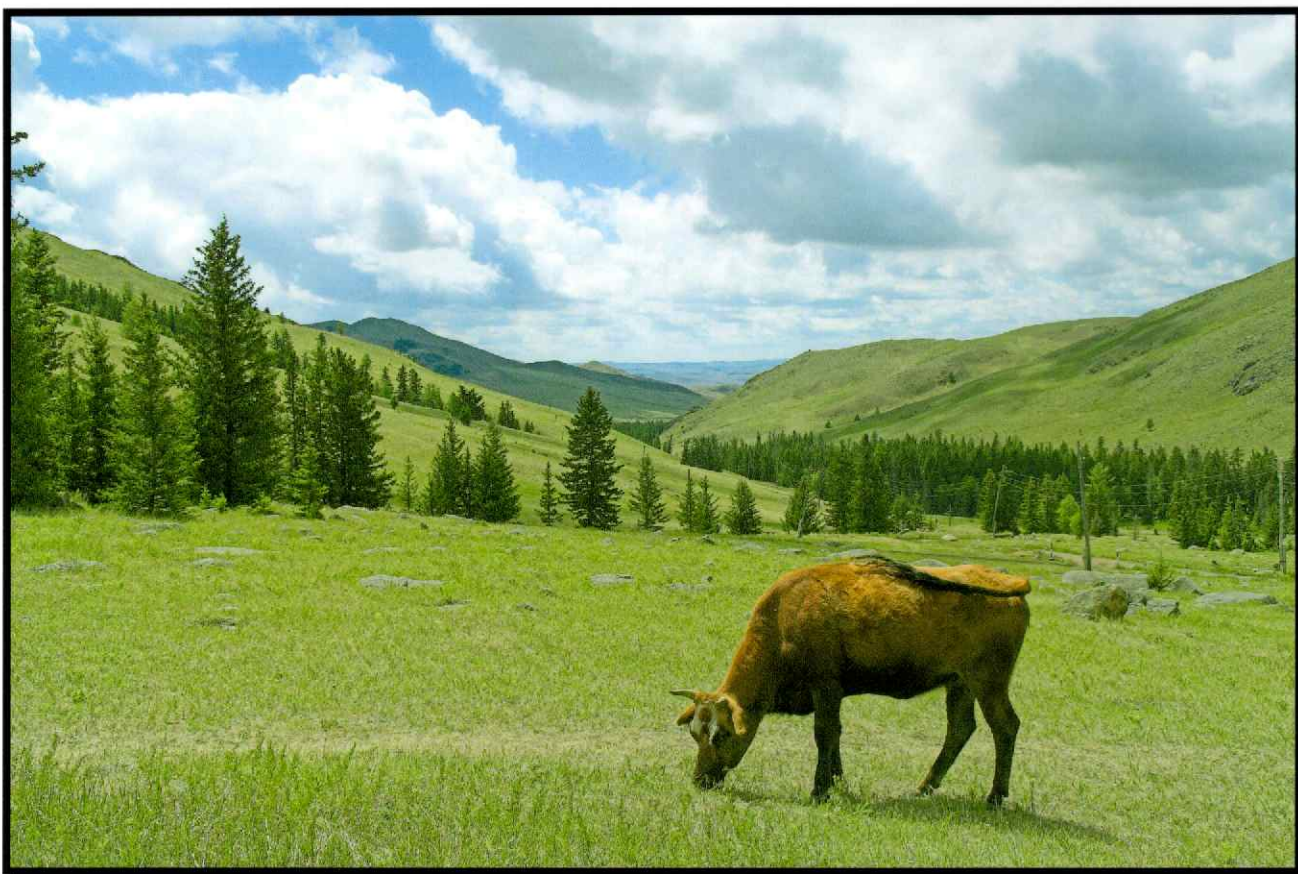
Vi købte nogle klokke som skulle betyde lykke og held. Købte man to blev det til dobbelt så meget lykke og held- så det gjorde vi selvfølgelig.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Nu gik vi tilbage igen gennem flyvemyrerne og ned for at spise på restauranten.

Det så ikke ud som om der havde været gæster meget længe på restauranten og vores chauffør fandt da også en muselort i sit glas. Så vi fik nye glas og tørrede bestik og service så godt vi kunne med servietter.

Vi fik først salat, derefter omelet og da servitricen skulle ud med tallerknerne fik Gitte gafler og knive med ad ryggen.

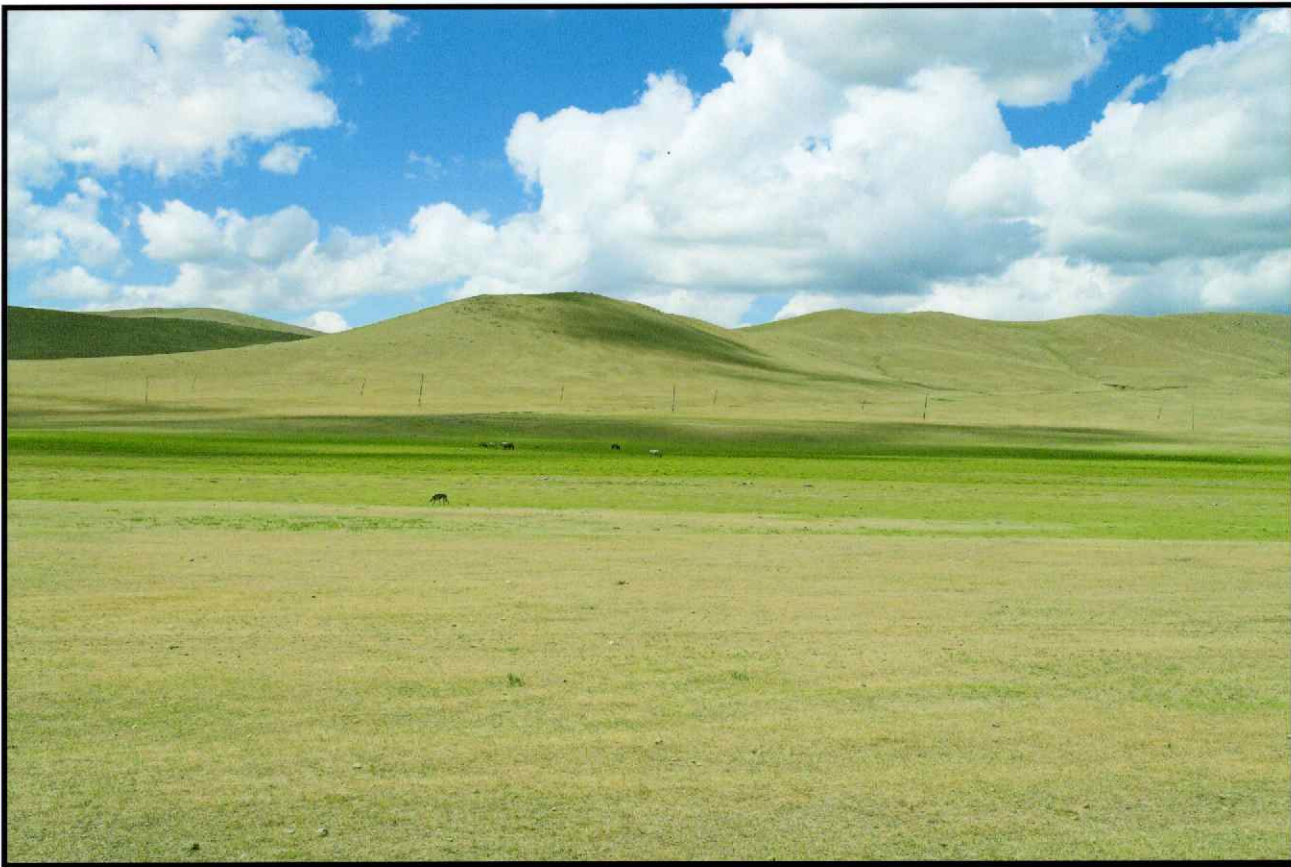

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi kørte ved 14 tiden tilbage til Ulan Batar. Vi kørte gennem den by hvor guidens forældre havde deres gertelt. Det var meget sjovt.

På et tidspunkt stoppede chaufføren brat, sprang ud ad bilen, om i bagagerummet og tage en vand som han hældte i hovedet. Vi spurgte om der var noget galt, men det var der ikke – han var bare ved at falde i søvn ved rettet.

15.30 blev vi sat af ved naturhistorisk museum, hvor vi gerne ville se det velbevarede skelet af en Tarbosaurus, der var 16 meter lang, 3 meter høj og vejede tyve tons. Det var fundet i Gobi ørkenen's sydlige del.

Vi startede i rum 1, hvor der var en masse forskellige stenarter og meteoritter. Hurtigt videre gennem de næste rum hvor der var planter og dyr.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Endelig kom vi ind i salen med det fantastisk store skelet af Tarbosaurus. Jan tog et billede, selvom vi ikke havde købt fotobillet. Kustode damen råbte ad os, men vi skyndte og at løbe gennem resten af museet for at komme ud.

Selve museet var noget støvet og gammelt med 17 forskellige gulvbelægninger i de samme rum.

Nu trængte vi til en kop kaffe og gik over på en kaffebær. Steen havde fået SMS fra Jenya fra vores Travel Agency, da der var problemer med vores togbilletter. Jan ringe til dem og aftalte at Jenya skulle komme til os på kaffebaren for at aflevere billetterne og fortælle os hvad problemet var.

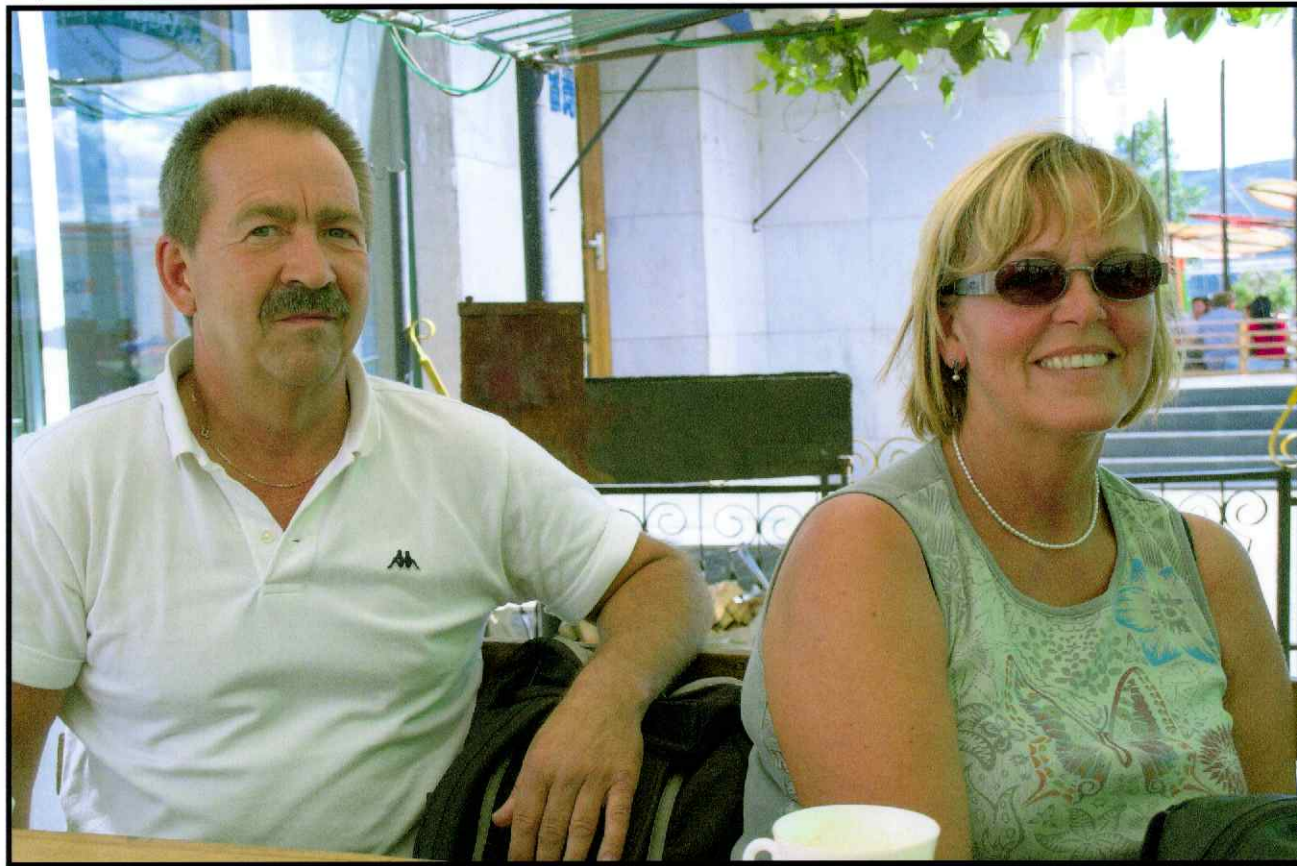
Vi ventede på at han skulle komme, medens vi "nød" vores kaffe. Hvad var problemet ??

Endelig kom Jenya med ikke særlig opløftende besked. Vores pladser i toget fra Ulan Batar til Beijing var i 3 forskellige togvogne. Lis og Steen i vogn 5, Gitte i vogn 3 og Jan i vogn 1. Det var bare nedtur. Jan ringede til Marianna på Penguin rejser i CPH. Hun ville ringe til Jenya og prøve at finde ud af hvad der var sket, og hvordan vi kunne løse problemet.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Jenya's telefon lå i bilen så han blev sendt af sted for at hente den. Vi talte med to danskere, som sad ved et andet bord. De havde heller ikke fået plads sammen, men i to forskellige kupéer dog i samme vogn.

Endelig kom Jenya tilbage og sagde at han ville møde os på stationen næste morgen og her forsøge om han med lidt "smørelse" måske kunne løse problemet. Marianna ringede tilbage og fortalte årsagen til at vi ikke kunne sove i samme kupé: Alle billetter blev udstedt i Kina og sendt tilbage til U.B. Kineserne alene besluttede hvem der skulle sove hvor. Men hvis det var et stort problem for os, måtte vi tale om en dekord, når vi kom hjem fra ferien. Det var en noget "tåget" forklaring. For hvis det var korrekt kunne de ligeså godt på forhånd have informeret os om, at der kunne blive et problem på resten af rejsen.

Nå, Vi blev enige om at være venlige overfor ham og sagde pænt farvel og gik hjemad med hængende snuder.

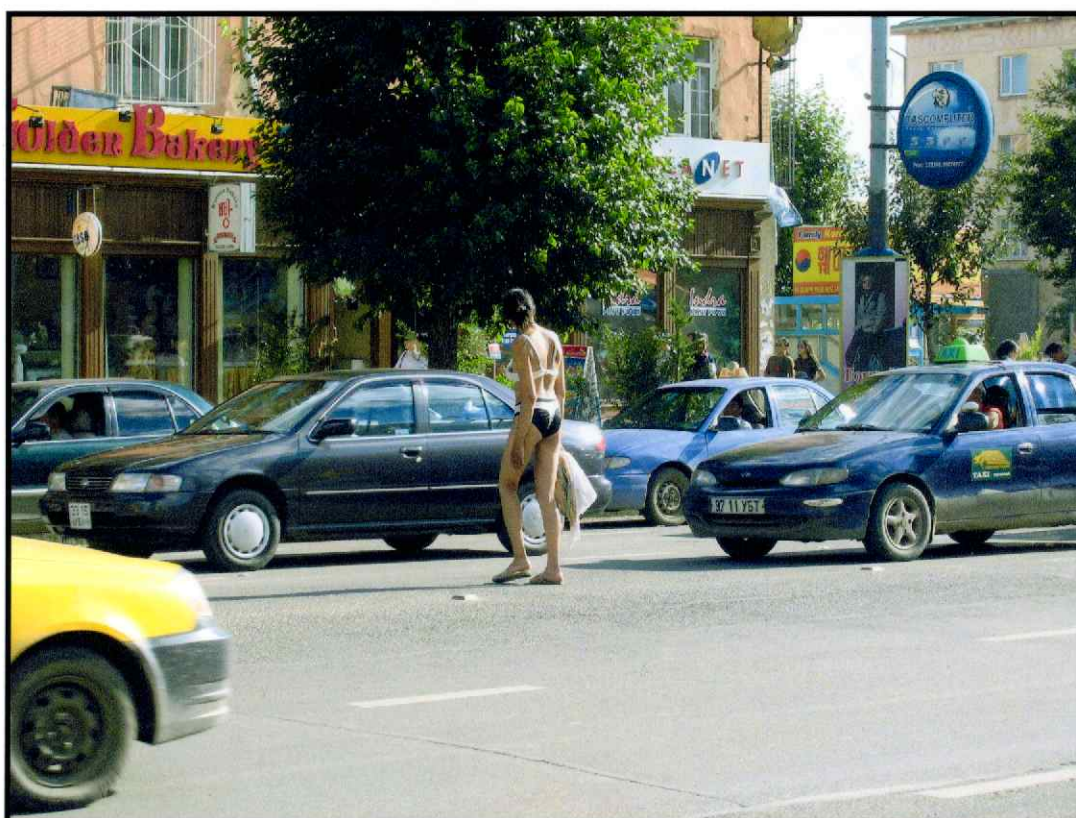
Vi skulle lige i banken og veksle nogle penge så vi havde lidt til aftensmaden. Pludselig stod der en fyr foran os – kun iført dameundertøj. Alle kiggede meget interesseret. Der var rigtig meget trafik, så det var svært at komme over på den anden side. Men da fyren gik ud midt på vejen stoppede al trafikken og vi benyttede chancen til at komme over på den anden side.

Vi fik vekslet og gik tilbage til lejligheden. Fik en kop kaffe og nu var det efterhånden blevet tid til aftensmad. Vi gjorde os klar til at gå til restaurant California, som guiden havde anbefalet. Vi fandt restauranten og gik ind og bestilte 2 brochetta, 2 frites og 4 steaks.

Det blev det helt store ædegilde og det smagte godt nok lækkert.

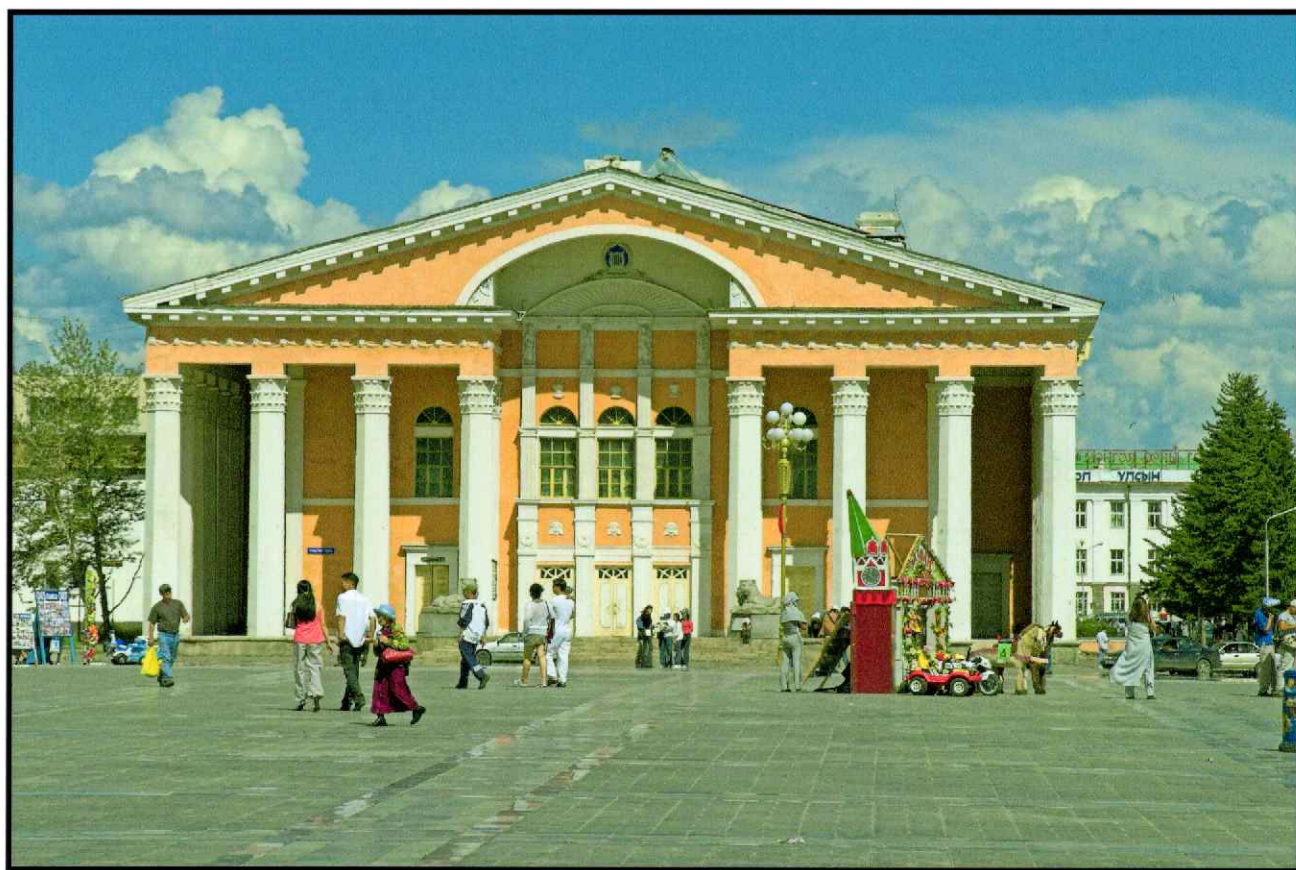
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Den "Røde Plads" i Ulaan Bataar

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi kopierede bagefter en leg fra de andre borde, hvor man skulle lægge en serviet over et askebæger og ovenpå denne en kapsel. På skift skulle man brænde et hul med en cigaret i servietten, og den som lavede det hul, der gjorde at kapslen faldt ned i askebægeret havde tabt.

Bare ærgerligt, Gitte.

Betalte så vores regning, som var noget dyrere end vi var vant til, men det var til gengæld alle pengene værd. Så gik vi hjemad og var lige i et supermarked og proviantere til togrejsen.

Da vi kom hjem fik vi lige en sjus og så var det godnat.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Torsdag den 21 juli 05

Op kl.05.00 – der var ingen strøm – så vi famlede rundt i mørket. Lis og Steen startede godt med at stå op da deres tlf. ringede. Efter at de havde været i bad og Lis skulle tage sit ur på, så hun til sin skræk at klokken kun var 03.20 – så de lagde sig igen.

Strømmen nåede ikke at komme inden vi kørte, så vi spiste morgenmad uden kaffe!!!

Zaya havde bestilt to taxaer til os som var her klokken 06.45, og vi blev så kørt til stationen, det kostede 1000 tugri. Da vi kom derned var der selvfølgelig ingen Djengi. Lis og Gitte gik op i vogn 5 med bagagen, d.v.s. Jan og Steen bar det op – og så kom Djengi – han gik med Steen og Jan og prøvede at få byttet, og det var også lige ved at lykkes, men så fortrød en dame alligevel i sidste sekund.

Vi sagde pænt farvel til hinanden på stationen, en underlig fornemmelse, og vi var alle lidt trykkede af situationen.

Da vi havde kørt i 20 min. kom Jan og Steen ned til vores vogn og vi gik alle i spisevognen, hvor vi endelig fik vores morgenkaffe, men det var både med mælk og sukker, så den ville vi alligevel ikke have, fik i stedet en kop the. Herefter fik vi en øl og vi blev mere og mere søvnige.

På vej da vi kørte så vi en gammel sovjetisk militær lejr, men den var forladt nu. Gik ned i hver vores kupe og tog en time på øjet. Ved 13-tiden, holdt vi ved Tjör stationen – her nåede vi lige af. Gitte gik ned og kiggede efter Jan, men vi nåede kun lige at sige hej, så fløjtede de

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

af, så Gitte løb tilbage til vogn 5 og der var faktisk langt fra vogn 1, hvor Jan boede. Lis stod dernede og ventede og kunne ikke forstå hvor Gitte blev af.

Nu begyndte der at blive længere mellem byerne, og vi var på vej ind i Gobi ørknen, som er 40 gange større end Danmark. Vi så dyreådsler langs banelinjen og landskabet blev mere og mere fladt og med mere og mere sparsom vegetation. Indimellem så vi et par enkelte heste eller køer og de stod i skygge fra hegnspælene langs banen. Vi så også ørne og traner samt kameler. Nogle af de lave bjerge var granitagtige andre lyseblå og lyserøde, det var helt utroligt flot. Pludselig lå der et hus eller et ger-telt. Til nogle af stationsbygningerne skulle de gå 25 km for at hente vand og brøndene var 200 m dybe.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

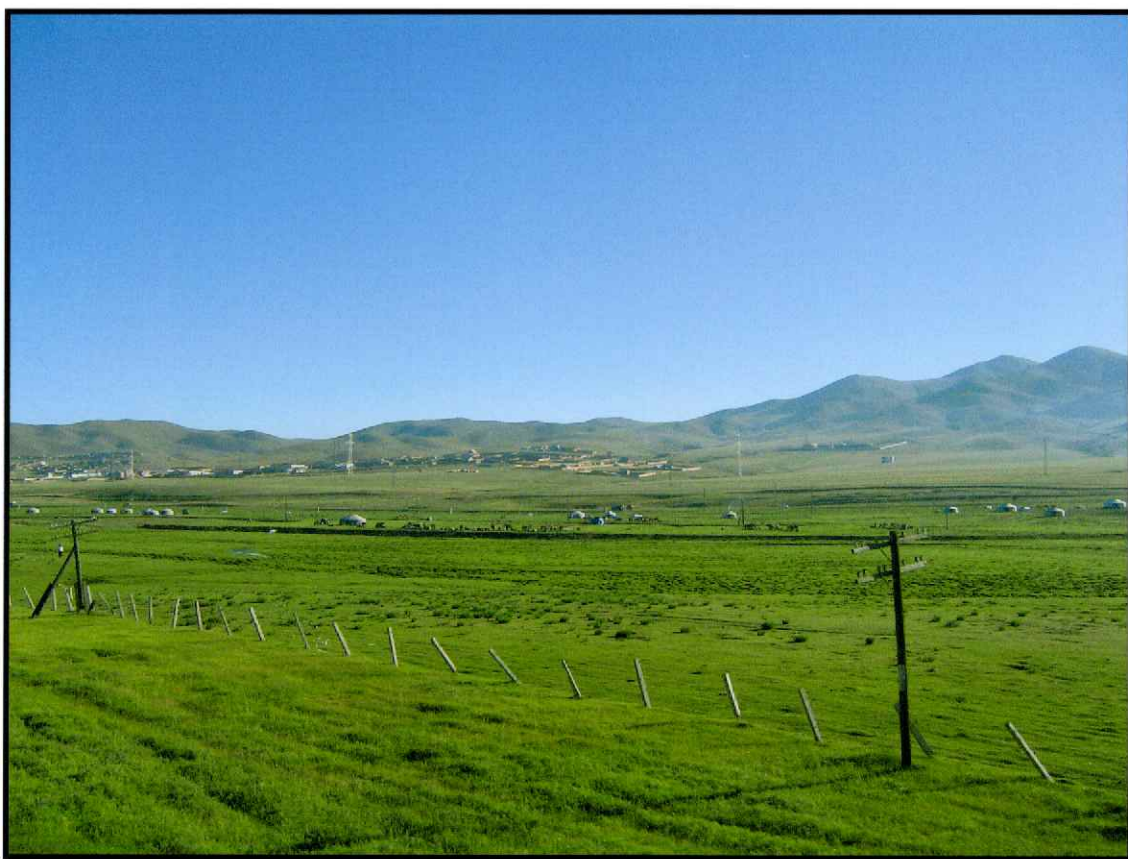
Satte os igen kl.14.00 i spisevognen og fik frokost – vi ventede længe inden det blev vores tur, til at få serveret og flere af de ting vi bad om havde de ikke. Til sidst fik vi en snitzel med ost og noget garniture.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Imens vi sad her gjorde toget lige holdt ved Sajnsjand 875 km – var dog ikke ude for det var glohedt – vi sad virkelig og svedte tran, her er mindst 50 grader.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Klokken 16.30 bad servitricen os om at gå for der var reserveret til nogle grupper der var med toget.

Så satte vi os ned i Lis og Gittes vogn og fik en kop kaffe og stod og kiggede ud på det øde landskab – hvor vi indimellem så en kamel og ikke så meget andet. Man blev frygtelig støvet for vi stod og kiggede ud af det åbne vindue, og det fæg ind med meget fint lidt mørkt sand.

Gobi – fik taget et væld af fantastiske billeder. Her er kun et lille udsnit

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

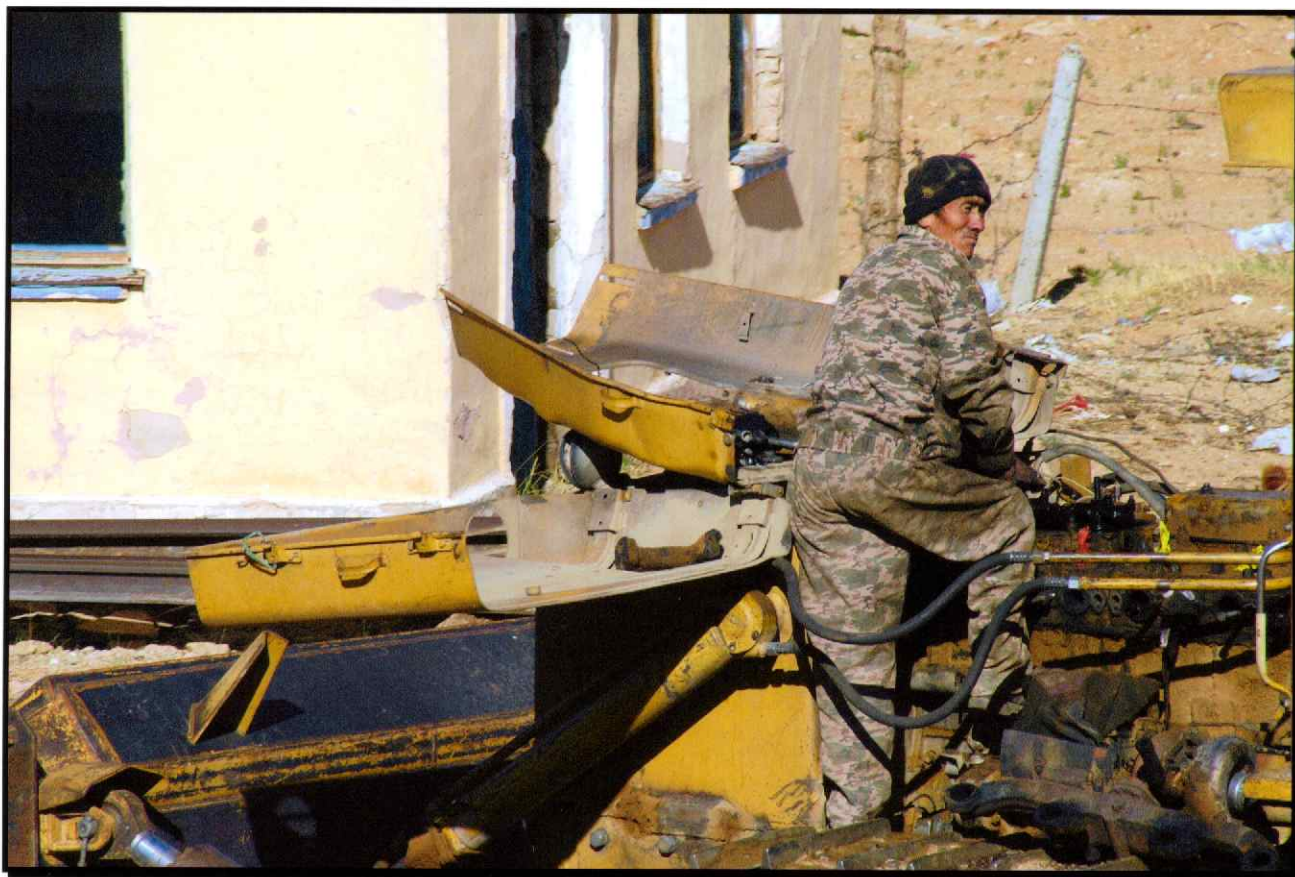

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Ved 18.30 – tiden gik Jan og Steen ned til sig selv – lige forinden havde Steen været nede i spisevognen for at købe øl og vand – han var frygtelig længe væk, så Lis og Gitte gik ned og kiggede efter ham – det viste sig så at et af selskaberne ikke ville betale så meget for maden som de skulle, så der var et frygteligt skænderi i gang.

Lis og Gitte satte sig til at skrive dagbog, og på et tidspunkt ved 19.45-tiden kørte vi et sted hvor der var en frygtelig sandstorm. Nu begyndte det også at blive køligere. Pludselig kl. 20.00 stoppede toget midt i det hele – her var et eller andet sporarbejde – vi holdt i ca. 15 min, så kørte vi igen. Kl. 21.00 var vi ved den Mongolske grænse og showet startede forfra, med at udfylde papirer.

Lige forinden var Jan kommet, og han så faktisk lidt bleg ud, han var besvimet på toilettet og havde kastet op, så han havde det faktisk ikke særlig godt, heldigvis havde han ikke slået sig eller noget men var dog blevet lidt forskrækket over at vågne op på toiletgulvet. Jan lagde sig i Lis's køje, det var nemlig den øverste, så der lå han mens vi kørte over grænsen. Kl. 22.30 var vi så ved den Kinesiske grænseby Erlian – vi fandt ud af at vi faktisk skulle sætte uret en time tilbage så klokken var så kun 21.30.

Lis prøvede at komme ned til Steen men dørene var låst – så den gik ikke. Vi havde ikke fået aftensmad og var efterhånden ret sultne. Vi kørte ind på et rangerings spor, nu skulle vi have nye hjul på – så vi kørte frem og tilbage og stoppede med hårde ryk. Vores meget sjove og smilende lille kinesermand fartede rundt og tjente penge. Han åbnede døren til toilettet – mod betaling og

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

han kom også med en mulepose hvorfra han solgte øl. Samtidig havde han smøget det venstre bukseben op, så han så meget sjov ud medens han fór rundt. Jan lå og sov imens alt det her stod på. Lis og Gitte prøvede at fotograferer, nu må vi se om det lykkedes at få bare et par billeder af alt det her.

Klokken 22.30 fik vi endelig lov at komme ud, folk var ved at være helt paniske – de ville have vand og rigtig mange skulle tisse!!!

Lis gik ned og kiggede efter Steen, for han kom ikke da dørene åbnede – det viste sig at han var faldet i søvn.

Ude på perronen var der dejlig wienermusik og meget flotte stationslamper.

Jan havde fået det bedre, men nu skulle de to gamle altså tisse så de styrede lige mod toilettet i den flotte afgangshal. Lis og Gitte havde ikke fået så meget at drikke at det gjorde noget så de skulle i hvert fald ikke tisse.

Gik ud af stationsbygningen for vi havde set, at der lå en lille butik overfor. Og inden vi nåede derover havde de hevet forhænget fra og hilste os med "Welcome – welcome" og tilbød os alt i butikken øl, bananer osv. Vi købte lidt forskelligt og gik tilbage til perronen.

Kl. ca. 00.20 ville toget køre videre. Steen havde frygtelig ondt i ryggen og Jan var mat i koderne, så vi sagde godnat på perronen.

Lis og Gitte satte sig på klapsæderne og fik et par vodkaer. Deres medpassagerer havde lagt sig til at sove, så de kunne ikke sidde i kupéen. Vi snakkede lidt med en franskmand, som bød os op til dans på gangen, men ellers var alle gået i seng.

Kl. 02.00 listede vi i seng. Rygsækken skulle ned og ligge under sædet og der skulle børstes tænder, så det var lidt besværligt med de to sovende medpassagerer.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Fredag den 22 juli 05

Lis var oppe 08.30 og gik ned til Steen. Gitte stod op kl. 09.00 og gik ned til Jan, som også lige var stået op.

Vi satte os alle sammen i den kinesiske spisevogn, som ikke var så flot, som den vi havde haft i går. Vi bestilte omelet, troede vi. Ind kom der 15 retter ris, kødretter, omelet med grøntsager, så vi var lige ved at kaste op af al den mad. Men så sad der nogle unge fyre fra Holland, som var ved at bestille, så vi skyndte os at sige, at de kunne få vores. Så vi gik over med maden, mens servitricen så helt uforstående ud. Det hele kostede en formue: 30 USD – og så var den morgenmad vist betalt.

Gik tilbage til Lis og Gitte's kupé og kiggede lidt ud af vinduerne. Steen og Jan gik tilbage til Steens vogn, for der var vist en del der var stået af, så de ville se om vi kunne få en kupé dér allesammen. De spurgte én af konduktørerne om det var i orden at vi tog en tom kupé – og det var OK. Jan gav ham der havde sagt OK 10 YEN. Vi fik skrevet lidt dagbog og slappet lidt.

Pludselig kunne man se Muren flere steder. Det var helt overvældende.

Efter Zhangjiakou ved KM 150 kørte vi igennem en 300 meter lang tunnel og kom ind i en smuk dal omgivet af høje flotte bjerge. Yang He floden løb ved siden af toget.

Ved KM 99 rumlede toget over en lang stålbro over San Gan floden. Derefter holdt toget på Kangzhuang stationen. Her blev der koblet et ekstra lokomotiv på i bagenden af toget.

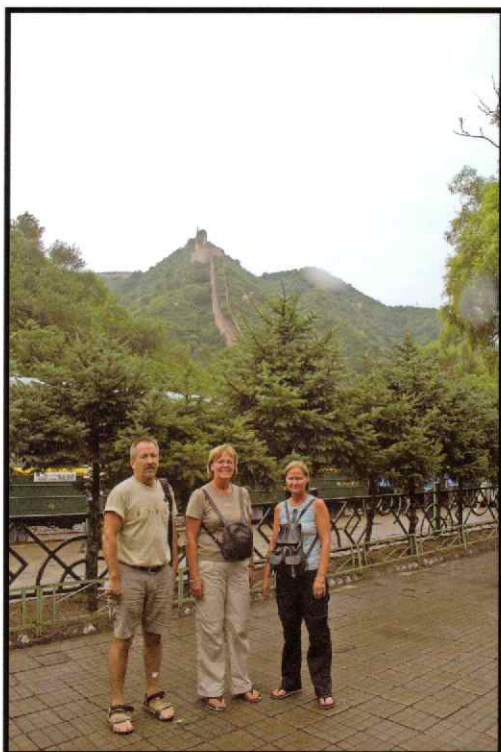
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Da vi kom til Badaling stationen kunne man få et glimt af den store Mur. Vi kørte gennem en tunnel under Den Kinesiske Mur.

På stationen Qinglongqiao var der et længere ophold fordi togt skulle skifte kørselsretning, da stationen var en sæk-station. Det vi sige at toget kører ind og ud af den samme ende på stationen.

Her var vi ude og fotografere Muren. Her stod også en statue af Zhan Tianyou, som havde stået for anlæggelsen af dette stykke banelinie, som blev færdigt kort efter århundredeskiftet.

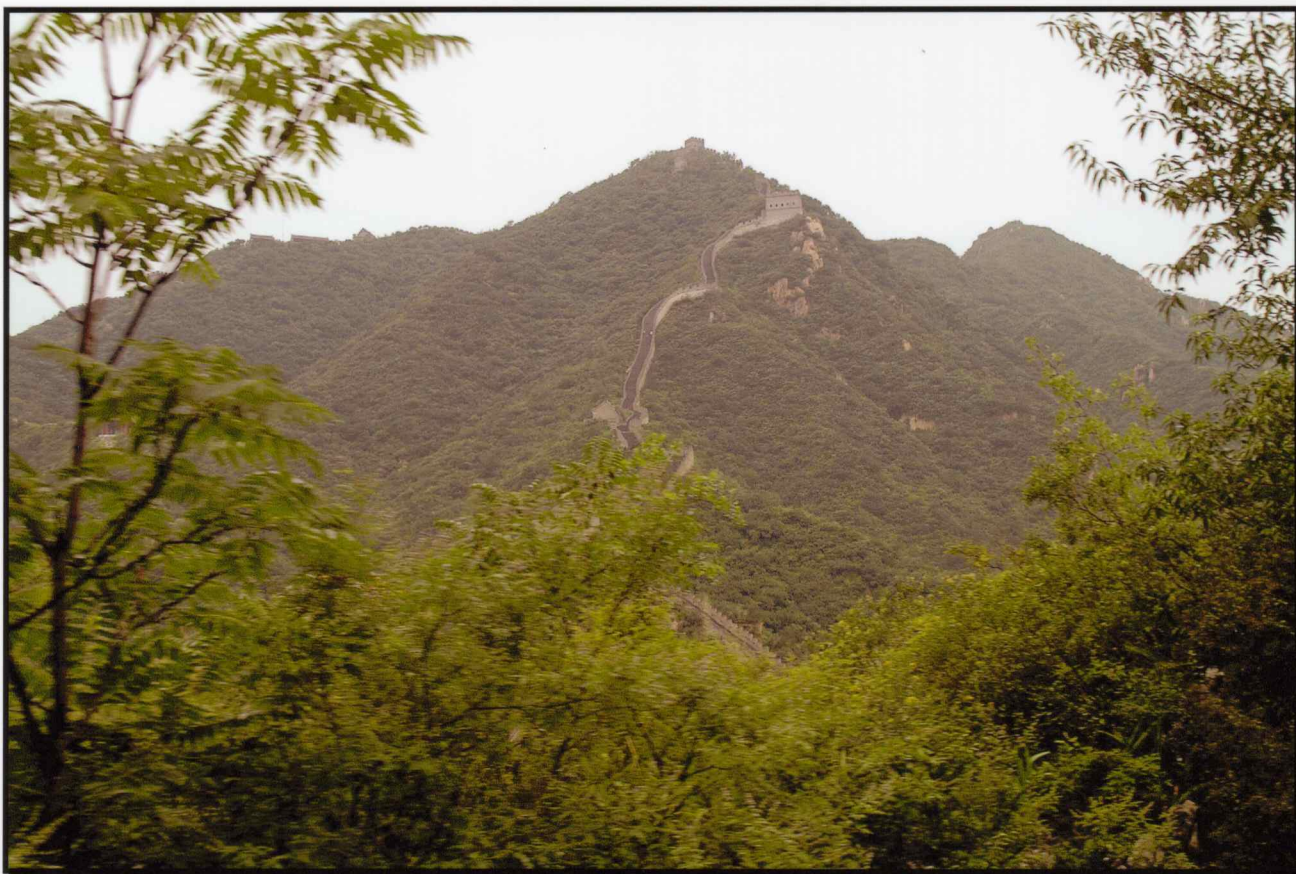
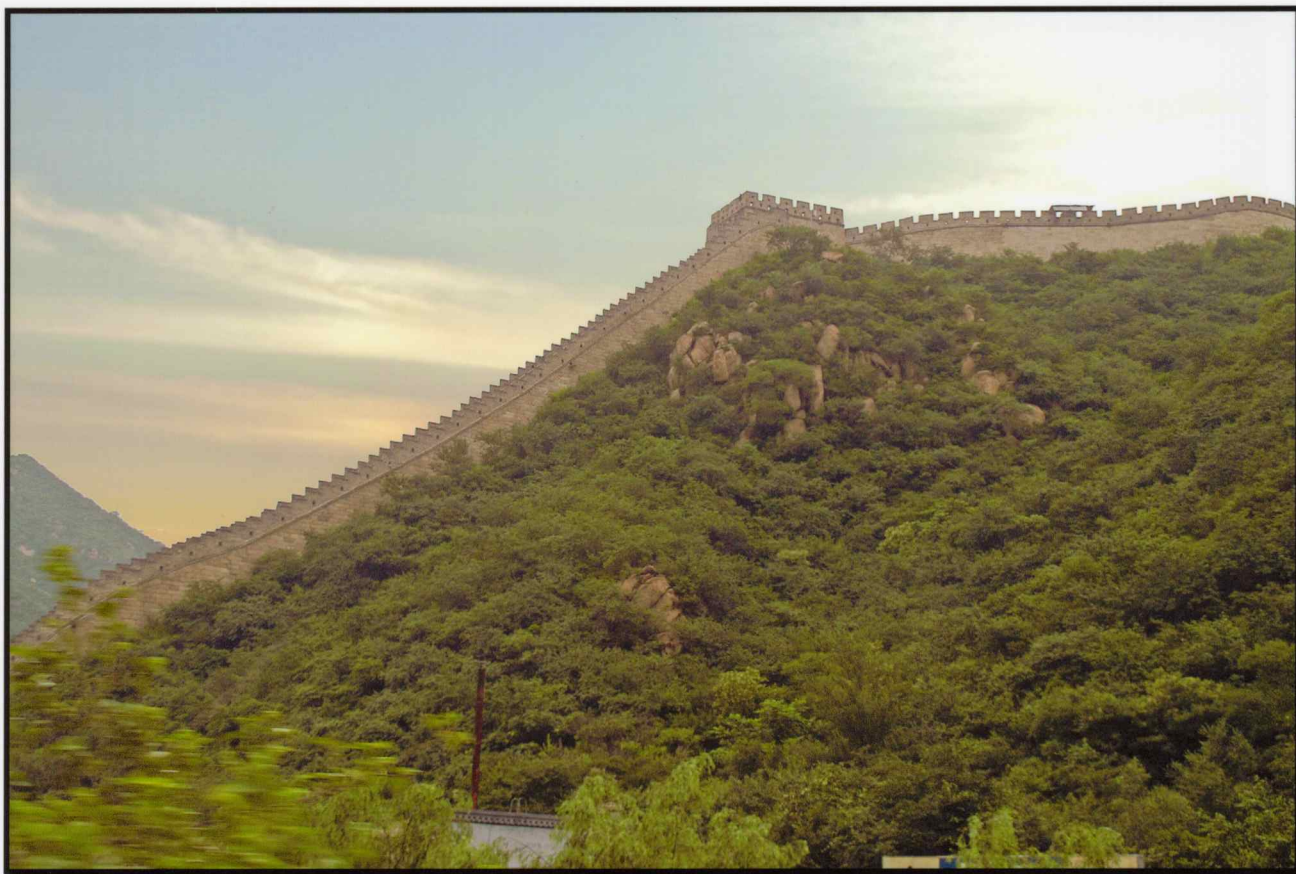
Gik tilbage og pludselig skulle vi alle skynde os op i toget igen. Vi var nødt til at gå ombord i vogn 7 og så gå gennem toget og spisevognen ned til vogn 5. Der var et virvar af folk der skulle forbi hinanden i de smalle gange.

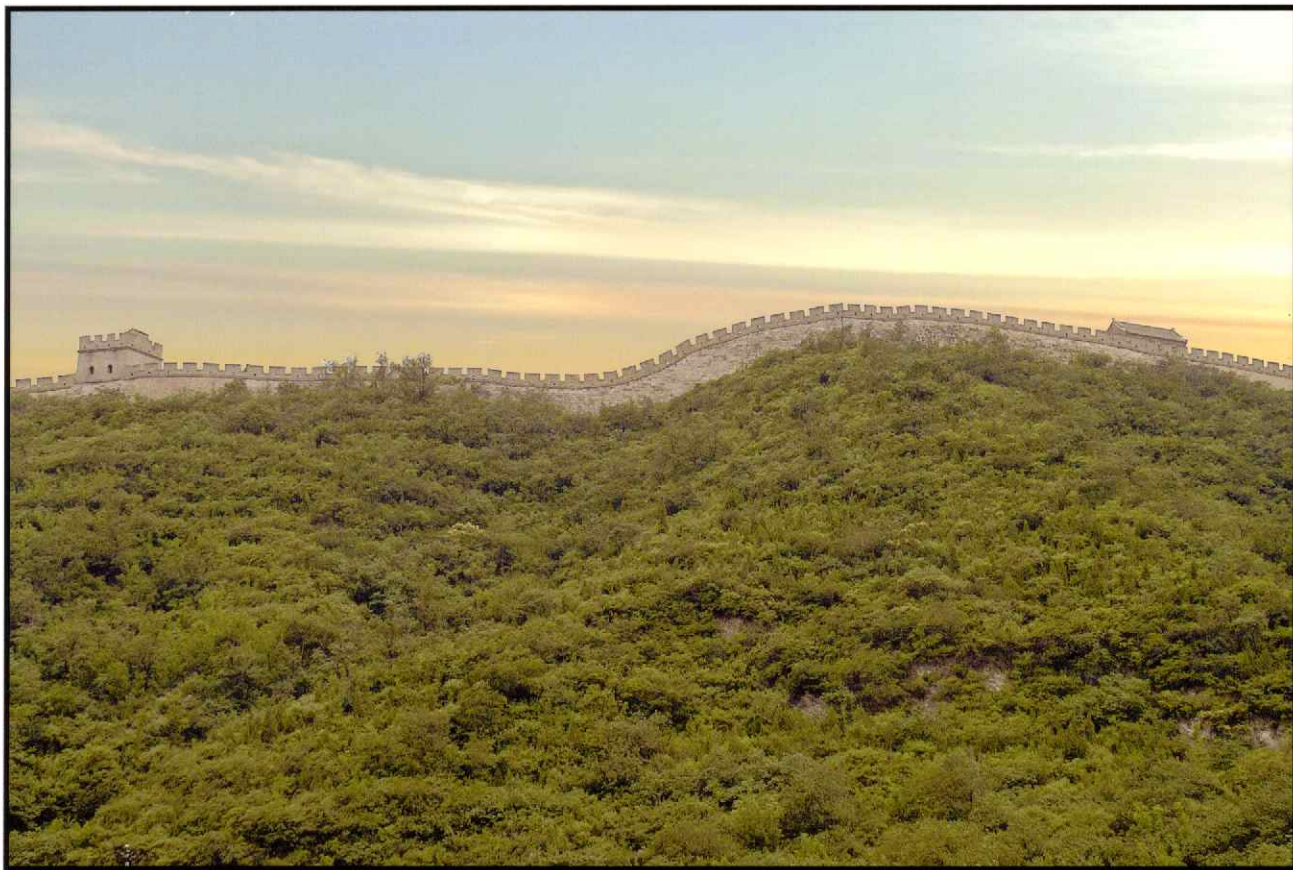
Da vi kom ned til kupéen besluttede Gitte og Lis at få pakket alle deres ting og transportere kufferter mm. ned til kupéen i vogn 3. Så de pakke og slæbte i 40 graders varme kufferter, guitar og mad og rygsæk igennem toget. Folk var ikke meget for at flytte sig – utroligt nok.

Kom endelig derved og fik sat det hele ind i vores lånte kupé. Vi svedte og prustede godt.

Nu fortsatte vi i modsat kørselsretning gennem en snæver bjergslugt med et par tunneller og hele tiden kunne vi se Muren slynge sig på bjergtoppene. På denne strækning er der et max. Fald på 44% og toget kørte ikke meget over 30 km/t og hele tiden med bremserne i bund. Der er sikret mod løbsk kørsel ved at der med få kilometers mellemrum fører et spor op ad en stejl stigning som ender i en grusbunke.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

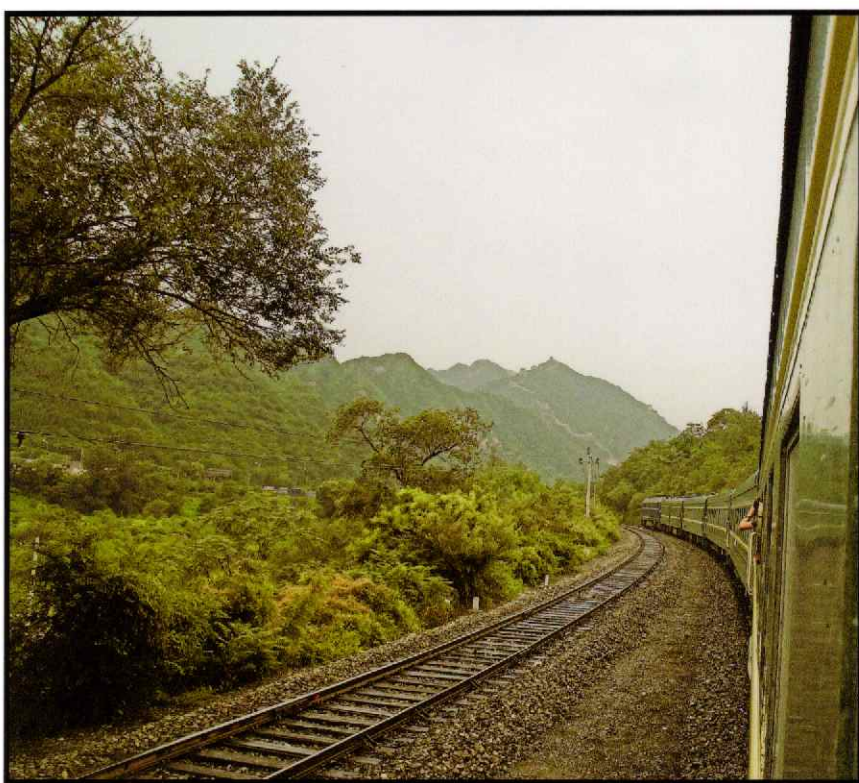
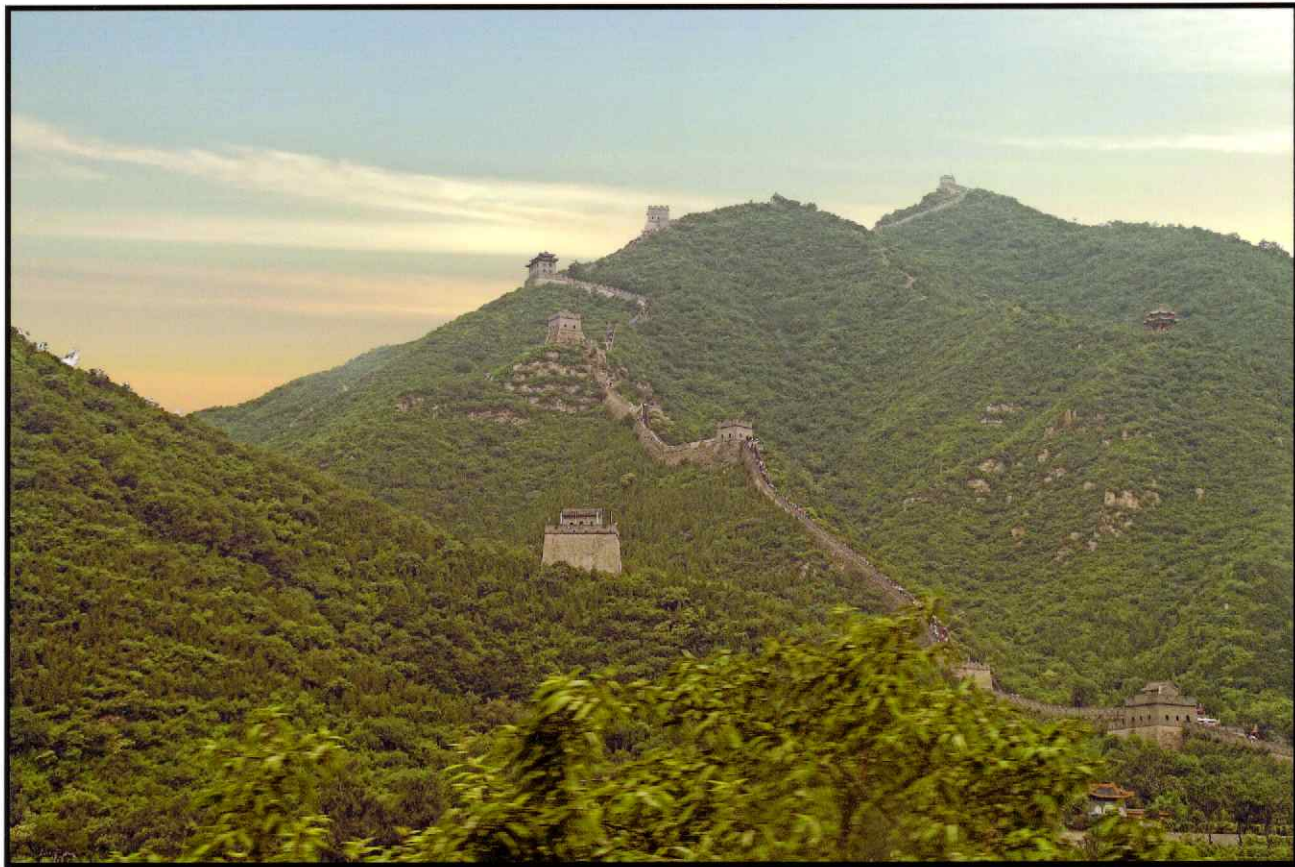

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Ved KM 52 passerede vi Nankau "det sydlige bjergpas" og vi er nu på Beijing sletten. Så endelig kørte vi gennem en skarp kurve og vores togmand kom og sagde "Beijing", så vi begyndte at rydde op. Lige forinden havde vi spist vores sidste rugbrød, leverpostej og makrel – kl. 13.30 – så der var en lille halv time til stationen i Beijing.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Ved ca. 14.15 tiden var vi på Beijing hovedbanegården. Der var et mylder af mennesker og Jan skulle helt ned i vogn 1 og hente sin kuffert – men lidt efter var vi samlet og begyndte at gå ned ad en masse trapper og derefter op ad en lang rampe. Det var hårdt og vi svedte godt. I ankomsthallen stod vi lidt for at finde ud af hvordan vi skulle komme til hotellet. Da der kom en fyr og tilbød os at køre for 25 \$, gik vi med ham. Han tog Gittes kuffert og gik så rask ind gennem et menneskemylder og en larm uden lige. Kom endelig til hans Van, hvor vi hoppede ind med al vores bagage.

Kørte gennem Beijing hvor trafikken var enorm – frygtelig mange biler, og vi syntes at vi kørte, kørte og kørte. Her var også et væld af cykler, som slyngede sig ind og ud mellem mennesker og biler, det så kaotisk ud.

Det var nogle utrolig flotte skyskrabere der lå langs hovedvejen og ned ad sidegaderne noget faldefærdigt noget.

Endelig kom vi til hotellet. Chaufføren var begyndt at tale kinesisk til Jan. Vi var ved at dø af grin – og det var han også, så det var rigtig morsomt.

Da vi kom ind på Rainbow Hotel, der så rigtig flot ud med kæmpehall og stor flot marmortrappe, viste det sig, at der ikke var nogen reservation. Det var noget værre noget. Men det viste sig så at der var reserveret værelser på hotellet som lå sammenhængende med Rainbow (og var ejet af samme ejer). Men det var noget af en nedtur, for vi kom over i en reception, der ikke så al for spændende ud. Portieren kørte vores kufferter over til os ad en mellemgang. Kom op på værelset, som var ekstremt lille – og her ville vi bare ikke bo. Jan ringede til Marianna på

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Penguin, og hun ville finde ud af noget og ringe tilbage senere. Jan gik ned i receptionen på Rainbow og bad om at se et værelse. Og de var bedre end på det andet hotel – og i hvert fald betydelig større.

Nå, vi fik alle badet og så gik vi ned og vekslede penge og spurgte om vej til Den Himmelske Freds Plads. Gik ud af hotellet hvor vi straks mødte nogen, der ville køre os i Rickshaw, men vi forklarede at vi ville gå.

Så det gik derudaf. Gik op over en stor fodgængerbro og kom så til en handlegade, som vi syntes så rigtig spændende ud. Her var mange mennesker, men man gik ikke og følte sig utryk eller noget – alle folk virkede smilende og glade.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Så kom vi ned til Den Himmelske Freds Plads. Nu var problemet bare hvordan vi kunne komme ud på pladsen, for man kunne ikke komme til at krydse gaderne. Vi måtte gå gennem 3 fodgængertuneller før vi var derovre, og så var der lukket. Vi kunne ikke komme igennem Den Himmelske Freds Port. Så vi gik her på denne kæmpe plads med masser af mennesker. Drage- og postkortsælgere, som var meget påtrængende. Lis blev, som sædvanlig, meget gode venner med en kinesisk fyr, der gerne ville øve sig på sit engelske, så han gik i røven på os hele tide – dødirriterende.

Mao's
Mausoleum

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

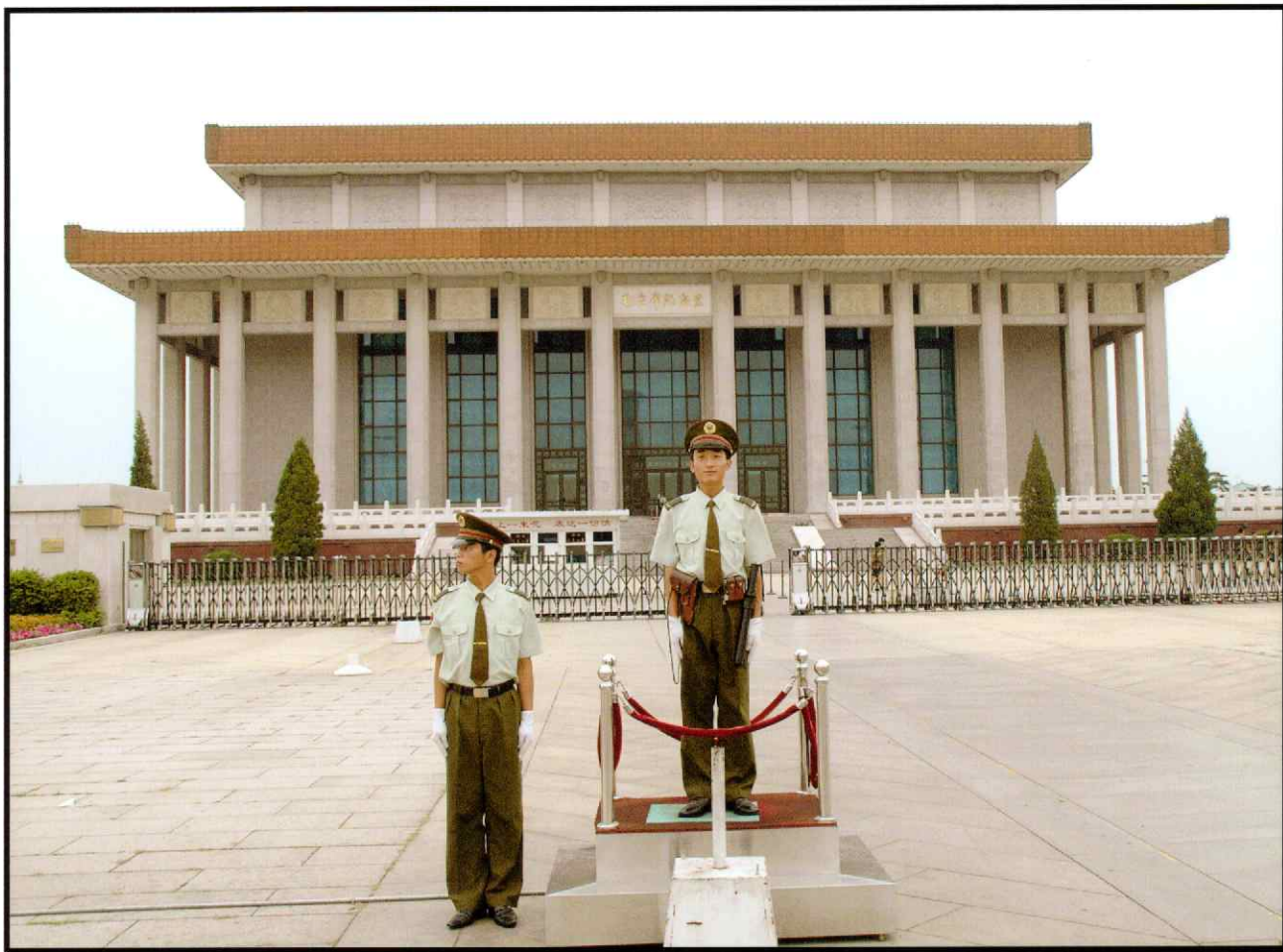

Til højre for pladsen lå Museet for kinesisk Historie og Den kinesiske Revolution. Herpå var der skrevet hvor lang tid der var tilbage til De Olympiske Lege 2008. Lis gik med nogle kinesiske piger hen til nedtællingstavlen og blev fotograferet sammen med dem. I midten af pladsen står en obelisk som er monumentet for Folkets Helte. Det var i 1989 at masakren på studenterne fandt sted her på pladsen.

Der var også soldater, der marcherede rundt på pladsen, og inde i gården til Mao Mausolæet, gjorde soldaterne gymnastik.

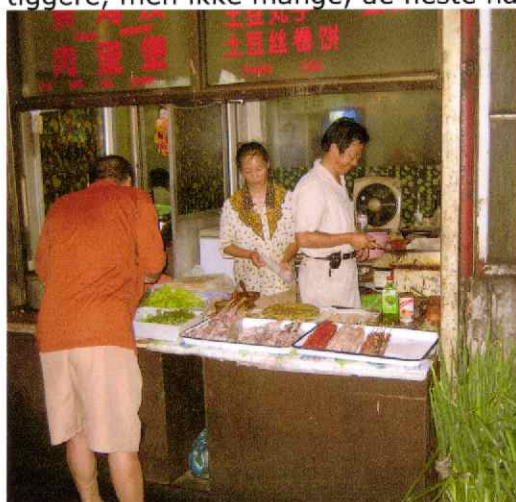
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi gik lidt rundt og så, så vi en fin restaurant, hvor vi blev enige om at gå ind og spise. Blev vist hen til et bord – her var stuvende fuld af snakkende kinesere. Og så vågnede vi ellers – for nu skulle vi spise med pinde – og det var en brat opvågen. Fik dejlig mad, forskellige kødretter og grønt og en stor kinareje. Inden vi var færdige var hele lokalet tom for mennesker, og da vi kom udenfor slukkede og lukkede de. Klokken var ikke engang 21.30.

Det småregnede da vi gik hjemad. Lis og Steen prøvede at hæve penge i en automat, men det lykkedes ikke. Politiet kørte op og ned ad gaden og kiggede hvad folk lavede. Her var enkelte tiggere, men ikke mange, de fleste handicappede på én eller anden måde.

Gadekøkken
-men det var ikke her vi spiste

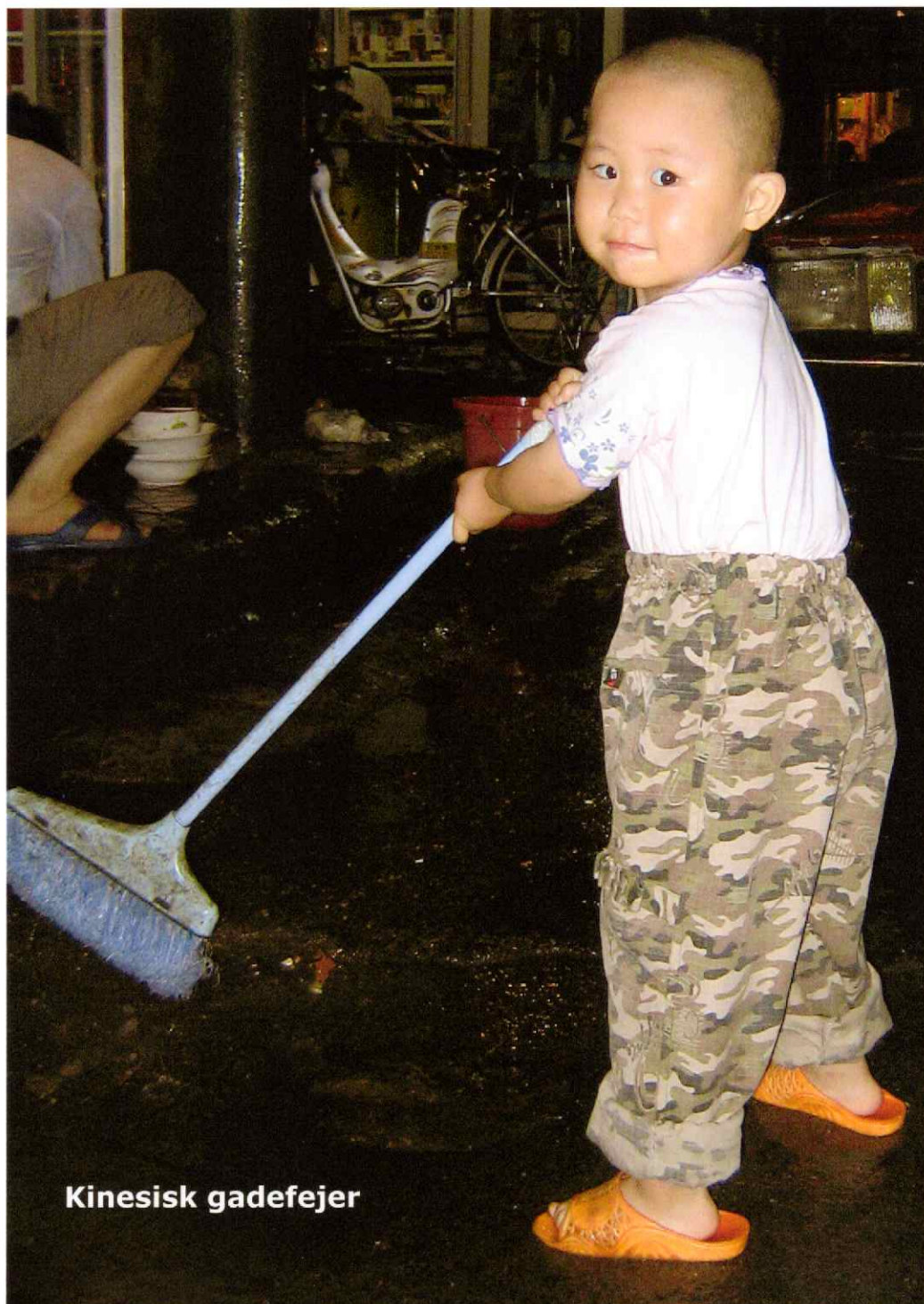
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik hele vejen hjem, men Lis og Gitte skulle sådan tisse, så vi måtte sætte os ind på en lille fortorvscafé. Det var ikke noget særlig spændende toilet - bare et hul i gulvet - og vi skulle vaske hænder dér hvor opvaskeren stod og vaskede op. Fik en øl udenfor, og så viste det sig at vi faktisk sad næsten lige overfor hotellet. Det vidste vi jo ikke, og Jan og Steen havde ikke fortalt os hvor vi var.

Købte vand og cola med hjem. Der var ikke den ventede besked til os i receptionen - og heller ingen flybilletter.

Satte os på værelset og skrev og snakkede. Da Lis og Steen gik ind i seng, satte Jan et skilt med "CLEANING" på deres dør. Det er spændende at se hvad der sker i morgen.

Kinesisk gadefejr

Lørdag den 23. juli

Vågnede op til regn. Klokken 8.00 var der blevet banket på Lis og Steen's dør – "cleaning", men de havde bare rystet på hovedet.

Gik ned og spiste morgenmad kl.8.30. Buffeen lignede et "bombet lokum". Der var suppe og ris, og så var der brød man kunne riste og så var der noget smør man kunne smøre på brødet med spise pinde – kaffen var meget tynd og lignede opvaskevand. Det var en vild skuffelse! Nå, gik op på værelset igen og da vi gik ned igen var vi i receptionen på Rainbow hotel for at høre om der var nogle ledige værelser, og så blev vi vist op for at se hvordan de så ud – blev enige om at de ikke var så spændende – meget mere slidte end der hvor vi boede nu, så vi blev enige om at vi blev hvor vi var. Jan prøvede at ringe til kontakten her i Beijing, men kunne ikke komme gennem.

Gik ud og fik hotel portien til at praje en taxa – vi skulle nemlig i en bank der tog visa, og så ville vi ellers på et overdækket marked – Silkemarkedet Xiushui. Den første taxa ville ikke køre for os – men den anden ville dog. Det styrtregnede. Først til banken, hvor det tog en evighed. De kunne ikke få automaten til at tage kortet, en sød pige hjalp og så gik det. Alt imens sad Lis og Gitte og ventede i taxaen, og det var ikke så sjovt for chaufføren sad og hakkede hele tiden, og det så ud som om han gjorde det ned i et glas, vi var lige ved at gå til, det var bare for ulækkert.

Kørte til markedet hvor vi blev sat af – ved den Amerikanske Ambassade – chaufføren havde ellers sagt vi bare skulle gå igennem der, men der stod en soldat på vagt så det måtte vi ikke, og der var ligesom ikke noget at gøre. Ud i regnen med os – vi løb alle fire til nogle telefon bokse hvor vi stod i hver sin boks. Det regnede simpelthen i tove nu. Nu styrtede vi ind på en lille cafe, hvor vi dryppende bestilte noget the, for man kunne ikke få kaffe. Jan var ude et par gange og kigge om regnen var stilnet af, tog en af de andre gæsters paraplyer der hang udenfor, og servitricerne fnisede rigtigt – fandt ud af hvad vejen hed hvor vi sad, og spurgte så pigerne om vej til markedet og om de kunne vise os det på kortet. Det gik nu ikke så godt, det kunne de ikke rigtig finde ud af, først til sidst fortalte de at det lå lige lidt længere nede ad vejen. Fik betalt for vores the, og begav os så ellers ud i regnen igen, den var dog stilnet lidt af, nu ikke så meget. Vi var våde fra inderst til yderst – havde ingen paraply eller regnslag, så vi var inde i alt hvad der lignede forretninger for at spørge efter paraplyer eller regnslag, men det lykkedes ikke at få nogle af delene.

Kom dog hurtigt til markedet hvor vi blev helet overvældede af alle de boder her var, med alverdens spændende ting og sager. Alle sælgerne hev bogstaveligt talt i os. Buy from me – come and look – good price – cheeper cheeper. Det var et sandt eldorado for folk med shopping gen! Vi kiggede og handlede til klokken 14.30. Gik lige udenfor og fandt en lille cafe – nu havde vi også fået købt os en lille kineser paraply hver. Satte os her og fik nogle dejlige sanswich, her var lidt køligt så Gitte måtte lige låne Steen's fleece-trøje.

Efter frokost prøvede vi at finde venskabsbutikken, men vi kom ind i det samme center igen, det viste sig at de hang sammen, priserne var bare lidt anderledes og man kunne ikke prutte om prisen.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Tog en taxa hjem. Da vi kom op på værelserne dryppede det ud af Lis og Steen's badeværelses lampe, så der var sjask vådt på gulvet og over det hele.

Jan gik i receptionen og klagede, Steen gik over og købte drikke.

Det viste sig så, at nu kunne vi flytte over på Rainbow hotellet, så vi pakkede det hele og slæbte det over på de nye værelser. Jan spurgte om morgenmad – hvor vi skulle spise den, det ville han finde ud af og vi få besked. Fik to dejlige værelser ved siden af hinanden på 5.sal. Glade var vi. Ordrede kufferter og tog en ½ time på øjet, inden vi igen mødtes klokken 19.30.

Tog igen en taxa ned i nærheden af Den Himmelske Fredsplads, hvor vi havde læst man kunne få Pekingand. Vi blev vel modtaget – her var stuende fuldt – fik et bord og bestilte Peking and. Servetrisen viste os hvordan vi skulle smøre kødet ind i soja og rundt på en rispandekage, derefter skulle der agurk på og fine strimler springløg, inden den blev rullet som en pandekage. Smagte skønt.

Efter det velsignede måltid gik vi over i Dazhulan gaden, hvor der var et leben uden lige, af mennesker og en larm, så man tror det er lyv. Gaden er en gammel forretningsgade, der er

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

275m lang. I gamle dage forsøgte man at holde slyngler og tyveknægte væk, ved at sætte hegn i begge ender. Vi tog en richshaw da vi kom ned for enden af gaden, der hvor den delte sig. Blev så cyklet tilbage ned gennem gaden og ned til Den Himmelske Fredsplads – det var ustyrligt morsomt.

Tog en taxa tilbage til hotellet.

Drak en kop kaffe og fik en lille en, mens vi skrev dagbog. Vi havde købt risvin i Dazhalan gaden til 30 yen, ved hotellet havde de også risvin – manden spurgte hvad vi havde givet for den, og der var Gitte lige hurtig og sagde 20 yen, så vi fik den for 18 yen. Et rigtig godt køb, bortset fra at det smagte af rævepis.

Jan spillede lidt, han øvede sig på "Tre små Kinesere".....

Søndag den 24 juli

Gik ned for at spise morgenmad i den anden restaurant, der hørte til Rainbow hotel, portien var ellers ikke meget for det, men vi sagde at det skulle vi og nu kunne det være nok med ham. Det var et noget andet morgenbord, rigtig intercontinental, med dejlig scrambled eggs og frugt osv.

Vi havde bestilt en tur med guide, som Jan havde bestilt ud fra en brochure vi havde fået på gaden. Vi blev hentet klokken 8.30, og skulle så se "The Great Wall" og Ming gravene. Guiden ringede op på værelserne klokken 8.15, at nu var han her – så vi gik ned, meget forventningsfulde.

Det var en stor van med aircon – dejligt, for det var meget varmt i dag. Gitte og Jan skyndte sig at sætte sig ind på det bagerste bagsæde – så Lis og Steen sad oppe, så de kunne høre hvad guiden sagde – det var bare helt umuligt – for han var overhovedet ikke til at forstå. Så Lis sad og sagde sorry – what did you say – hele vejen.

Blev kørt til en jade fabrik hvor vi blev lukket ind i et rum og fik et foredrag om jade, det gad vi bare ikke høre på – derefter igennem en stor forretning med jade og så ud til bilen – nu ville vi videre. Chaufføren tilbød os en cigaret og gik så ind og hentede guiden, vi ved ikke hvor han havde været henne.

Ja, hvor er guiden?

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

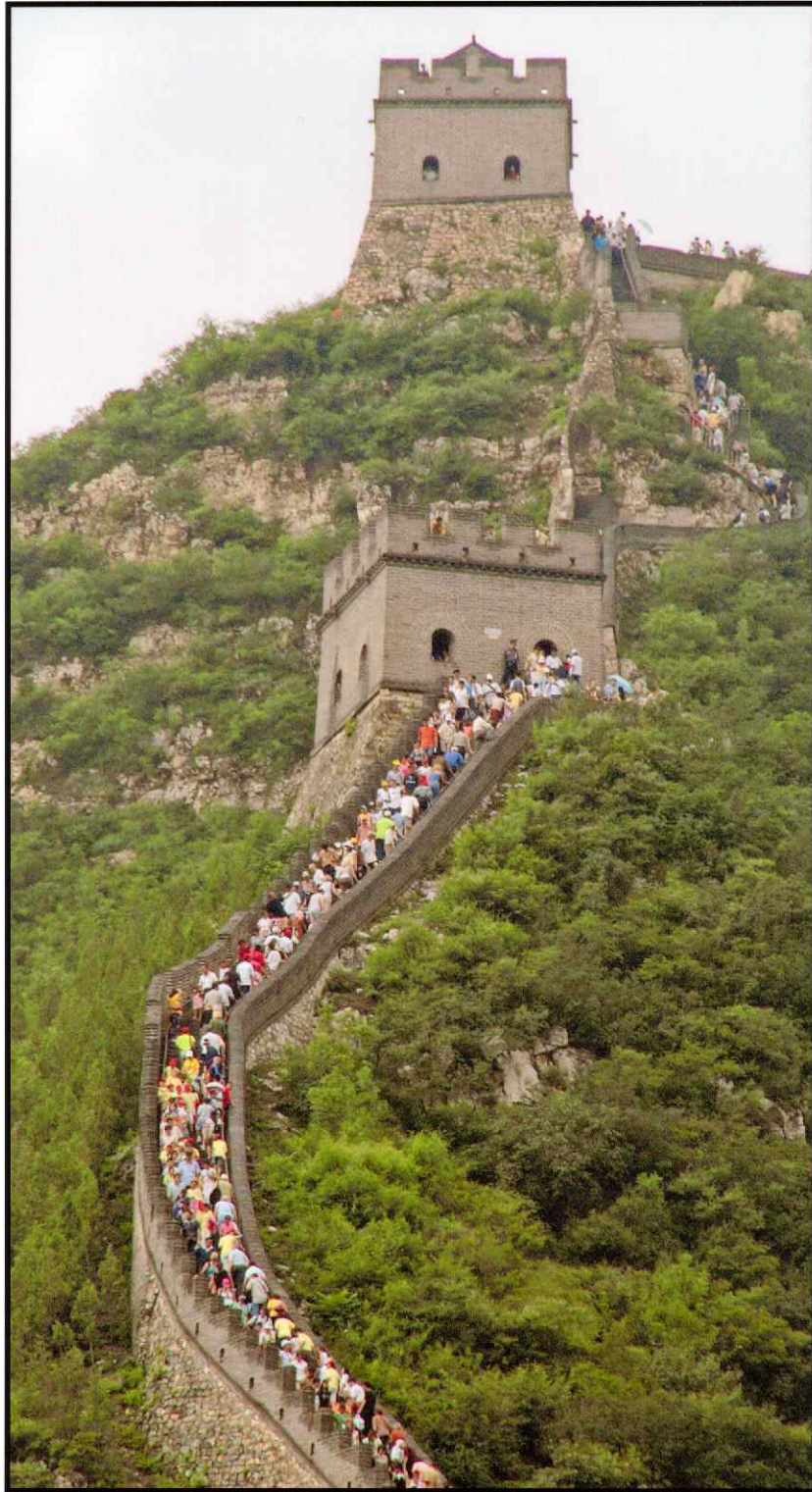

Vi kørte så et lille stykke ad en forfærdelig hullet landevej.

Her stoppede vi på en stor p-plads, og det var så også her at muren var. Vi havde godt kunne se den et stykke tid før vi kom til p-pladsen. Meget imponerende.

Her hvor vi skulle gå på muren hed opgangen eller indgangen Juyongguan. Det skal lige siges at her var sort af mennesker, og det var mindst 50 graders varmt. Vi svedte noget så grusomt.

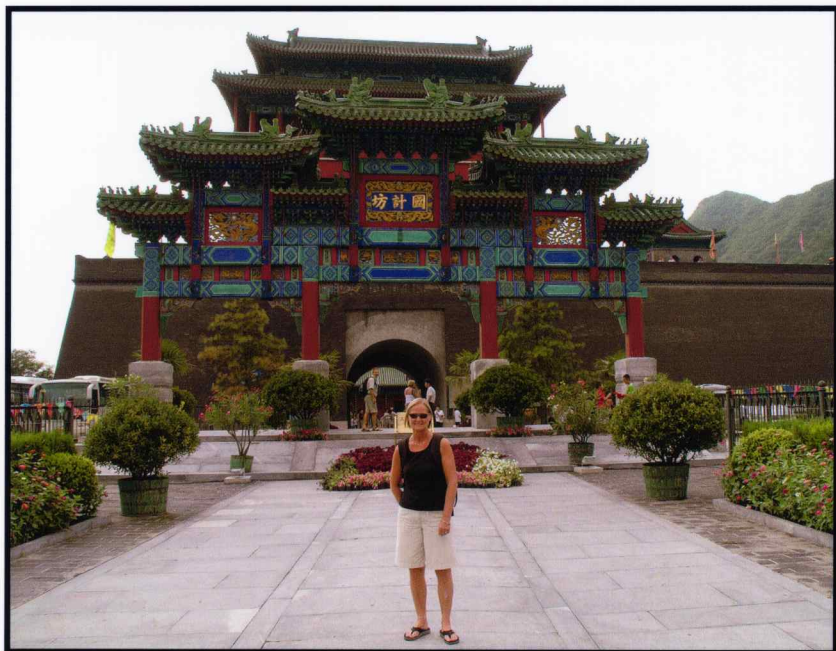
Det er et vigtigt pas på Den Store Mur – blev oprindeligt bygget i forårs og efterårs perioden, under Han dynastiet. Den forbandt Den Store Mur med de nordlige og sydlige dynastier.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

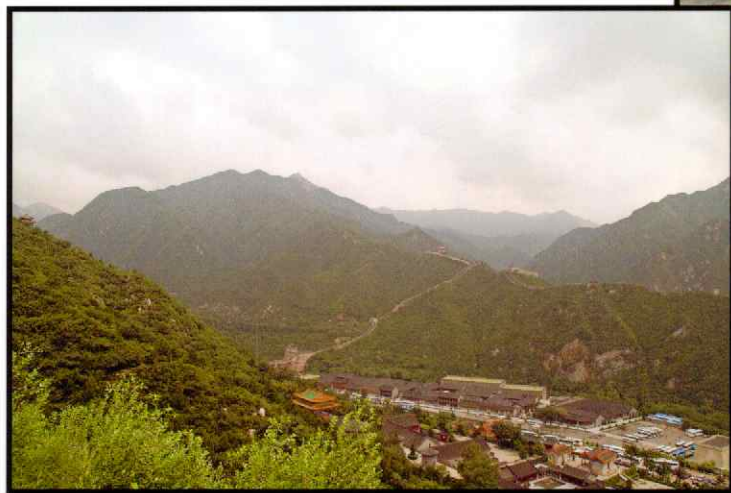

Vi vadede nu 600 trin op, vi skiftedes til at tælle 50 trin af gangen. Gik i kø hele vejen op, noget anstrengende, og alle svedte og lugtede ikke alle lige godt – indimellem ret ulækkert. Det var meget imponerende, men måske også lidt skuffende for man fik ikke rigtig set noget fordi trinene var så uens, nogle meget høje andre meget små og nogle var helt smuldret væk.

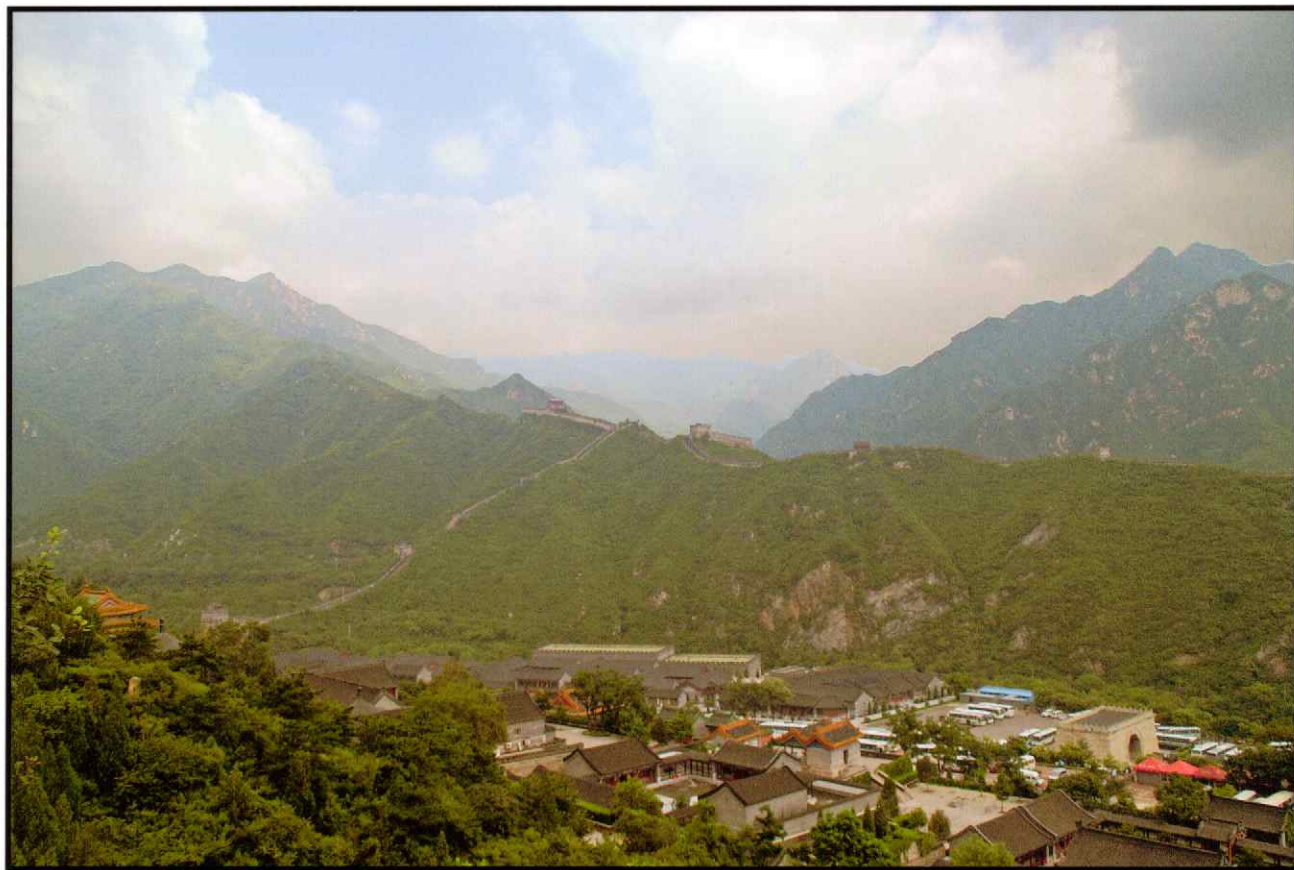

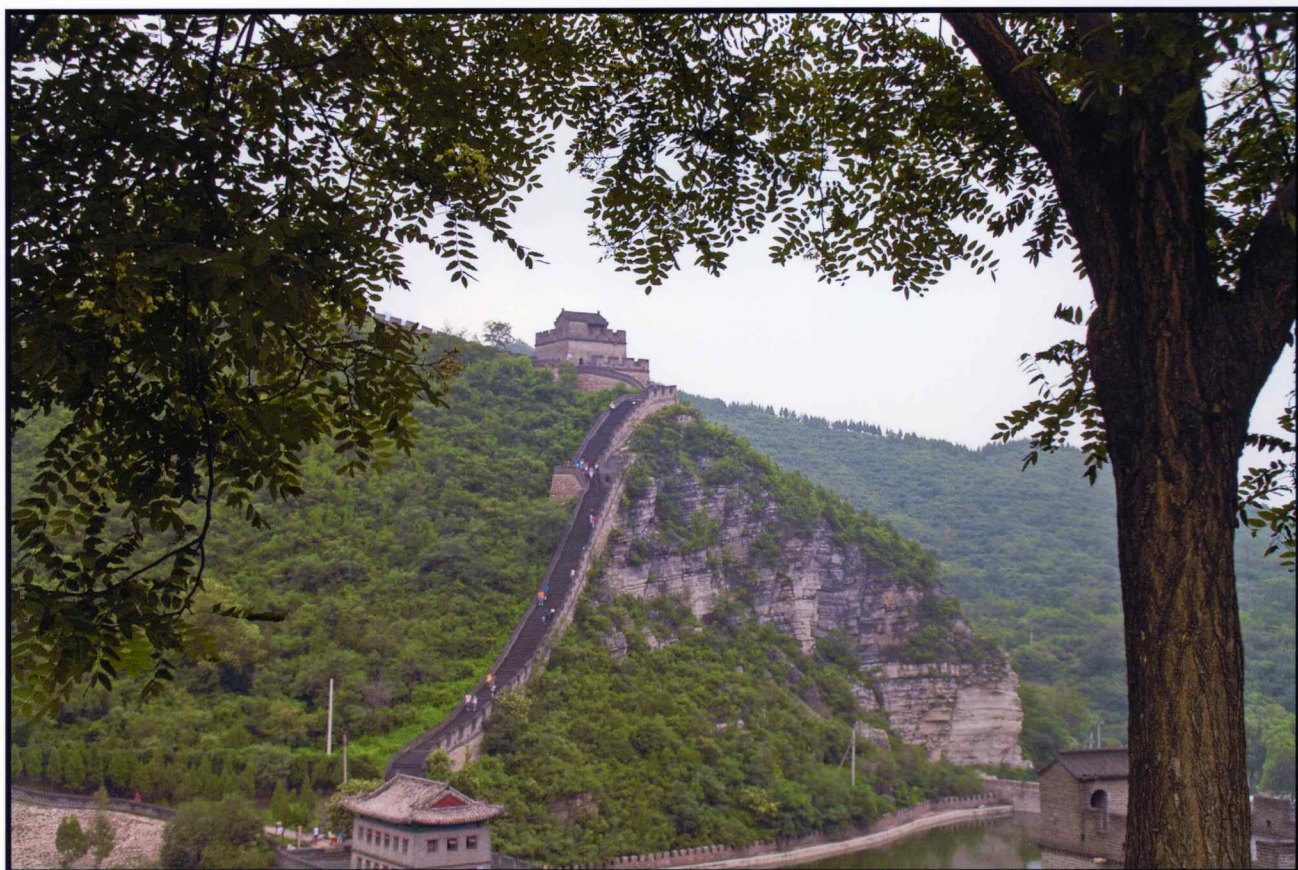
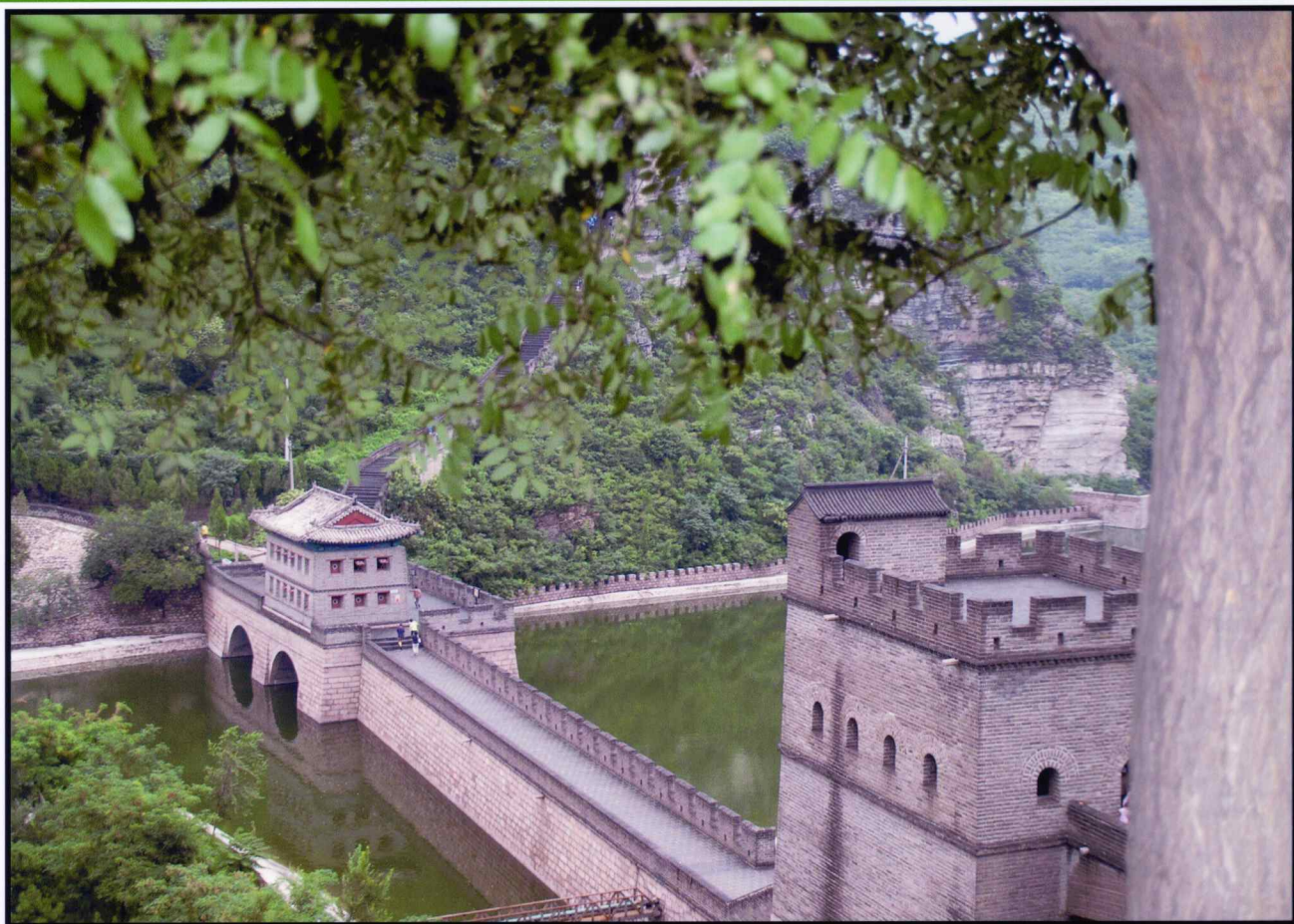

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik nedad igen og da vi var kommet ned stod guiden klar til at hundse videre med os, men vi skulle nu altså lige have spist en is og have lidt røg, så nu måtte han tage den med ro.

Vi blev så kørt ud til at spisessted – vi var lidt bange for at vi skulle spise i en lille landsby, vi havde kørt igennem, her var nemlig gadekøkkener og temmelig faldefærdigt at se på.

Det skulle vi heldigvis ikke. Det var et kæmpested, et Cloisonne, og her var en spisesal så stor som noget og helt fyldt med turister.

Vi blev bænket om et bord og fik en masse små kinesiske retter. Det smagte fint nok.

Sad lige og så hvor hurtigt tjenerne kunne tage af bordet. Det var et dybt fascinerende skue. De smed bare alle rester ind på midten af dugen og slæbte det hele ud på den. Bagefter gik vi ind i den kæmpe Cloisonne butik, hvor vi købte lidt forskelligt, vaser – påske- og juleting. Cloisonne er en emaljevare som stammer fra Beijing og som er forfinet under Yin-Tai perioden 1450 – 1456 under Ming dynastiet. Det var kun den kongelige familie, der havde det før i tiden, da det var et symbol på status.

Vi gik også og så hvordan de lavede vaserne – det var et rigtigt pillearbejde, som nogle meget unge piger og drenge sad og lavede.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Nu kom guiden igen og hundsede med os – og til sidst også chaufføren. Mens vi kørte sagde guiden en hel masse som vi ikke forstod noget af, men Lis sagde bare "ja" hele tiden, og så blev vi pludselig sat af på et kinesisk hospital med kinesiske urter og akupunktur.

Vi kom ind i et rum og fik et lille foredrag (kun os 4) og kinesisk akupunktur og Ying og Yang. Pludselig kom så en kvindelig "professor" ind, og vi kunne få en gratis konsultation hos hende.

Lis satte sig op og skulle række tungen ud og have taget pulsen tre steder, og så fik hun at vide, at hun var stresset, havde ubalance i hormonerne og havde nedsat nyrefunktion. Så fik Lis besked på at hun kunne købe to naturprodukter, som skulle hjælpe på skavankerne, nede i butikken. De kostede 300 Yen stykket – hvis det altså var prisen hun havde skrevet ned. Det vides ikke rigtigt.

Nå men vi ville ikke det her mere og vi gik ned, og endnu engang skulle vi "Hurry – Hurry". Det var desuden et yderst faldefærdigt hospital/klinik, her så ikke al for spændende ud.

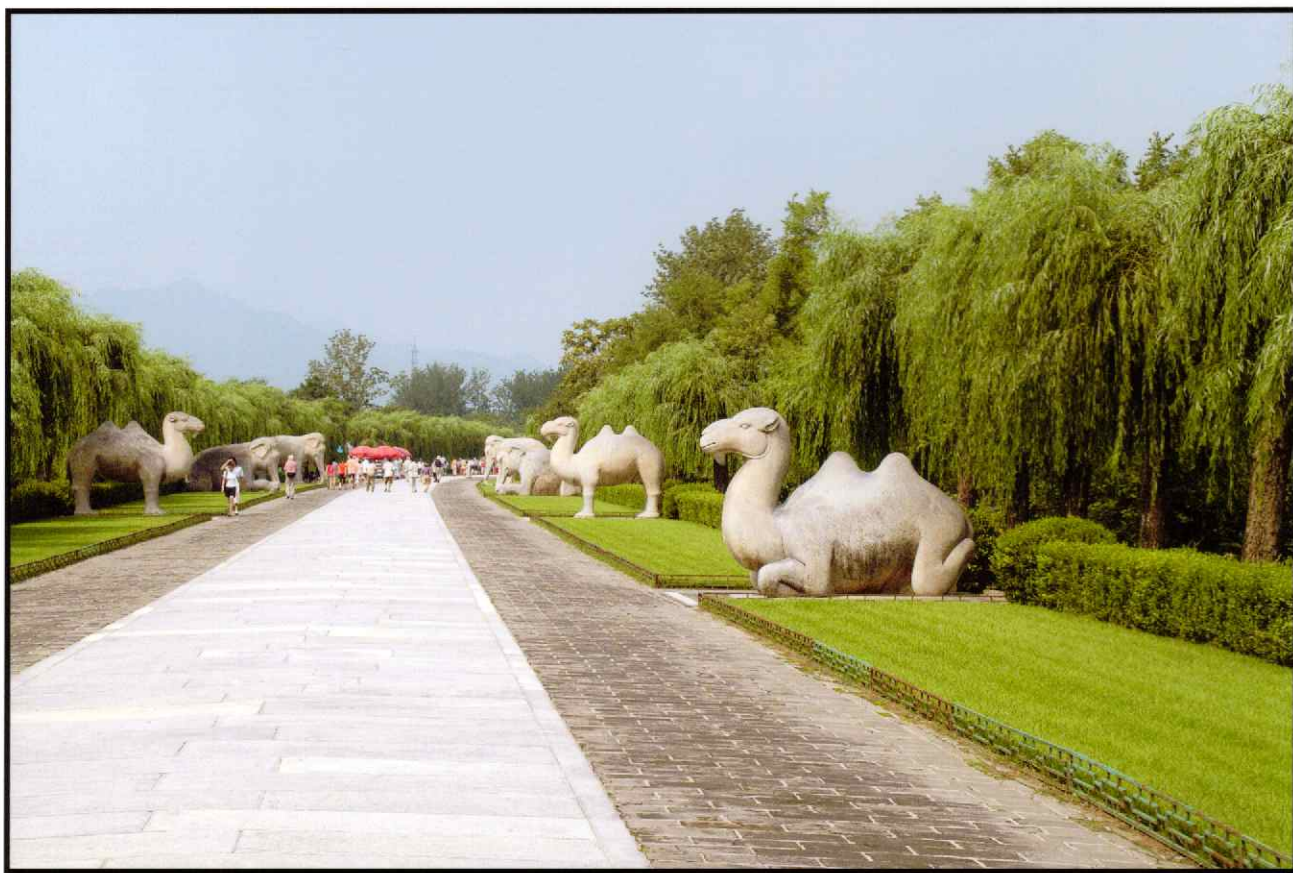

Kørte ad en lang hellig vej, der var forbeholdt kejserens begravelsesposition.

Kom ind igennem Drage og Fønix porten og gik så ad udødelighedens vej forbi de 36 kæmpe stenfigurer, der vogter gravene. Der er 6 par der står op, 6 par der knæler og 6 par der ligger ned.

Som kom vi frem til den højeste stentavle i Kina, der bliver båret af en sten skildpadde, symbolet på et langt liv. Vi endte til sidst ved den røde port, der oprindeligt var en del af en kæmpemur omkring gravene.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Guiden, som vi nu havde døbt "Torskemund", fordi han gloede på alle folk med åben mund, spurgte om vi ville se et eller andet som vi ikke forstod, så vi sagde at vi ville hjem – og det kom vi så.

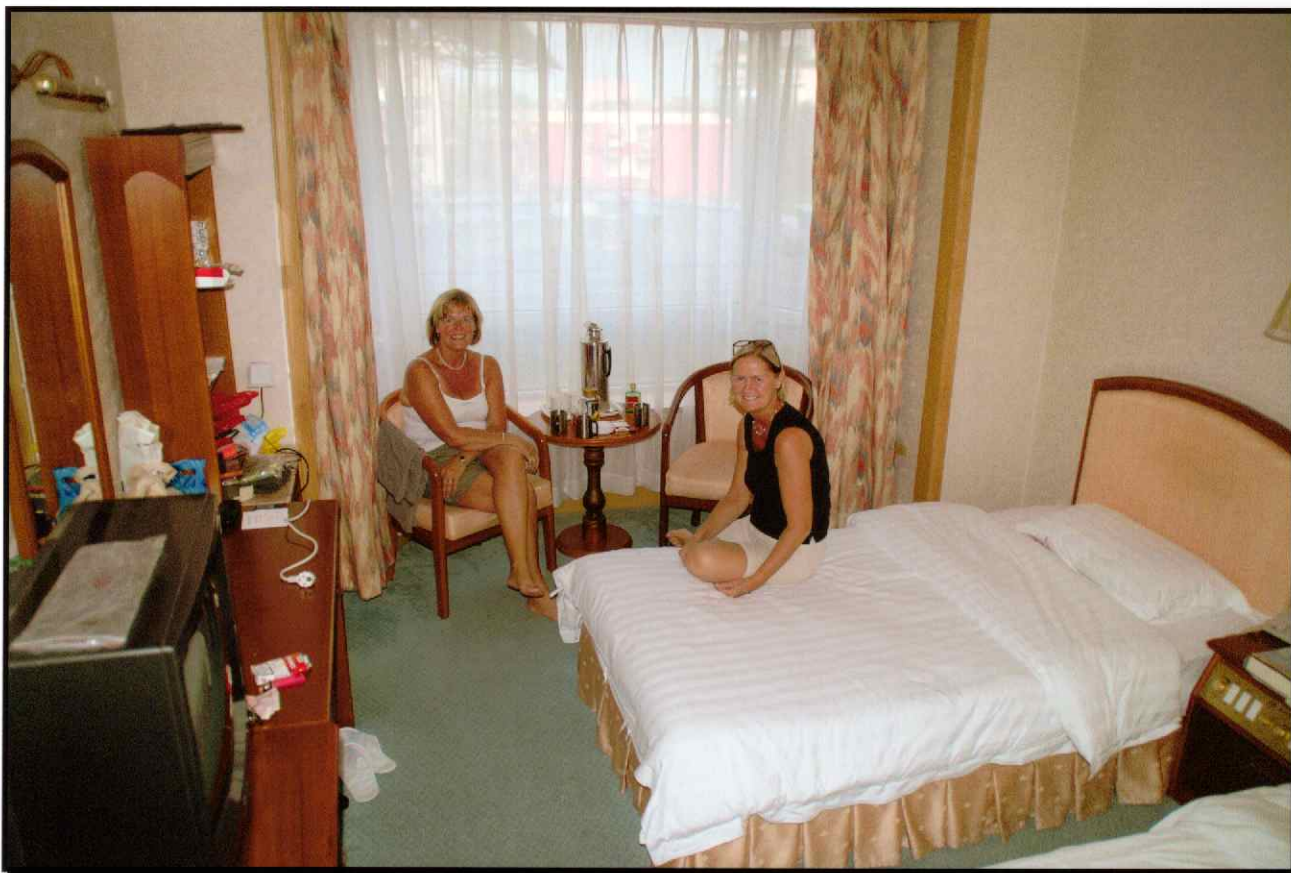
Vi havde aftalt at de kun fik det aftalte beløb for turen, og ikke en klejne mere. Men så sad de der og ville have "tips", så vi gav dem alligevel en 50'er til deling.

Vi var hjemme 16.30 og ovre og købe øl og vand. Fik en øl og ½ time og mødtes igen kl. 19.

Jan og Steen gik i banken og vekslede penge. Lis og Gitte prøvede at bestille billetter til akrobatik. Ham der sad ved bordet og havde med bestillinger at gøre kunne ikke engelsk og fattede ikke en dyt. Han hentede én af dørmændene, som forklarede hvad vi skulle. Til sidst lykkedes det, tror vi nok. Vi fik i hvert fald 4 billetter til i morgen aften. Nu må vi se hvad det er.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Tog en taxi igen til Den himmelske Freds Plads og gik ind på en anden peking and restaurant. Her var de ikke så søde som i går, men maden smagte dejligt. Der var bl.a. noget dejligt broccoli og albino champignoner som tilbehør.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik ned på Den himmelske Freds Plads for at fotografere – Jan havde stativ med. Men vi kunne ikke komme ind på pladsen, som lukkede kl. 22. Det var lidt imponerende at se hvordan politiet fik ryddet pladsen for de mange mennesker ved at køre rundt i bil og sige et eller andet i en højtaler.

Satte os på en kantsten og Jan fik lige sat stativet op, så slukkede lyset. Og klokken var kun 22.15 – så dér stod vi.

Gik over på den anden side ad gaden for at få en taxi, men stod lige op ad et gadekøkken som lugtede grusomt af råddenskab. Endelig fik vi fat på en taxi og blev kørt hjem i ryk af en taxi dame i hvide handsker.

Fik en drink og så i seng – havde forinden købt en juice til 18 YEN – så tog de alligevel røven på os.

Et par trætte turister.....

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Mandag den 25 juli

Spiste morgenmad 8.30. Tog fra hotellet 9.30, til Den Himmelske Fredsplads. Vi ville starte dagen i Mao Mausoleum – men der var lukket.

Gik så hen over pladsen til Den Himmelske Fredsport, og ind gennem Porten. Her var sort af mennesker og det var nu fordi det var mandag!!!

Der var et stort portræt af Mao over porten og på den ene side af porten til venstre, står de "Længe leve den Kinesiske folkerepublik". Til højre for porten står der "Længe leve harmonien mellem verdens folk".

Gik gennem porten i sneglefart, og straks da vi var kommet igennem var vi henne og købe vand, for det var stegende hedt i dag. Fik købt billetter til at komme op i porten. Porten er blevet brugt som et podium, hvor man har kunnet tale til store forsamlinger. Herfra proklamerede Mao bla. Folkets republik den 1-10-1949. Inden vi kunne komme op i porten skulle vi først afleverer rygsække og tasker, vi stod heldigvis ikke i kø ret længe for at få dem afleveret.

Fik set Kejserens Tronstol – det hele var nu noget støvet, men her var en utrolig flot udsigt ud over Den Himmelske Fredsplads.

Da vi kom ned herfra, var vi ovre og hente vores tasker og fik også købt noget mere vand. Gik gennem Duammen Porten, og her i gården eller på pladsen var der rigtig mange souvenirbutikker, og man kunne også blive fotograferet med al kejsertøj på.

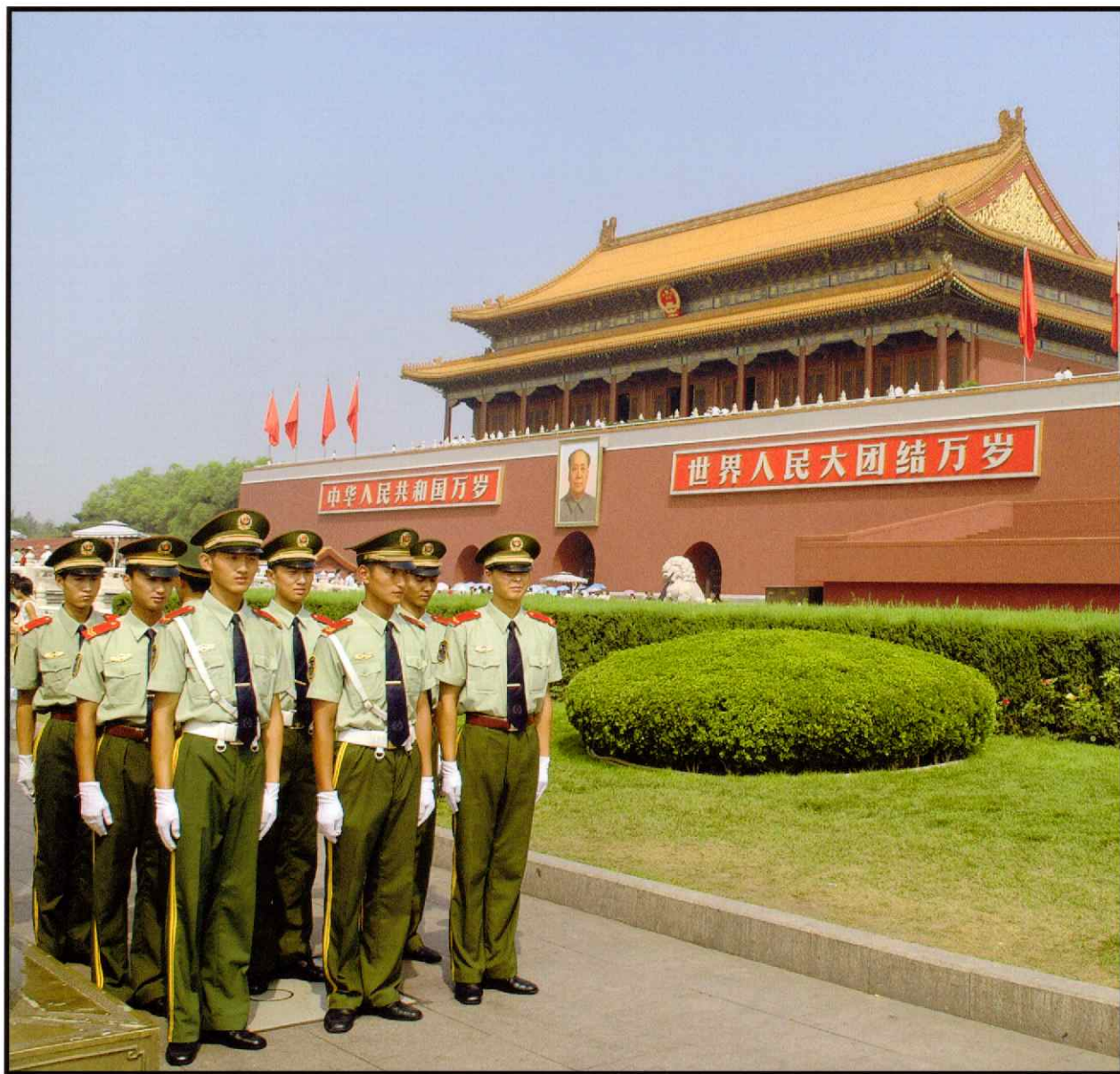
Købte mere vand og sodavandsis, Steen fik dog kun en halv is idet den anden halvdel knækkede af. Nu

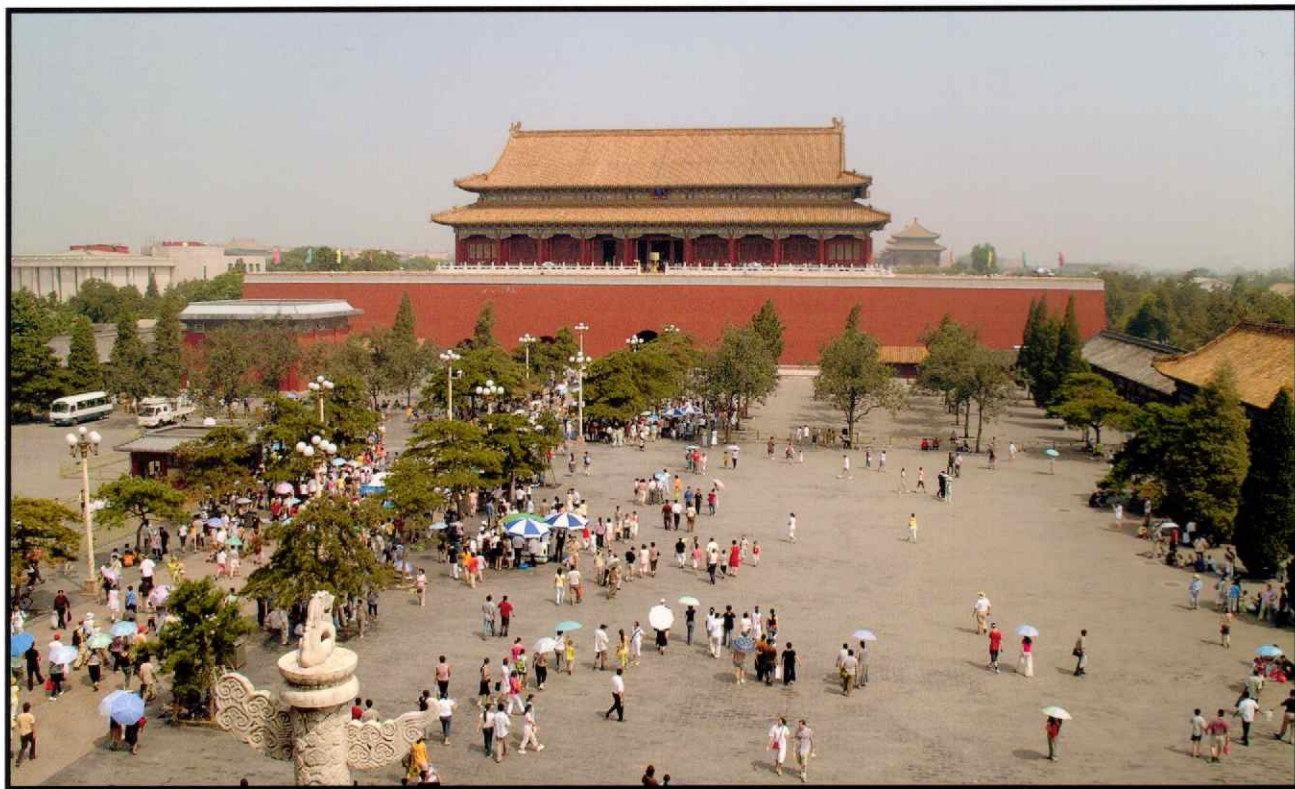
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

stod vi i kø for at købe billet til Den forbudte by. Steen og Jan købte også et kort over Den forbudte by, det blev kun 3 yen for to kort.

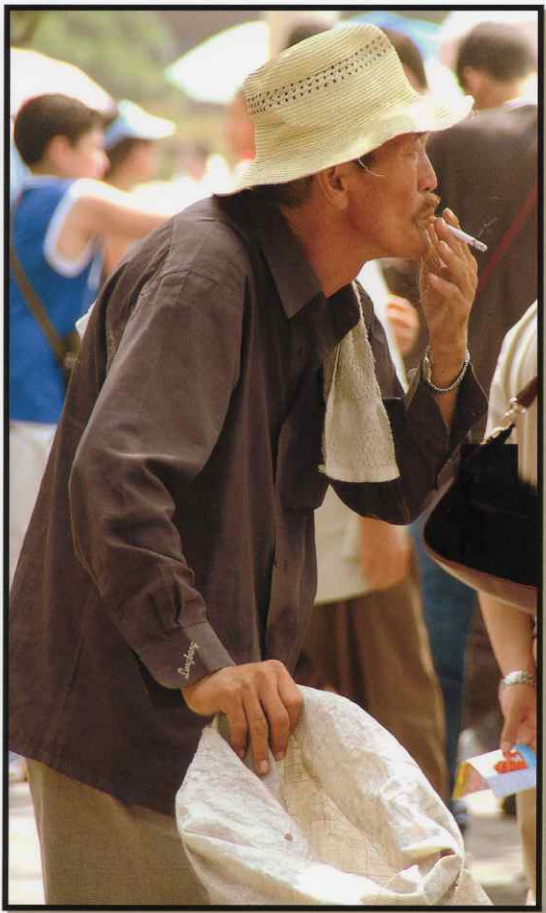
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik gennem Meridian Porten som er indgangen til Den Forbudte By. Det var her Kejseren overværede militærparader og ceremonier. Så Det gyldne vandløb som slynger sig gennem pladsen som en flitsbue. Nu til Porten til Højeste Harmoni, der er indgangen til hjertet af Den Forbudte By. Porten bevogtes af to løver. Fra denne port lyttede Kejseren til ministrenes rapporter om vigtige statsaffærer, før han kunne tage de rigtige beslutninger.

Nu kom vi til Paladset for Højeste Harmoni – den største og vigtigste bygning i Den Forbudte By. Den er placeret i midten af en 30.000m², stor plads. Paladset blev bygget i 1420 og er 35 m højt. Det står på en tre-etages forskudt terrasse, der er omkranset af marmorbalkustrader. 18 bronzekar symboliserer de 18 provinser i det sydlige Kina. Trappen i midten er todelt så Kejseren i bærestol kunne bæres over marmorudskæringerne i midten. På vestsiden af terrassen er der en lille pavillon med et kornmål. Og på østsiden er der et solur. Begge symboliserer styrke og udholdenhed. Og tranerne lykke og et langt liv. De fire kæmpe bronzekar blev brugt til opbevaring af vand – til brandslukning. Siden 1420 er Paladset brændt ned 4 gange. For at beskytte mod brand har tagskæggene altid en række pudsige dyrefigurer.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Forrest rider en udødelig på en hane, dernæst et ulige antal dyr – ofte 5 eller 9. Men Paladset for Højeste Harmoni har et ekstra dyr – og det er meget usædvanligt. Midt i det hele står så Dragetronen, hvor kejseren tronedede foran sit ydmygt knælede folk. Her var plads til ceremonier med 90.000 deltagere.

Det var stadig ustyrligt varmt, og vi var ved at blive vanvittige af alle de paraplyer vi hele tiden fik jaget i hovederne. Vi købte vand og købte vand.

Kom til Paladset for Midterste Harmoni. Det var her kejseren kunne gøre de sidste forberedelser inden han trådte ind i Paladset for Højeste Harmoni. Han undersøgte årets såsæd og drøftede vigtige spørgsmål med sine ministre.

Så var der Paladset for Bevaring af Harmoni. Det er blevet brugt til kæmpe festmiddage for betydningsfulde mennesker. Siden 1789 har det mest været brugt til udnævnelser og eksaminer. Herfra gik vi så ned ad en trappe, hvor der i midten var en "drageflise" hugget ud af én 250 ton tung marmorblok. Det siges at det tog 20.000 mennesker 28 dage at flytte den 3m brede og over 16m lange marmorblok ind i byen på en isbane. Vi var nu midt i Den Forbudte By, hvor der er indgang til kejserens private gemakker. Dem var vi dog ikke inde og se.

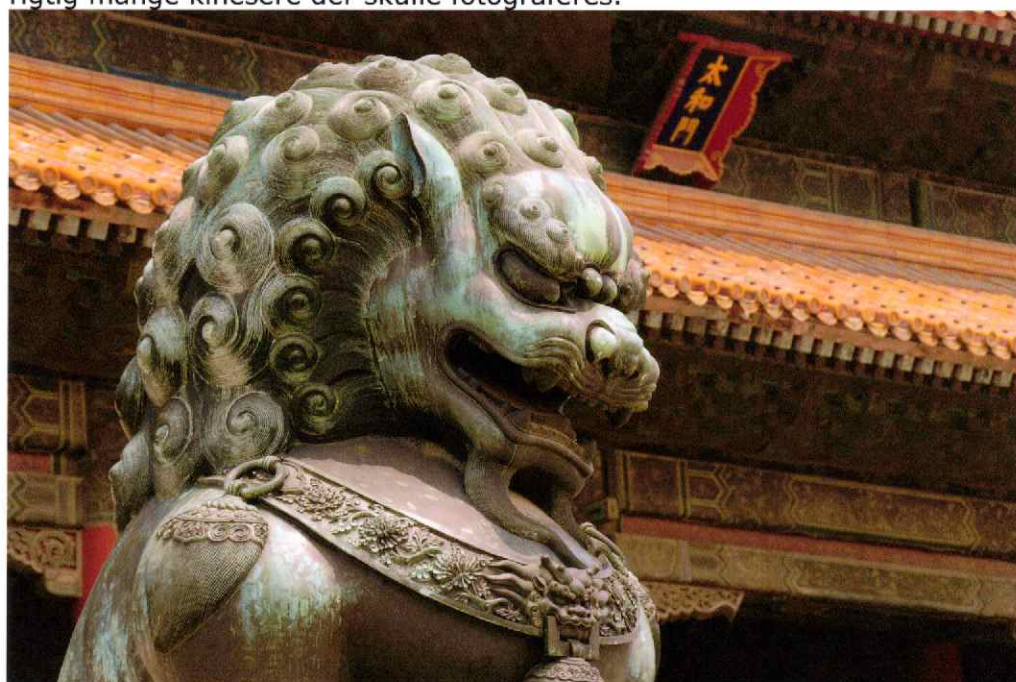
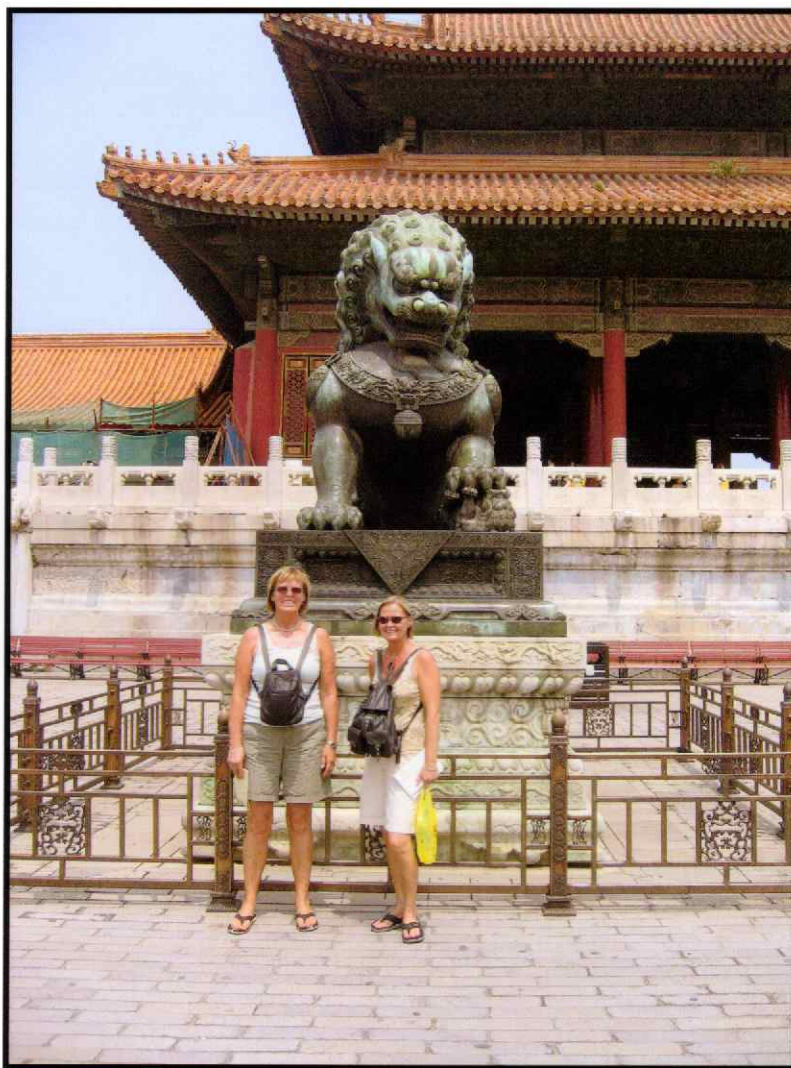
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Nu var vi ved Porten til Himmelsk Renhed, der bevogtes af to forgyldte bronzeløver, for nu træder man ind i Den Forbudte Bys mest private område, hvor ikke engang de højeste embedsmænd havde adgang uden særlig kejserlig tilladelse. Paladset for Himmelsk Renhed, fungerede som bolig for Ming- og de første Qing-kejsere indtil 1722. Bag tronen kunne man se en drageornamenteret afskærmning og ved siderne to store spejle, (de var nu godt støvede). Her var også et kinisisk vandur fra 1745.

Paladset for Jordisk Stilhed, der var det næste vi kom til, er paladset, hvor himmel og jord, Yin og Yang, mand og kvinde sammensmeltedes. Det blev under Ming-dynastiet beboet af kejserinder. Det var også her kejseren sov de første tre nætter efter et bryllup.

Endelig kom vi til Den Kejserlige Have, der er 7000m² stor, det er en stor klassisk kinesisk havearkitektur. Det første vi så var to sammenvoksede træer, som danner en port, her var der rigtig mange kinesere der skulle fotograferes.

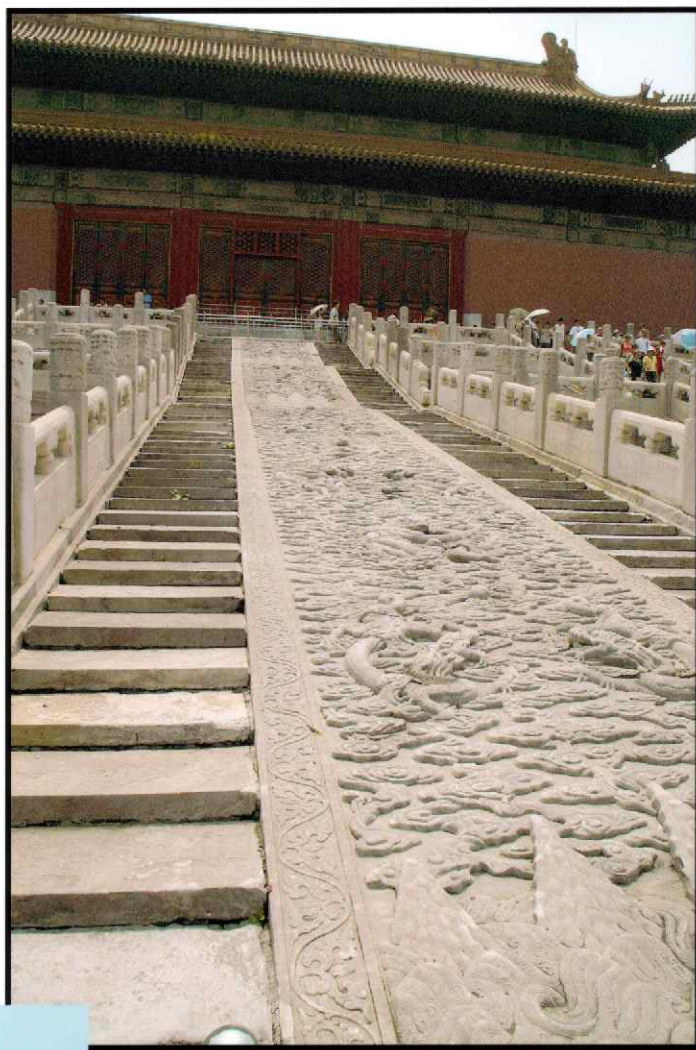

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Det var lidt svært at få en taxa – for taxaerne måtte vist ikke holde lige her hvor vi stod. Endelig kom der en – Jan ville ellers have taget en lille scooter – men vi andre ville have en med aircon.

Kørte til Silkemarkedet, og blev igen sat af foran den Amerikanske ambassade. Nu regnede det i det mindste ikke, og vi vidste hvilken vej vi skulle gå. Her var et noget andet gadeliv end sidst vi var her. Gik ned til den cafe, hvor vi også var sidst, og fik en stor øl, og en dejlig sandwich. Vi blev dog lidt trætte af alle de tigger-børn der kom hele tiden, og bare blev stående ude på fortovet og stirrede på os. Der var også utrolig mange der ville sælge postkort og tykke sokker, ikke lige hvad vi havde brug for lige nu.

Gik ind i Silkemarkedet, og fik købt kabine-kufferter, her fik Jan pruttet prisen godt ned. Lis og Steen fik også købt golfkøller til drengene, her fik Steen fik pruttet prisen godt ned.

Satte os udenfor Silkemarkedet og fik en op kaffe, hvorefter vi tog en taxa til Beijing Lufthansa Center.

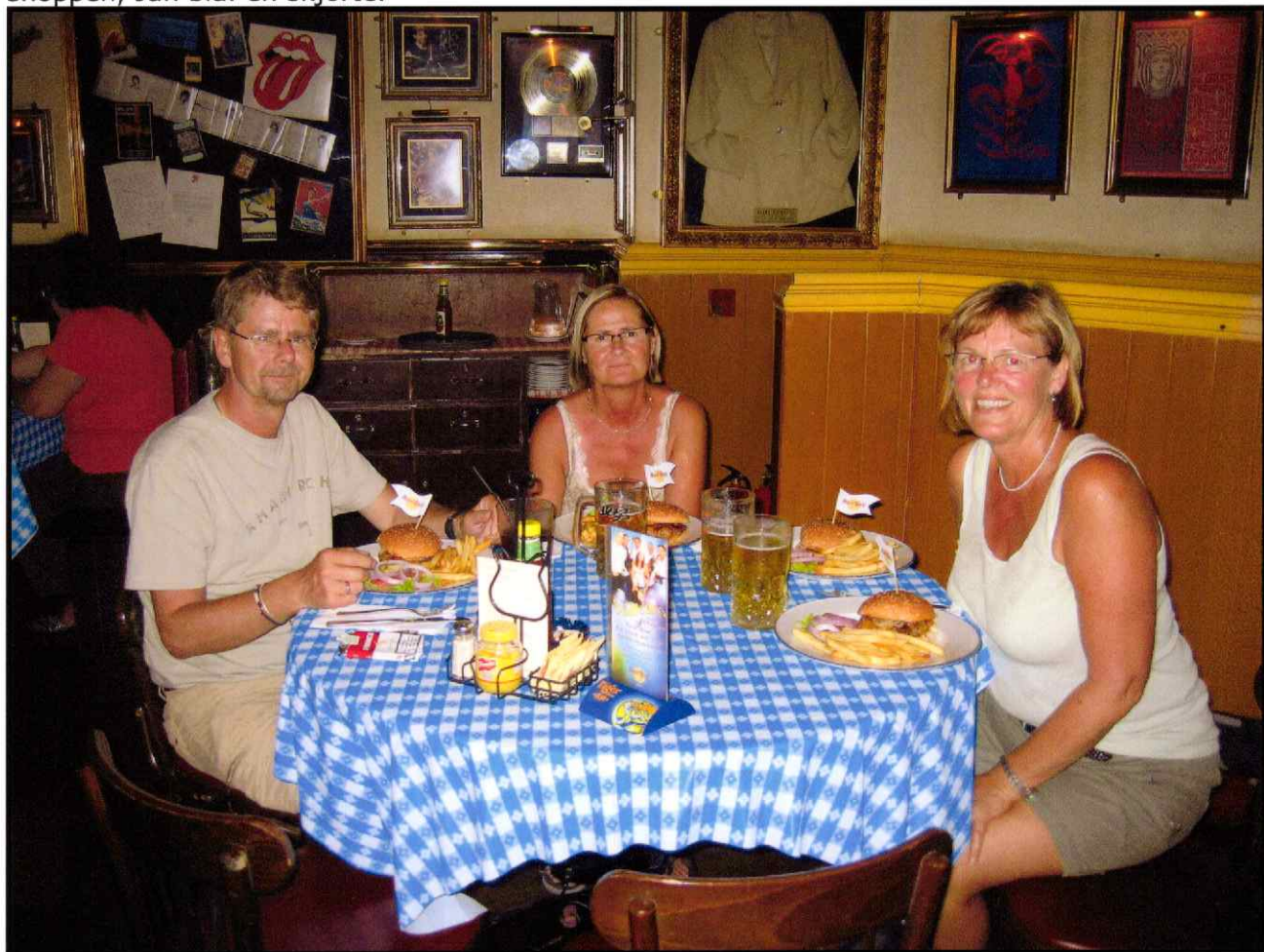

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

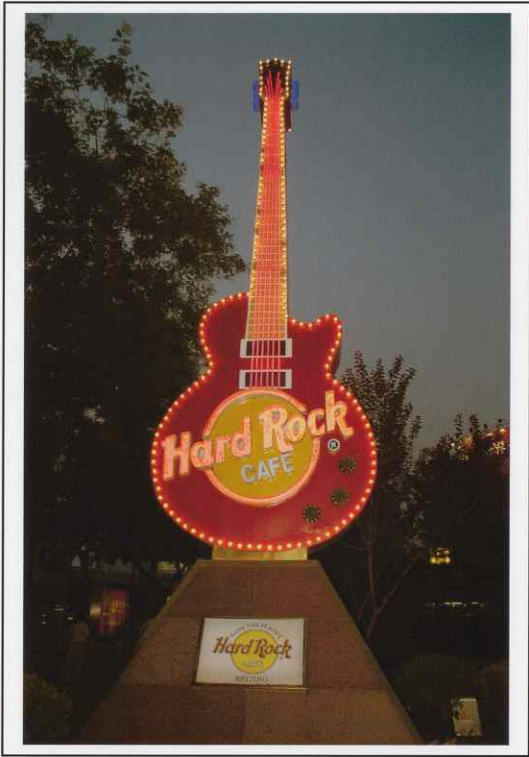
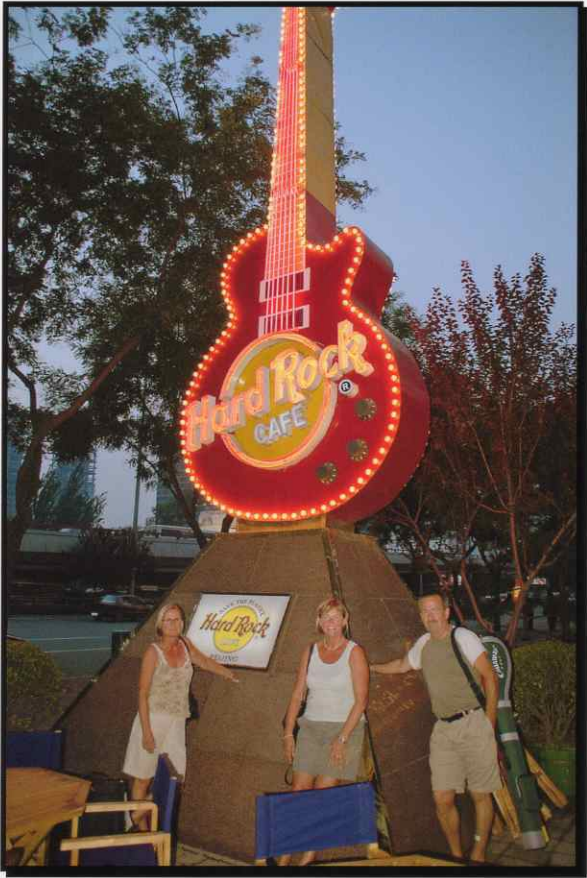
Det er et center på 6000m2 – her var ikke et øje og dejligt køligt. Vi tromlede igennem – men fik dog lige en skøn is på øverste etage. Købte et par souvenir ting og gik så ellers gennem centret, med golfkøller og kufferter, et kønt syn. Mens vi gik og kiggede på pudebetræk, lød der pludselig et højt knald – der sprang en pære i loftet!!!

Vi gik ud herfra, det var også uhyrligt dyrt alt sammen. Da vi kom ud så vi at der lå en Hard Rock Cafe, lige ved siden af, så der gik vi hen og fik en pragtfuld burger. Her var ikke mange mennesker da vi kom, men inden vi gik, var der kommet rigtig mange. To amerikanske piger der sad ved bordet ved siden af os, tog et billede af os alle sammen. Købte et par ting i shoppen, Jan bla. en skjorte.

Herefter tog vi en taxa hjem, og var lige ovre og handle lidt juice og øl, inden vi meget varme og trætte, gik op på vores hotel og fik en lille en – måske skrev vi også lidt – kan ikke huske det, vi var bare så trætte.

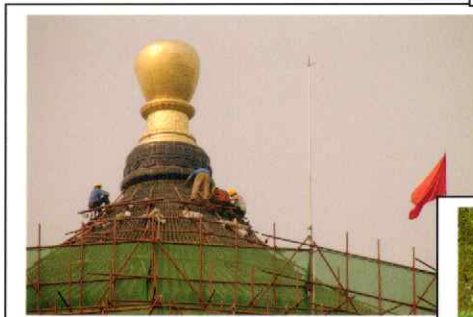
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Tirsdag den 26. juli

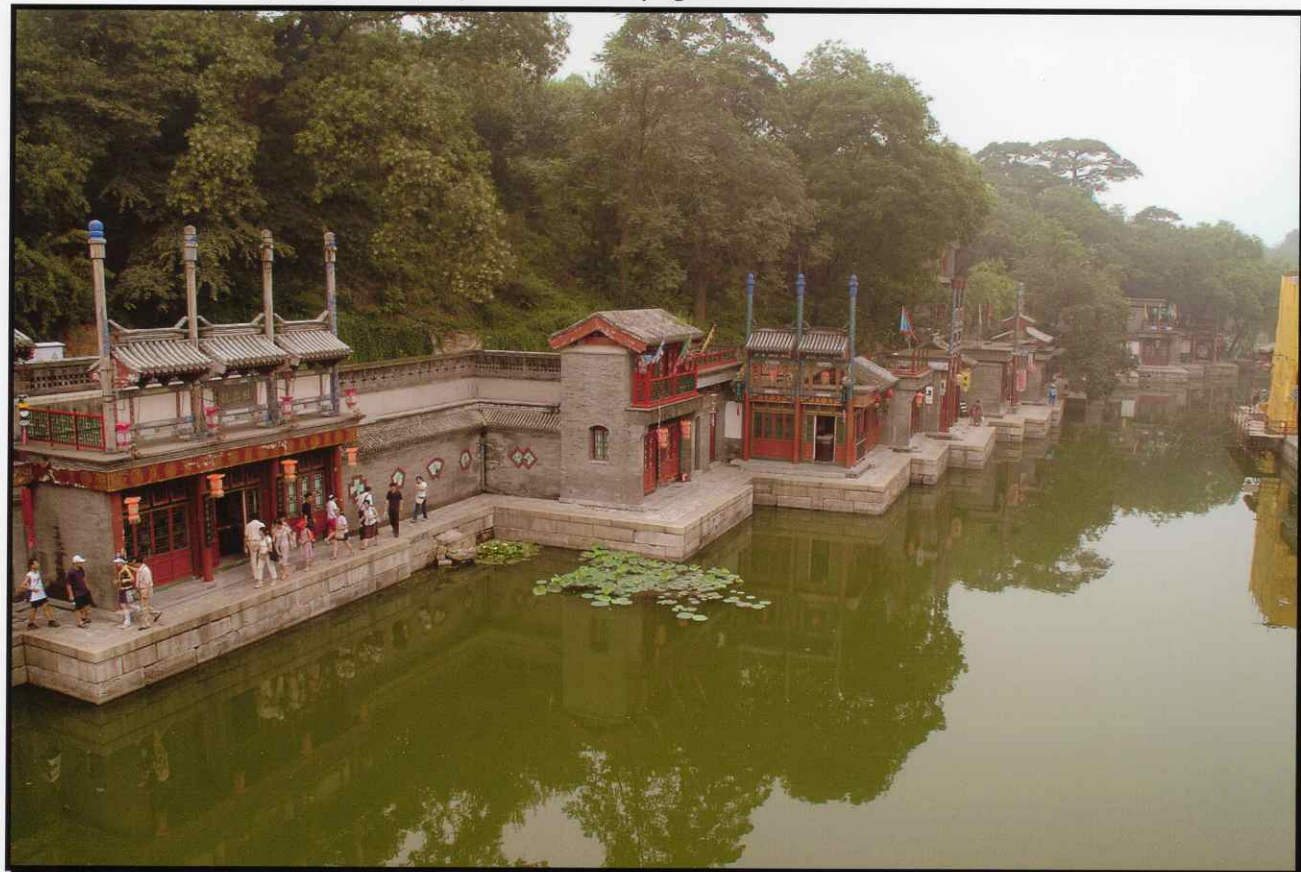
Stod tidligt op. Morgenmad 1/27, vi skulle nemlig ud til Himlens Tempel Park, hvor vi skulle se kineserne gøre morgengymnastik.

Tog en taxa derud, og blev stående foran en fin indgang. Vi skulle betale entre for at komme ind i parken. Her så vi så alle kineserne, i alle aldre, der var mange rigtig gamle. Nogle lagde bare et ben op på et lille stakit, andre lavede taichi, nogle qigong, nogle dansede. Der var også nogle der sad og spillede musik, på sjove instrumenter. Vi var nede af en gang hvor der hang fuglebure i alle træerne, her sad de så og snakkede med hinanden, mens deres fugle blev luftet. En kineser kastede en frotte-ring hen til Steen, som så greb den, og kastede den tilbage, nu greb kineseren den med hovedet, og kastede den igen hen til Steen, som så selvfølgelig greb den med hovedet, så alle kineserne klappede og grinte, det var rigtig sjovt. Vi var ikke inde og se nogle templer, for de var "gudskelov", ved at blive renoveret.

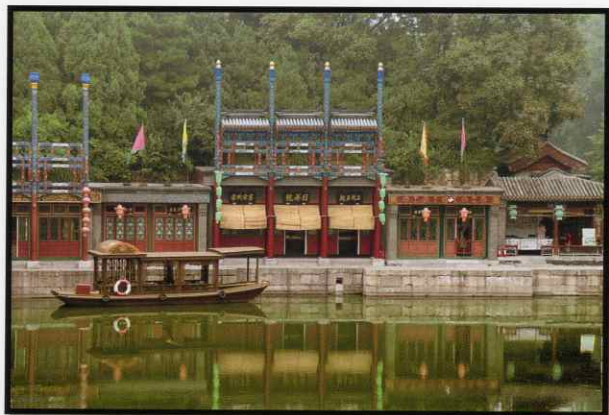

Kl. 9.00 tog vi en taxa til metrostationen – en billet kostede 3yen. Fandt med det samme, den rigtige retning ud til Sommerpaladset. Det var lidt håndlunt i dag . I metroen sad der nogle unge mennesker der morede sig en masse, den ene af pigerne kom til at sparke til Gitte, så de tilbød straks at hun kunne sidde ned, og en anden rejste sig for Lis. Efter 6 stationer skulle vi af. Da vi kom ud af toget, gik vi ned ad en vej og fik hurtigt købt noget vand. Fik fat i en taxa, og for en gangs skyld kunne taxa chaufføren lidt engelsk. Vi blev sat af ved Nord indgangen. Chaufføren havde på vejen, fortalt os hvor det Gamle Sommerpalads lå, som Franskmænd og Englændere havde ødelagt i 1860. Kørte også forbi Zoo – hvor de er rigtig godt i gang med Panda ynglen.

Sommerpaladset var det sidste store byggeprojekt sat i gang af Qing-dynastiet. Pengene til byggeriet var oprindeligt sat af til kanoner og skibe, så kineserne kunne få stoppet ydmygelserne fra især europæerne. Men det blev kun til en båd, nemlig Marmorbåden. Enkekejserinden Cixi satte byggeriet i gang i 1888. Sommerpaladset er et af de flotteste eksempler på nordkinesiske haver med kunstigt landskab.

Gik ad Suzhou-gaden, der er blevet genopbygget i 1991 – en handelsgade som også blev brændt ned af engelske og franske tropper i 1860. Der var tradition for at have basarer tæt ved templer og kejserlige paladser, og for hoffets indercirkel var basaren ofte eneste kontakt med omverdenen. Butikkerne solgte røgelse, te, tøj, medicin, hatte, sko osv. Her var meget fint, med små vandløb og broer, så vi satte os og drak en kop kaffe til en halv formue, med både mælk og sukker – den blev dog serveret i meget fine kopper og vi fik også "fuglefrø" til. Men NO SMOKING!

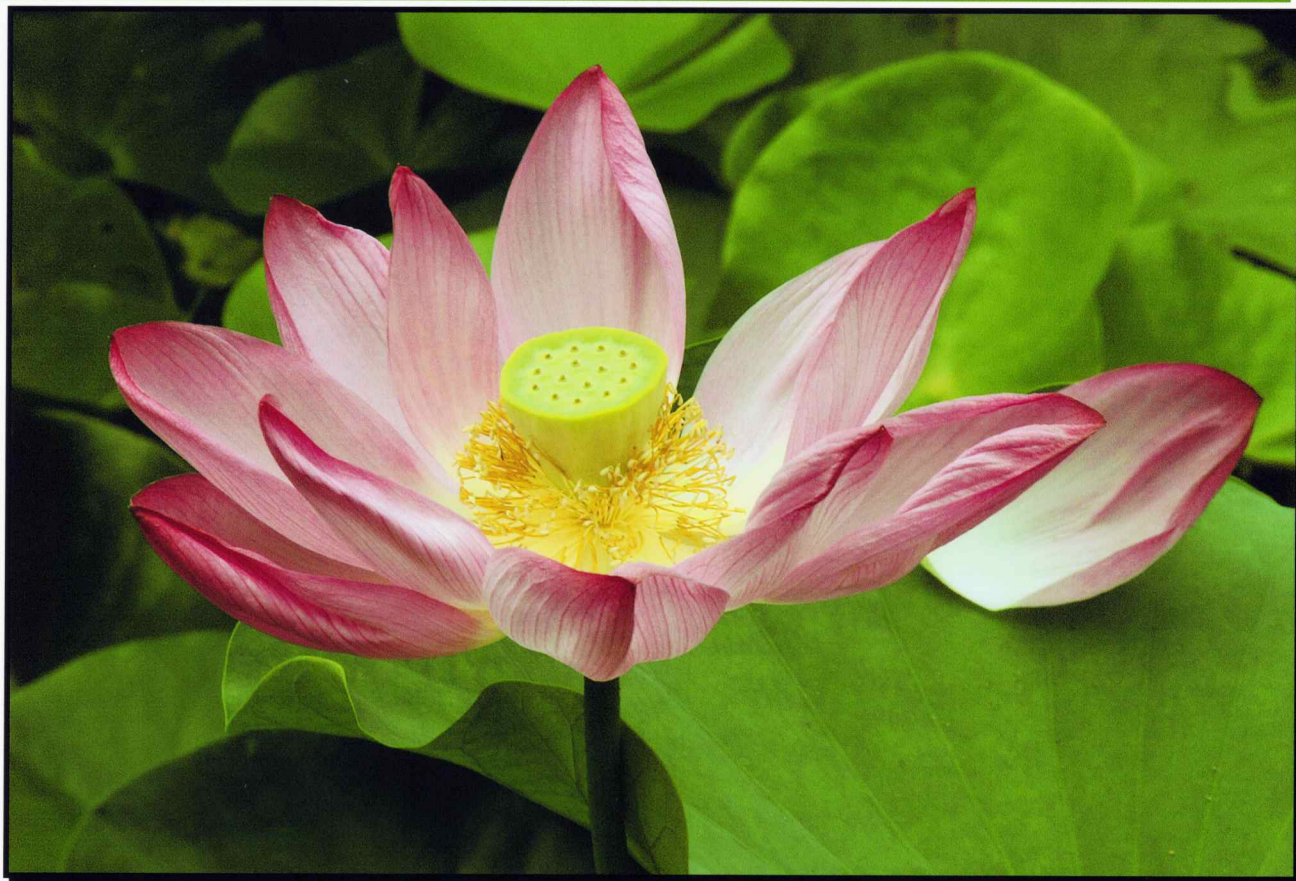

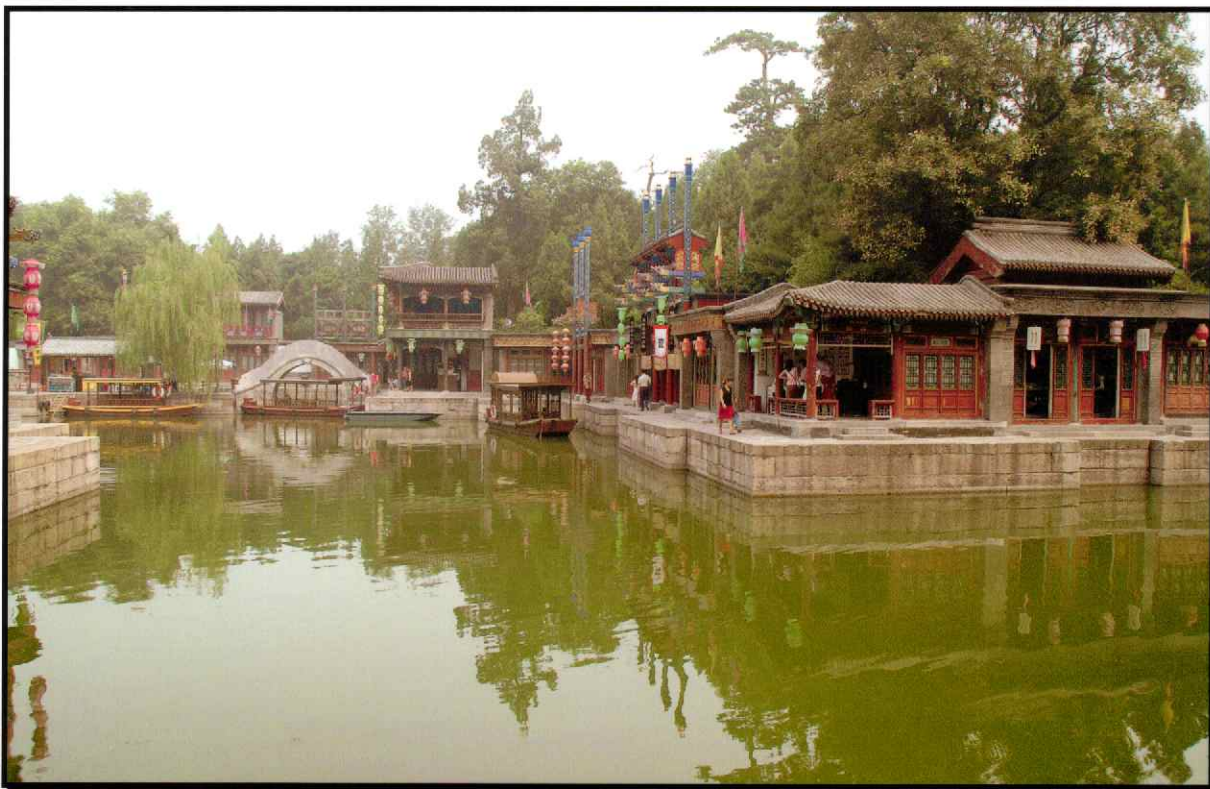
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik lidt videre og kiggede på alle boderne, og fik også skrevet vores navne med kalligrafik.

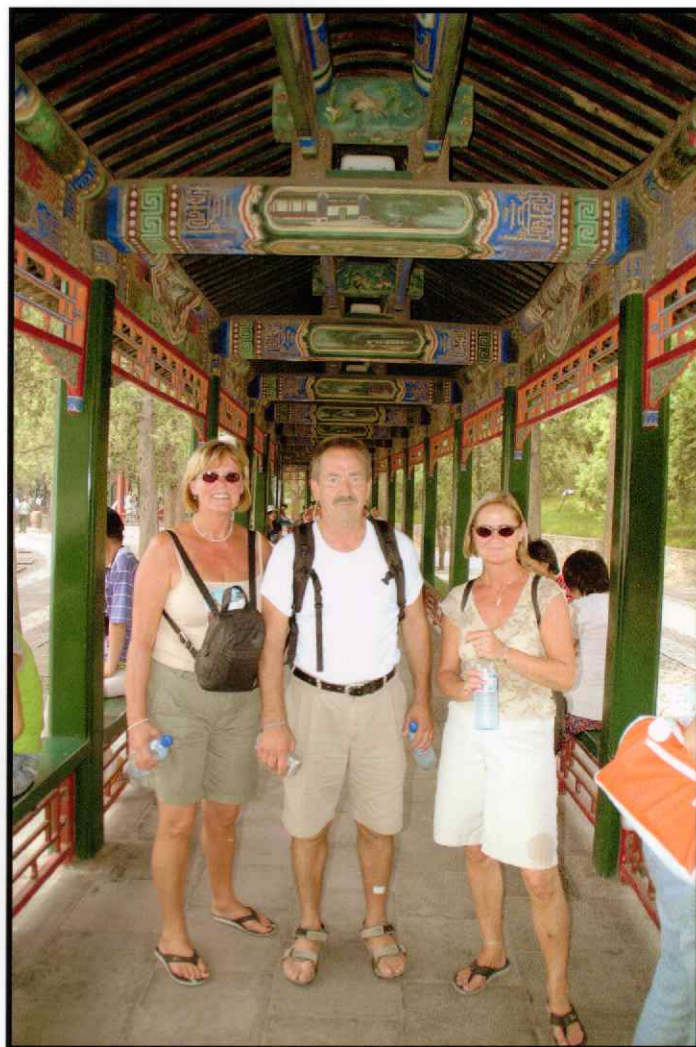

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Op igennem parken og stod og nød udsigten ud over den kunstige Kunming sø. Gik ned til søen og fik en sodavands is og en vand – det var mindst 50 grader varmt. Gik ad Den Lange Korridor, som følger søen til Marmorbåden. Den Lange Korridor er 728m lang, og korridoren er en overbygget trægangsti, der er farverigt dekoreret med 1400 malerier.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

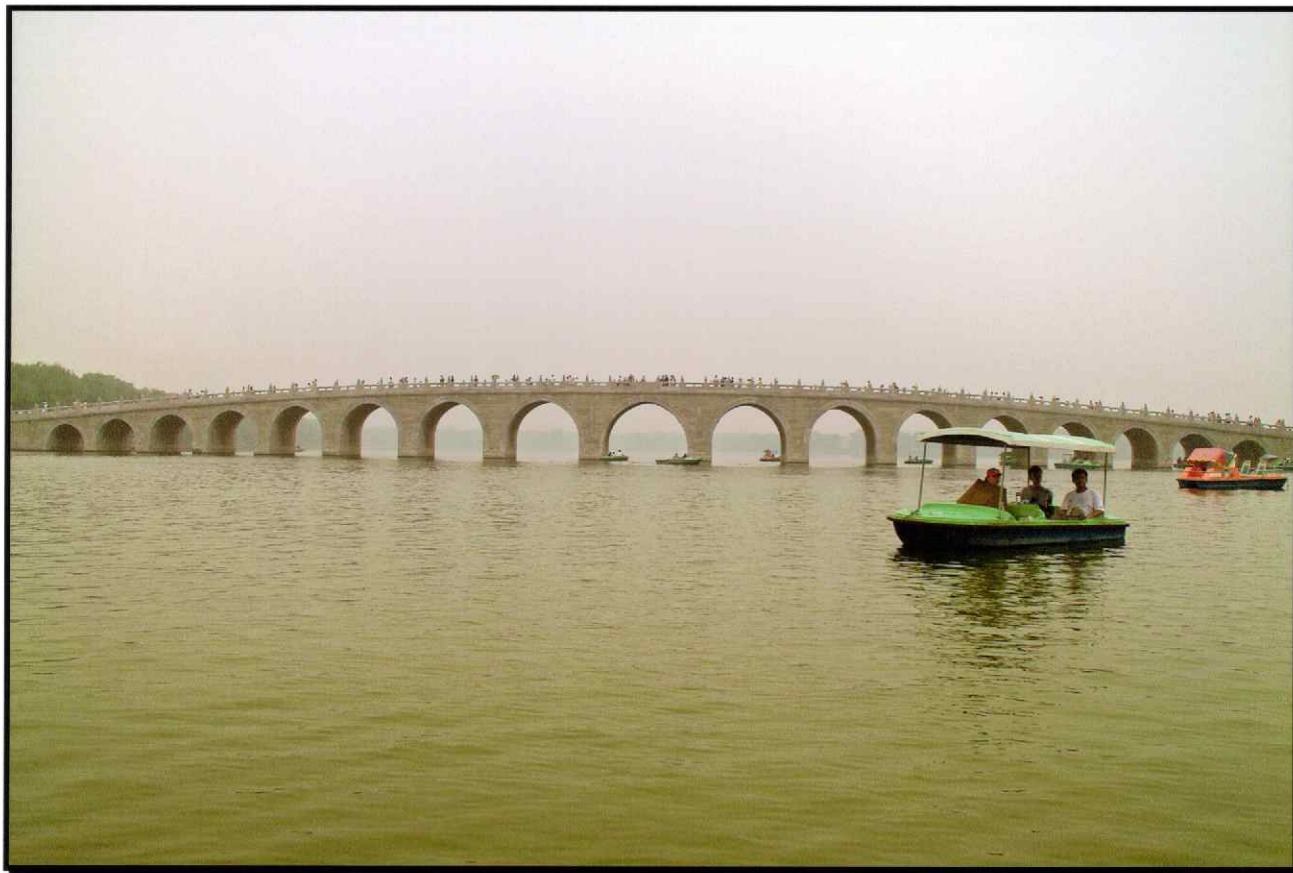
Kom til Marmorbåden, som siges at være hugget ud af et stykke marmor. Oprindelig var den forsynet med kanoner, så det smagte af en lille smule forsvar. Men det fandt Cixi afskyeligt, så de blev omgående fjernet.

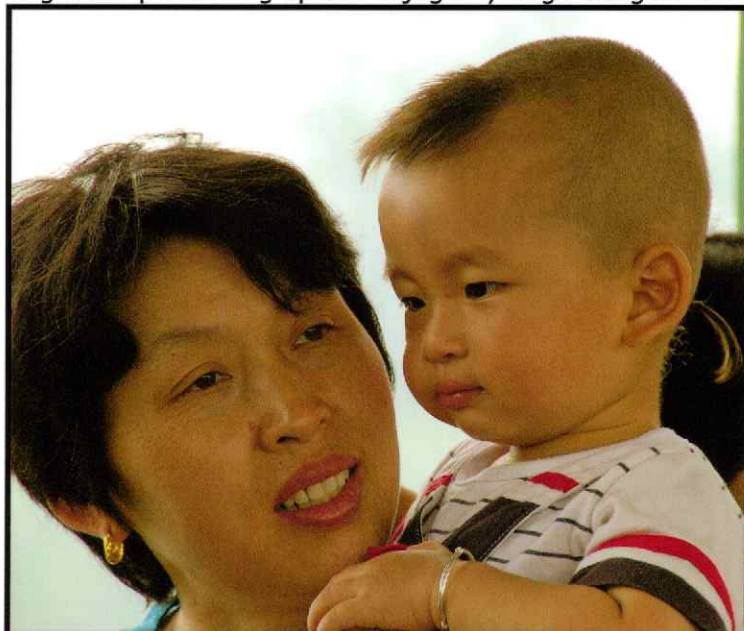
Herfra Marmorbåde tog vi et vikingskib (det lignede det ihvertfald), og blev sejlede ude på Kunming, over til den østlige udgang.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi fik hurtigt en taxa, og ham her havde endda hvide handsker på, blev kørt til Qianmen, hvor vi gik ind på KFC og spiste dejlige kyllinge-burger. Her var også dejligt køligt.

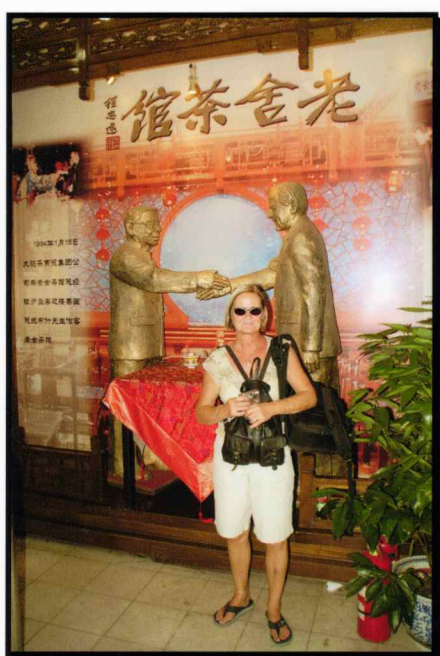

Gik udenfor KFC, og tog nogle flotte rickshaw'er, ind i hutongerne. Hutonger er oprindeligt et mongolsk udtryk og betyder "passage" mellem telte. Men i Beijing bruges det om de mange snævre gader eller gyder i boligområderne. For 50 år siden var der over 3000 hutonger i Beijing, i dag er der kun ca. 900 tilbage.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Først blev vi sat af ved et kæmpe the-hus, Laoshe-thehouse. Her var et skiftende repertoire, med Peking opera, folkemusik, komikere, trylleri med mere.

Mange statsoverhoveder havde besøgt tehuset (også Gitte)

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Kørte gennem de nyrenoverede hutonger, hvor der langs fortovs-kanten holdt et utal af rickshawer, hvori der lå mænd og sov til middag, eller også lå de på jorden. Det så ejendommeligt ud.

Kom forbi nogle elendige rønner, og også fobi nogle meget ildelugtende toiletter, som var revet ned, og ved siden af lå de nye – de så lidt bedre ud.

Nu kom vi til en rigtig hyggelig handlegade, hvor vi blev sat af foran et andet the-hus. Her var vi inde og smage the, det var en hel videnskab, hvordan den blev hældt op og først i det ene glas så i det andet. Lis og Steen købte noget jasmin the. Mens vi kørte her på handlegaden, var der også nogle der tilbød os kokain!

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

Blev nu sat af foran et lille museum, der hurtigt blev kigget igennem, her var nogle flotte udkøringer. Videre til et af Beijings ældste hoteller, men her skulle vi betale entre for at komme ind, så vi gik ud igen.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Blev kørt tilbage næsten samme vej som vi var kommet, og efterhånden svedte og prustede vores rickshaw-chauffør utroligt meget, vi blev helt bange for om han kunne klare turen. Men det gik og vi blev sat af udenfor KFC.

Jan og Steen blev fotograferet på cyklerne og sammen med chaufførerne, det havde vi meget grin af, og så fik de lige lidt ekstra for turen, så glade var de og det var vi også.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

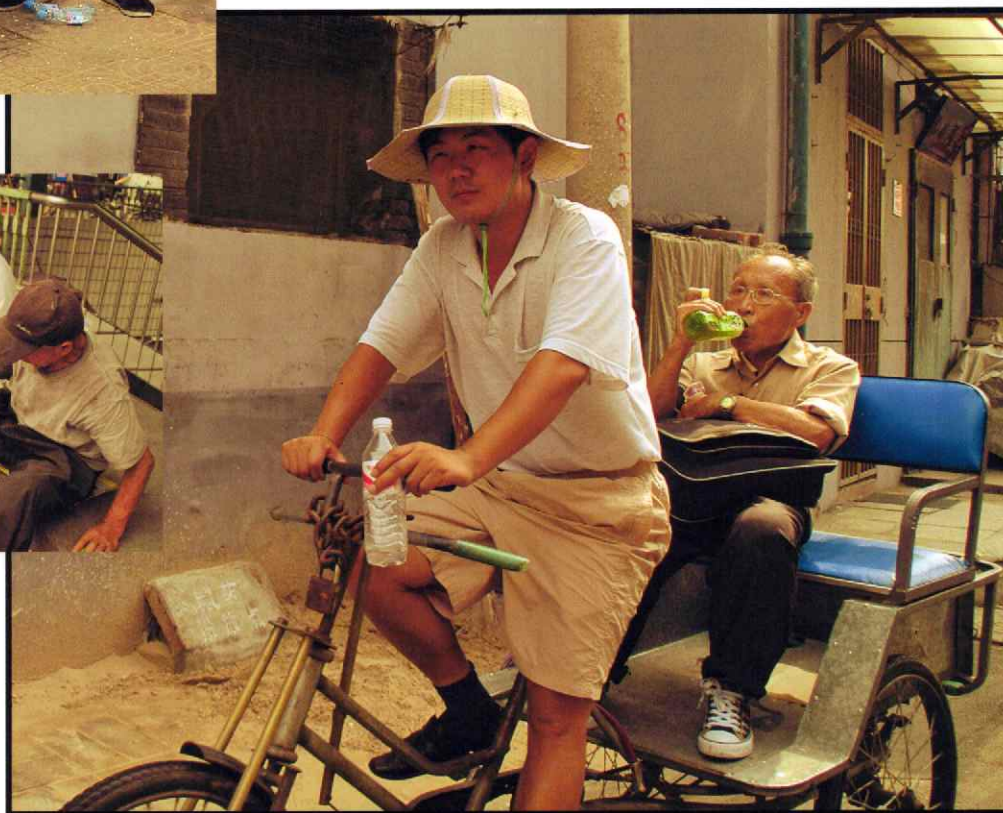
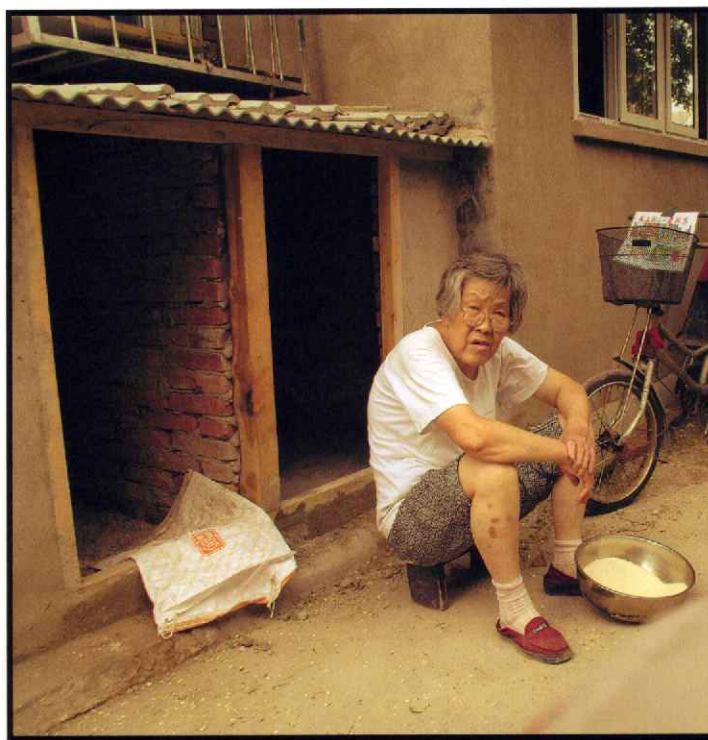

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik ned ad gaden med retning hjemad. Kom igennem en hutong, her var meget uordentligt, så for enden af hutongen tog vi en taxa hjem. Købte en øl, og satte os i hallen og drak den.

HUTONG KINESERE

Mødtes kl.18.00, for i aften skal vi til akrobatik show. Teatret skulle ligge lige ved siden af, så vi begyndte at gå, men blev undervejs uenige om, hvilken vej der var den rigtige. Tog til sidst en taxa, det var ikke så langt, og måske var det Lis der havde ret med hensyn til vejen, det er så længe siden at det ikke kan huskes. Vi blev sat af foran et meget flot teater – det var heller ikke det vi skulle ind i. Vores teater hed "Tian Qiao Le Teahouse", og det lå ovre på den anden side af gaden, og så faktisk lidt skummelt ud. Nå – men vi skulle finde et sted og spise, og det var for os ret umuligt.

Gik rundt i 40 graders varme, og der var bare ikke andet end et par gadekøkkener. Vi var gennem et stormagasin, der var meget øde og forfaldent.

Kom bagom et boligkompleks, hvor folk var ude og lufte deres hunde. Her var meget hyggeligt, med mange grønne planter, og her gik også en hane. Gik hen til teatret, og ind, det viste sig så at det ikke var teatret, men en biograf. Vi kom hurtigt ud igen og gik lige rundt om hjørnet, og her lå et hyggeligt sted, hvor man kunne få noget at spise.

Da vi havde fået spisekortet var vi lidt i vildrede med hvad vi skulle vælge, men heldigvis var nabobordet

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

meget behjælpelige. De anbefalede stærkt Peking-and. Først fik vi frugtsalat, det mente vi dog ikke vi havde bestilt, men det smagte dejligt. Nu gik der desværre ret lang tid før kokken kom med vores and. Men da han endelig kom, tilskyndet af vores behjælpelige nabobord, var det med et stort fad hvorpå der lå en hel and, måske to, for der var to andehoveder. Anden var skåret ud i meget fine stykker. En af pigerne kom hen til vores bord, og viste os hvordan vi skulle komme andestykkerne ind i rispandekagerne – men det vidste vi jo godt – men hun var utrolig sød – vi skyndte os at spise, for nu var klokken blevet 19.30, og da skulle vi faktisk have været ovre i teatret.

Fik betalt, og skyndte os så over til teatret.

Vi kom ind i en stor sal, hvor der stod nogen og lavede brydekamp.

Vi var bange for at forstyrre hele forestillingen, og de andre tilskuere, men det viste sig at der kun var fire personer fordelt ved to borde. Vi fik serveret the, og forskelligt snack. Så var der opera – og vi var sandelig glade for at vi ikke havde bestilt biletter til Peking-operaen – for det lød mildest talt forfærdeligt!

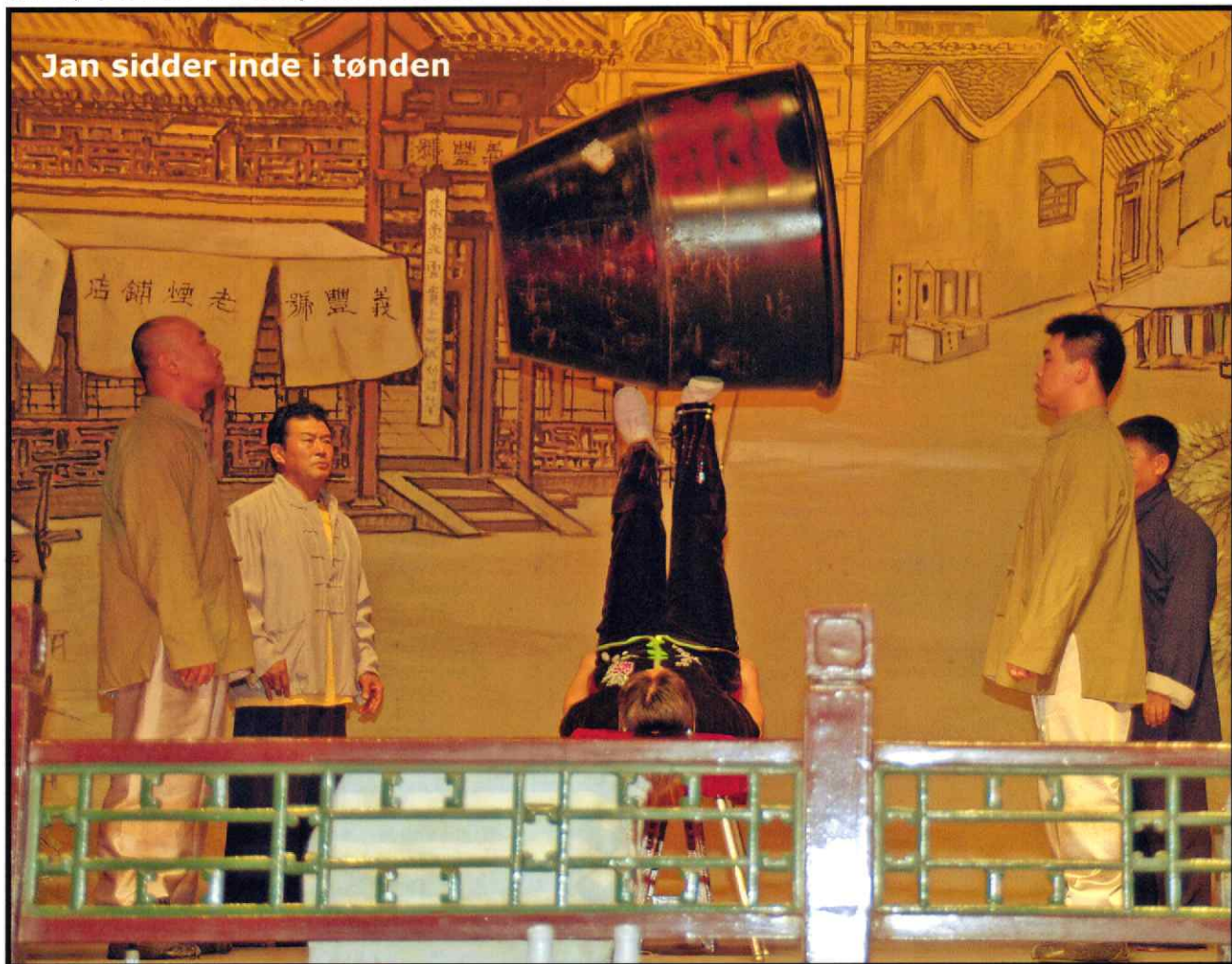
Her var også en tryllekunstner, og derefter en stærk dame, og hvad skete? Jan blev hevet op på scenen, og sat ind i en tønde, eller krukke, der vejede 150 kg – derinde sad så Jan, og nu

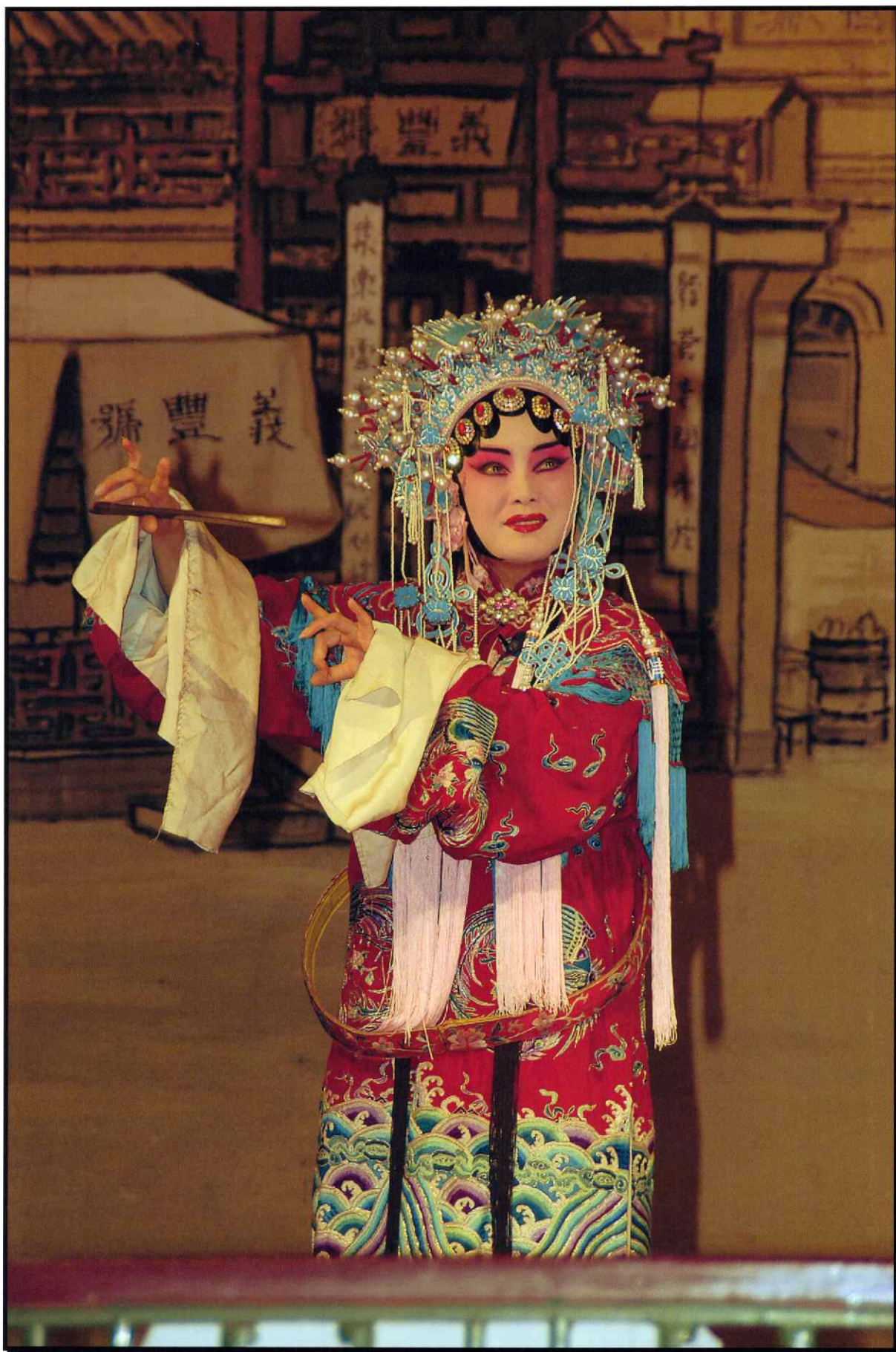
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

vejede krukken 250 kg.

Der var 4, meget muskuløse mænd der bar tønden op på artistens ben, og derinde sad Jan, samtidig med at krukken blev drejet rundt på artistens ben. Vi var ved at dø af grin, Gitte fik filmet, det hele var simpelthen så morsomt.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

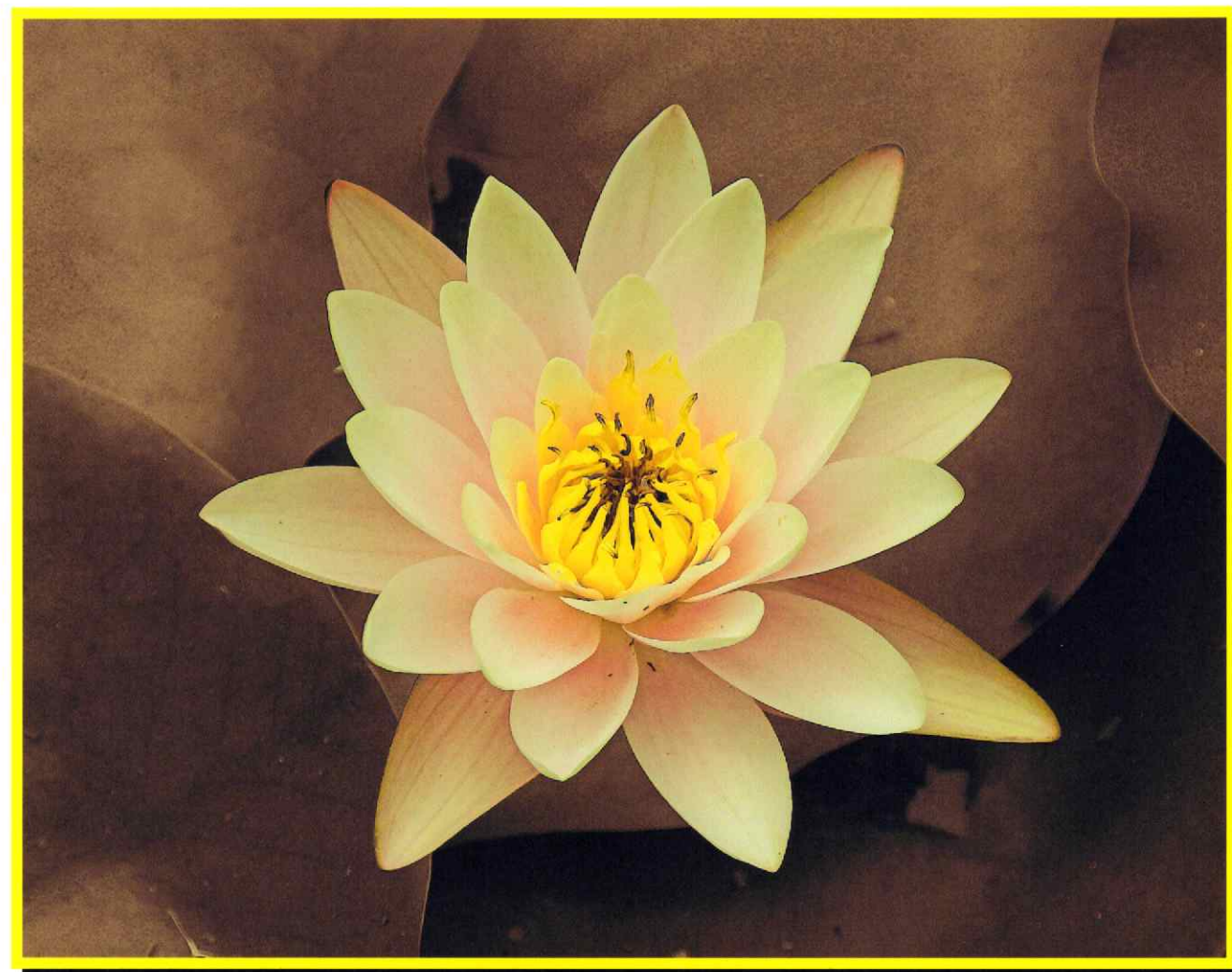
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

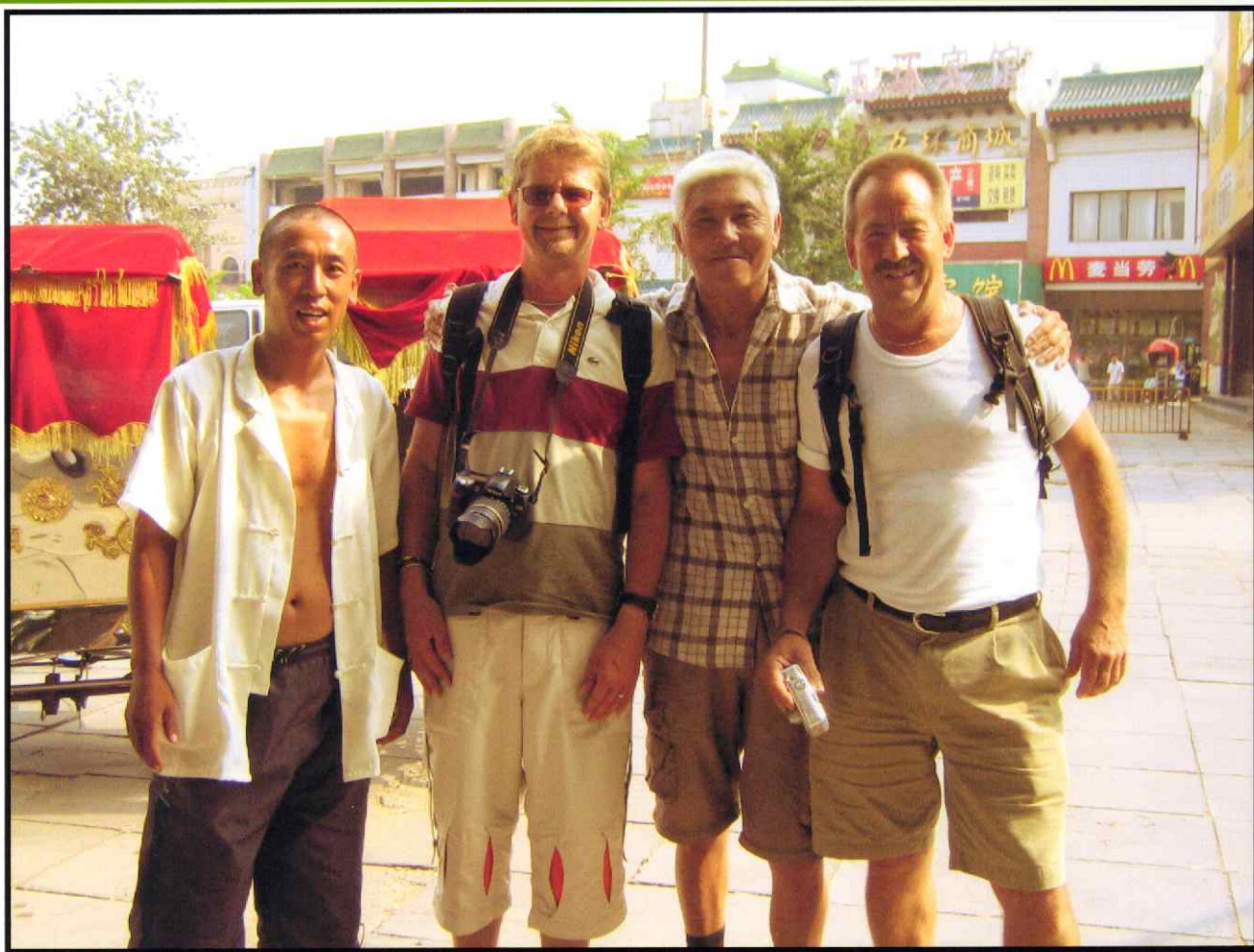
Efter 1½time var forestillingen forbi, da vi kom udenfor var der underholdning i parken overfor – gymnastik og nogle der spillede. Det stod vi lidt og kiggede på inden vi gik hjem.

Sad lidt hos Lis og Steen og skrev, og Jan spillede.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Onsdag den 27 juli

Stod op og spiste morgenmad klokken 8.00.

Fik pakket alt vores habbengut, og kørte så fra hotellet til lufthavnen i to taxaer. Turen til lufthavnen gik fint og gnidningsløst på trods af meget trafik og en del kø. Var i lufthavnen 10.30. Fik tjekket ind, og vi var jo lidt spændte på hvad de ville sige til al vores bagage, men de sagde heldigvis ikke så meget, og vi fik det hele med, så glade var vi.

Flyveren var dog forsinket 1½ time, så vi satte os i restauranten og fik en lille øl til 20yen, Jan flottede sig med en kop kaffe til 48yen. Sad og skrev lidt dagbog, og gik så ellers ud til gaten – så sad vi her og ventede, men endelig kom vi da om bord. Fik bakset vores bagage op i bagageboksen, men vi lettede stadig ikke, for nu holdt vi i kø, der var fem flyvere bag os. Lettede endelig kl.13.35. Vi fik serveret frokost, der bestod af kylling, ris, gulerødder og bønner, fik øl og kaffe til maden. Da vi havde spist tog vi lige en ½ time på øjet. Landede kl. 15.20, i Xi'an.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Da vi kom ud af lufthavnsbygningen fik vi fat i to taxaer der for 120yen pr. stk, ville køre os til Hotel Bell Tower, som skulle ligge lige i bymidten. Vi kom forbi mange rismarker – majsmarker, og mange marker med ferskentræer og æbletræer. Kom også forbi nogle underlige små forladte landsbyer.

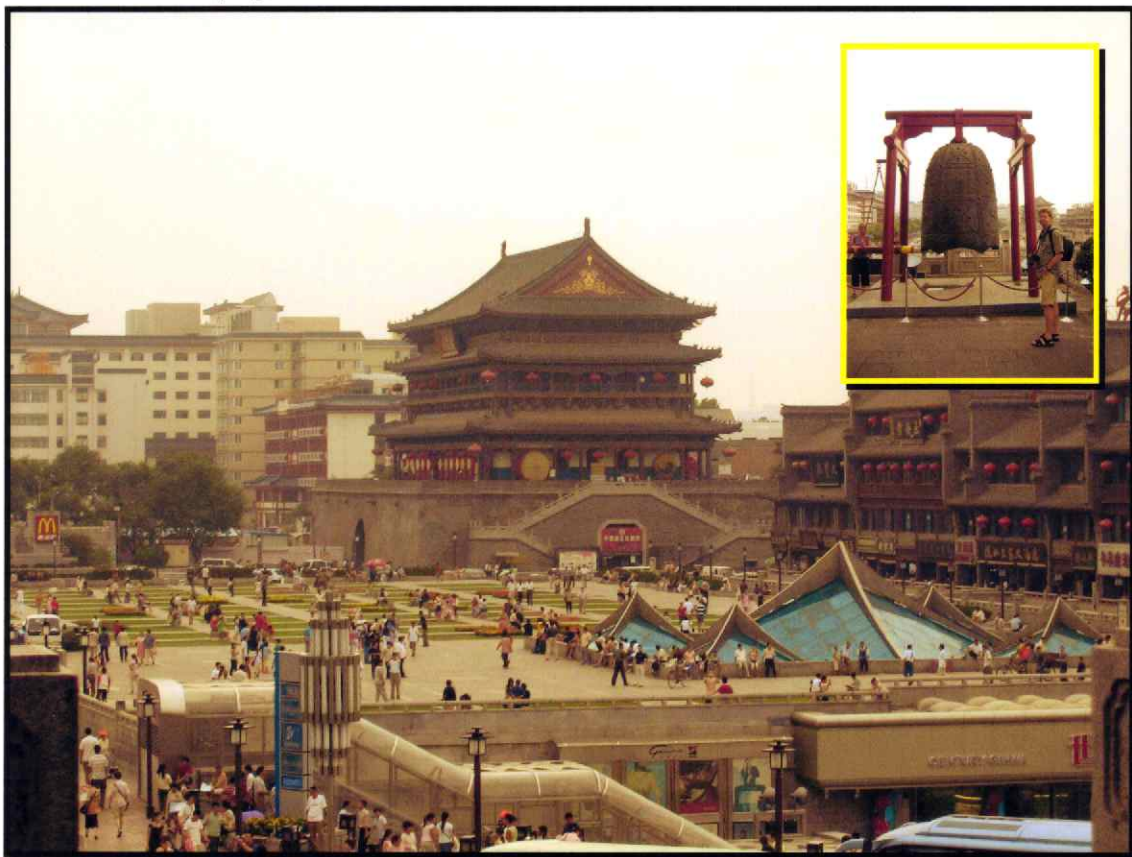
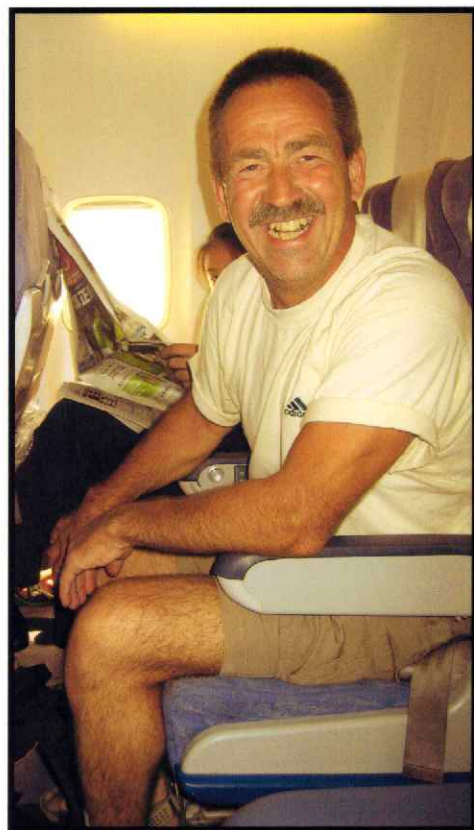
Vi kom endelig til vores hotel, der så meget imponerende ud, og ja, det lå lige i bymidten, lige over for Bell Tower. Det var et dejligt hotel, og vi fik nogle dejlige værelser.

Vi besluttede at vi ville gå i Klokketårnet, men først skulle vi lige have hævet nogle penge.

Fik hævet penge, på en stor indkøbsgade, og begav os så ellers til Klokketårnet via en fodgængertunnel under vejen. Klokketårnet er 36m højt og blev oprindeligt bygget i 1384 og har stor symbolsk værdi for Xi'an. En af de mange historie om Klokketårnet (Zhonglou) beretter, at den første Ming-kejser, Zhu Yuanzhan (født af fattige bønder), ikke kunne sove om natten, fordi han frygtede, at folk af "drageblod" (kejsere) ville skabe et oprør mod ham. Derfor besluttede han at opføre klokketårne i mange byer for at undertrykke drage-ånderne.

Oprindeligt stod Klokketårnet 500m vestligere, men med sædvanlig kinesisk ihærdighed blev det flyttet i 1582 til sin nuværende beliggenhed.

Klokken i det nordvestlige hjørne er fra Ming-dynastiet. Der var en utrolig flot udsigt, ud over de brede boulevarder, og store butikscentre.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Satte os på en fortovscafe, og snakkede om hvor vi skulle spise.

Gik ned ad en handelsgade, hvor det ikke var andet end tøjforretninger og intet andet, og her var ikke et øje. Gik så i en basar-gade, her var temmelig ulækkert, så her kom vi hurtigt ud fra.

Gik så i Xi'an's største center Kayuan, hvor vi efter et stykke tid fandt et supermarked i kælderens. Her tog vi en kurv, som vi fyldte med vand og flødekarameletter – men pludselig lukkede de – vi havde sat vores kurv et sted på gulvet, for vi gik og kiggede på sprut, men det var samme priser som derhjemme, da vi så skulle have kurven igen var den væk. Folkene i butikken var begyndt at sætte vores ting på plads, vi fik dog det hele igen.

Gik ned i et underjordisk butikscenter, Century Ginwa, hvor vi fandt en Hong Kong restaurant. Her fik vi dejlige peberbøffer, serveret på en støbejerns tallerken, sovsen blev hældt over ved bordet så det sydede og boblede, det smagte rigtig, rigtig, godt. Hertil fik vi pommefrites, der bare var så gode som noget vi ikke havde fået længe. I dag havde vi slet ikke spist med pinde – så bare vi ikke kommer ud af træning!!!

Gik tilbage til Xi'an Bell Tower Hotel, hvor vi lige var oppe med vores ting, og Jan hentede sit fotostativ. Så gik vi ned foran hotellet, hvor Jan fotograferede, det var meget imponerende med alle de lys der var, og også på Klokketårnet. Fik en lille en, inden det var good night.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Torsdag den 28 juli

Spiste morgenmad klokken 8.00.

Gik i receptionen for spørge hvordan vi kom ud til Terracotta Soldaterne, men så kom der en chauffør, og sagde at han ville køre os derud på en heldagstur for 300yen, det tog vi vel imod. Det viste sig at han havde en dejlig bil, med gode sæder og aircon der virkede. Der var godt med trafik ud af byen, indimellem kørte vi igennem forskellige gader der faktisk solgte det samme, mekanikergade – tømregade – blusegade o.s.v. butikkerne lå ligesom i nogle "garager".

Blev sat af ved et Factory, hvor vi blev modtaget af en dame, der fortalte hvordan Terracotta soldaterne var lavet. De brugte samme proces som for på at lave dem som for tusind år siden, når de blev brændt gik der 50% til. Meget upraktisk, at man ikke har fundet på noget nyt, altså. Vi købte selvfølgelig også nogle, og vi fik 20% i rabat. Så også hvordan de vævede tæpper – det var nogle utrolig flotte silketæpper. Derefter så vi hvordan laktræsarbejderne, lavede udskæringer i laktræet, meget facinerende.

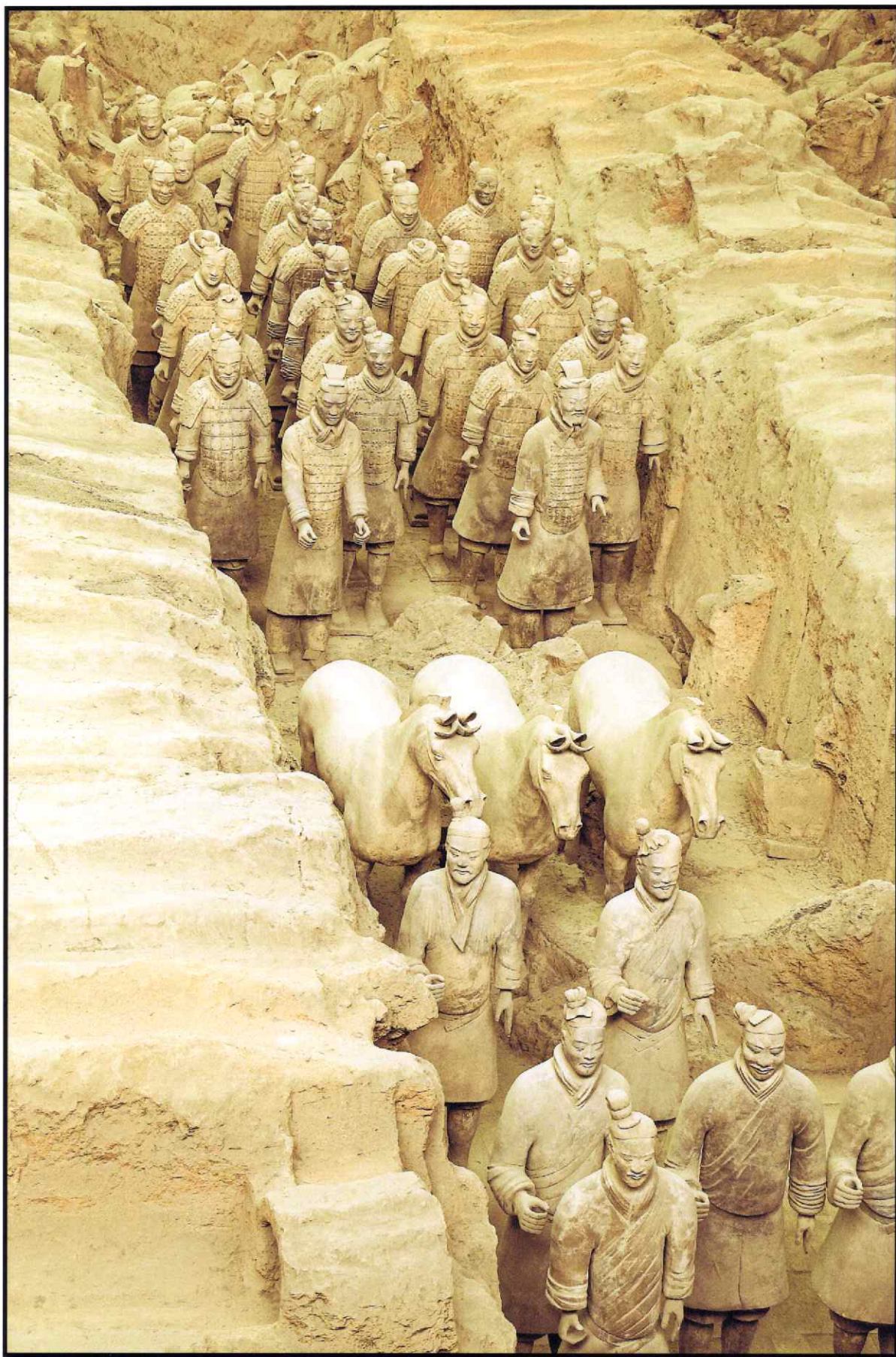
Kom ud til hærområdet, hvor vi først var gennem en rigtig souvenirgade, før vi kom til billetindgangen. Vi købte billet til at blive kørt frem og tilbage til hæren – vi skulle ikke gå for meget i dag pga. varmen. Blev kørt der til i en lille el-bil.

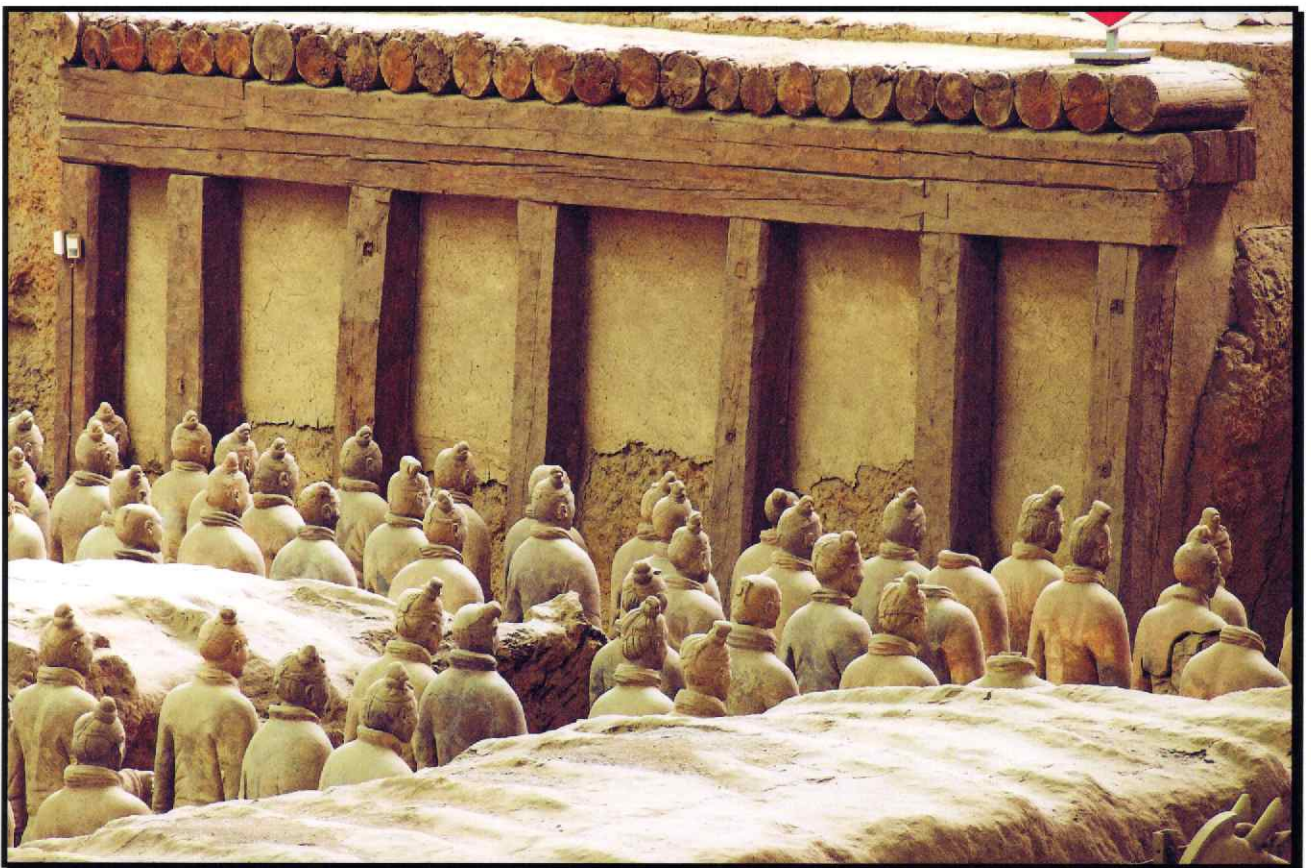
Gik først i Cirkelbiografen, hvor man stående så film hele vejen rundt, om Qin Shihuangs magtovertagelse, bygningen af hans mausoleum, hvordan Terrakotta-krigerne blev formet og malet, oprøret mod ham og ødelæggelsen af hans mausoleum, og til sidst brøndgravningen i 1974, der afslørede det 20. århundredes største arkæologiske fund.

Gik i Den første gravhvælving, der åbnede i 1979, det er også den største. Den er 230m lang, 62m bred og 5m dyb. Der skulle være ca. 8000 soldater og heste, opstillet i kampformation. Lige nu er der 1000 krigere, 32 heste og resterne fra mange stridsvogne. Det var meget imponerende.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik til Den tredje gravhvælving, der åbnede i 1994, den er den mindste af dem, er kun 29x25m. Her fandt man hærens hovedkvarter med officerer og generaler. De fleste af de 68 krigere har mistet hovedet, og de står bevæbnet i formation om en stridsvogn af træ, der menes at være styret af den øverste hærfører. Våbnene i udgravningen har vist, at kineserne har kunnet fremstille metaller, som man slet ikke kendte i Europa: tin, zink og nikkel.

Gik op for at få noget mad på en restaurant, men her så ikke alt for spændende ud, så i stedet købte vi nogle franske kartofler, som vi spiste på en bænk i skyggen.

Gik til Den anden gravhvælving, der åbnede i 1989, her har man fundet den venstre flanke af hæren med ca. 1300 krigere og heste. Det hele er ikke afdækket, så man kan se trætagene over terrakotta-figurerne. Her var nogle glasmontre med nogle flotte krigere i fuld figur.

Gik til Udstillingen af bronzestridsvognene, der blev fundet i 1980. De to stridsvogne er kun halvt så store som kejserens oprindelige. Begge stridsvogne er sat sammen af over 3000 enkeltdele. De fleste af bronze, men fx er hestens seletøj af guld og sølv.

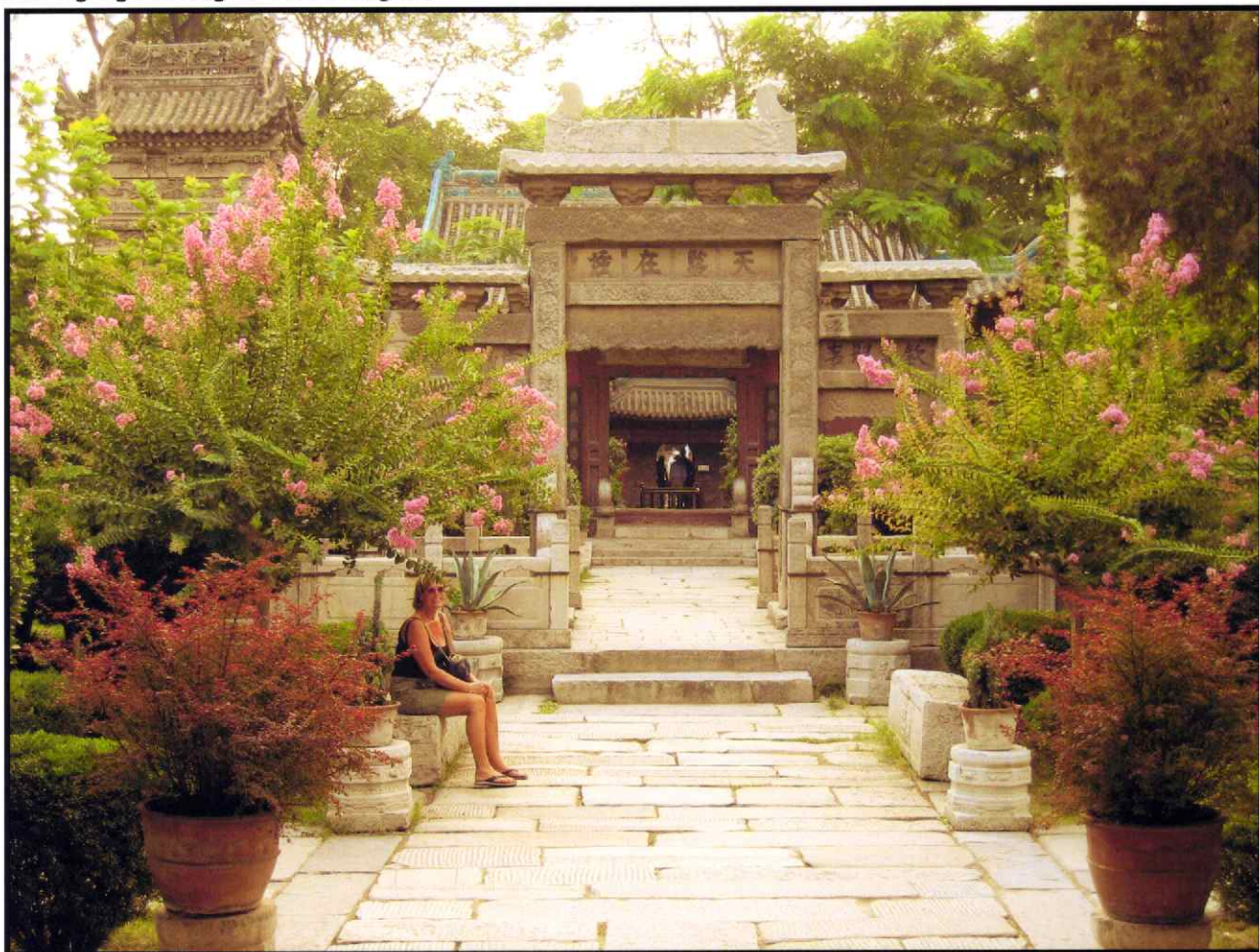
Gik pladsen rundt mange gange, for at finde våbensamlingen, men den var lukket. Satte os på kantstenen for at slappe lidt i benene, men man blev glohed i bagdelen, så varmt var det. Gik op til bilen, kunne ikke lige finde vores chauffør, men kan kom ud fra en forretning, og lignede en der havde sovet eller hygget sig et par timer, han har måske en lille veninde herude?

Det tog en times tid at blive kørt hjem, så vi var hjemme på hotellet ved 16-tiden.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik ved 17-tiden, ned til Den Store Moske (Huaajue), der gemmer sig i et af byens mest spændende og ældste kvarter – beboet af den muslimske hui-minoritet, dem er der omkring 30.000 af i Xi'an. Det er et basarlignende kvarter med masser af boder, der sælger alt, masker, buddhafigurer, snusflasker, sko til indsnørede fødder, papirklip, spisepinde, opiumspiber, Den lille Røde, personlige stempler og andet, som sådan nogle turister som os står og lige mangler i hverdagen.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Moskeen er en af de ældste og største Kina. Oprindeligt bygget i 742 under Tang-dynastiet, hvor der var masser af arabiske handelsrejsende i byen. Senere er den renoveret og udvidet mange gange, så nu er den 13.000 m² stor. Selvom det er en moske er den i byggestil meget kinesisk med svungne tagskæg, pavilloner og en rektangulær opdeling i fire gårdspladser. Midt i tredje gårdsplads fungerer moskeens højeste bygning med 8-kantet, tredelt tag, som minaret, der kalder muslimerne sammen til bøn. I det sydøstlige hjørne er der en bygning, hvor muslimerne kan vaske sig før bønnen. Midt i fjerde og inderste gårdsplads, var der en meget smuk næsten svævende Fønispavillon – også kaldet En Gud Pavillonen, fordi den bærer en drageornamenteret tavle med inskriptionen "En Gud". Ved den sidste store bedehal med arabiske inskriptioner på søjlerne, stoppes man af fodtøj og ure med bla. tiden i Mekka. Man kan kun komme ind og se de 60 store trætavler med Koranen på kinesisk og arabisk, hvis man er muslim, så der var vi ikke inde.

Gik og kiggede lidt igen i basaren, og kom i snak med en amerikansk student, som spurgte os, hvad han skulle købe med hjem til sin mor og far, så det snakkede vi lidt om, inden vores veje skiltes. Der hang nogle fuglebure som Gitte meget gerne ville ha', men de kostede 6-1400kr., så det må vist blive en anden gang.

Nu var det på tide at spise, igen. Kom til at gå langs en masse forretninger, hvor vi lige måtte handle lidt – men væk var mændene – dem måtte vi så lige finde, og det lykkedes da også. Kunne selvfølgelig ikke finde nogen steder at spise som passede os. Det hele var uhyre Kinesisk, med meget store oplyste spisesale.

Blev til sidst enige om at gå derned hvor vi var i går. Bestilte dejlig mad, tror vi nok, men intet skete. Havde fået drikkevarer, men så gik der ca.45min, og der var stadig ikke kommet mad på bordet. Dem der sad ved bordet bag os, havde fat i chefen, for at minde ham om os og

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

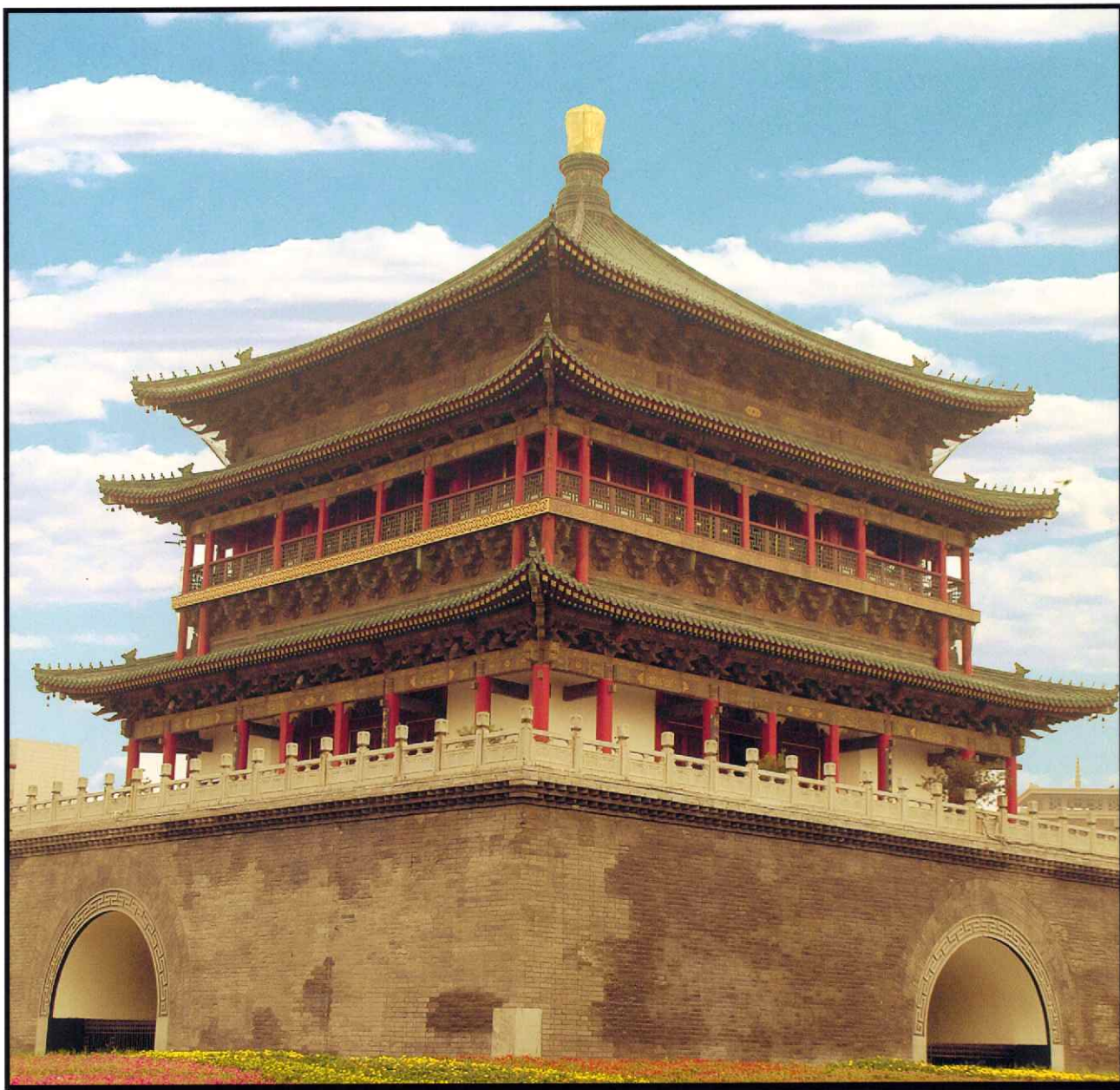
vores manglende mad, men det blev det ikke bedre af. Nu rejste vi os og gik op til en kasse for at betale for drikkevarerne – men så forlangte de penge for al maden som vi overhovedet ikke havde set skyggen af. Det ville vi selvfølgelig ikke betale, og der var en snakken uden lige, vi ventede og ventede på at de ville tage imod penge for maden, men nu havde vi altså mistet tålmodigheden, så vi besluttede at gå – idet samme kom al maden ind, og blev sat på vores bord – men nu syntes vi det kunne være nok, og gik uden at betale noget overhovedet. Lis og Gitte rystede i benene, da vi hernede i fodgængertunnelen, de var overbevidst om at enten politiet eller nogle håndlangere kom efter os. Det gjorde det ikke bedre, at vi gik og var meget længe om at finde opgangen til Bell Tower Hotel. Vi var først rolige da vi var kommet inden for Hotel døren. Uha hvor var det farligt!!!

Spiste dejlig mad på hotellet, hvor vi blev vartet op af en masse tjenere. Jan var inde i en udsalgs forretning, der lå lige ved siden af restauranten, og fik købt et par mærke t-shirt.

Sad og skrev lidt, inden vi gik i seng.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Fredag den 29 juli

Spiste morgenmad 7.30 – hvorefter eller inden vi havde pakket.

Vi tog en taxa ned til Xi'an's sydlige bymur, det var ikke ret langt, så chaufføren var ved at dø af grin, og det var vi også.

Det er også den samme bekymrede kejser, Zhu Yuanzhang, der har bygget bymuren, som ham der har bygget Klokketårnet. Bymuren er 12m høj og 14 km lang. Her ved sydindgangen, er det en dobbeltport der er, den hedder Mingde.

Vi fik lejet to tandem cykler, og vi var tidligt på den for her var næsten ingen andre end os. Vi morede os rigtigt – og fik grinet en masse – for det var temmelig væmmeligt at sidde bagerst, for man kunne jo ikke styre, bare holde fast, og træde i pedalerne.

Vi kunne rigtig få det hele med, alt hvad der skete i folks stuer, og se morgengymnastik i parken, og værksteder og skue ud over byens tage.

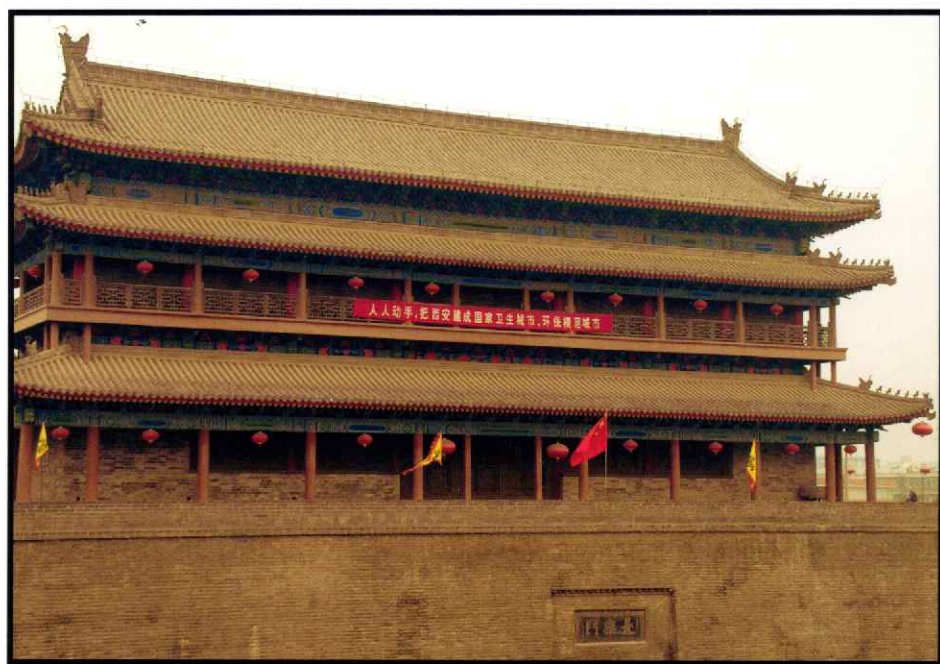
Vi kørte ned til et Tempel, hvor vi stillede cyklerne og gik ind og kiggede.

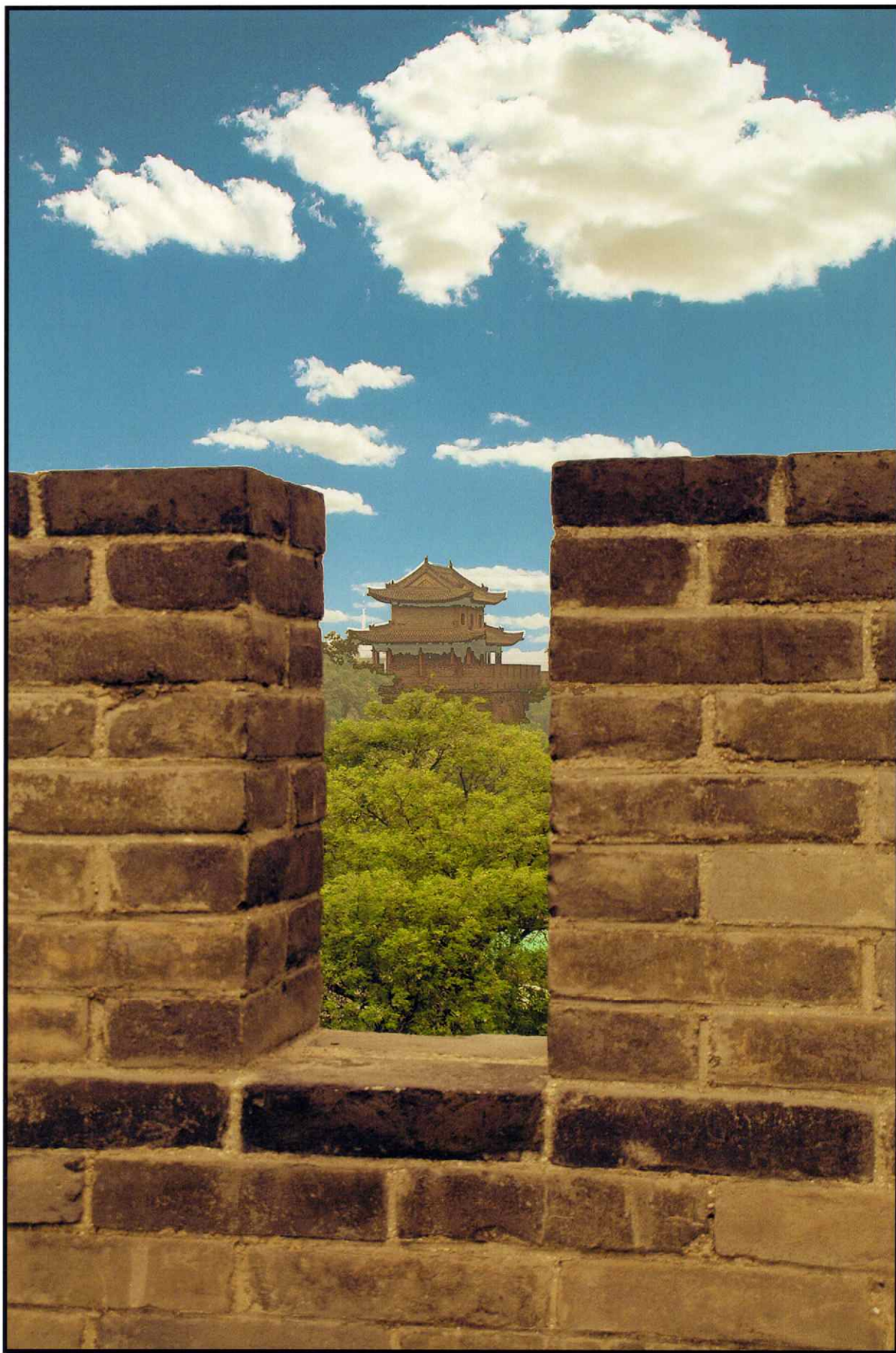
Det var ikke noget særligt – mest jade butikker – virkede som et andet factory. Udenfor stod der en masse forskellige store redskaber, stiger, vogne, leer osv.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Nu var klokken blevet lidt i 10, så vi måtte til at cykle tilbage, for vi skulle have en taxa til lufthavnen klokken 10.30, i dag går turen nemlig til Shanghai.

Vi troede at Steen lavede sjov, da han sagde at cyklerne var væk – men nej, det var ingen dårlig vittighed!!! Der stod vi, og vi havde betalt 200 yen i depositum, og klokken var mange. Nå, der stod nogle fyre, som kørte i el-biler, med folk på muren, dem spurgte vi, om de havde set noget – så de fartede rundt, og prøvede at hjælpe os. For enden af muren, stod der en hel familie, som øvede sig i at køre på tandem, og det var så den ene cykel vi fik, men den anden, kunne vi ikke finde.

Til sidst blev vi kørt tilbage i el-bilen, med cykel og det hele. Det var et pænt stykke vej, og det var blevet temmelig varmt, så det var rigtig rart, for det luftede dejligt. Vi fik endda vores 200 yen tilbage, selvom vi kun havde den ene cykel med tilbage.

Gik tilbage til hotellet, meget hurtigt, vi var bange for at komme for sent, men vi nåede det da. Vores taxa mand stod og ventede da vi kom tilbage, så vi vinkede lige, og gik så op og hentede vores bagage. Lis og Steen gik først ned og tjekkede ud – Jan og Gitte kom lidt efter.

Ude ved bilen var der en farlig ballade, for først kom vores chauffør fra i går, og spurgte om hvordan vi kom i lufthavnen – derefter en dame – Lis og Steen forklarede at vi havde en bil som vi havde bestilt, her på hotellet, af en mand i mørkt jakkesæt. Da de kom ud til bilen kom manageren, og så blev der først ballade. Han ville have at chaufføren skulle tage al bagagen ud, og over i to biler – men her sad vi altså – og vi flyttede os ikke. Til sidst lukkede chaufføren døren, og så kørte vi.

Der var temmelig meget trafik, cykler og scootere. Vi så en scooter med seks levende geder på bagagebægeret, så kan man tale om dyretransport! Kom igen forbi der hvor de solgte de mest fantastiske flotte, kæmpe vindruer og ferskner. Var i lufthavnen i løbet af 40 min. og vi gav kun 300 yen for bilen.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Ind og tjekke ind, uden problemer. Satte os i en restaurant, og drak igen en kop kaffe til 48 yen, og en øl til 20 yen.

Da vi skulle op i flyveren, måtte vi pludselig ikke have vores nye kabinekufferter med, for der var ikke mere plads – vi var også nogle af de sidste der steg ombord. Kufferterne blev afleveret ved skranken, og komme i bagagerummet.

Fik pladser bag hinanden. Til frokost fik vi en bolle med noget kød, en kage og noget ananas, samt kaffe. Vi lettede til tiden. Landede i Shanghai kl. 15.10. Stillede os ud i varmen, og kiggede efter en taxa. Jan blev kontaktet af en mand, som ville køre os for 250 yen. Jan sagde 200, det var ok, så vi gik efter manden op i en p-kælder. Kørte med en vareelevator op på 2.sal, og så holdt bilen her, ude i det fri. "Guiden", for det var ikke ham der kørte, det var der en anden til, virkede som om han ikke ville ses, det var noget lusket noget. Vi blev dog kørt til vores hotel – her var også utrolig meget trafik, og kæmpe skyskrabere, helt ude fra lufthavnen. Her var også utrolig diset.

Vi skulle bo lige ved siden af det kæmpe store Holliday Inn Hotel. Da vi kom til vores Zhongya Hotel, ville de sætte os af ude på gaden – men nej, den gik ikke – op foran sagde Gitte, så sagde guiden, more money, men nej, bare kom af sted, og så blev vi da også kørt op foran, og sat ordentligt af. Der kom også en med en bagage vogn til al vores bagage.

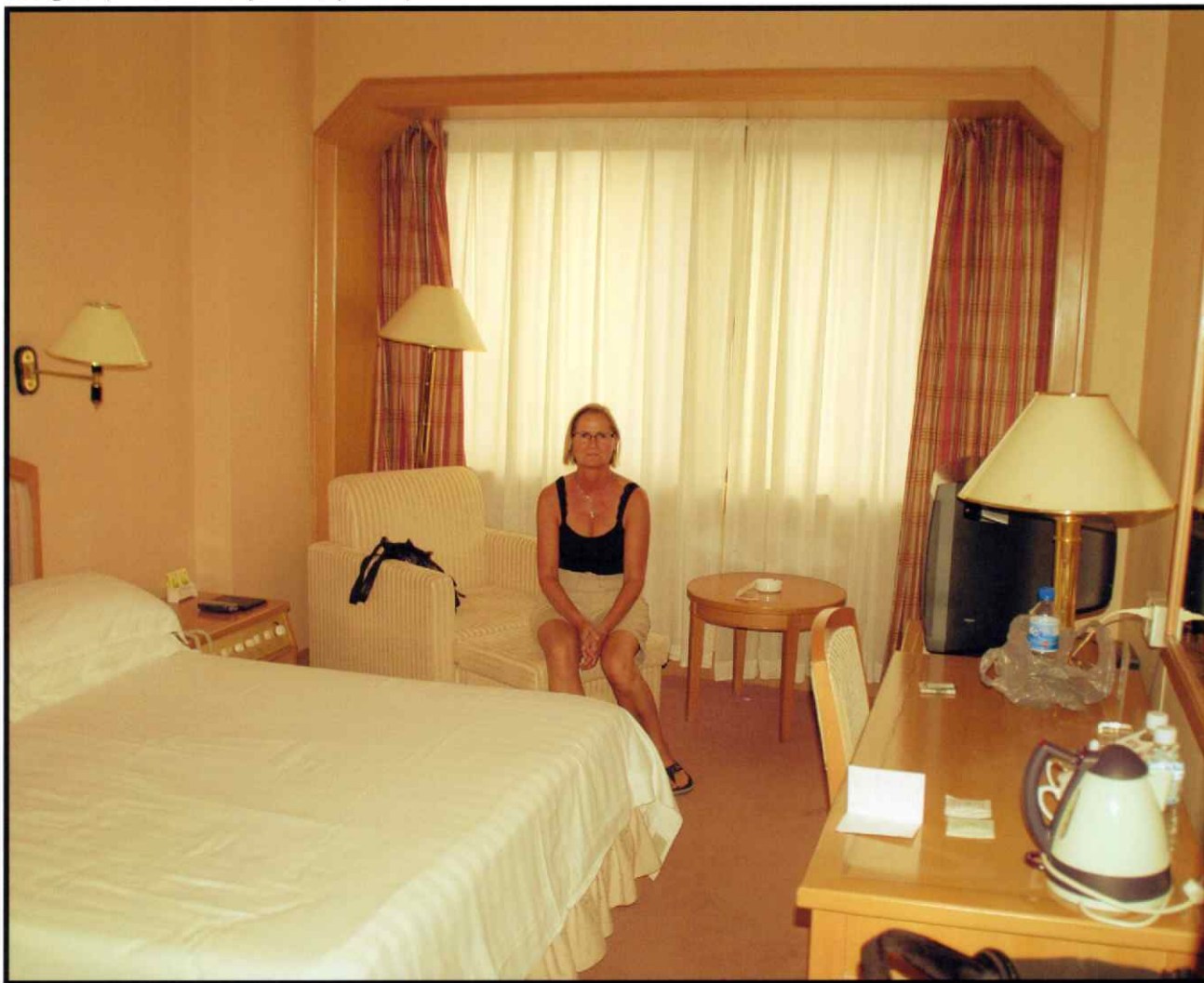
Stod lidt og ventede, da vi skulle indskrives, men endelig blev det vores tur. Fik et superior dobbeltrum – det var nogenlunde, men ikke så spændende – i hvert fald ikke udsigten, og det var også begrænset hvor langt vi kunne se pga. disen/smoggen. Det var meget varmt – så vi lagde os lige en halv time – og fik ordnet lidt i vores kufferter, inden vi igen mødtes klokken 19.00.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik ned og kiggede i foyeen, og gik så udenfor i varmen. Var ovre på den anden side af den kæmpe gade vi boede ud til, for at hæve penge.

Fik fat i en taxa, og blev kørt til det Franske kvarter. Gik op i Jinjiang Tower, der havde en restaurant, der roterede på 41. etage. Her gik vi ind og kørte op med elevatoren – man fik helt klapper for ørene, der var desværre kun buffet, og det havde vi ikke lyst til. I stedet nød vi udsigten, med alle lysene, på skyskraberne – det var fantastisk flot.

Ned igen med elevatoren, og så fandt vi en hyggelig restaurant, hvor vi igen fik dejlig mad. Vi bestilte hver en kødret, med ris som tilbehør – risene kom desværre først da vi næsten var færdige med kødretterne. Men godt smagte det.

Ude på gaden igen og lidt rundt og kiggede os om, det var stadig djævelsk varmt. Vi prøvede ihærdigt at få fat i en taxa, og det lykkedes da også efter en halv time. Vi var hjemme på hotellet ved 23-tiden.

Var i supermarkedet og købte "rævepis" og lidt øl og vand.

Sad og skrev og så i seng.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

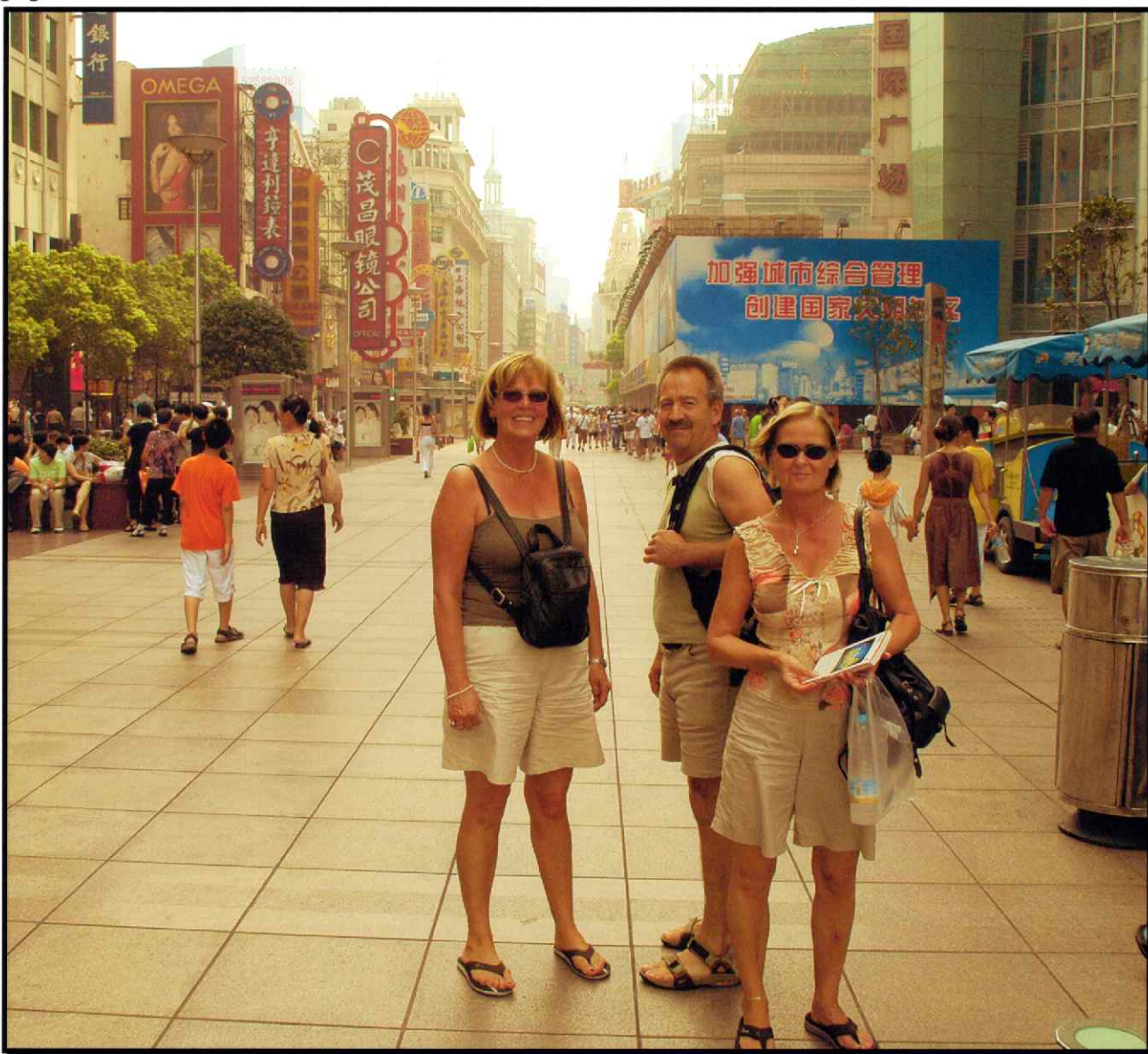

Lørdag den 30 juli

"Tag til Xi'an, hvis du vil se 2000 år gamle ting. Tag til Beijing, hvis du vil se 1000 år gamle ting. Og tag til Shanghai, hvis du vil se ting fra det seneste århundrede".

Ja, så var vi kommet så langt. En ny dag med spændende udfordringer. Morgenmaden var til gengæld ikke så spændende som i det ældgamle Xi'an. Morgenmadsrestauranten lå på 25. etage, men det var utroligt diset, så man kunne ikke se så langt.

Efter morgenmaden gik vi ned og tog en taxa til Nanjing Donglu – hvor vi blev sat af. Det var en rigtig lang gågade, med masser af forretninger på begge sider. Det var ekstremt varmt, overekstremt varmt, selvom vi ikke kunne få øje på solen. Indimellem måtte vi gå ind i nogle stormagasiner, for at blive kølet af. Vi fik også kølet tæerne i et lille springvand, der stod på gaden.

Satte os på en fortovscafe, i skyggen – det var dog kun turister der sad udenfor, alle andre, var så fornuftige at sætte sig inden døre i aircondition. Vi fik dog allerførst en iskold

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

vådserviet, inden vi fik serveret isthe og iskaffe. Mens vi sad her og "sumpede", iagttog vi nogle vinduesudsere, som bare stod på en stige i ca 10. etages højde, det så ikke særlig sikkert ud!!!

Gik ned mod The Bund, der er Shaghais berømte havnefront, med de bastante kolonibygninger i empirestil. Da fodgængere for få år siden var ved at blive mast af trafikken, har man bygget en pragtfuld, godt 10m bred, havnepromenade ud over floden. Promenaden er hævet så der er et godt udsyn over det gamle Shanghai, og det nye Shanghai på den anden side.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

På vej ned til The Bund, blev vi passet op af nogle kinesere, som meget gerne ville fotografere os, de havde fulgt efter os et stykke tid. Det morede vi os meget over.

Ja, Gud ved hvorfor pigerne skulle fotografæres

Da vi kom til The Bund var det så diset at vi ikke kunne se over på den anden side. Da det var umuligt at gå i heden, gik vi på en restaurant, nede under kajen – her sad vi meget længe, over vores cola, for her var dejligt køligt, vi kunne nærmest ikke få luft i den varme.

Blev enige om ikke at tage på havnerundfart, da man alligevel ingenting kunne se. Efter at have taget et billede af, en bronzestatue, der forestillede Shanghais første borgmester, Chen Yi.

Tog en taxa til Det kinesiske kvarter. Efter at have gået lidt frem og tilbage, fandt vi endelig porten ind til Fang Bang – Gamle Shanghai Gade. Her var mægtig livligt. Fyldt med mennesker og tusindvis af spændende boder. Nu sagde vores maver at det var madtid, men igen kunne vi ikke finde et sted at spise, men nu var det fordi der var fyldt alle steder.

Fandt en taxa, og kørte hjem til vores hotel – gik igen rundt for at finde noget mad, og til sidst delte vi os og gik hver til sit.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Jan og Gitte købte nogle sandwich og bananer og gik op på hotellet, for at spise dem, men det var umuligt, de var nærmest friturestegte.

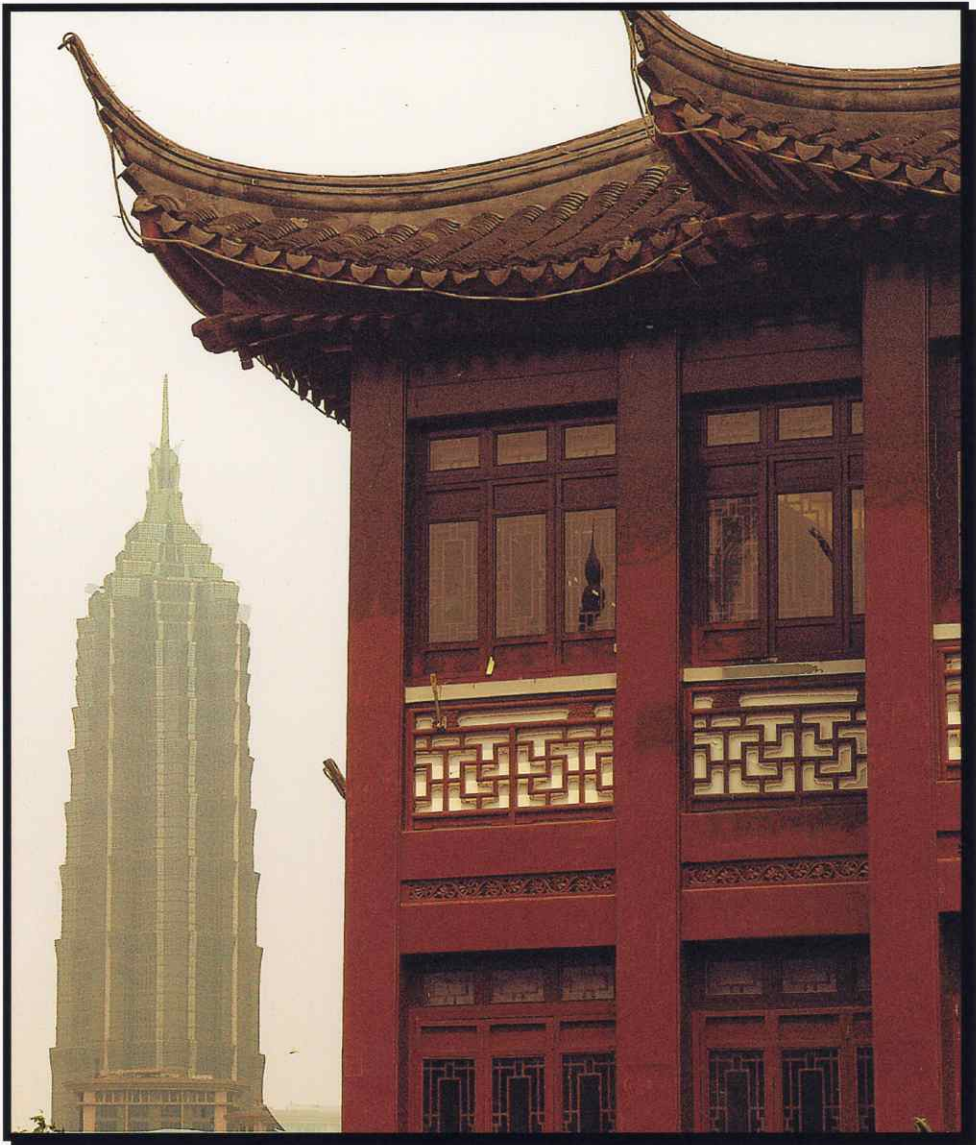
Lis og Steen gik op på en gangbro, for at se om der var noget der, men der var temmelig ulækkert, og man kunne desuden kun få drikke. Så gik de på Mc Donalds og købte mad der, og tog med hjem. Lis og Steen fik også købt postkort og sendt en mail. Vi var alle hjemme ved 15-tiden.

Om eftermiddagen blev det et frygteligt uvejr. På et tidspunkt kunne man ikke se skyskraberen lige ved siden af. Regnen stod ned i tykke stråler – det lynede og tordnede – og bragene roterede inde mellem skyskraberne – det var ret uhyggeligt.

Ved 19-tiden, kom Lis og Steen, og så blev vi enige om at gå over på Hotel Holliday Inn. Vi havde ellers tænkt os at køre et eller andet sted hen, men vi kunne simpelthen ikke få fat i en Taxa. Det regnede stadig. Spiste derfor på Holliday Inn, og vi fik god mad, vi valgte en ret hver.

Der var bryllupsfest i restauranten – så Lis var helt opslugt, af at følge med i hvad de lavede.

I stormagasin og købe øl og drinks, gik hjem og skrev lidt dagbog, alt imens at Jan spillede.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

En helt igennem rigtig varm dag.....

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Søndag den 31 juli

Op klokken 7.00, i morgenmadsrestauranten klokken 8.00.

Efter morgenmaden gik vi over til Shanghais Railway Station, som vi boede lige ved siden af, for at købe billetter til byen Hangzhou.

Hangzhou er hovedstad i provinsen Zhejiang og ligger smukt omkranset af bjerge ved floden Qiantang og søen Xilu. Det der gør byen så berømt og populær er dens fantastiske fortid. Marco Polo besøgte byen i 1280, og hans beskrivelser lød så usandsynlige, at man nærmest troede han var gal. Hangzhou (Kinsay) betyder, "Den Himmelske Stad" et navn, som den fortjener frem for alle andre byer i verden på grund af sin størrelse og skønhed og på grund af de glæder, adspredelser og nydelser, man finder der, som vel kan få indbyggerne til at tro, at de befinder sig i paradiset".

Pigerne havde planlagt en tur hertil, bla. fordi der ligger et rigtigt gammelt apotek, og en flot natur omkring en sø midt i byen.

Vi var allerede på togstationen lidt i ni og fik billetter på softclass, til kun 57 yen, for den 200 km lange togrejse – ja vi havde jo ikke rigtig fået nok af toge endnu. Eneste problem var, at det næste tog først kørte kl. 11.13, så vi havde et par timer at skulle fordrive.

Først gik vi i et center, som viste sig at være meget lokalt. Jan handlede et par t-shirts, hvor sælgeren på det nærmeste underholdte det halve af centret på kinesisk, som vi jo ikke forstod noget af. Men vi fik i hvert fald vakt en masse opsigt.

Gik derefter lige op på hotelværelset og lagde trøjerne, og så over på Starbucks, hvor vi fik en pragtfuld kop kaffe.

Ved halv elleve tiden gik vi tilbage til jernbanestationen, og fandt hurtigt vores tog, vogn og pladser. Lis og Steen havde fået pladser ved siden af hinanden, hvorimod Gitte og Jan sad på hver sin side af gangen.

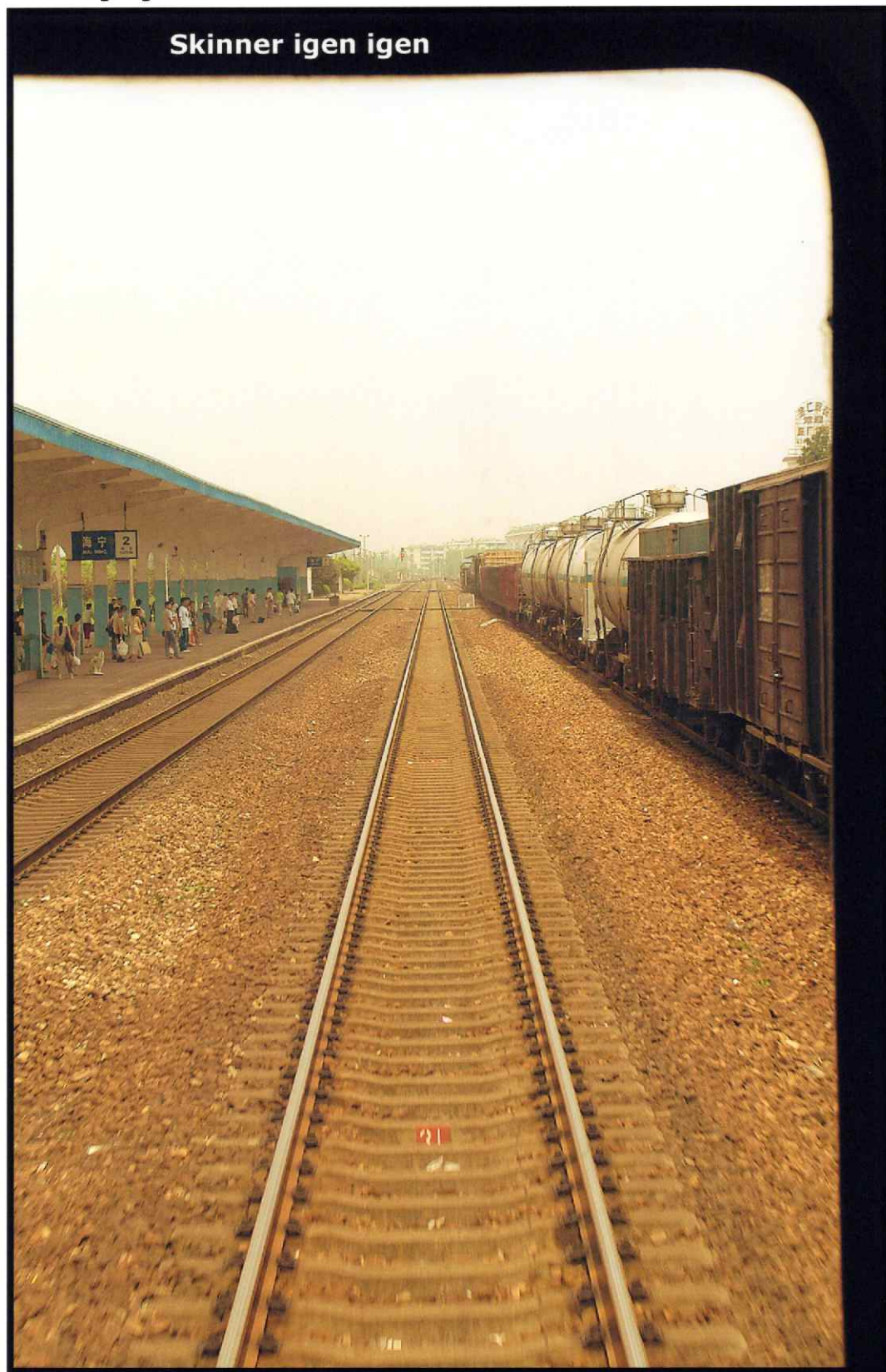
Jan havde fået plads ved siden af en kineser, som havde meget travlt med at spise og drikke risbrændevin. Han smaskede så det kunne høres i hele togvognen.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Heldigvis var vores togvogn ikke helt fuld, så da toget kørte satte Gitte og Jan sig sammen længere nede i vognen.

Det var åbenbart et hurtigtog, så det stoppede første gang i Hangzhou, to timer og tyve minutter efter afgang.

Skinner igen igen

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Havde brugt tiden til at nyde den grønne udsigt til rismarker, få en lille en på øjet og muntre os over de utallige togstewardesser, der hele tiden kom igennem vognen for at sælge drikkevarer, avceer og selvfølgelig ris – og nudelsuppe.

På stationen i Hangzhou, måtte vi købe billetter tilbage til Shanghai.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi vidste ikke hvilket tog og på hvilket tidspunkt vi kunne komme hjem igen. Da vi kom til billetlugen og vi prøvede at forklare os, blev der vild panik, for de kunne ikke tale engelsk. Til sidst kom dog en dame, som kunne forstå en smule og det lykkedes os at få fire billetter til hjemrejsen klokken 18.33.

Glade tog vi en taxa ned til Det Gamle Apotek. Hvad vi troede var en lille idyllisk provinsby, viste sig snart at være en by på størrelse med København. Masser af skyskrabere også her, og der var mere end 10 km, fra togstationen til bymidten. Men alligevel var byen meget forskellig fra Shanghai, Xi'an og Beijing: her var et mere roligt tempo, masser af grønt og vigtigst, her var faktisk sol og en blå himmel, og ikke noget dis.

Blev sat af ved apoteket, og var inde og se dette. Det var rigtig sjovt, med masser af mennesker og en masse apotekerpiger, der stod og blandede en masse tørrede urter til medicin.

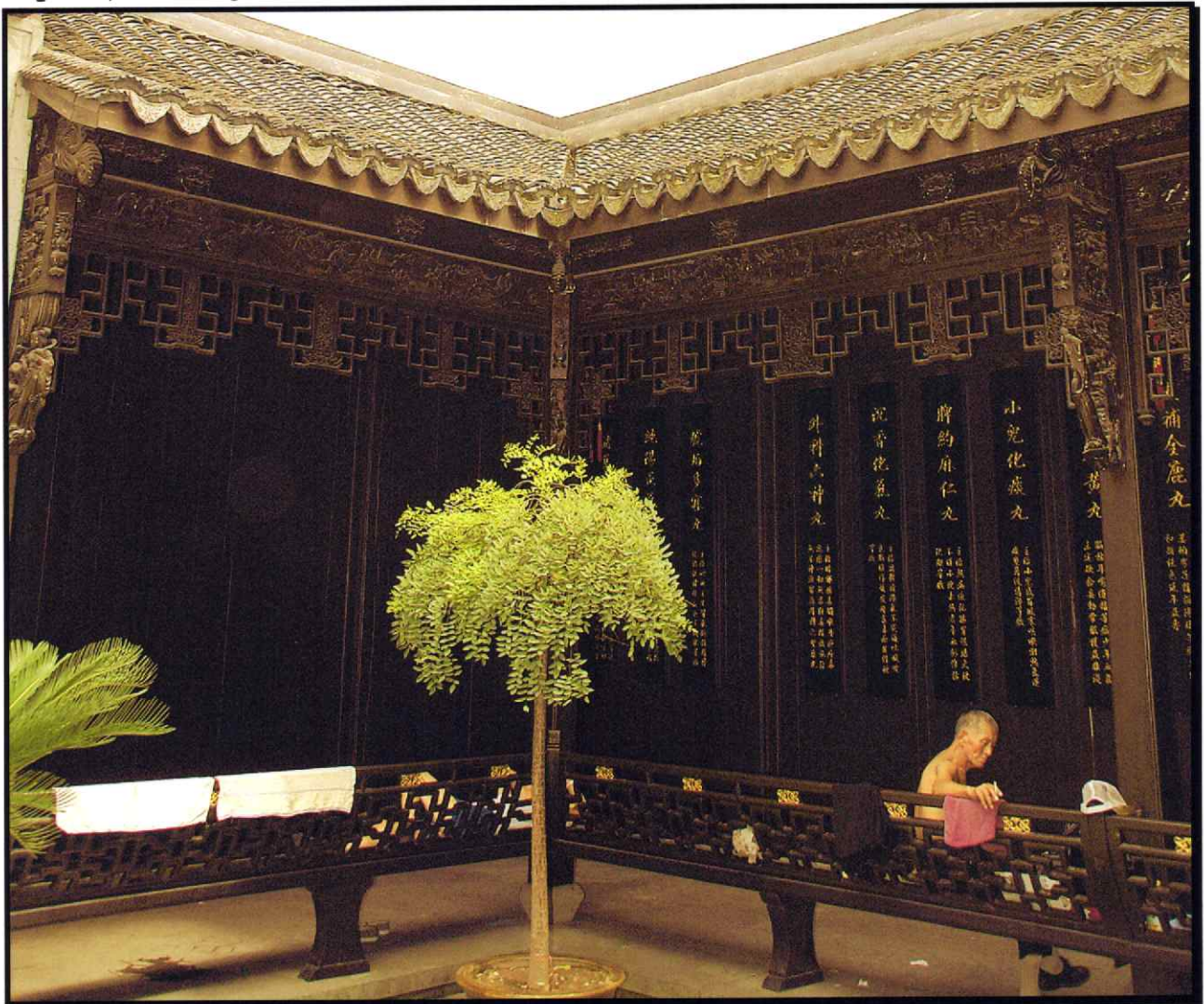
Apoteket er bygget i 1874 under Qing-dynastiet, og både interiøret og arbejdsmetoderne med naturmedicinen er højt respekteret og har stort set ikke ændret sig siden. Farmaceuterne i hvide kitler ekspederer recepterne frit fremme. Tørrede blade, rødder og urter skovles op af store mørke træskuffer, vejes med lodder i vægtskåle, blandes og pakkes i brunt papir med en snor om.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Her var også lægehus og venteværelse, hvor der sad patienter og ventede på at få stillet en diagnose, samt få gode råd om naturmedicin.

Da vi kom ud herfra, så Jan lige et bambusfuglebur der hang i loftet i en lille butik – lige sådan et Gitte har ønsket sig i rigtig lang tid. Der var to størrelser – men det store blev for stort – så det blev det lille. Damen i forretningen skulle have 200 yen for det store, og 150 yen for det lille. Jan var oppe på en taburet og tage det ned fra loftet – det var meget fint. Det vi havde set i Xi'an, ville han have 4300 yen for, idet han påstod det var antikt, og det der ikke var antikt, ville han have 2300 yen for – så vi syntes det var billigt. Tilmed fik Jan det endda ned på 100 yen – så glad var Gitte, fik det endda i en meget fin gul pose, som kun var lettere brugt.

Blev enige om at finde et sted at spise frokost, for vi skulle jo allerede tilbage 18.33. Fandt et dejligt sted, hvor der også var en del andre mennesker – kun kinesere. Vi bestilte maden ud fra et billede-menukort, det hele stod nemlig kun på kinesisk. Ind kom en gryde, som blev sat på et kogeapparat midt på bordet, og hertil fik vi ris – vi kunne bare ikke spise

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

det, det var enormt stærkt og kun fedt, selvom vi lod det syde og boble, brændte det fedt ikke af. Vi blev enige om at det var en slags hjerne, det så i hvert fald sådan ud. Senere fik Jan at vide af kollegaen hos Valora, Daniel, at det formentlig har været KOMAVE !!!

Gik ned på en gågade, hvor der var en masse apoteker med naturmedicin – gingobiloa rødder og slanger i høje glas. Fik handlet lidt igen.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

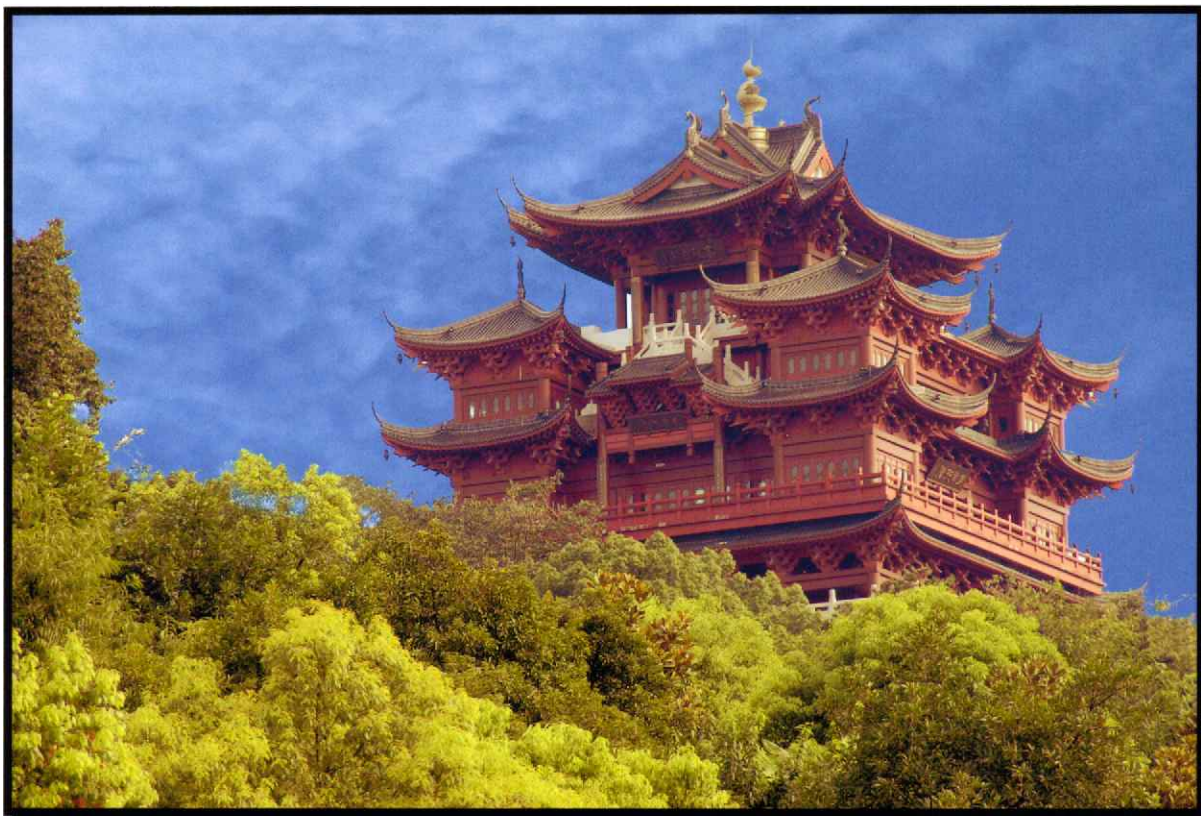
Kineserne

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

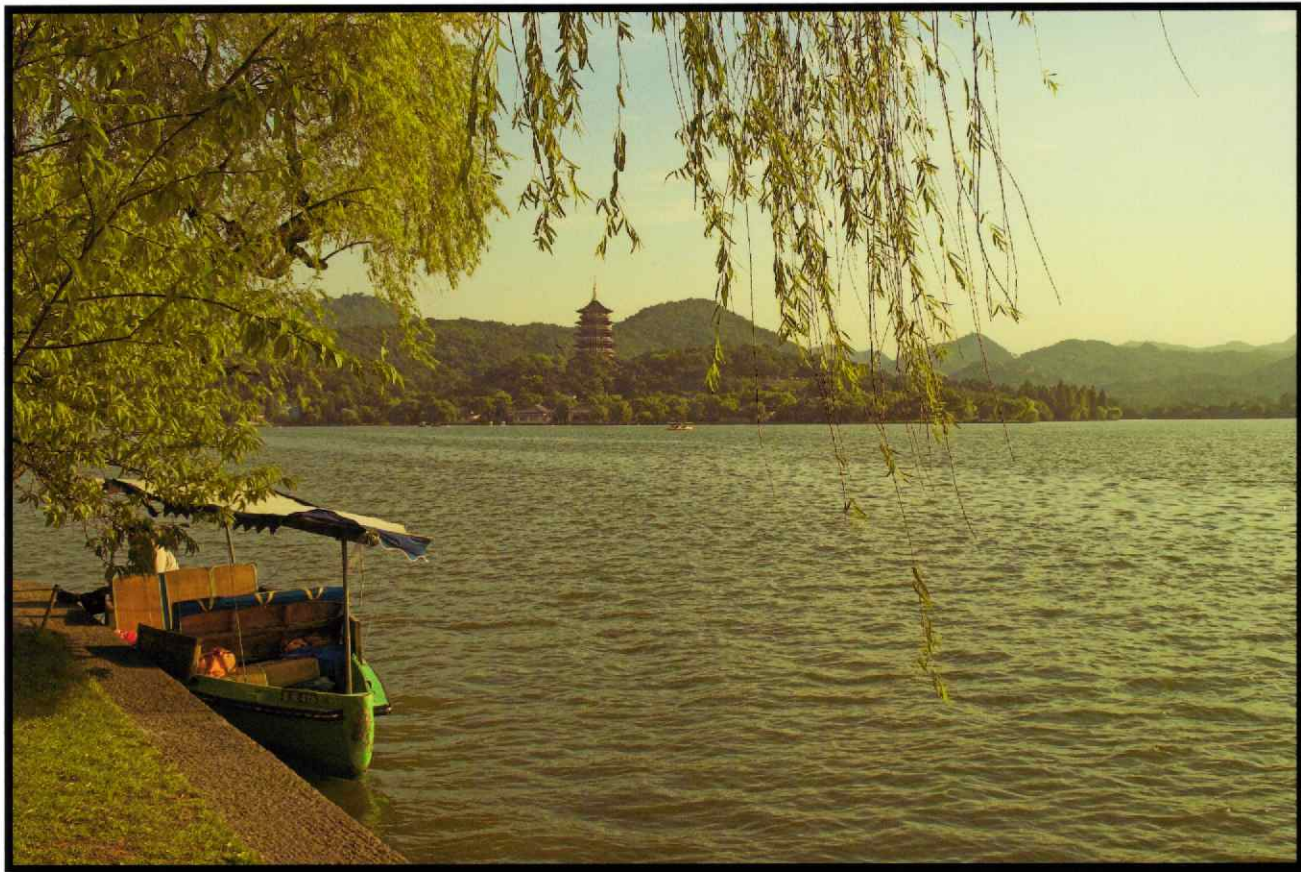
Gik så i 50 graders varme ned til Vestsøen (Xihu).

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Søen er næsten rund, der er ca. 3 km fra bred til bred, og søen er kun et par meter dyb. Vi kom ind ved De Små Havers Ø, skabt i 1607, med fine små søer pyntet med lotus og guldfisk og omringet af dæmninger med pavilloner, haver og broer – og en rigtig siksak-bro. Meget romantisk alt sammen.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

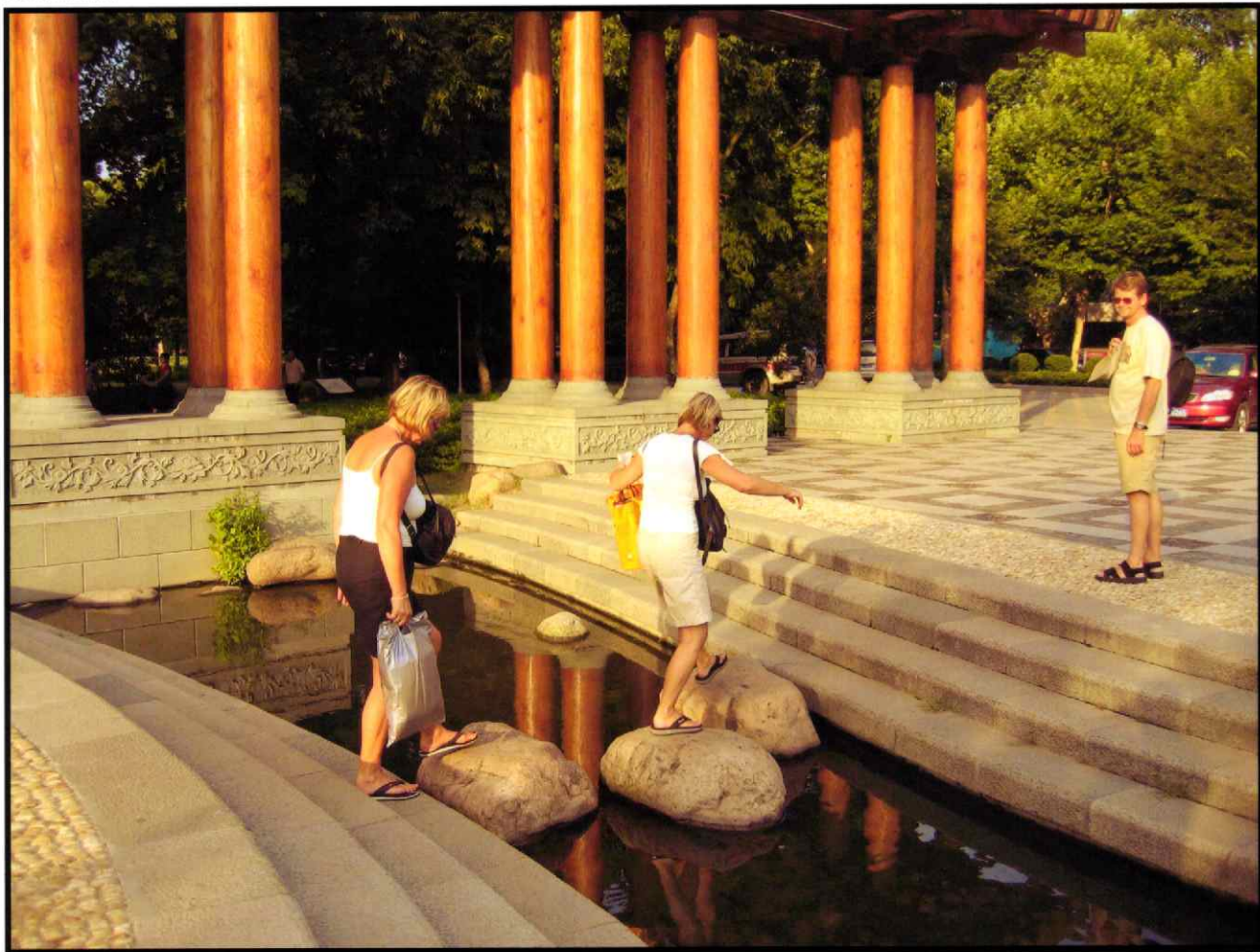
Satte os ind på en dejlig restaurant med udsigt over søen, her var utrolig smukt – havde købt øl og vand forinden – men så kom en pige og sagde vi ikke måtte sidde her for det hørte til restauranten, men der var kun os, vi kunne betale for at få lov til at sidde her, men det ville vi ikke.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi prøvede at finde en bænk, men det var umuligt, der var kun en i solen, og det var det for varmt til. Satte os til sidst på en sten, under nogle træer og pustede lidt ud – vi svedte godt nok tran.

Klokken var ved at være så mange at vi måtte se at finde en taxa, så vi kunne komme tilbage til togstationen. Det forløb heller ikke som forventet. Alle folk skulle åbenbart hjem nu, for det var helt umuligt at få fat i en taxa. Gik over på den anden side af gaden, og delte os lidt og til sidst lykkedes det da. Viste chaufføren vores togbilletter, og han nikkede, og kørte så ellers mod stationen.

På vejen var der omkørsel, for der var ildebrand i et hus, og brandbilerne var ved at komme. Der stod en mand på en stige, og kiggede efter om der var nogle i nød på første salen, det så lidt uhyggeligt ud alt sammen.

Lidt over seks var vi ved banegården. Vi gik op til soft class ventesalen – forbi Monkey class ventesalen, hvor der var stopfyldt med mennesker og totalt kaos.

Inde i soft class ventesalen stod to togdamer, som vi viste billetterne til. De blev først helt stumme og så begyndte de at diskutere vildt. Og vi stod og måbede – hvad var der nu galt? Kunne vi ikke komme tilbage til Shanghai?

Med fagter og kort fik damerne fortalt os, at det tog vi havde billetter til ikke kørte fra denne station, men fra en station faktisk ikke langt fra, hvor vi havde taget taxien.

Nu var gode råd jo dyre for der var kun 13 minutter til vores tog ville køre, og vi kunne under ingen omstændigheder nå hen til den anden togstation. En af damerne var dog så venlig at gå hen til billetkontoret for at finde ud af, hvad vi kunne gøre. Og hun kom tilbage med den skønne meddelelse, at vi kunne tage med et tog, der afgik fra denne station kl. 19.15. Det var

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

så ikke pladsbilletter, men vi var taknemlige for at kunne komme tilbage til Shanghai og satte os ind i ventesalen og ventede.

Vi var stort set de eneste mennesker inde i denne store flotte sal med store sofaer, toiletter og al mulig – i modsætning til Monkey class ventesalen. Der kom dog en familie med et par meget gamle kinesere, som også skulle med toget. Det var rørende at se den omsorg familien havde for de to gamle.

Endelig kom vores tog. Men vores formodning om at der sikkert var masser af pladser faldt fra hinanden som blade fra træerne i efterårsstormen. Toget var nemlig propfyldt, og de mange mennesker der skulle med fra stationen kæmpede en brav (kinesisk) kamp for at komme først ind.

Alt var simpelthen optaget, så der var kun trange ståpladser inde i kupéen, hvor man blev skubbet og puffet af folk der skulle forbi med deres bagage (læs: store sække).

Vi var nærmest lamslået. Skulle vi stå her i 2½ time – og endda sikkert længere da dette tog formentlig ikke ville køre så stærkt og uden stop, som det vi var kommet med.

Vi vakte betydelig opsigt, sådan fire "hvide" blandt tusinder af kinesere, hvoraf mange sikkert var på vej fra provinsen til storbyen Shanghai for første gang. Og der var så beskidt og ulækkert overalt i toget efter folk havde spist og drukket (og spyttet deres grønkhakkere på gulvet), at det var helt ubeskriveligt.

Vi stod på vores ukomfortable pladser i en halv times tid, så blev vi enige om at forsøge om vi kunne komme igennem menneskevrimlen hen til spisevognen – det kunne være at vi kunne redde os et par pladser her.

Steen banede vej ved skubben og trampen hen over folk, der lå på gulvet i mellemgangen, og til sidst lykkedes det os at komme hen til spisevognen.

Frøken Fortuna tilsmilte os – det havde vi også voldsomt behov for – der var nogen der lige havde rejst sig fra middagsbordet, så der var 4 pladser ledige. Her satte vi os midt imellem alt det svineri kineserne efterlader, når de er færdige med at spise. Fordi man spiser med pinde

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

og fra tallerkner, der er anbragt midt på bordet flyder bordet som regel med alskens madrester.

Heldigvis kom togstewardessen hurtigt og fik taget af bordet og tørret de værste madrester væk.

Vi forhastede os ikke med at bestille, for vi ville helst nøjes med drikkevarer – men var indstillet på også at bestille mad hvis det blev krævet (vi ville dog ikke spise det).

Ved hjælp fra en sød pige fra nabobordet fik vi forklaret tjeneren at vi skulle have 3 øl og en Cola. Det blev der lavet en masse skæg ud af, og på et tidspunkt optrådte tjeneren – på vores bekostning – for hele togkupéen. Vi fandt dog ikke rigtig ud af, hvad der var så morsomt.

Til sidst forklarede pigen fra nabobordet, tydeligvis ganske utilpas, at hvis vi ikke skulle spise mad, måtte vi betale 20 Yen hver til tjeneren. Jo tak, dem ville han nok stikke skråt i baglommen, men vi fandt prisen billig i forhold til at skulle stå op resten af vejen.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Vi sad længe og spyttede i glassene, og ca. ½ time før vi var fremme (nå ja, vi var jo stadig ikke helt sikre på, at det var toget til Shanghai, men håbede det inderligt. Ej heller vidste vi om toget ville standse på den station vi var rejst fra og som jo lå lige ved siden af hotellet) fik vi besked om at spisevognen lukkede og vi måtte forlade vores pladser.

Vi stod ude i mellemgangen et stykke tid. Her lå der en pige på nogle aviser på gulvet og forsøgte at sove. Ganske upåvirket af at vi nærmest stod overskrævs over hende. Så blev vi også smidt væk herfra – der skulle rengøres (den liggende pige ville dog ikke flytte sig, så der blev bare fejet rundt om hende).

Endelig klokken kvart i 10 var vi tilbage i Shanghai – og på den rigtige station. Stor var vores lettelse og glæde. Vi var efterhånden også blevet rigtig godt sultne, da frokosten jo ikke havde været særlig spiselig.

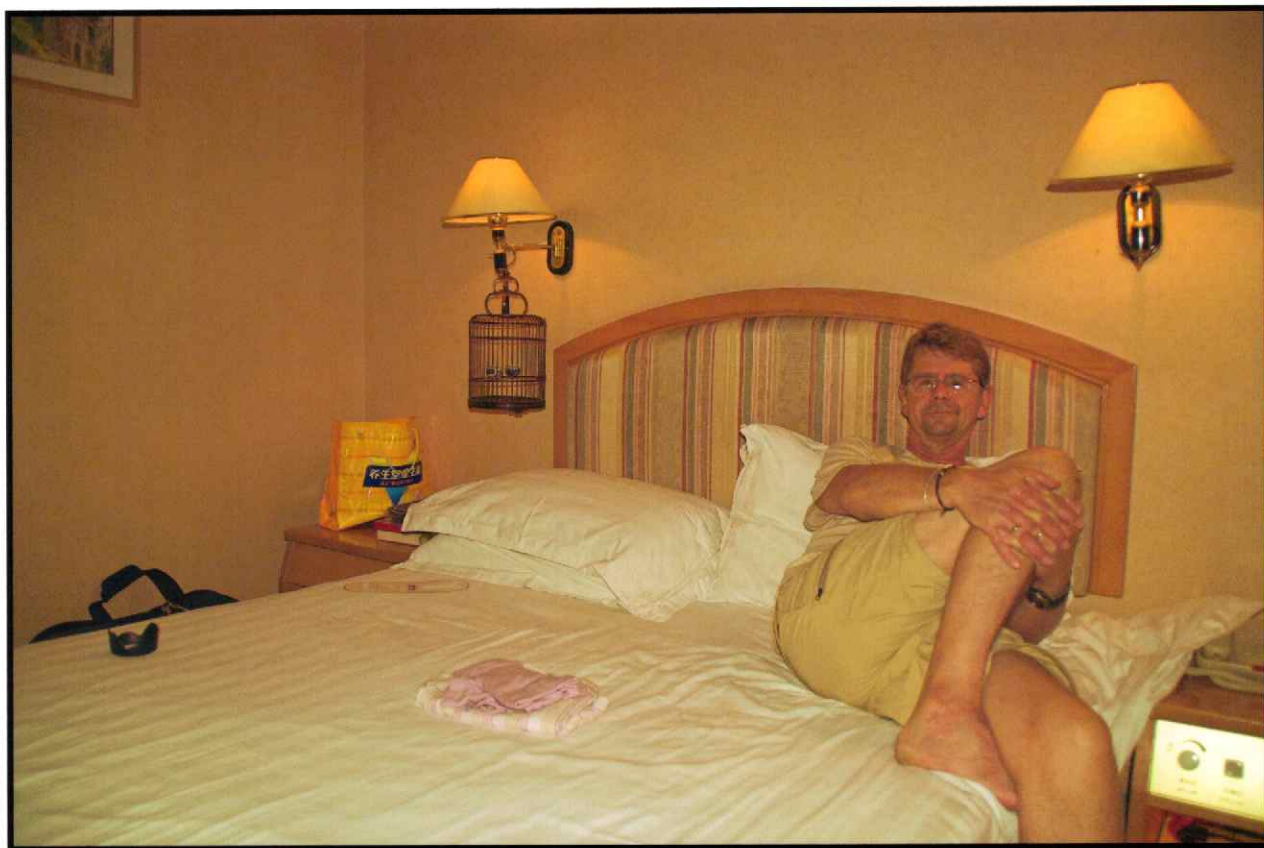

Da vi vidste, at restauranterne lukkede klokken 9 ilede vi over ti Mac Donalds og købte burgere, frites og cola og så tilbage til hotellet, hvor vi hurtigt fik sat menuen til livs.

Puh....det havde godt nok været en "tuff" dag – men også meget spændende at komme væk fra storbyen og ud på noget, der til en hvis grad lignede landet, og hvor der i hvert fald var en flot blå himmel.

Vi snakkede om, at det nok havde været mere behageligt at slutte ferien med en uge sådan et sted for rigtig at kunne slappe af. Der lå et lille hotel lige indenfor i parken lige ned til den store sø – det så rigtig fredfyldt og lækkert ud.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Mandag d. 1. august

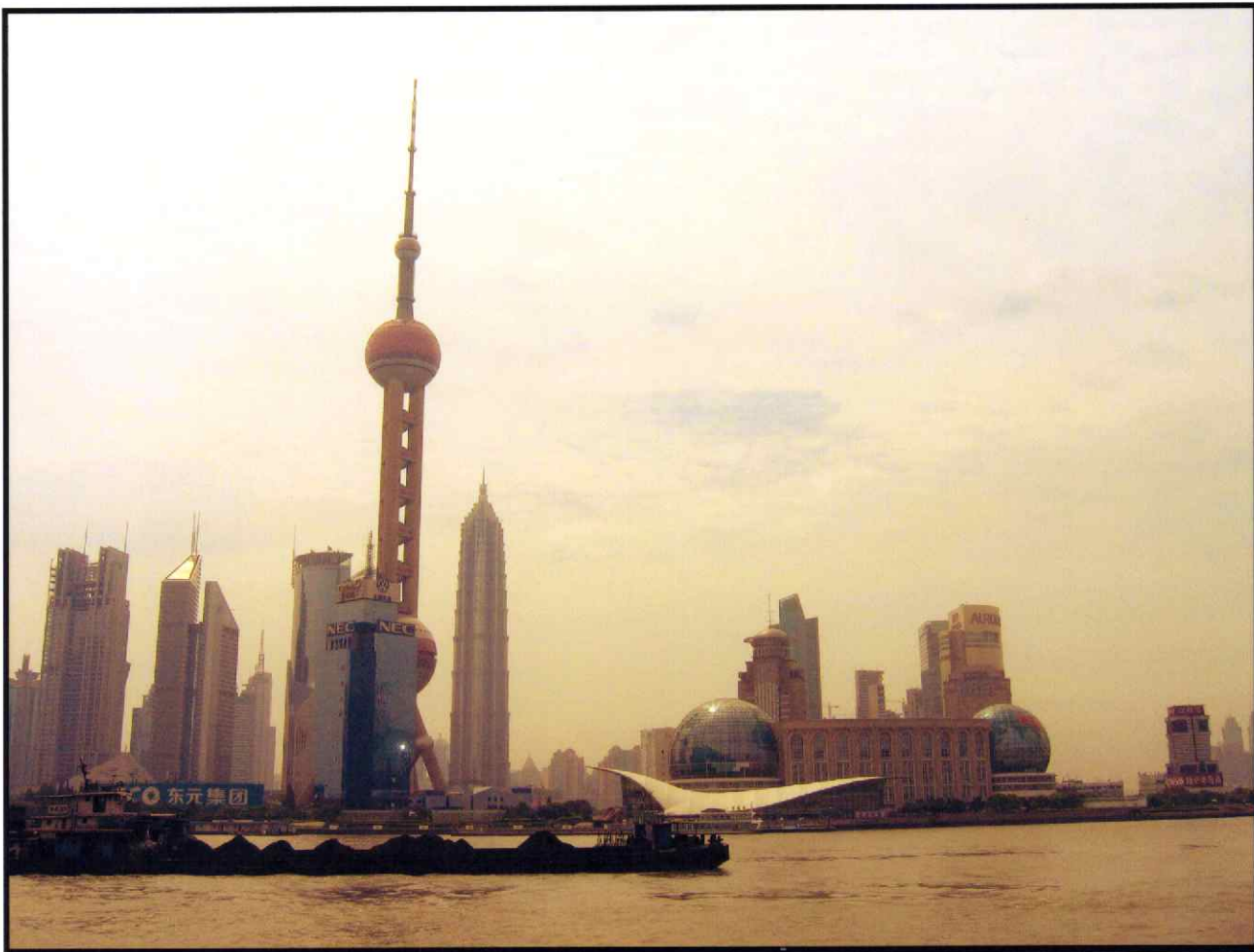
Efter morgenmaden tog vi en taxi ned til gågaden. Vi ville dele os i to hold: Jan skulle se på foto og de andre tre ville på en kanalrundfart nede fra The Bund.

Det var fortsat ekstremt varmt – så Jan's fototur inde i de airconditionede varehuse var helt behagelig. Gitte, Lis og Steen måtte lide i varmen – men det havde og luftet en del ude på vandet, Huang Pu River.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Jan fik købt et Nikon Coolpix til 2.200 kr. incl. Ekstra batteri og SD kort. Ca. 1.500 kr. billigere end i Danmark.

Vi mødtes i den gamle kinesiske bydel lidt over middag. Vi ville ind i det gamle berømte tehus, men frygtede at der ville være stuvende fuldt af mennesker.

Det var dog ikke tilfældet....og da vi så priserne forstod vi godt hvorfor. Men vi fik en rigtig lækker is-te. For at bøde på de ekstreme priser fik vi hver en vifte – som gave.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Der sad tre ældre kinesere med nogle gamle kinesiske instrumenter. Vi sad længe og ventede på at de skulle begynde at spille.

Vi var efterhånden godt sultne, så vi gik udenfor for at finde et spisested. Heldigvis var der en international café, hvor vi fik dejlige skinketoasts.

Bagefter fik vi handlede de sidste souvenirs og gaver – vi var simpelthen ved at koge over af varme.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Tog tilbage til hotellet og slappede af inden vi om aftenen skulle ud på de helt store oplevelser: Først prøve at køre med verdens hurtigste tog ud til lufthavnen – 300 km/t. Vi ville ikke vente til i morgen, da det ville være for besværligt med al vor bagage.

Vue fra hotellet

Og bagefter ville vi spise aftensmad oppe på 250. etage i én af verdens højeste bygninger.

Vi skulle tage undergrundsbanen for at komme ud til hurtigtoget. De var noget af en oplevelse i Shanghai. Der var så utrolig mange mennesker nede i undergrunden at det var helt ufatteligt.

Vi skulle køre fra endestationen og var lykkelige for at vi så kunne få en siddeplads. Stod allerforrest i køen, da en togmand blæste i en fløjte for at gøre opmærksom på at toget kom. Og så var der ellers helt sort omkring os af mennesker. Selvom vi stod forrest i køen var alle siddepladser optaget, da vi kom ind i toget. Det var helt ufatteligt.

Vi var godt chokerede over at se hvordan det foregik, når toget holdt ved stationerne. Alle kineserne vil in og ud af toget – på samme tid. Det var en kamp uden lige, og vi frygtede for hvordan vi pæne danskere nogensinde skulle komme af igen.

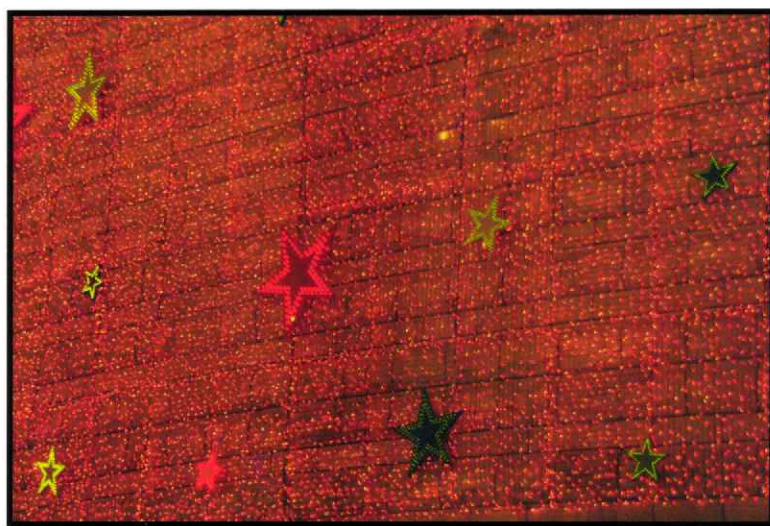
Men heldigvis skulle vi så langt at der ikke længere var så mange mennesker der skulle af og på, så det blev ikke noget problem.

REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

Vi var dårligt steget af toget før vi p det nærmeste blev overfaldet af kinesere der tilbød at køre os til lufthavnen. Vi blev godt gale i skralden. De kunne vel sige sig selv at vi ville med det spændende hurtigtog, når nu vi var taget til denne station.

Men ak, det viste sig at toget var lukket i denne uge pga. reparationer, så vi kunne godt vinke farvel til en tur vi havde set meget frem til. Og vi kunne så også godt forstå de ihærdige taxi chauffører.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

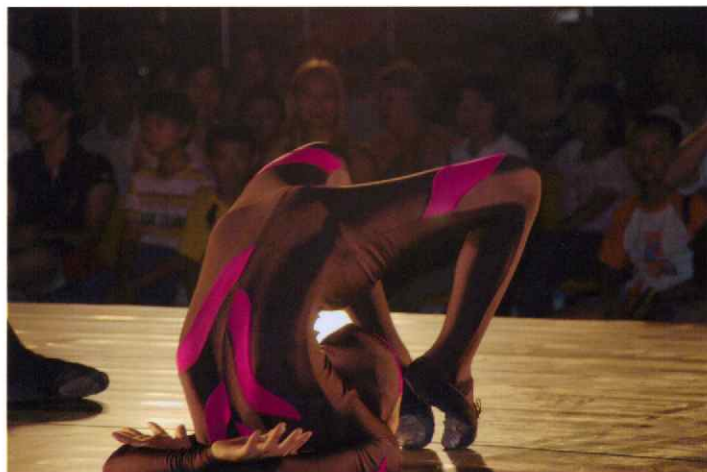
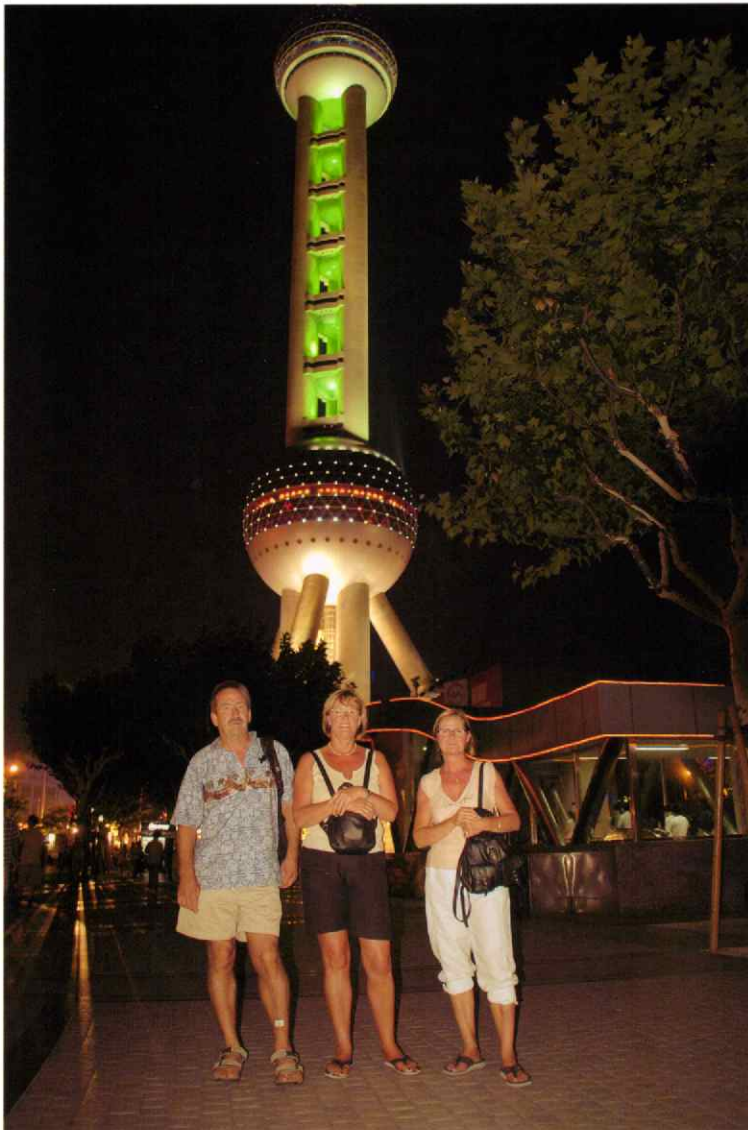

Lidt slukøret tog vi undergrundsbanen tilbage til den nye bydel med de mange kæmpestore og flotte skyskrabere.

Da vi kom op fra undergrunden var det til et imponerende syn. Det var selvfølgelig helt mørkt men med masser af lys på gaden og skyskraberne. Ja flere af dem havde ligefrem lys-show á la Gitte. Det blinkede i alverdens farver.

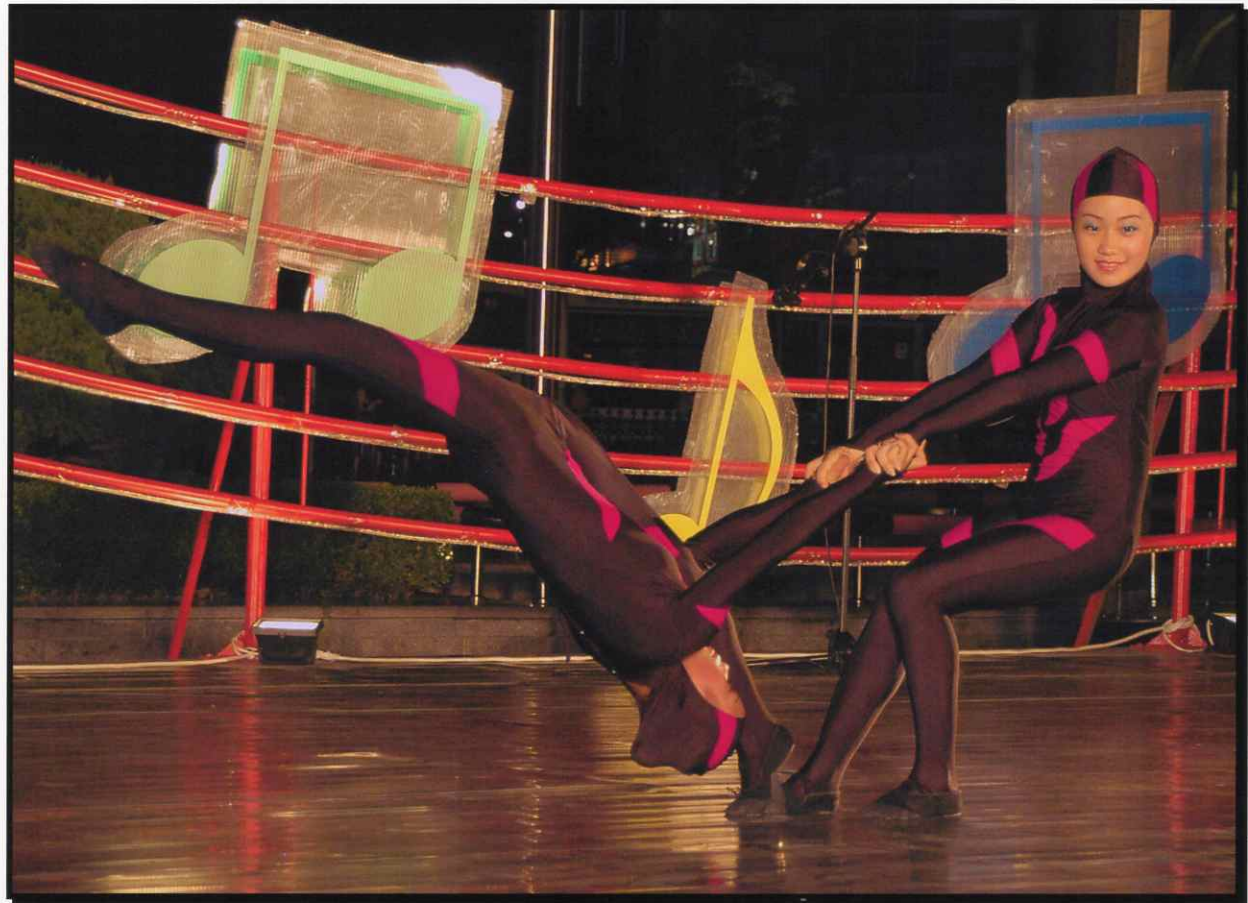
Vi gik hen til The Oriental Pearl TV Tower. Bygningen står på 3 søjler der hver især er 9 meter i diameter. Højden er ikke mindre end 468 meter højt.

Den øverste sightseeing platform ligger 263 meter oppe og er 45 meter i diameter. Turen op og ned foregår med to elevatorer der kører med 7 meter i sekundet. Det vil sige man kunne komme til toppen på 37 sekunder.

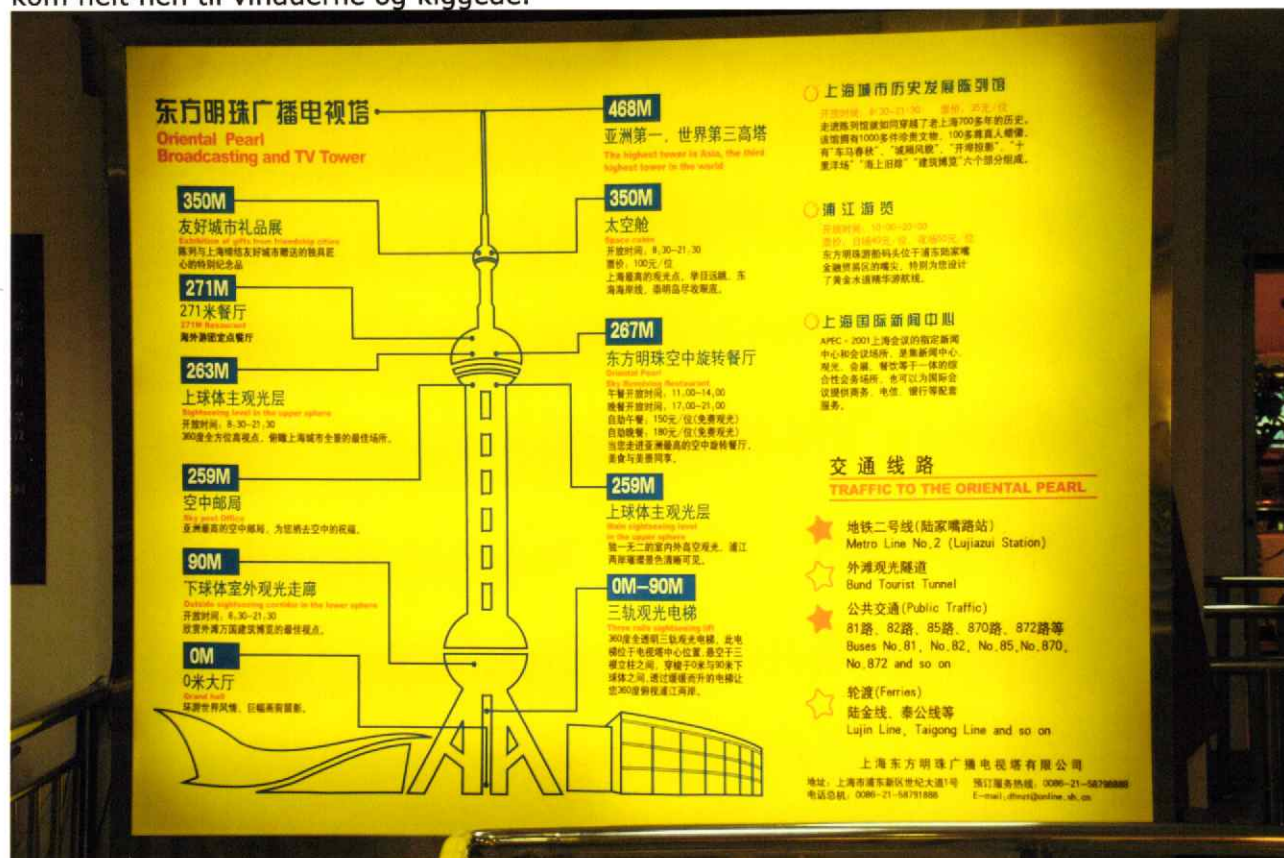
Nedenfor bygningen var der optræden af kinesiske akrobater, som vi kiggede på inden vi entrede tårnet (det kostede selvfølgelig en mindre formue at komme ind).

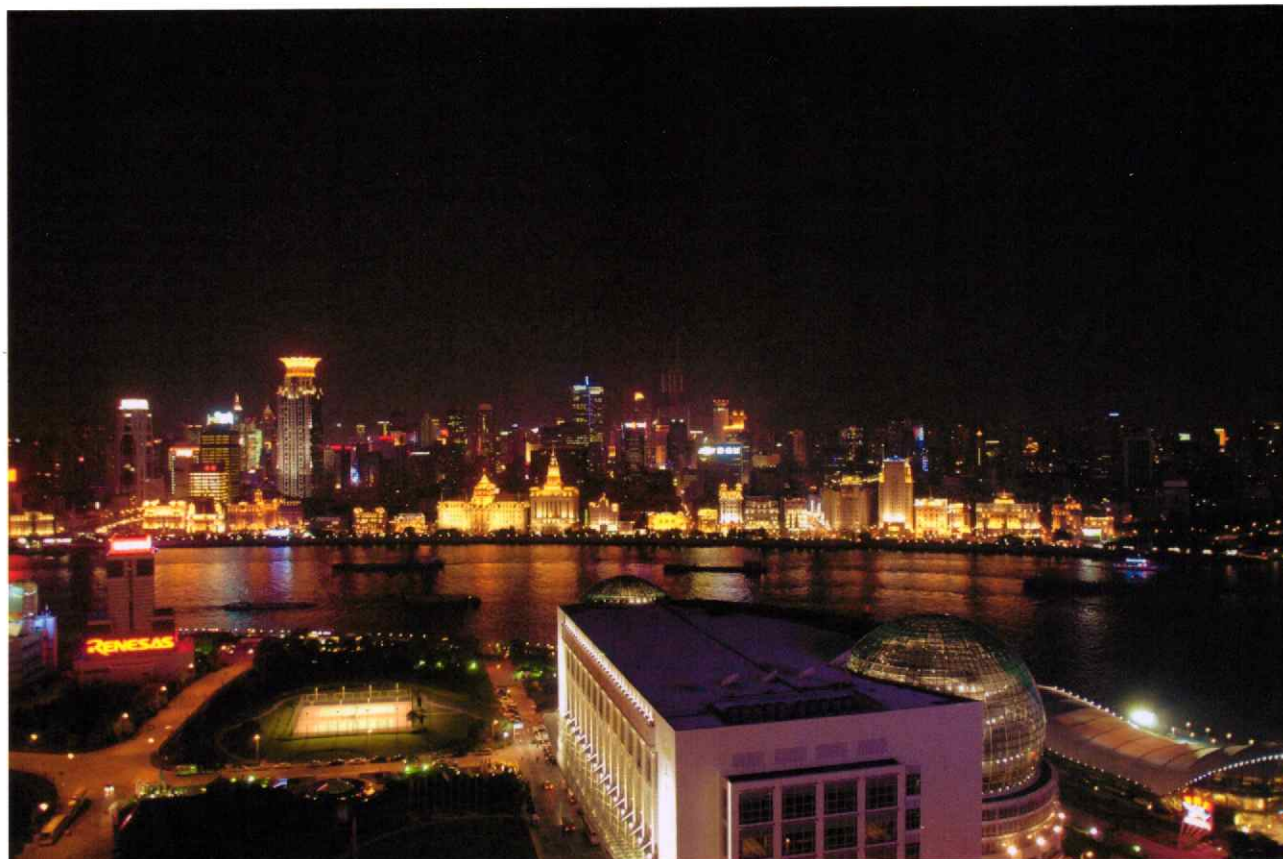
REJSE MED DEN TRANSIBIRISKE JERNBANE

Men udsigten var alle pengene værd. Det var fantastisk. Selv Lis fik overvundet sin angst og kom helt hen til vinduerne og kiggede.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Egentlig ville vi have spist i restauranten heroppe, men de havde optaget og var i øvrigt ved at lukke, så vi ville vente til vi kom tilbage til Moder Jord.

Da vi kom ned gik vi hen til en restaurant som vi havde set oppe fra tårnet. Men ak – da vi endelig kom derhen var der lukket for servering.

I stedet tog vi en taxi tilbage til den anden side af floden til hovedstrøget hvor vi satte os på "vores" restaurant (havde været her før) og fik endelig noget fast føde.

Det var varmt – rigtig varmt: Selv her kl. godt 23 var temperaturen 37 grader. Vi turde slet ikke tænke på hvad den havde været i løbet af dagen da solen skinnede.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

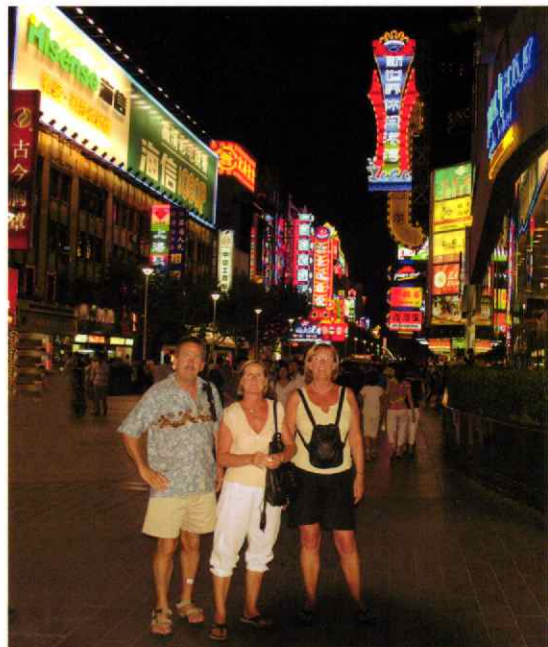
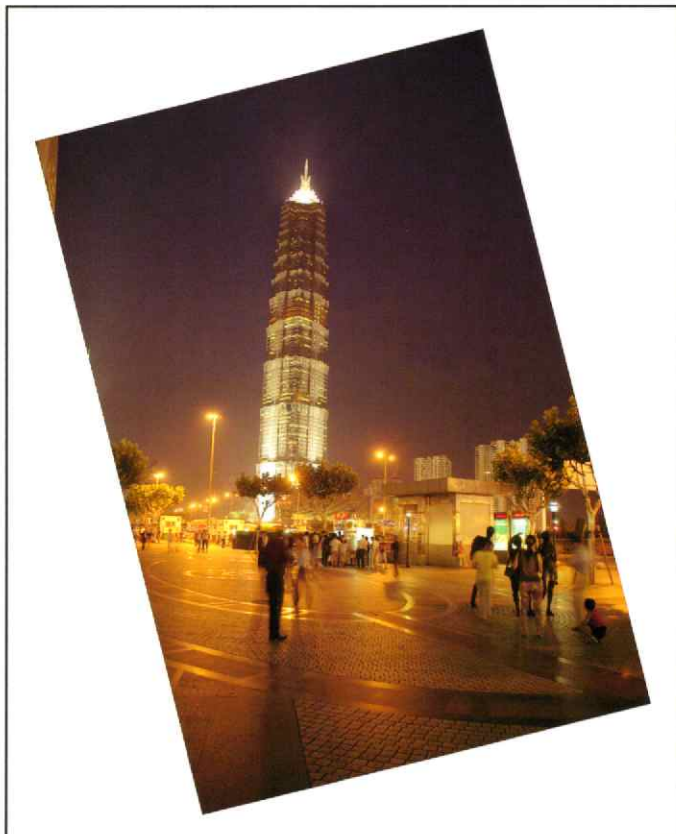

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Gik og kiggede lidt inden vi tog en vogn tilbage til hotellet – nu skulle vi så småt begynde at tænke på hvordan vi kunne få pakket alle vores indkøb ned i kufferter og tasker....Imorgen stod der nemlig Copenhagen på skemaet.

Billed Klo

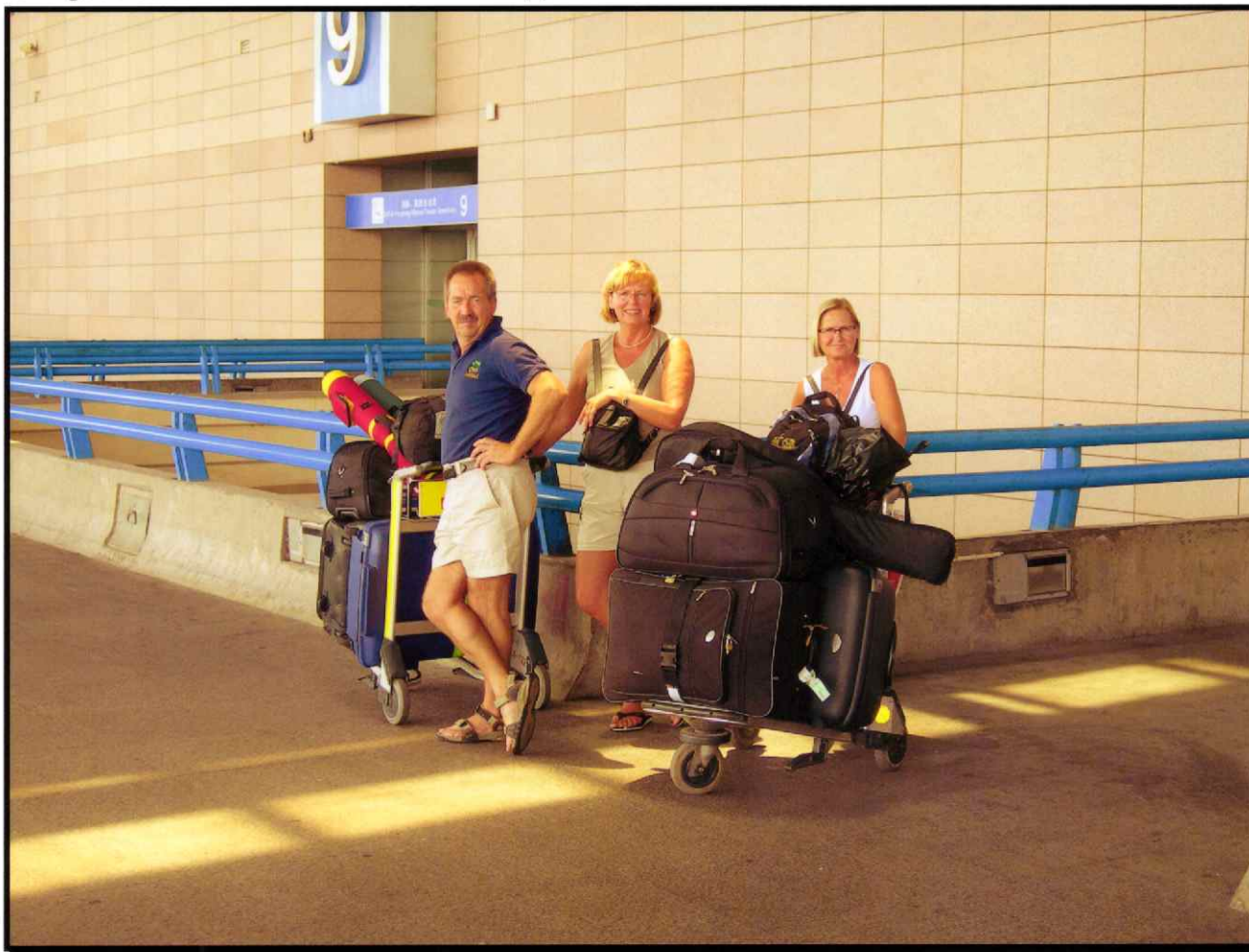
REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Tirsdag d. 2. august

Tidligt oppe og i gang med pakningen. Puh-ha der var utrolig mange ting der skulle proppes ned i de trængte kufferter. Men heldigvis havde vi jo købt weekend kufferten og den kunne lige tage det toppen af isbjerget.

Kom godt ud til lufthavnen – men så stoppede vores held – for en stund.

Det skal her bemærkes, at allerede lang tid inden vores afrejse fra Danmark havde Gitte, af en arbejdskollega som ofte rejste til Kina, fået at vide at det var en god idé at medbringe en lille flaske parfume til damen i indcheckningsskranken – så ville det gå meget lettere med at få indvejet de mange ting man ofte tog med hjem derfra.

Det havde vi talt en del om, og pigerne havde også medbragt adskillige parfumeprøver der bl.a. blev hentet i Matas.

Desværre forholdt det sig således, at alle disse prøver blev afleveret til vores stewardesser på den Transsibiriske – og selvom vi havde intentioner om at få købt noget parfume inden hjemreisen, fik vi det ikke gjort.

Men hele denne historie havde vi på nuværende tidspunkt lykkeligt glemt.

Så da vi skulle checke ind blev vi enige om at tage så meget med op i flyveren som muligt, det var fx den nye rejsetaske, guitar, fotoudstyr, toiletartikler (og her taler vi om en betragtelig tonnage) – for at undgå at skulle betale overvægt. Selvom kufferterne vejede langt over det tilladte var der ikke nogen problemer – andet end at indcheckningsdamen rynkede panden og sagde et eller andet på kinesisk.

REJSE MED DEN TRANSSIBIRISKE JERNBANE

Lettet gik vi videre for at komme ind i transithallen. Men her blev vi stoppet af et par emsige sikkerhedsvagter. De vejede vores håndbagage på medbragte badevægte – og forklarede at vi havde alt for meget med. Det måtte vi ikke. Da vi ikke forstod hentydningen blev vi bedt om at gå tilbage til bagageindleveringen og få noget af det indvejet.

Så vi måtte tilbage igen. Men her var der ingen hjælp at hente. Vi havde allerede indleveret 1 kuffert pr. m/k og kunne ikke få lov til at indveje yderligere.

Nu var gode råd dyre. Vi forsøgte at omfordele vores habengut – tog vandflasker og bøger ud af taskerne og proppede ting og sager i lommerne for at vores tasker skulle veje så lidt som muligt.

Tilbage til indgangen til transithallen. Blev stoppet igen og nægtet adgang. Så måtte vi tilbage til indtjekningen endnu engang. Men igen uden resultat.

Til sidst fik vi os sneget ind i transithallen – og vi var dårligt kommet indenfor da det endelig gik op for os at det hele selvfølgelig handlede om at vi skulle have givet lidt "tips" til vagterne.

Ak ja – så dumme kunne vi også være.

Havde ellers en god tur hjem – sov eller læste det meste af vejen. Anders og Marianne var ude og hente os – og endnu engang var vi så heldige at Steen bar vores mega kuffert op på 4. sal.

Så var der ellers udpakning – og dejligt smørrebrød.....

